

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΜΣ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ

Διπλωματική Εργασία

Α' Μεταπτυχιακού κύκλου

Κατάκτηση των προστριβομένων φθόγγων στον παιδικό λόγο:

μια μελέτη περίπτωσης στο διαλεκτικό περιβάλλον της Κρήτης

Παπουτσάκης Γιώργος

Επόπτρια Καθηγήτρια

Ιωάννα Κάππα

Ρέθυμνο, Αύγουστος 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βασικές συντομογραφίες.....	5
Ευχαριστίες	6
Περίληψη	7
1. <u>I. Εισαγωγή</u>	8
<u>II. Θεωρητικό πλαίσιο</u>	9
1.1.Απόψεις για τη φύση των προστριβομένων: ποια η Υποκείμενη Δομή τους;.....	9
1.2.Υπάρχει μια διακριτή τάξη προστριβομένων;	18
1.3.Ένας ή δύο κόμβοι;	20
1.4.Τα προστριβόμενα στη Νέα Ελληνική	21
1.4.1. Γενικά για τα προστριβόμενα στη Νέα Ελληνική	21
1.4.2. Τα προστριβόμενα της (Ανατολικής) Κρητικής Διαλέκτου	23
1.5. Τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο	26
1.5.1. Γενικά για τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο.....	26
1.5.2. Τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο της Νέας Ελληνικής και της Ανατολικής Κρητικής Διαλέκτου.....	27
2. <u>Μεθοδολογία συλλογής και ταξινόμησης δεδομένων και παρουσίασή τους</u>	30
2.1.Μεθοδολογία συλλογής και ταξινόμησης δεδομένων.....	30
2.2.Παρουσίαση δεδομένων και των σταδίων κατάκτησης	31
2.2.1. Τα εκφωνήματα του παιδιού.....	31
2.2.2. Τα στάδια κατάκτησης	32
2.2.2.1.Το αρχικό στάδιο κατάκτησης	32
2.2.2.2.Το ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο	33
2.3.Σύνοψη κεφαλαίου.....	39
3. <u>Τα προστριβόμενα στον λόγο του παιδιού</u>	40
3.1.Κατανομή των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο.....	41
3.2.Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο.....	44
3.3.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο.....	46
3.4.Κατανομή της ηχηρότητας στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο.....	46

3.5.Περίοδοι κατάκτησης των προστριβομένων.....	47
3.6.Σύνοψη κεφαλαίου.....	56
4. <u>Ανάλυση των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο</u>	57
4.1.Η Θεωρία του Βέλτιστου.....	57
4.1.1. Βασικές ιδέες και αρχές.....	57
4.1.2. Η δομή μιας γραμματικής στη Θεωρία του Βέλτιστου.....	59
4.1.3. Η φωνολογική κατάκτηση στη Θεωρία του Βέλτιστου.....	60
4.1.4. Η θεωρία των πολλαπλών γραμματικών (multiple grammars).....	61
4.2.Κατανομή Τρόπου Άρθρωσης, Τόπου Άρθρωσης και ηχηρότητας ανά προστριβόμενο: Ανάλυση.....	61
- Η συχνότητα του εισαγόμενου τύπου και ο ρόλος της στη γλωσσική κατάκτηση.....	69
4.2.1. Στόχος: [t ^ε].....	71
4.2.1.1.Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης	71
4.2.1.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας.....	78
4.2.2. Στόχος: [d ^ε].....	86
4.2.2.1.Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης	86
4.2.2.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας.....	88
4.2.3. Στόχος: [t ^σ].....	89
4.2.3.1.Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης	90
4.2.3.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας.....	95
4.2.4. Στόχος: [d ^ε].....	97
4.2.4.1.Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης	98
4.2.4.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας.....	101
4.2.5. Σύνοψη ενότητας.....	103
4.3.Κατανομή του Τρόπου και του Τόπου Άρθρωσης ως προς την ηχηρότητα του συμφώνου-στόχου.....	105
4.4.Κατανομή του Τρόπου και του Τόπου Άρθρωσης ως προς τον Τόπο Άρθρωσης του συμφώνου-στόχου.....	107
4.5.Προστριβόμενα και συμφωνική αρμονία.....	110
4.6.Προστριβόμενα σε θέση άλλων Συμφώνων	112
4.7.Προστριβόμενα και ποικιλία ως προς την πραγμάτωση.....	115
4.7.1. Στόχος: [t ^ε].....	116

4.7.2. Στόχος: [d ^z]	117
4.7.3. Στόχος: [t ^s]	118
4.7.4. Στόχος: [d ^z]	119
4.7.5. Σύνοψη ενότητας	121
4.8. Σύνοψη κεφαλαίου	121
5. Προστριβόμενα vs. άλλα είδη φθόγγων	123
5.1. Προστριβόμενα vs. συμφωνικά συμπλέγματα	123
5.1.1. Συμπλέγματα με /s/ + κλειστό	124
5.1.2. Συμπλέγματα με κλειστό + /s/	127
5.1.3. Σύνοψη ενότητας	129
5.2. Προστριβόμενα vs. κλειστά Σύμφωνα	131
5.2.1. Τα κλειστά στον λόγο του παιδιού	132
5.2.2. Κατανομή κλειστών ως προς τον Τρόπο Άρθρωσης	134
5.2.3. Κατανομή κλειστών ως προς τον Τόπο Άρθρωσης	136
5.2.4. Κατανομή κλειστών ως προς την ηχηρότητα	139
5.2.5. Σύνοψη ενότητας	140
5.3. Προστριβόμενα vs. συριστικά Σύμφωνα	141
5.3.1. Τα συριστικά στον λόγο του Ζαχ	142
5.3.2. Κατανομή των συριστικών ως προς τον Τρόπο Άρθρωσης, τον Τόπο Άρθρωσης και την ηχηρότητα	143
5.4. Σύνοψη κεφαλαίου	149
6. Συμπεράσματα-επίλογος	151
6.1. Τα συμπεράσματα για την κατάκτηση των προστριβόμενων στον λόγο του παιδιού	151
6.2. Τα συμπεράσματα για το στάδιο κατάκτησης του παιδιού	153
<u>Βιβλιογραφία</u>	157
<u>Παράρτημα εκφωνημάτων παιδιού</u>	166

Βασικές συντομογραφίες

Βλ. = βλέπε

Δ.Χ = Διακριτικό/ά Χαρακτηριστικό/ά

Κ.Δ =Κρητική διάλεκτος

ΚΝΕ = Κοινή Νέα Ελληνική

ό.π. = όπως πριν

παρ. = παράδειγμα

π.ε. = προσωπική επικοινωνία

Σ = σύμφωνο

σ = συλλαβή

σ./σελ. = σελίδα

ΤοΑ = Τόπος Άρθρωσης

ΤΡοΑ = Τρόπος Άρθρωσης

Υ.Δ = Υποκείμενη Δομή/-ής

υ.έ. = υπό έκδοση

Φ = φωνήεν

**Να σημειωθεί ότι αν υπάρχουν δύο ή περισσότερα παραδείγματα στη σειρά από την ίδια πηγή, η βιβλιογραφική παραπομπή αναφέρεται στο τελευταίο παράδειγμα-εκτός αν ακολουθεί κείμενο οπότε η πηγή αναφέρεται ζανά.*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες καταρχάς στην επόπτριά μου κ.

Ιωάννα Κάππα, για τις ιδέες που μου έδωσε κατά την εκπόνηση της παρούσας εργασίας αλλά και για τη στήριξη και έμπνευση που μου έχει παράσχει όσον αφορά τον κλάδο της φωνολογίας όλα αυτά τα χρόνια στο πανεπιστήμιο. Θα ήθελα ακόμη να ευχαριστήσω τα μέλη της οικογένειάς μου για την εξαιρετικά μεγάλη βοήθεια που μου παρείχαν στην ηχογράφιση της ομιλίας του ανιψιού μου, Ζαχαρία, χάρη στην οποία συνέλεξα το υλικό μου. Τους ίδιους ακόμη, για τη στήριξή τους καθ' όλη τη διάρκεια των σποΥ.Δών μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τα προστριβόμενα είναι μια κατηγορία φθόγγων για την οποία η σύσταση και τα Διακριτικά Χαρακτηριστικά των φθόγγων της διαγλωσσικά βρίσκονται υπό συνεχή διαπραγμάτευση. Αποτελούνται από 2 μέλη, ένα [+διαρκές] (συνήθως συριστικό τριβόμενο) κι ένα [-διαρκές] (κλειστό). Από τα βασικά, μεταξύ άλλων, ερωτήματα που έχουν απασχολήσει τους μελετητές είναι αν όντως τα προστριβόμενα αποτελούν μια ξεχωριστή φυσική τάξη, άλλο ένα είναι η διάταξη των διακριτικών χαρακτηριστικών [+/-διαρκές] στην Υποκείμενη Δομή (π.χ. Sagey 1986, Rubach 1994, Hualde 1988), καθώς επίσης και αν τα προστριβόμενα είναι ξεχωριστά σύμφωνα ή συμφωνικά συμπλέγματα. Ιδιαίτερα για τη Νέα Ελληνική, ήδη από το 1964 ο Householder επιχείρησε να δώσει μια πρώτη ερμηνεία για τη σύσταση των φθόγγων *ts-dz* της γλώσσας μας, όπως και οι Joseph & Lee (1988).

Η παρούσα εργασία επιχειρεί, βασισμένη σε δεδομένα του παιδικού λόγου από ένα διαλεκτόφωνο παιδί που έχει εισαγόμενο την Ανατολική Κρητική Διάλεκτο, να δώσει κάποιες απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Μελετήθηκε η κατανομή των προστριβομένων στον λόγο του παιδιού, από την ηλικία 1;06.15-2;09.05, βάσει της Θεωρίας του Βέλτιστου (Prince & Smolensky 1993, McCarthy & Prince 1993). Ακόμη, έγινε σύγκριση της κατανομής των προστριβομένων με αυτή των συμφωνικών συμπλεγμάτων, των κλειστών και των συριστικών τριβόμενων συμφώνων, ώστε να διαπιστωθεί με ποια κατηγορία φθόγγων/ φθογγικών ακολουθιών έχουν κοινές ιδιότητες (τα προστριβόμενα). Η μελέτη των εκφωνημάτων του παιδιού κατέληξε στο ότι τα προστριβόμενα αποτελούν όντως μια ξεχωριστή φυσική τάξη με τις δικές της ιδιότητες, όπως και στο ότι δεν είναι συμπλέγματα. Για τη διάταξη των Διακριτικών Χαρακτηριστικών [+/-διαρκές] στην Υποκείμενη Δομή (εφεξής Υ.Δ) δεν κατέστη δυνατή η εξαγωγή κάποιου συμπεράσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

I. Εισαγωγή

Τα προστριβόμενα είναι μια φυσική τάξη φθόγγων της οποίας η φύση έχει καταστεί ένα πολυσυζητημένο θέμα στη βιβλιογραφία. Τα προστριβόμενα είναι φωνήματα με σύνθετο Τρόπο άρθρωσης (εφεξής ΤΡοΑ), δηλαδή με ένα [-διαρκές] και ένα [+διαρκές] μέλος, όπου όμως και τα δύο μέλη έχουν τον ίδιο τόπο άρθρωσης, δηλαδή ένα προστριβόμενο μπορεί να είναι κορωνικό, π.χ. το /t^s/ και το /d^z/ που απαντάνται συχνότερα διαγλωσσικά. Υπάρχουν όμως και προστριβόμενα, όπως το χειλικό [p^f] της Γερμανικής ή το υπερωικό [k^x] στις ελβετικές διαλέκτους. Μερικά από τα ερωτήματα που έχουν απασχολήσει τους μελετητές διαχρονικά είναι τα εξής: είναι ένας ή δύο φθόγγοι; Αποτελούν όντως μια ξεχωριστή κατηγορία; Μήπως εντάσσονται στην τάξη των κλειστών [-διαρκών] φθόγγων ή των [+διαρκών] τριβομένων; Μια από τις παλαιότερες μελέτες που αναφέρονται στα προστριβόμενα είναι αυτή των Jakobson et al. (1951), ενώ μια από τις πιο πρόσφατες είναι αυτή της Berns (2013), η οποία θέτει συνοπτικά τα εξής ερωτήματα (σ. 12):

« Ποιο είναι το φωνολογικό και ποιο το φωνητικό στάτους των προστριβομένων;

- Υπάρχει μια καθολική φωνολογική τάξη προστριβομένων;

- αν υπάρχει, πώς είναι προσδιορισμένα τα προστριβόμενα στην υποκείμενη δομή;

- αν δεν υπάρχει, ποια περιγραφή είναι η κατάλληλη έτσι ώστε να προβλέπει ακριβώς εκείνες τις αντιθέσεις και τις φυσικές τάξεις στοιχείων που εμφανίζονται και να αποκλείει εκείνες που δε μαρτυρούνται στις γλώσσες του κόσμου;

Στην εργασία αυτή θα μελετηθεί η φωνολογική συμπεριφορά των προστριβομένων φθόγγων στο πλαίσιο της γλωσσικής κατάκτησης στη διάλεκτο της ανατολικής Κρήτης. Η οργάνωσή της έχει ως εξής: στο 1^ο κεφάλαιο θα αναφερθούν μερικές από τις απόψεις που έχουν διατυπωθεί για τη φύση των προστριβομένων φθόγγων, τόσο στον λόγο των ενηλίκων όσο και στο λόγο των παιδιών. Στο 2^ο γίνεται αναφορά στη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για τη συλλογή και την ταξινόμηση των δεδομένων. και ακολουθεί η παρουσίαση των δεδομένων του παιδιού. Στο 3^ο κεφάλαιο γίνεται ανάλυση των δεδομένων. Στο 4^ο κεφάλαιο θα γίνει σύγκριση μεταξύ των ειδών των προστριβομένων που μελετήθηκαν. Στο 5^ο θα συγκριθούν τα προστριβόμενα με τα

συμπλέγματα, τους κλειστούς και τους συριστικούς φθόγγους από τα δεδομένα του παιδιού, ώστε να δειχθεί με ποια κατηγορία εμφανίζουν κοινές ιδιότητες και να διατυπωθεί μια πιο ολοκληρωμένη άποψη για τη φύση τους. Τα συμπεράσματα συνοψίζονται στο κεφάλαιο 6 και η εργασία κλείνει με τον Επίλογο και τη Βιβλιογραφία.

II. Θεωρητικό πλαίσιο

1.1. Απόψεις για τη φύση των προστριβομένων: ποια είναι η Υποκείμενη Δομή τους;¹

Μια από τις πρώτες απόψεις για τα προστριβόμενα είχαν διατυπώσει οι Jakobson, Fant & Halle (1951) [εφεξής Jakobson et al.. (1951)], σύμφωνα με την οποία τα προστριβόμενα /t^s,d^z/ είναι κατά βάση κλειστοί, [-διαρκείς] φθόγγοι (stops) και διαφέρουν από τα άλλα στιγμικά ως προς την άφεσή τους (release). Οι Jakobson et al.. (1951) χωρίζουν τα [+διαρκή] σύμφωνα σε «συριστικά» (strident, π.χ. /s/-/z/) και σε «μαλακά» (mellow, π.χ. /θ/-/φ/) και τα [-διαρκή] είναι τα κλειστά (stops). Τα προστριβόμενα περιγράφονται ως «συριστικοί κλειστοί» φθόγγοι (strident stops) και διαφέρουν από μια ακολουθία κλειστού + διαρκούς (*sequence of stop plus constrictive*) ως προς ένα ελάχιστο παρεμβαλλόμενης έντασης (*intervening intensity minimum*)².

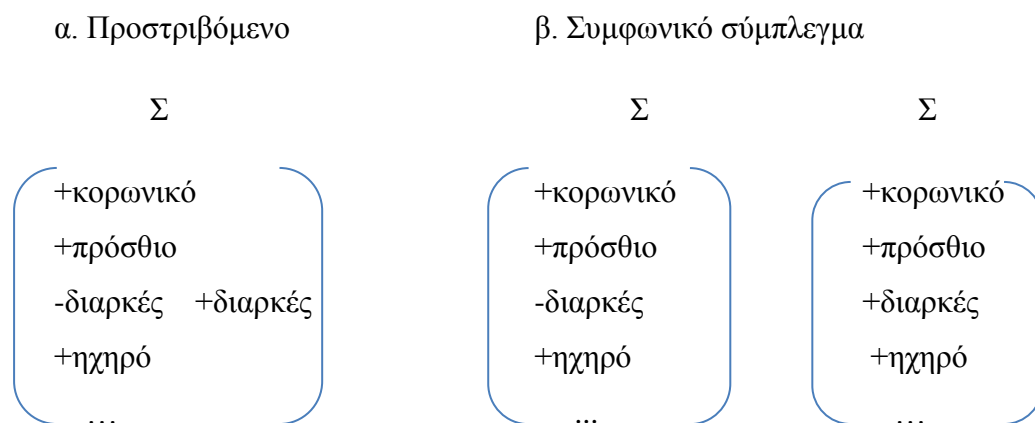
Οι Chomsky & Halle (1968:295) προτείνουν ένα καθολικό σετ διακριτικών χαρακτηριστικών. Κάθε τεμάχιο αποτελείται από μια «μήτρα» (matrix) που διαθέτει ένα συγκεκριμένο συνδυασμό χαρακτηριστικών. Η διάκριση μεταξύ «συριστικών» και «μαλακών» ήχων τροποποιείται αντίστοιχα σε [+συριστικό] και [-συριστικό]. Επίσης αντί του χαρακτηρισμού «συριστικό κλειστό» εισάγουν το Δ.X [±βραδείας άφεσης], καθώς υπάρχουν και προστριβόμενα τα οποία δεν είναι συριστικά (π.χ. [t^θ, p^φ]), επομένως αυτός ο όρος δεν συμπεριλαμβάνει και εκείνα (Chomsky & Halle 1968:321-322). Το Δ.X [±συριστικό] χρησιμοποιείται για να διαχωρίσει τα προστριβόμενα μεταξύ τους, τα προστριβόμενα δηλαδή που διαθέτουν ένα συριστικό μέλος από αυτά που δε διαθέτουν (αντλήθηκε από Berns 2013:17).

¹ Η βιβλιογραφία που ακολουθεί ως επί το πλείστον αντλήθηκε από τη σύνοψη που κάνει η Berns (2013: 17-47).”

² Jakobson, Fant & Halle (1951:24)

Ο Hoard (1975:35) ασκώντας κριτική στο Δ.X [+/- βραδείας αφέσεως³ του SPE]⁴ υποστήριξε ότι τα προστριβόμενα είναι σύνθετοι (complex) φθόγγοι. Αυτό το σύνθετο τεμάχιο κατά τον Hoard διαθέτει ιδιοσυγκρασιακές σειριακές ιδιότητες («intrinsic sequential properties») και το οποίο δεν μπορεί να έχει ταυτόχρονες αρθρωτικές κινήσεις («simultaneous articulatory gestures») Ισχυρίζεται ότι τα προστριβόμενα (π.χ. [d²]) διαφέρουν από τα συμφωνικά συμπλέγματα (π.χ. [s+t]) ως προς το ότι τα τεμάχια του συμπλέγματος έχουν ταυτόχρονες αρθρωτικές κινήσεις και διαθέτουν το καθένα από ένα ξεχωριστή στήλη (column) Δ.X, ενώ τα προστριβόμενα διαθέτουν μία μόνο στήλη με δύο σειρές Δ.X, όπως στην παρακάτω απεικόνιση (αντλημένη από τον Hoard 1975:35-36)

Σχήμα 1 : Τα Δ.X των προστριβομένων vs. των συμπλεγμάτων (Hoard 1975: 35-36)

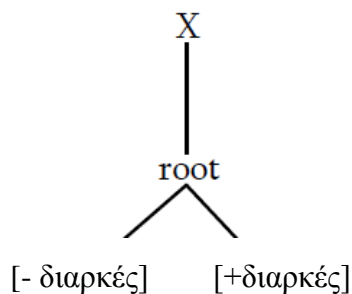
Η Sagey στη διατριβή της (1986) προτείνει ένα μη γραμμικό μοντέλο φωνολογικών αναπαραστάσεων. Εξετάζει τη φωνολογική συμπεριφορά των φθόγγων, μεταξύ άλλων και των προστριβομένων και υιοθετεί το πρότυπο της αυτοτεμαχιακής φωνολογίας (Goldsmith 1976, 1990), σύμφωνα με το οποίο τα φωνήματα είναι τεμάχια τα οποία αντιστοιχίζονται σε χρονικές θέσεις (*X-slots/ timing slots*) και αποτελούν τον σκελετό (*skeleton*), ενώ τα Δ.X αντιστοιχίζονται σε ένα άλλο επίπεδο, το μελωδικό (*melodic tier*). Η Sagey (1986) θεωρεί ότι τα διάφορα σύνθετα τεμάχια καταλαμβάνουν *μία θέση Σ* (C-slot) στη σκελετική δομή ενώ τα φωνολογικά συμπλέγματα καταλαμβάνουν δύο ξεχωριστές θέσεις. Η Sagey (1986:49) εισάγει τους όρους σύνθετο (*complex*) και *contour* τεμάχιο-βασισμένη στους contour τόνους, τα

³ Αυτό το χαρακτηριστικό αφορά στους φθόγγους που συνδυάζουν δύο διαδοχικούς τρόπους άρθρωσης. Η παραγωγή τους αρχίζει με φραγμό στη διέλευση του αέρα από τη στοματική κοιλότητα και ολοκληρώνεται με αποδέσμευση του φραγμού, όπως στα προστριβόμενα σύμφωνα [t^s, d²] (Harris & Philppa 1985, Ladefoged 2001:15, Κάππα, ν.έ. α:74).

⁴ The Sound Pattern of English, Chomsky & Halle (1968)

οποία έχουν αμφότερα διπλή άρθρωση (όχι μονή όπως τα απλά τεμάχια). Στα *contour* τεμάχια οι πολλαπλές αρθρώσεις είναι διατεταγμένες σειριακά, ενώ στα *complex* τεμάχια όχι. Στο παρακάτω σχήμα (2) απεικονίζεται ένα *contour* τεμάχιο (Sagey 1986: 96)

Σχήμα 2: Δομή contour τεμαχίου (Sagey 1986: 96)

Ο λόγος που η Sagey (1986:93-94) καταλήγει να θεωρεί τα προστριβόμενα *contour* τεμάχια είναι το ότι παρουσιάζουν φαινόμενα που είναι ευαίσθητα στα δύο άκρα του φθόγγου, τα λεγόμενα “edge effects”, δηλαδή συμπεριφέρονται σαν κλειστοί φθόγγοι συμμετέχοντας σε φωνολογικές διαδικασίες όσον αφορά το αριστερό τους, [-διαρκές] μέλος ενώ συμπεριφέρονται σαν τριβόμενα όσον αφορά το δεξιό τους [+διαρκές] άκρο. Σύμφωνα με τον κανόνα 1, για να νομιμοποιηθούν 2 γειτονικά υριστικά, πρέπει ανάμεσά τους να επεντεθεί ένα [i].

Κανόνας (1): $\emptyset \rightarrow [i] / [+διαρκές, + συριστικό] _ [+διαρκές, +συριστικό]$

(1) /bæk+ z/	[bæks]	«πλάτη»
(2) /bʌs + z/	[bʌsiz]	«λεωφορείο»
(3) /tʃ ɜ:(r)tʃ + z/	[tʃ ɜ:(r)tʃiz]	«εκκλησία» ⁵

(Sagey 1986:93-94)

Στα παραδείγματα (1-3) από την Αγγλική τα προστριβόμενα συμπεριφέρονται όπως τα τριβόμενα. Παρατηρούμε δηλαδή ότι μετά από ένα συριστικό τριβόμενο υπάρχει επένθεση ενός [i] (βλ. 2-3). Το ίδιο και μετά από ένα προστριβόμενο, του οποίου το δεξιό μέλος είναι [+διαρκές] συριστικό (3). Άρα συμπεριφέρονται όπως τα τριβόμενα. Ο λόγος είναι η παραβίαση της Αρχής του Υποχρεωτικού Περίγυρου⁶

⁵ Παραδείγματα και κανόνας από Sagey (1986) όπως παρατίθεται στην Berns (2013:23)

⁶ Υιοθετείται η μετάφραση της Ορολογίας στα ΝΕ όπως αναφέρεται στην Κάππα (υ.έ. α: 146): “Στη σύγχρονη φωνολογική θεωρία η ανομοίωση εξηγείται ως η εφαρμογή της Αρχής του Υποχρεωτικού Περίγυρου (OCP), η οποία δεν επιτρέπει τη γειννίαση, ακόμα και σε διαδοχικές συλλαβές, τεμαχίων

(Obligatory Contour Principle), καθώς αν δε γίνει η επένθεση θα γειτνιάζουν δύο [+διαρκείς] φθόγγοι. Επίσης, παραθέτει παραδείγματα από τη γλώσσα Zoque (Sagey 1986:93-94) για να δείξει ότι τα προστριβόμενα, όσον αφορά το αριστερό τους [-διαρκές] μέλος συμπεριφέρονται όπως τα κλειστά σε αυτή τη γλώσσα, στο φαινόμενο της ηχηροποίησης ενός [-διαρκούς] Σ μετά από ένα ρινικό Σ (κανόνας 2):

Κανόνας (2): Zoque: [-διαρκές] → [+ηχηρό] / [+ρινικό] ___ (Sagey 1986: 93)

Ο κανόνας (2) εφαρμόζεται σε περίπτωση που μετά το ρινικό Σ βρίσκεται ένα κλειστό ή ένα προστριβόμενο (Kenstowicz & Kisseberth 1979:35-παρ. 4-5) αλλά όχι αν μετά το ρινικό υπάρχει ένα (συριστικό) τριβόμενο (6):

(4) /N – pama/ [mbama] «τα ρούχα μου»

(5) /pɾɲ - tɛɫki/ [pɾɲdzɫki] «πάνω σε έναν άντρα»

(Wonderly 1951:120, όπως αντλήθηκαν από την Sagey 1986:93-94)

(6) [winsaʔu] «παρέλαβε» (Sagey 1986:94)

Ο Hualde (1987:381) υιοθετεί αρχικά την πρόταση της Sagey ότι τα προστριβόμενα είναι contour τεμάχια, όμως υπογραμμίζει ότι υποθέτει τη γειτνίαση των τεμαχίων και όχι των Δ.X [+/-διαρκές]. Βασιζόμενος σε παρατηρήσεις στη Βασκική γλώσσα, ισχυρίζεται ότι τα προστριβόμενα δεν παρουσιάζουν πάντα φαινόμενα ευαισθητα στα δύο άκρα τους. Στη Βασκική, δεν επιτρέπονται δύο γειτονικά [-διαρκή] τεμάχια όταν το πρώτο έχει το Δ.X [-αντηχητικό]. Ο πρώτος εκ των 2 [-διαρκής] φθόγγος λοιπόν, αν είναι [-αντηχητικός, -διαρκής] διαγράφεται (κανόνας 3 και παρ. 7). Και στην περίπτωση που ο πρώτος [-διαρκής] φθόγγος είναι προστριβόμενο, διαγράφεται το πρώτο, [-διαρκές] μέλος του (8-9):

Κανόνας (3): [-διαρκές] [-αντηχητικό] → Ø/ ___ [-διαρκές],

(7) bat paratu > ba-paratu «βάλε ένα»

(Salaburu 1984, αντλημένο από τον Hualde 1987:380)

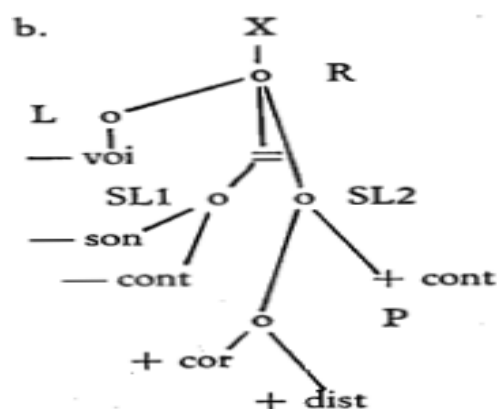
(8) hitz + tegi → hiztegi «λεξικό»

(9) haritz + mendi → harizmendi «βουνό με βελανιδιές» (Hualde 1987: 380)

που έχουν την ίδια τιμή ως προς ένα Δ.X". Βλ. μεταξύ άλλων Hayes (1989), McCarthy (1986) και Yip (1988).

Στα παραδείγματα (8),(9), διαπιστώνεται ότι απαλείφεται το /t/ και όχι το /z/ (το οποίο βρίσκεται στο άκρο της λέξης) πριν από ένα /t/ (στο 8) και πριν από ένα [m] (στο 9). Εάν όντως τα προστριβόμενα επεδείκνυαν αυτά τα φαινόμενα στα άκρα (*edge effects*), τότε θα έπρεπε να απαλειφεί το μέλος εκείνο του προστριβόμενου που γειτνιάζει με το [-διαρκές] της δεύτερης λέξης (το [z]). Όμως απαλείφεται το πρώτο (το κλειστό), κάτι που υποδηλώνει ότι οι δύο [-διαρκείς] φθόγγοι δε γειτνιάζουν. Ο Hualde (1987) προτείνει ότι η απαλοιφή του [-διαρκούς] φθόγγου στη Βασκική μπορεί να εξηγηθεί αν υιοθετηθεί το εξής: ότι οι φωνολογικοί κανόνες μπορεί να έχουν εφαρμογή σε διαφορετικά επίπεδα της ιεραρχημένης δομής Δ.X (« υποτίθεται ότι τα φωνολογικά χαρακτηριστικά είναι δομημένα σε ιεραρχία»⁷). Δίνει το ακόλουθο σχήμα (3):

Σχήμα 3 (Hualde 1987:382)

R= κόμβος Ρίζας, L = Λαρυγγικός κόμβος, SL = Υπερλαρυγγικός κόμβος, P = Κόμβος ΤοΑ, cor =κορωνικό, cont = διαρκές, son = αντηχητικό, voi = ηχηρό

Στο σχήμα 3 όπου αναπαρίσταται ένα προστριβόμενο, η αποσύνδεση (*delinking*) του SL1 όταν βρεθεί πριν από έναν κλειστό φθόγγο, αφήνει το δεξί άκρο του προστριβομένου (SL2) ανεπηρέαστο.⁸ Ο Hualde έπειτα (1988) αναθεωρεί και υποστηρίζει ότι τα προστριβόμενα είναι σύνθετα τεμάχια, σχολιάζοντας την ηχηροποίηση των κλειστών στα Βασκική (10-13):

Κανόνας (4): [-cont] → [+voice] / [-cont, +son] ____

- (10) /ken-tu/ [kendu] „παίρνω μακριά“ (τετελεσμένο)
- (11) /lan-tu/ [landu] „δουλεύω“ (τετελεσμένο)
- (12) /ken-tsen/ [kentsen] „παίρνω μακριά“ (μη τετελεσμένο)

⁷ Hualde (1987:381). Βλ. και Archangeli & Puleyblank (1987), Sagey (1987), Clements (1985)

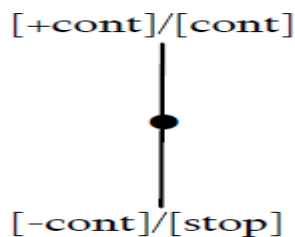
⁸ Η ανάλυση στην πραγματικότητα είναι συνθετότερη. Για λεπτομέρειες, βλ. Hualde (1987)

(13) /lan-tsen/⁹ [lantsen] „δουλεύω“ (μη τετελεσμένο)
 (Hualde 1988:146)

Στα προστριβόμενο /t^s/ ο κανόνας (4) που εφαρμόζεται στα κλειστά των (10-11) δεν εφαρμόζεται στα (12-13) αν και υπάρχει το πεδίο εφαρμογής του. Άρα τα Δ.X [±διαρκές] δεν είναι διατεταγμένα εν σειρά στην Υ.Δ. Αν ήταν έτσι θα έπρεπε να εφαρμοστεί αυτός ο κανόνας εφόσον το [-διαρκές] μέλος του φθόγγου (t) βρίσκεται δίπλα στο ρινικό [n].

Η Lombardi (1990) επίσης θεωρεί ότι τα Δ.X [+/- διαρκές] δεν είναι διατεταγμένα σε σειρά στην υποκείμενη δομή στα προστριβόμενα (Unordered Component Hypothesis-σχήμα 4):

Σχήμα 4 (Lombardi 1990:381)

Η Lombardi (1990) αμφισβητεί την άποψη της Sagey (1986) περί “edge effects”. Π.χ. για τα παραπάνω αγγλικά παραδείγματα (1-3), αναφέρει ότι επιτρέπονται συμπλέγματα που αποτελούνται από [s+[-διαρκές]], αλλά δεν επιτρέπονται συμπλέγματα από [s+προστριβόμενο]. Αν ίσχυε η άποψη ότι τα προστριβόμενα είναι διατεταγμένα σε σειρά στην Υ.Δ, τότε τα συμπλέγματα [s+προστριβόμενο] θα έπρεπε να επιτρέπονται καθώς το αριστερό μέλος του προστριβομένου είναι [-διαρκές]. Όμως αυτό δεν ισχύει διότι στην Αγγλική δεν επιτρέπονται δύο διαδοχικοί συριστικοί φθόγγοι οι οποίοι ανήκουν στην ίδια συλλαβή (Lombardi 1990: 407). Η Lombardi (1990:401,403,421 κ.α.) θεωρεί ότι τα προστριβόμενα είναι διατεταγμένα σε σειρά μόνο σε φωνητικό επίπεδο¹⁰.

Ο Rubach (1994) συμφωνεί με την Lombardi (1990) ότι τα Δ.X [-διαρκές] και [+διαρκές] των προστριβομένων είναι διατεταγμένα σε σειρά στο φωνητικό επίπεδο

⁹ Διατηρείται η γραφή του /t^s/ ως /ts/ του Hualde (1988)

¹⁰ “...authentic edge effects can be demonstrated to be phonetic” (Lombardi 1990:421)

(κατά την εκφώνηση)¹¹. Από την άλλη, επιστρέφοντας στα πρότυπα των Jakobson et al. (1951), τοποθετείται προτείνοντας την ανάλυση του προστριβόμενου ως «συριστικό κλειστό» (strident stop¹²), αντιτιθέμενος στην άποψη της Lombardi (1990) περί σειριακής διάταξης των Δ.X [+/- διαρκές] στην Υ.Δ. Παράλληλα θέλει να ισχυριστεί ότι αποτελούν μια φυσική τάξη *μαζί* με τα κορωνικά τριβόμενα. Έτσι λαμβάνει υπόψιν του, μεταξύ άλλων, και ένα φαινόμενο αφομοίωσης του προστριβόμενου στην Πολωνική, όπου τα συριστικά τριβόμενα /s/-/z/, αφομοιώνονται ως προς το ακόλουθο [-διαρκές] Σ - εδώ αφομοιώνονται ως προς το τα ακόλουθα t^f ή t^ε (Αφομοίωση Τριβόμενου)¹³:

(14) pans+sk+i «κύριος» - panszcz+yzn+a «δουλεία» [t^ε]

vs.

(15) staroswieck+I «παλιομοδίτικος» - staroswieccz + yzn + a [t^{sε}] «παλιομοδίτικα πράγματα»

(16) sen «όνειρο» - sn+i+c «ονειρεύομαι»: [ʃn]

vs.

(17) cn+y «που αξίζει» - cn+i+c «λαχταρώ»: [t^sn], ποτέ *[t^fn]

(Rubach 1994:136)

Ενώ το /s/ αφομοιώνεται/ουρανικοποιείται στα (14-16), το προστριβόμενο /t^s/ στο (17) δεν επηρεάζεται. Αυτό είναι ένα επιχείρημα κατά της θεωρίας της Lombardi (1990) καθώς το [+διαρκές] μέλος του γεινιάζει με τον [-διαρκή] φθόγγο (εφόσον τα Δ.X [+/- διαρκές] δεν είναι σειριακά διατεταγμένα στην Υ.Δ) αλλά δεν αφομοιώνεται (17). Ούτε και η θεωρία της Sagey (1986) μπορεί να εξηγήσει τα παραπάνω παραδείγματα, για τον ίδιο λόγο. Όμως η θεώρηση του προστριβόμενου ως συριστικού κλειστού μπορεί να εξηγήσει τον λόγο που αυτό δεν αφομοιώνεται πριν από ένα [-διαρκές] Σ: το προστριβόμενο είναι [-διαρκές] (Rubach 1994: 136)

Ο Rubach (1994) αναφέρεται επίσης στην ημιφωνοποίηση των ρινικών (*nasal gliding*) στην Πολωνική. Σε αυτό το φαινόμενο, τα κορωνικά ρινικά γίνονται ημίφωνα πριν από ένα τριβόμενο Σ, όμως ΔΕΝ λαμβάνει χώρα και σε περιβάλλον πριν από προστριβόμενα. Στο παρακάτω σχήμα (5), το Δ.X [-διαρκές] του ρινικού στα αριστερά αποσυνδέεται (*delinking*) και το τριβόμενο Σ στα δεξιά του διαχέει (*spreading*) το Δ.X [+διαρκές]. Οπότε, το ρινικό Σ γίνεται [+διαρκές] ημίφωνο [w̃].

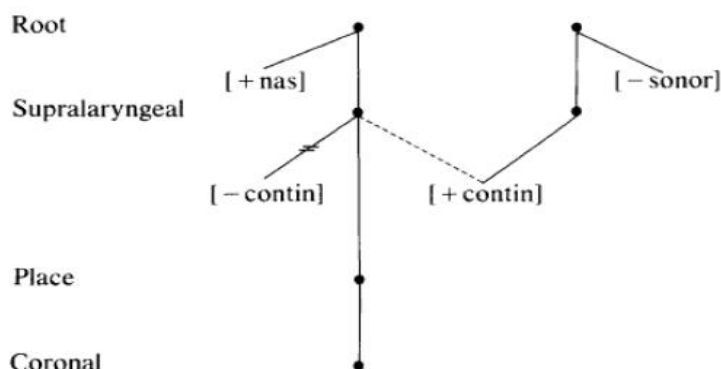
¹¹ Rubach (1994:121)

¹² Rubach (1994:119)

¹³ Fricative Assimilation (Rubach 1994:135)

Σχήμα 5

(Rubach 1994:130)

Σύμφωνα με τη θεωρία της Lombardi (1990), η διαδικασία θα προβλεπόταν και για τα προστριβόμενα που έχουν ένα [+διαρκές] μέλος. Δηλαδή, εφόσον δεν είναι σειριακά διατεταγμένα τα Δ.X [+/-διαρκές] του προστριβόμενου στην Υ.Δ, τότε το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου θεωρητικά γειτνιάζει με τον τριβόμενο φθόγγο που προηγείται. Όμως το φαινόμενο δεν εφαρμόζεται σε αυτό το περιβάλλον (Rubach 1994:129):

(18) was “μουστάκι”: /vons/ → [vow̃s]

(19) sens “αίσθηση”: /sens/ → [sew̃s]

αλλά:

(20) brzdac ”παιδί” → [bzɔntʰs]

(21) nedza “θλίψη” → [nendʰa]

Rubach (1994:129-130)

Στα παραδείγματα (18-19) που υπάρχει ένα τριβόμενο /s/ μετά από /n/, το /n/ γίνεται ημίφωνο, αλλά στα παρ. (20-21) όπου μετά το ρινικό υπάρχει ένα προστριβόμενο (/tʰ/, /dʰ/ αντίστοιχα), δεν εφαρμόζεται η ημιφωνοποίηση. Άρα στην Υ.Δ το προστριβόμενο διαθέτει το Δ.X [-διαρκές], όχι το [+διαρκές].

Ούτε και η θεωρία της Sagey (1986) μπορεί να εξηγήσει κατά τον Rubach (1994) αυτό το φαινόμενο, καθώς εάν τα Δ.X [+διαρκές] και [-διαρκές] είναι διατεταγμένα σε σειρά στην Υ.Δ, τότε το [+διαρκές] μέλος του συριστικού δε θα βρίσκεται δίπλα στο ρινικό ώστε να το μετατρέψει σε επίσης [+διαρκές] ημίφωνο. Ο Rubach (1994:139) αναφέρει και το φαινόμενο της (προαιρετικής) Αφομοίωσης Συριστικών (*Strident Assimilation*) της Πολωνικής, το οποίο η θεωρία της Lombardi (1990)

μπορεί να εξηγήσει ενώ η θεωρία της Sagey (1986) όχι. Σε αυτό το φαινόμενο, πριν από συριστικό ή προστριβόμενο:

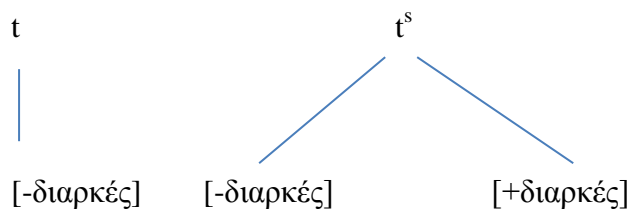
- ένα κορωνικό συριστικό ουρανικοποιείται (Σχήμα 6,a)
- ένα κορωνικό προστριβόμενο ουρανικοποιείται (Σχήμα 6,b)
- ένα κορωνικό κλειστό γίνεται προστριβόμενο, ουρανικοποιημένο ή μη (Σχήμα 6,c-d).

Σχήμα 6 (Rubach 1994:137)

$$\begin{aligned}
 \text{a. } s \ z &\rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \check{s} \ \check{z} / \text{---} \ \check{s} \ \check{z} \ t^s \ d^z \\ \acute{s} \ \acute{z} / \text{---} \ \acute{s} \ \acute{z} \ t^s \ d^z \end{array} \right\} \\
 \text{b. } t^s \ d^z &\rightarrow \left\{ \begin{array}{l} t^s \ d^z / \text{---} \ \check{s} \ \check{z} \ t^s \ d^z \\ t^s \ d^z / \text{---} \ \acute{s} \ \acute{z} \ t^s \ d^z \end{array} \right\} \\
 \text{c. } t \ d &\rightarrow \left\{ \begin{array}{l} t^s \ d^z / \text{---} \ \check{s} \ \check{z} \ t^s \ d^z \\ t^s \ d^z / \text{---} \ \acute{s} \ \acute{z} \ t^s \ d^z \end{array} \right\} \\
 \text{d. } t \ d &\rightarrow t^s \ d^z / \text{---} \ s \ z \ t^s \ d^z
 \end{aligned}$$

Καταρχάς, η θεωρία της Sagey (1986) δεν μπορεί να το εξηγήσει διότι, σύμφωνα με το σχήμα (7), το Δ.X [+διαρκές] του προστριβόμενου δε γειτνιάζει με το κλειστό /t/ ώστε να βρεθεί το περιβάλλον για να γίνει η αφομοίωση, δεν είναι δηλαδή δίπλα στο /s/ (Rubach 1994:138-139).

Σχήμα 7 (Rubach 1994:137)

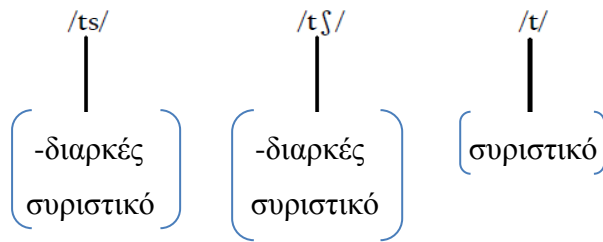
Όμως, σύμφωνα με την Υπόθεση του μη Διατεταγμένου Συστατικού (*Unordered Component Hypothesis*) της Lombardi (1990), το [+διαρκές] μέλος του προστριβομένου μπορεί να βρεθεί δίπλα στο κλειστό ώστε να πυροδοτηθεί η αφομοίωση (Rubach 1994:138-139).¹⁴

Τα κλειστά διαφέρουν από τα προστριβόμενα ως προς το μονοσθενές χαρακτηριστικό [συριστικό] (σχήμα 8):

¹⁴ όπως στην υποσ. 3, σ. 139

Σχήμα 8

(Rubach 1994:137)

1.2. Υπάρχει μια διακριτή φυσική τάξη προστριβομένων;¹⁵

Ορισμένοι ερευνητές, όπως π.χ. η LaCharite (1993) αρνούνται ακόμη και την ύπαρξη μιας ξεχωριστής τάξης προστριβομένων, ενώ ο Kehrein (2002) ισχυρίζεται ότι τα προστριβόμενα είναι στην πραγματικότητα απλοί κλειστοί φθόγγοι (*simple stops*) με έναν επιπλέον προσδιορισμό ως προς τον ΤΡoΑ στην υποκείμενη δομή τους (*Generalized Stop Approach*, Kehrein 2002:5). Ο Kehrein (2002), συμφωνώντας με τη Lombardi (1990), θεωρεί ότι τα προστριβόμενα έχουν κοινές ιδιότητες και κοινή Υ.Δ με τους κλειστούς φθόγγους, καθώς στο φωνολογικό επίπεδο συμπεριφέρονται όπως τα κλειστά, και πραγματώνονται ως προστριβόμενα, στο φωνητικό επίπεδο¹⁶, και υποστηρίζει ότι υπάρχουν διάφορες αιτίες για τη «φωνητική προστριβοποίηση» (phonetic affrication), δηλαδή τη μετατροπή ενός τεμαχίου σε προστριβόμενο σε φωνητικό επίπεδο, όπως η ιδιόλεκτος του ομιλητή ή η ανομοίωση με ένα άλλο φθόγγο με τον ίδιο ΤοΑ ώστε να υπάρξει διευκόλυνση στην αντίληψη ενός ήχου. Για παράδειγμα, στην Ιρλανδική ο φθόγγος [c] αλλάζει σε [c^ɛ] ώστε να διαφοροποιηθεί από το επίσης υπερωικό-αλλά μη ουρανικοποιημένο-/k/¹⁷. Το φαινόμενο αυτό, κατά τους Syrika, Nicolaidis et al.. (2011:σ. 1926) και Granqvist (1997:24) ονομάζεται εξομάλυνση του υπερωικού (“velar softening”) και οφείλεται :

α) Είτε στο ότι οι υπερωικοί φθόγγοι πραγματώνονται ως πρόσθιοι φατνοουρανικοί (anterior, alveolopalatal αντίστοιχα) υπό συγκεκριμένες συνθήκες (π.χ. στην κρητική διάλεκτο αυτό συμβαίνει πριν από πρόσθιο Φ με τελικό εξαγόμενο το [t^ɛ]), βλ. *Articulation based hypothesis*¹⁸. Αυτό συμβαίνει και στην Ιρλανδική.

¹⁵ Η βιβλιογραφία αντλήθηκε από την Berns (2013)

¹⁶ “...the special status of the affricates, being stops-only with regard to phonology, but consisting of a releas ephase phonetically.” (Kehrein 2002: 9-10)

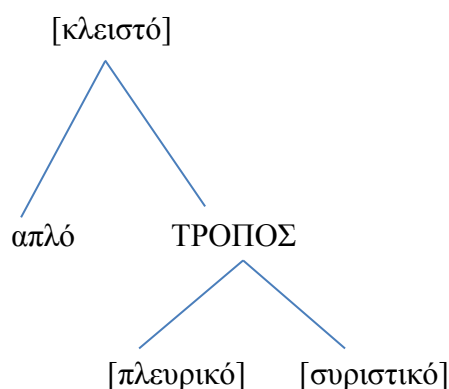
¹⁷ Berns 2013:39

¹⁸ Syrika, Nicolaidis et al. (2011:1926), Guion (1998), Zygis et al. (2008), Recasens & Espinosa (2009)

β) Είτε στο ότι υπάρχει σύγχυση των ομιλητών ως προς την ακουστική αντίληψη και κατανόηση της διαφοράς μεταξύ ενός απλού κλειστού [c] κι ενός προστριβόμενου [t^ε], βλ. Υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας.¹⁹

Η Berns (2013:271) ισχυρίζεται επίσης ότι η εμφάνιση των προστριβομένων στη διαχρονία της γαλλικής γλώσσας πιθανόν να οφείλεται (και) στην αντιληπτική σύγχυση (perceptual confusion) των φθόγγων αυτών με άλλους (κατά βάση τους κλειστούς) φθόγγους. Τα προστριβόμενα αποτελούν μια φυσική τάξη μαζί με τα κλειστά άρα πιστεύει ότι δεν υπάρχει μια ξεχωριστή φυσική τάξη προστριβομένων, ωστόσο υπογραμμίζει ότι *δεν συμπεριφέρονται το ίδιο* με τα κλειστά. Οι διαφορές μεταξύ τους μπορούν να προβλεφθούν από επιπλέον Δ.Χ τόπου ή τρόπου άρθρωσης, με κατά γλώσσα ωστόσο διαφοροποιήσεις. Παραθέτει το σχήμα (9):

Σχήμα 9: Τα προστριβόμενα και τα μη-προστριβοποιημένα κλειστά στο φωνολογικό επίπεδο (Berns 2013:271)

Τα απλά κλειστά δεν έχουν το επιπλέον Δ.Χ που έχουν τα «προστριβόμενα» (η ίδια η Berns το τοποθετεί σε εισαγωγικά), αυτό του TroA: είτε [πλευρικό], π.χ. [t^l] είτε συριστικό, π.χ. [ts]. Στο κεφάλαιο 6 θα γίνει σύγκριση μεταξύ των προστριβομένων, των κλειστών και των τριβόμενων συριστικών ώστε να δειχθεί με ποια κατηγορία φθόγγων εμφανίζουν κοινές ιδιότητες τα προστριβόμενα.

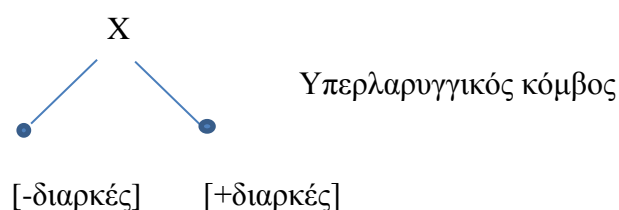
Ακόμη, υπάρχει η άποψη ότι τα προστριβόμενα είναι στην πραγματικότητα συμφωνικά συμπλέγματα (βλ. εν. 1.4).

¹⁹ *Acoustic equivalence hypothesis*: Guion (1998), Zygis et al. (2008), Recasens & Espinosa (2009), Syrika, Nicolaidis et al. (2011:1926).

1.3. Ένας ή δύο κόμβοι;²⁰

Άλλα ερωτήματα που έχουν απασχολήσει πολύ τους μελετητές είναι αν τελικά τα προστριβόμενα αποτελούνται από έναν ή δύο κόμβους στην υποκείμενη δομή, καθώς και πώς συνδέονται στη σκελετική δομή τα Δ.X [+/- διαρκές]. Οι διάφορες περιγραφές υποθέτουν ότι τα Δ.X [+/- διαρκές] συνδέονται στον υπερλαρυγγικό κόμβο (*supralaryngeal node*), π.χ. στον , Hualde (1987) είτε κατευθείαν στον κόμβο της ρίζας (*root node*, βλ. Sagey 1986, Lombardi 1990 και van de Weijer 1996). Ο Hualde (1987:385) υποθέτει ότι τα χαρακτηριστικά αυτά εξαρτώνται από δύο διαφορετικούς κόμβους (σχ. 5), ενώ η Lombardi (1990) όπως και η Sagey (1986) θεωρούν ότι τα δύο Δ.X της διάρκειας συνδέονται στην ίδια ρίζα (βλ. παραπάνω σχ. 2) . Η Lombardi (1990: 395) εκφράζει την ένσταση ότι , αν όντως υπήρχαν δύο διαφορετικοί κόμβοι ρίζας, τότε δεν μπορεί να εξηγηθεί το πώς τα δύο μέλη του προστριβόμενου διαφέρουν *μόνο* ως προς το χαρακτηριστικό της διάρκειας ενώ έχουν και τον *ίδιο* Τόπο Άρθρωσης. Αυτό θα σήμαινε ότι υπάρχουν και προστριβόμενα όπως το /t^f/ αλλά δεν υπάρχουν.

Σχήμα 10: Η αναπαράσταση των προστριβομένων (Hualde 1987:385)

Τέλος, ένα από τα σημαντικότερα ερωτήματα είναι το εξής: υπάρχει μια καθολική υποκείμενη δομή για τα προστριβόμενα ή υπάρχουν διαγλωσσικές, ακόμη και ενδογλωσσικές, διαφορές (Jakobs & van Gerwen 2006:92-93) ;

Σε γενικές γραμμές πάντως, φαίνεται να υπάρχει ομοφωνία μεν ως προς τη φωνητική δομή των προστριβομένων, αλλά όχι ως προς τη φωνολογική τους σύσταση, στην Υ.Δ (Berns 2013:45). Η Berns (ό.π.) καταλήγει στο ότι είναι δύσκολος έως και αδύνατος ο (καθ)ορισμός της φωνολογικής αναπαράστασης των προστριβομένων. Μια καθολική αναπαράσταση λοιπόν φαίνεται ότι δεν καθίσταται

²⁰ Ο τίτλος και η ακόλουθη βιβλιογραφία αντλήθηκαν από την Berns (2013:31)

δυνατή, αλλά υπόκειται στις κατά γλώσσα φωνολογικές αντιθέσεις και διαδικασίες (ό.π., σ. 275).

1.4. Τα προστριβόμενα στη Νέα Ελληνική (NE)

1.4.1. Γενικά για τα προστριβόμενα στη NE

Στην Κοινή Νεοελληνική (εφεξής ΚΝΕ) υπάρχουν τα κορωνικά προστριβόμενα t^s και d^z . Τα προστριβόμενα δεν υφίστανται στην ιστορική φωνολογία της ελληνικής γλώσσας. Το t^s προέρχεται από τις σλαβικές γλώσσες, τις ελληνικές διαλέκτους και από την Τουρκική²¹, ενώ το d^z το βλέπουμε στο επίθημα $-τζης/-τζου$ το οποίο προέρχεται από την Τουρκική καθώς και σε λέξεις (από την Τουρκική και τη Σλαβική), π.χ. [d^z a.ci]. Εισήχθησαν περί τον 10-12^ο αιώνα μ.Χ.²² Στις διαλέκτους, όπως στην Κρητική που μελετάται στην παρούσα εργασία, υπάρχουν και άλλα είδη προστριβομένων τα οποία θα δούμε στην επόμενη υποενότητα (1.4.2). Με εξαίρεση κάποιες διαλέκτους, τα προστριβόμενα στα NE απαντώνται μόνο σε θέση Έμβασης (Εμβ) μιας συλλαβής και όχι σε Έξοδο.

Η διαφωνία για τη φύση τους δε θα μπορούσε να λείπει, ασφαλώς, και από την Ελληνική. Οι περισσότερες μελέτες όμως είναι φωνητικής φύσεως. Μερικές από τις φωνολογικές μελέτες είναι αυτές της Kappa (1998), Malikouti-Drachmann (2001), Tzakosta & Karra (2007) και Tzakosta (2013), ενώ κάποιες από τις φωνητικές μελέτες είναι αυτές των Householder (1964), Joseph & Lee (1988), Fourakis (2004) και Arvaniti (2007).

Ο Householder (1964:17), καταρχάς, θεωρεί τα προστριβόμενα $ts-dz$ ως συμπλέγματα λόγω του ότι (μεταξύ άλλων) α) Τα $s-z$ είναι φωνήματα, β) υπάρχουν τα συμπλέγματα $ks-ps$ και γ) τα t^s-d^z δεν είναι συχνά στα NE. Επίσης «μια αλληλουχία φθόγγων δεν μπορεί να έχει ευρύτερη κατανομή ή μεγαλύτερη συχνότητα σε σχέση με τα δύο φωνήματα που την αποτελούν». Οι Joseph & Lee (1988) προτείνουν το ακόλουθο σχήμα:

Σχήμα 11: τα προστριβόμενα ως συμπλέγματα

$ts = /t/ + /s/ \quad dz = /d/ + /z/$

(Joseph & Lee 1988:2)

²¹ Joseph & Philippaki-Warburton (1987), όπως αναφέρεται στους Beckman & Edwards (2010:337)

²² ό.π.

Οι Joseph & Lee (1988:2) αναφέρουν ότι τα ακόλουθα φαινόμενα δείχνουν ότι τα προστριβόμενα είναι συμπλέγματα: (α), αν παρατηρηθούν τα συμπλέγματα αποτελούμενα από [κλειστό+ s] θα δούμε ότι υφίστανται συμπλέγματα αποτελούμενα από [p+s], [k+s] αλλά όχι από [t+s], υπάρχει δηλαδή ένα «κενό» στα οδοντικά το οποίο θα μπορούσε να «γεμίσει» η θεώρηση του /t^s/ ως σύμπλεγμα που αποτελείται από [t+s] (σχ. 11 παραπάνω και παρ. 22-23).

(22) kséro	psélno	tsimbó	
(23) aksía	tapsí	kut ^s ós	(Joseph & Lee 1988: 2)

Επίσης στα NE δεν υπάρχουν συμφωνικά συμπλέγματα αποτελούμενα από [κλειστο+s+υγρό], π.χ. δεν υπάρχουν τα [*psr-, *psl-, *ksr-, *ksl-], και το σύμπλεγμα [t+s] ακολουθεί το ίδιο μοτίβο (pattern): δεν απαντώνται τα συμπλέγματα [*tsr-, *tsl].

Οι Joseph & Lee (1988:3) όμως, παρέχουν μορφοφωнологικές ενδείξεις που δε συνηγορούν υπέρ της προηγούμενης άποψης. Π.χ., ο συνδυασμός [t+s] σε όρια μορφημάτων, συμπεριφέρεται διαφορετικά από ό,τι τα πραγματικά συμπλέγματα [ps,ks]. π.χ., στο (24) το /t/ αποβάλλεται προ του /s/, ενώ στο (25) το /ps/ παραμένει ως έχει:

(24) fós	< /fot + s/	
(25) prónlepsa	< /provlep + s + a/	(Joseph & Lee 1988:3)

Οι Joseph & Lee (1988) καταλήγουν, όχι με απόλυτη βεβαιότητα, ότι τα προστριβόμενα είναι σειριακά διατεταγμένα, contour τεμάχια συμφωνώντας με την Sagey (1986)²³. Οι Joseph & Lee (1988:5-6) στην έρευνά τους διαπίστωσαν ότι το /t^s/, για όλους τους ομιλητές που ηχογραφήθηκαν, ήταν μικρότερο σε διάρκεια από τα συμπλέγματα [ps-ks], αλλά μακρότερο από ένα απλό σύμφωνο. Άρα οι Joseph & Lee (1988:5-6) καταλήγουν ότι τα προστριβόμενα βρίσκονται «μεταξύ συμπλεγμάτων και απλών τεμαχίων». Οι Tzakosta & Vis (2007:Κεφάλαιο 6) θεωρούν ότι τα προστριβόμενα έχουν διαφορετική υποκείμενη δομή από τα συμπλέγματα και επειδή ικανοποιούν την κλίμακα της ηχητικότητας και τα μέλη τους έχουν κοινό ΤοΑ, έχουν και «τη μέγιστη φωνολογική συνοχή».²⁴ Όμως η Arvaniti (2007), βασιζόμενη στον

²³ Αντλήθηκε από (Joseph & Lee, 1988:4).

²⁴ βλ. και Tzakosta & Vis (2007), Tzakosta (2013)

Tserdanelis (2005), καταλήγει ότι το [t^s] «φωνητικά πραγματώνεται ως προστριβόμενο» αλλά «φωνολογικά δε σημαίνει απαραίτητα ότι το [t^s] αποτελεί φώνημα» (Arvaniti 2007:24). Παρακάτω, στο κεφάλαιο 5, θα επιχειρηθεί να αντικρουστεί αυτό το επιχείρημα.

1.4.2. Τα προστριβόμενα της Κρητικής διαλέκτου

Η Κρητική είναι μια διάλεκτος της Ελληνικής γλώσσας και ανήκει στις νότιες διαλέκτους. Ομιλείται στην Κρήτη από περίπου 574.000 κατοίκους²⁵. Χωρίζεται σε Ανατολική (νομοί Ηρακλείου-Λασιθίου) και Δυτική (νομοί Χανίων-Ρεθύμνης). Κυρίως ομιλείται στα χωριά και αρκετά λιγότερο στις πόλεις (ιδιαίτερα η Δυτική διάλεκτος). Χαρακτηρίζεται τόσο από ιδιαίτερη φωνολογία όσο και από ιδιαίτερο λεξιλόγιο. Στην Κρητική Διάλεκτο (εφεξής Κ.Δ), εκτός από τα κορωνιδικά προστριβόμενα /t^s,d^z/ της ΚΝΕ, πραγματώνονται το άηχο φατνο-ουρανικό (alveolo-palatal) προστριβόμενο [t^ʃ] (το οποίο πραγματώνεται επίσης ως ουρανικό²⁶ [c^ʃ]), καθώς και το ηχηρό φατνο-ουρανικό προστριβόμενο [d^ʒ] (το οποίο πραγματώνεται και ως ουρανικό [j^ʃ]). Τα ουρανικά και φατνοουρανικά προστριβόμενα [c^ʃ] / [t^ʃ] και [j^ʃ] / [d^ʒ] προέρχονται αντίστοιχα από υποκείμενο /k/ και /g/, όταν αυτά βρίσκονται πριν από πρόσθιο φωνήεν /e/, /i/. Το [t^ʃ] είναι αλλόφωνο του [c] και το [d^ʒ] είναι αλλόφωνο του [j] της ΚΝΕ (βλ. και σχήμα 12, σελ. 25). Στην παρούσα εργασία θα μελετηθεί η Ανατολική Κ.Δ. Όπως στην ΚΝΕ, έτσι και στην Ανατολική Κ.Δ, τα προστριβόμενα βρίσκονται αποκλειστικά σε θέση Έμβασης σε μια συλλαβή (με εξαίρεση το επιφώνημα [ˈpɾit^s]= σιγά μην..., όπου το /t^s/ βρίσκεται σε θέση Εξόδου).

Σε μια αναλυτική μελέτη με μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων, ο Granqvist (1997) μελετά, μεταξύ άλλων, το φαινόμενο της εξομάλυνσης του υπερωικού («*Velar softening*»), δίνοντας βάση στην προτίμηση των ομιλητών μεταξύ των διαλεκτικών φθόγγων της Κ.Δ και αυτών της ΚΝΕ. Σύμφωνα με αυτόν (Granqvist 1997:24-26), το φαινόμενο ουρανικοποίησης των υπερωικών /k, g, x, γ/ πριν από /i,e/ στην Ανατολική Κ.Δ είναι «το πιο κοινό χαρακτηριστικό της²⁷». Αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει δύο στάδια:

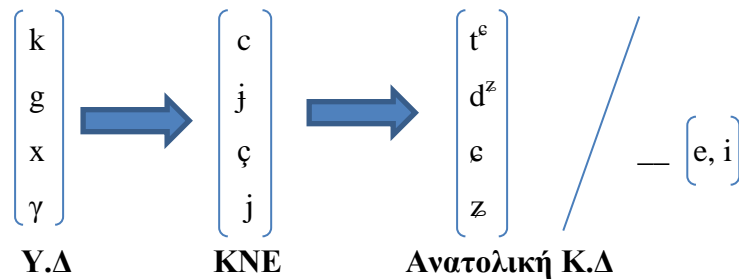
²⁵ Νόμιμοι κάτοικοι. Υπολογίστηκε με βάση τον Πίνακα αποτελεσμάτων ΝΟΜΙΜΟΥ Πληθυσμού – Απογραφής 2011 (<http://www.statistics.gr/2011-census-pop-hous>). Ο συνολικός πληθυσμός του νησιού είναι περίπου 623.000.

²⁶ βλ. Lengeris & Kappa (2016:7)

²⁷ «The most common dialectal characteristic»

- α) Προσθήωση (πριν από /e,i/), όπως και στην ΚΝΕ (σχ.12-2^η στήλη)
 β) «Εξομάλυνση» (softening²⁸), δηλαδή δευτερεύουσα προστριβοποίηση ή συριστικοποίηση του υπερωικού-στην Κ.Δ (σχ.12-3^η στήλη).

Σχήμα 12 α: ²⁹ Βαθεία δομή, πραγμάτωση στην ΚΝΕ και πραγμάτωση στην Ανατολική Κ.Δ των υπερωικών εμποδιστικών

Εναλλακτικά (12β): Σ → Σ / Φ
 [+οπίσθιο] [-πρόσθιο] [-οπίσθιο]

Παραδείγματα

Υ.Δ	ΚΝΕ	Ανατολική Κ.Δ
(26) /'kɪpos/ →	['cipos] →	['tʰɪpos]
(27) /tonke'ro/ →	[toje'ro] →	[todʒe'ro]
(28) /xeri/ →	['çeri] →	['ɛeri]
(29) /ɣi'rizo/ →	[ji'rizo] →	[zi'rizo]

Αντί των [c, j, ç, j] της ΚΝΕ στην Κ.Δ πραγματώνονται αντίστοιχα τα [tʰ, dʒ, ɛ, z]. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται «τσιτακισμός» (π.χ. στους Αναγνωστόπουλος 1927, Πάγκαλος 1955; Κοντοσόπουλος 1969, 1981) επειδή οι φθόγγοι που πραγματώνονται μοιάζουν ακουστικά με το [tʰ]. Κατά τον Granqvist (1997:27) το φαινόμενο της εξομάλυνσης είναι πιο συνηθισμένο στην Ανατολική παρά στη Δυτική Κ.Δ. Βέβαια ο Κοντοσόπουλος, ήδη το 1970³⁰ διαπιστώνει ότι ο τσιτακισμός δεν είναι τόσο συχνό φαινόμενο όσο 20 χρόνια πριν. Και σήμερα, ειδικά στις πόλεις λόγω κυρίως του ότι οι ομιλητές νιώθουν μειονεκτικά όταν χρησιμοποιούν τη διάλεκτο, θα μπορούσε

²⁸ Ο όρος από τον Newton (1972)

²⁹ Το σχήμα βασισμένο σε αυτό του Granqvist (1997:26)

³⁰ Κοντοσόπουλος 1970 (249-250), όπως αναφέρεται στον Granqvist (1997:33)

κανείς να παρατηρήσει μια υποχώρηση των διαλεκτικών φθόγγων. Το ίδιο παρατηρεί και ο Granqvist (1997:33).

Το ότι οι διαλεκτικές πραγματώσεις των υπερωικών κλειστών (/k-/g/) πριν από πρόσθιο φωνήεν (εφεξής «Φ») είναι προστριβόμενοι φθόγγοι έχει αποδειχθεί μέσω των φασματογραφημάτων στις φωνητικές μελέτες των Lengeris & Kappa (2016) καθώς και του Κοντοσσόπουλου (1972:404-5)³¹. Βρίσκονται δε μεταξύ της υπερωικής και της κορωνικής αρθρωτικής περιοχής. Οι Lengeris & Kappa (2016) αναφέρουν το [t^ɛ] ως «φατνο-ουρανικό προστριβόμενο» Σύμφωνα με τον Κοντοσσόπουλο (1969:36), το [t^ɛ] διατηρείται περισσότερο σε σχέση με το [d^z], οι ομιλητές δηλαδή προτιμούν το διαλεκτικό [t^ɛ] αντί του [c] της ΚΝΕ σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι προτιμούν το [d^z] αντί του [j]. Επίσης, ο Granqvist (1997:35) παρατηρεί ότι τα άηχα συριστικά και προστριβόμενα (αυτά του σχήματος 13) είναι λιγότερο μαρκαρισμένα από τα ηχηρά, καθώς οι ομιλητές τους οποίους μελέτησε εφάρμοζαν την εξομάλυνση του υπερωικού περισσότερο σε άηχα τεμάχια παρά σε ηχηρά, καθώς και περισσότερο σε [- διαρκή] παρά σε [+ διαρκή]. Προτείνει την ακόλουθη ιεραρχία (σχήμα 13):

Σχήμα 13: Ιεραρχία προτιμήσεων των ομιλητών για την εφαρμογή της εξομάλυνσης του υπερωικού³²

[t ^ɛ]	>	[ɛ]	>	[d ^z]	>	[z]	
-ηχηρό		- ηχηρό		+ηχηρό		+ηχηρό	
-διαρκές		+διαρκές		-διαρκές		+διαρκές	Granqvist (1997:35)

Επιπλέον, ο Granqvist (1997:37) παρατηρεί ότι το /k/ (που έχει εξαγόμενο [t^ɛ]) υφίσταται την εξομάλυνση σε ίδιο βαθμό και πριν από /i/ και πριν από /e/. Όμως, το /i/ στα δεδομένα του Granqvist γενικά πυροδοτεί πιο πολύ την εξομάλυνση σε σχέση με το /e/, δηλαδή οι ομιλητές πριν από /i/ προτιμούν περισσότερο τους διαλεκτικούς φθόγγους παρά αυτούς της ΚΝΕ (βλ. σχ. 12 παραπάνω), σε σχέση με περιβάλλοντα πριν από /e/.

³¹ Όπως αναφέρεται στον Granqvist (1997:32)

³² Granqvist (1997:35)

1.5. Τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο

1.5.1 Γενικά για τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο

Τα προστριβόμενα φαίνεται ότι έχουν πιο σύνθετη δομή από ένα απλό Σ (π.χ. από ένα κλειστό), άρα κατά την κατάκτησή τους θα εμφανιστούν μετά από ένα απλό Σ. Σύμφωνα με τον Jakobson (1941), η παρουσία των προστριβομένων στον λόγο του παιδιού συνεπάγεται την παρουσία των κλειστών και των τριβόμενων φθόγγων³³. Υπάρχει παράλληλα η άποψη ότι τα παιδιά ξεκινούν πραγματώνοντας πιο απλά Σ, τα κλειστά και τα συριστικά για παράδειγμα, συνεχίζουν με πιο σύνθετες δομές, τα προστριβόμενα, και μετά πραγματώνουν τα συμφωνικά συμπλέγματα.³⁴ Επίσης, δεδομένου ότι τα συμφωνικά συμπλέγματα κατακτώνται αργότερα σε σχέση με τους απλούς φθόγγους (π.χ. τα τριβόμενα) περιμένουμε και τα προστριβόμενα, αν είναι συμφωνικά συμπλέγματα, να κατακτώνται αργότερα π.χ. από τα τριβόμενα και περίπου την ίδια περίοδο με τα συμπλέγματα. Στην ανάλυση του κεφαλαίου 5, θα δειχθεί ότι αυτή η υπόθεση δεν ισχύει, τουλάχιστον για την παρούσα μελέτη περίπτωσης.

Οι Smit et al. (1990) παρατήρησαν ότι κάποια συμπλέγματα στην Αγγλική της Αμερικής (/tw/-/kw/)³⁵ κατακτώνται τυπικά πριν από τα προστριβόμενα. Οι Gierut & O'Connor (2002) από την άλλη, παρατήρησαν ότι αγγλόφωνα παιδιά με φωνολογική καθυστέρηση κατακτούν κατά κύριο λόγο τα προστριβόμενα πριν από τα συμπλέγματα³⁶. Επίσης, έχει παρατηρηθεί ότι τα κλειστά (κυρίως τα φατνιακά, π.χ. το [t]) αντικαθιστούν πιο συχνά τα προστριβόμενα (Locke 1983, Ingram 1989, Smit 1993:541 για την Αγγλική)³⁷. Οι δύο τελευταίες απόψεις ισχύουν και στα δεδομένα του παιδιού, ενώ η πρώτη όχι διότι, όπως θα δούμε στην ανάλυση των δεδομένων στο κεφάλαιο 5, το παιδί δεν πραγματώνει με καθόλου συστηματική πιστότητα κανένα σύμπλεγμα μέχρι και την ηλικία 2;09.05 (μέχρι δηλαδή το πέρας των ηχογραφήσεων).

³³ Jakobson (1941, 1968:51): “The acquisition of fricatives presupposes the acquisition of stops in child language”.

³⁴ Lleo & Prinz (1997), για την Ισπανική.

³⁵ Smit et al. (1990: 791-793)

³⁶ Όπως αναφέρονται στους Syrika, Nicolaidis et al. (2011:363).

³⁷ ό.π. Στην Smit (1993:541), η χρήση των [t]-[d] αντί των [tʰ]-[dʰ] είναι συνχότερη στις νεότερες ηλικίες (2;0-3;0). Τις ίδιες αντικαταστάσεις για τα προστριβόμενα προτιμά και ο Ζαχ.

1.5.2. Τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο της ΝΕ και της Ανατολικής Κρητικής Διαλέκτου

Η Tzakosta (2013: 475) αναφέρει ότι ο συνδυασμός $t+s$ στον παιδικό λόγο ακολουθεί το ίδιο μοτίβο με τα [ps]-[ks] ως προς το ότι όπως αυτά, έτσι και το [ts] υφίσταται είτε απλοποίηση όπου επιβιώνει το λιγότερο μαρκαρισμένο τεμάχιο-το κλειστό /t/. Το ίδιο συμβαίνει και με τα /p/-/k/ των συμπλεγμάτων ps-ks (30-31) είτε υπάρχει συγχώνευση (32-33):

<u>Υ.Δ</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Όνομα/Ηλικία παιδιού</u>
(30) /psé.ma/ ³⁸	→ [pé.ma]	ψέμα	(B.M. 1;11.01)
(31) /ksí.lo/	→ [cí.lo]	'ξύλο'	(I.: 2;05.24)
(32) /ftjá.kso/	→ [ftá.ko]	'φτιάξω'	(Ma.: 2;07.06)
(33) /pé.kso/	→ [pé.to]	'παίξω'	(B.M.: 1;11.18)

(Tzakosta 2013a:475)

Από την άλλη, σύμφωνα με την Tzakosta (2013: 475) υπάρχει και μια ασυμμετρία: τα «συμπλέγματα» [t]+[s] και [d]+[z] δεν υφίστανται επένθεση (34-35) όπως τα άλλα συμπλέγματα με /s/ (36):

<u>Υ.Δ</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Όνομα/Ηλικία παιδιού</u>
(34) /e.le.ní.tsa/	→ [ní.ta]	'Ελενίτσα'	(B.M.: 1;09.22, 1;10.18)
(35) /mu.dzú.ra/	→ [mu.dú.ra]	'μουτζούρα'	(I.: 3;01.03)
(36) /ksé.ro/	→ [kə.dé.o]	'ξέρω'	(D.: 2;04.17)

(Tzakosta 2013:475)

Σε παλαιότερη έρευνα, οι Tzakosta & Vis (2007) θεωρούν τα προστριβόμενα σύνθετους (complex) φθόγγους

Η Κάππα (1998) υποστηρίζει ότι το προστριβόμενο /t^s/ στον παιδικό λόγο της ΝΕ κατακτάται με την ίδια σειρά όπως και στην Τσέχικη γλώσσα. Αρχικά πραγματώνεται το κλειστό [t]. Σε ένα επόμενο αναπτυξιακό στάδιο, και αφού έχουν κατακτηθεί τα τριβόμενα, το παιδί θα πραγματώσει το [s] και αρκετά αργότερα θα πραγματωθεί το προστριβόμενο-στόχος. Η κατάκτηση της συλλαβικής δομής βαίνει από τη λιγότερο σύνθετο στον πιο σύνθετο φθόγγο.

Επίσης, η Κάππα (1998: 1-2) χρησιμοποιώντας τη θεωρία της αυτοτεμαχιακής φωνολογίας (Goldsmith 1976, 1990), σύμφωνα με την οποία οι φωνολογικές

³⁸ Υιοθετείται η γραφή της Tzakosta (2013), όπου το εισαγόμενο είναι σε αγκύλες.

αναπαραστάσεις αποτελούνται από δύο στρώματα (layers): από το μελωδικό (*melodic tier*) με τα Δ.X και από τις θέσεις που καταλαμβάνουν αυτά τα τεμάχια στις φωνολογικές δομές, το επίπεδο του σκελετού (*skeleton*, βλ. σχ. 2). Υποθέτει τα εξής: αν τα προστριβόμενα κατέχουν μία θέση (*X-slot*) στον σκελετό, τότε προβλέπεται ότι θα κατακτώνται πριν από τα συμφωνικά συμπλέγματα σε Έμβαση (σχ. 14β). Αντίθετα, αν τα προστριβόμενα είναι σύνθετα τεμάχια τότε προβλέπεται να έχουν παρόμοια κατάκτηση με τα συμφωνικά συμπλέγματα αφού θα διαθέτουν 2 κόμβους Δ.X (*feature nodes*) στο μελωδικό επίπεδο (*melodic tier*, σχ. 14β).

Σχήμα 14: Τα προστριβόμενα ως μονά τεμάχια (α) και ως συμφωνικά συμπλέγματα (β) (Kappa 1998)

Οι Syrika, Nicolaidis et al. (2011:380) κατέληξαν μετά από τη μελέτη σε μεγάλο αριθμό ελληνόφωνων παιδιών (ηλικίας 2-5 ετών) ότι «το /t^s/ δεν είναι προστριβόμενο στον παιδικό λόγο της Ελληνικής, διότι κατακτάται περίπου την ίδια περίοδο με τα υπόλοιπα συμφωνικά συμπλέγματα». Στα δεδομένα του παιδιού της παρούσας μελέτης δε συμβαίνει κάτι τέτοιο. Όσον αφορά την ηλικία κατάκτησης των προστριβομένων, συγκεκριμένα για το /t^s/, σύμφωνα με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογοπεδικών πραγματώνεται πιστά περίπου στην ηλικία 4;6-5;0, αλλά σύμφωνα με την Papadopoulou (2000)⁴¹ η ηλικία κατάκτησης είναι 3;7-4;0 αν χρησιμοποιηθεί το κριτήριο του 75% και 4;1-4;6 αν χρησιμοποιηθεί το κριτήριο του 90%⁴². Όλες οι έρευνες πάντως, κατά τους Syrika et al. (2011:366), συγκλίνουν στο ότι «η πιο ενεργή περίοδος για την κατάκτηση του προστριβόμενου [t^s] είναι μεταξύ 3;6-4;6 ετών (π.χ. Mennen & Okalidou 2007)»

Για τα προστριβόμενα στον παιδικό λόγο της Κρητικής διαλέκτου δε βρέθηκε κάποιο άρθρο, εργασία ή διατριβή. Λεπτομέρειες σχετικά με αυτές τις υποθέσεις θα αναφερθούν, όπως ειπώθηκε και λίγες γραμμές παραπάνω, στο κεφάλαιο 5. Στο επόμενο κεφάλαιο γίνεται

³⁹ Trubetzkoy (1958:50). Αντλήθηκε από την Κάππα (1998)

⁴⁰ Greenberg (1978:247).

⁴¹ Όπως αντλήθηκε από τους Syrika, Nicolaidis et al. (2011:366)

⁴² Σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια, ένας φθόγγος/ μια δομή έχει κατακτηθεί αν το παιδί πραγματώνει πιστά αυτόν τον φθόγγο/ την δομή είτε στο 75 % είτε στο 90% αντίστοιχα των εκφωνημάτων με στόχο το συγκεκριμένο φθόγγο/δομή. Βλ. Papadopoulou (2000)

λόγος για τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για τη συλλογή και την ταξινόμηση των δεδομένων του παιδιού, καθώς και παρουσίαση των δεδομένων και των σταδίων κατάκτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεθοδολογία συλλογής και ταξινόμησης δεδομένων και παρουσίασή τους

2.1.Μεθοδολογία συλλογής και ταξινόμησης δεδομένων

Το υποκείμενο που εξετάστηκε, ο Ζαχαρίας (εφεξής «Ζαχ.»), γεννήθηκε στις 26/03/14 και μεγαλώνει σε χωριά του Ηρακλείου (Κουνάβοι και Μυρτιά) με τους γονείς, τους παππούδες και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, έχοντας ως εισαγόμενο από όλους τους γύρω του (γονείς, συγγενείς και δασκάλους στον παιδικό σταθμό) την Ανατολική Κρητική Διάλεκτο και ως ένα ποσοστό τα βίντεο κινουμένων σχεδίων που παρακολουθεί στο διαδίκτυο ή στην τηλεόραση και στα οποία ακούει την ΚΝΕ.

Οι ηχογραφήσεις γίνονταν ανά τακτά χρονικά διαστήματα, κατά κύριο λόγο κάθε δύο με 3 εβδομάδες. Είχαν διάρκεια από 2 έως και 15-20 λεπτά. Το παιδί σε πολλές περιπτώσεις όταν αντιλαμβανόταν ότι ηχογραφούνταν, σταματούσε να μιλάει. Η περίοδος των ηχογραφήσεων ήταν από τις 11/10/15 (ηλικία παιδιού 1;06.15) ως την 31/12/16 (ηλικία παιδιού 2;09.05). Συνολικά 14 μήνες. Οι ηχογραφήσεις αυτής της περιόδου είναι 64 στον αριθμό. Τα εκφωνήματα του παιδιού πραγματώνονται σε πλαίσιο διαλόγου με τα μέλη της οικογένειας (κυρίως τη μητέρα και τη γιαγιά του) και είναι κατά κύριο λόγο απαντήσεις σε ερωτήσεις που ετίθεντο στο παιδί. Το σώμα δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε στην εργασία αποτελείται από 3726 (με 2780 λέξεις-στόχους) εκφωνήματα εκ των οποίων τα 417 είναι προστριβόμενα (περίπου 11,2% στο σύνολο των εκφωνημάτων).

Στις στατιστικές μετρήσεις θεωρήθηκε χρήσιμο να συμπεριληφθούν και τα εκφωνήματα που το παιδί πραγμάτωσε με μίμηση (δίπλα από αυτά τα εκφωνήματα αναγράφεται η συντομογραφία im για τη λέξη “imitation”), καθώς δείχνουν ενδεχομένως τις ικανότητες φωνητικής πραγμάτωσης του παιδιού. Γενικά τα εκφωνήματα με μίμηση ήταν πολύ λίγα, περίπου 85 στο σύνολο των εκφωνημάτων και 15 στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο. Μετά τις ηχογραφήσεις, τα δεδομένα απομαγνητοφωνήθηκαν και καταγράφηκαν με τη χρήση της γραμματοσειράς Lucinda Sans Unicode και ταξινομήθηκαν σε ποικίλες κατηγορίες.

Η αρίθμηση των παραδειγμάτων στους πίνακες των παραρτημάτων αφορά τους εισαγόμενους τύπους, ενώ τα ποσοστά των ταξινομήσεων έχουν υπολογιστεί με βάση τους εξαγόμενους τύπους/ εκφωνήματα. Εάν το παιδί πραγματώνει τον ίδιο

εισαγόμενο τύπο με τον ίδιο τρόπο στην ίδια ημερομηνία/ ηλικία, ο αριθμός των εκφωνημάτων του περικλείεται σε παρένθεση. Εάν υπάρχει διαφορετική πραγμάτωση του ίδιου εισαγόμενου στην ίδια ημερομηνία/ ηλικία του παιδιού, τότε στον πίνακα υπάρχει διαφορετικό παράδειγμα. Αναγράφονται δε στις κατηγοριοποιήσεις των παρατημάτων τόσο ο τύπος του ενήλικα στη διάλεκτο, όσο και του ενήλικα στην ΚΝΕ. Στην εργασία χρησιμοποιείται ως στόχος μόνο το εκφώνημα του ενήλικα στη διάλεκτο.

Όταν υπάρχουν δύο φθόγγοι του ίδιου τύπου σε μία λέξη, τότε ο φθόγγος για τον οποίο γίνεται λόγος μαρκάρεται με έντονη γραφή (bold): π.χ. στη λέξη [ku.'si.t^sa], ο κορωνικός προστριβόμενος φθόγγος [t^s] έχει έντονη γραφή για να ξεχωρίζει από τον φατνο-ουρανικό προστριβόμενο φθόγγο [t^h] της λέξης-στόχου [ko.t^hi.no.sku.'fi.t^sa]. Μαρκάρεται τόσο στον εξαγόμενο τύπο του παιδιού, όσο και στον (διαλεκτικό) τύπο του ενήλικα. Οι μονοσύλλαβες λέξεις έχουν ενταχθεί στην κατηγορία «τονισμένη αρχική συλλαβή λέξης», π.χ. η λέξη ['t^he]. Ακόμη, οι λέξεις/φθόγγοι-στόχοι και τα εκφωνήματα του παιδιού σημειώνονται με αγκύλες ([]), ενώ οι κάθετες (//) δηλώνουν την Υ.Δ. Στην εργασία δε χρησιμοποιήθηκαν εκφωνήματα στα οποία δεν κατέστη δυνατό να αναγνωριστεί τι σκόπευε να πει το παιδί, π.χ. το εκφώνημα [ne.'neç] 2;06.21. Ακολουθεί η παρουσίαση των δεδομένων του παιδιού και των σταδίων κατάκτησης.

2.2.Παρουσίαση δεδομένων και των σταδίων κατάκτησης

2.2.1. Τα εκφωνήματα του παιδιού

Στο κεφάλαιο αυτό θα γίνει μια πρώτη περιγραφή των εκφωνημάτων και των σταδίων κατάκτησης στο σύνολο του σώματος δεδομένων του παιδιού. Το παιδί βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο, δεν έχει κατακτήσει ακόμη τα συμπλέγματα ούτε τα κορωνικά τριβόμενα /θ/-/δ/. Τα στάδια κατάκτησης χωρίζονται σε αρχικό, ενδιάμεσο και τελικό, καθένα από τα οποία έχει τα δικά του χαρακτηριστικά. Το παιδί βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο.

2.2.2. Τα κύρια στάδια κατάκτησης

2.2.2.1. Το αρχικό στάδιο κατάκτησης

Το παιδί στην αρχή των ηχογραφήσεων (ηλικία 1;06.15) βρισκόταν στο πρώιμο/αρχικό αναπτυξιακό στάδιο, καθώς προτιμά:

- α) κυρίως αμαρκάριστους φθόγγους, δηλαδή κλειστά, έρρινα και ημίφωνα (παρ.37-40)
- β) αμαρκάριστες συλλαβές τύπου ΣΦ⁴³ (παρ. 37-40)
- γ) κυρίως μονοσύλλαβες λέξεις και οι δυσύλλαβες είναι ελάχιστες και περιορίζονται σε λέξεις στόχους με 2 ίδιες συλλαβές όπως στο (40):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(37) ['gra.ma.ta]	→	['ma]	γράμματα	(1;09.04)
(38) ['zor.ɣo]	→	['go]	Γιώργο	(1;09.04)
(39) [ve.'dzi.ni]	→	['ji]	βενζίνη	(1;06.15)
(40) [za.'za]	→	[ja.'ja]	γιαγιά	(1;06.15)

Αναλυτικά για τον αριθμό συλλαβών με τον οποίο πραγματώνονται οι λέξεις:

A) Λέξεις-στόχοι με 2 συλλαβές: 77

- Πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 26 εκφωνήματα /77 (33,77 %)
- Πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 51 εκφωνήματα /77 (66,23 %)

B) 3σύλλαβες λέξεις-στόχοι: 23

- Πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 9 εκφωνήματα /23 (≈ 39,1%)
- Πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 8 εκφωνήματα /23 (≈ 34,8%)
- Πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 6 εκφωνήματα /23 (≈ 26,1%)

Με βάση τις παραπάνω προτιμήσεις ως προς την πραγμάτωση (α-β-γ) παρατηρήθηκε ότι το αρχικό στάδιο κατάκτησης διαρκεί μέχρι και την ηλικία (1;8). Τα πρώτα τριβόμμενα (z, γ, z) εμφανίζονται στην ηλικία 1;08.02 (41-43) πολύ μεμονωμένα, ενώ πραγματώνεται και το πρώτο [s] (44), τα οποία σηματοδοτούν τη μετάβαση στο επόμενο στάδιο.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(41) ['ɣa.la]	→	['ɣa]	γάλα	(1;08.02)
(42) [za.xa.'ri.a]	→	[za]	Ζαχαρία	(1;08.02)

⁴³ Jakobson (1962: 526), McCarthy & Prince (1994), Κάππα (υ.έ. α:100-101)

(43) ['za.pi]	→	['za]	Γιάννη	(1;08.02)
(44) ['o.si]	→	['o.si]	όχι	(1;09.04)

2.2.2.2. Το ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο

Μεταξύ των ηλικιών 1;10.07 και 1;11.09 δεν υπάρχει καταγεγραμμένη ομιλία του παιδιού. Από την ηλικία 1;9 κ.ε. το παιδί φαίνεται ότι έχει ήδη μπει στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο, καθώς

α) Αυξάνεται αισθητά η πραγμάτωση δισύλλαβων λέξεων, οι οποίες πλέον κατακτώνται (45,47,49), κατακτάται δηλαδή η ελάχιστη προσωδιακή λέξη

β) Αρχίζει ήδη η γενικευμένη χρήση των προστριβομένων, καθώς και των τριβόμενων [ε]-[z]-[γ]-[x] (46,47)

γ) Το παιδί ξεκινά να ουρανικοποιεί πιστά συστηματικά (παρ. 45,47)

δ) Συστηματοποιείται η πραγμάτωση συλλαβών τύπου Φ (παρ. 46,48) και ΣΦΣ (49), γεγονός σύμφωνο με τις απόψεις και παρατηρήσεις της Kappa (1999, 2002)⁴⁴, ενώ

ε) Αρχίζει να γενικεύεται η πραγμάτωση 3σύλλαβων λέξεων (παρ. 46,48), γεγονός που δείχνει ότι το παιδί δε βρίσκεται πλέον στο στάδιο της ελάχιστης φωνολογικής λέξης που, σύμφωνα με τις Malikouti-Drachmann (2001:229) και Κάππα (υ.έ. β:102) στα ΝΕ είναι ο δισύλλαβος τροχαϊκός πόδας.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(45) ['me.li]	→	['me.li]	μέλι	(1;11.22)
(46) [a.'γi.mi]	→	[a.'γi.ni]	αγρίμι	(1;11.22)
(47) ['za.pi]	→	['za.ni]	Γιάννη	(2;00.17)
(48) [e.'me.na]	→	[e.'me.na]	εμένα	(2;00.21)
(49) [(o.)'man.θos]	→	['ma.sof]	(o) Μάνθος	(2;03.01)

Ειδικότερα, τα στάδια⁴⁵ αυτά χωρίζονται στις παρακάτω υποκατηγορίες:

- 1) 1;09.01 -2;00.17

⁴⁴ Αντλήθηκε από Κάππα (υ.έ. β:87)

⁴⁵ Τα στάδια κατάκτησης που αφορούν το σύνολο των εκφωνημάτων του παιδιού αναφέρονται ως «στάδια» για να ξεχωρίζουν από τα στάδια κατάκτησης που αφορούν τα προστριβόμενα. Τα δεύτερα αναφέρονται ως «περίοδοι».

Σταδιακά εξαφανίζονται οι μονοσύλλαβες πραγματώσεις και το παιδί περνάει στο καθαυτό στάδιο των πολυσύλλαβων λέξεων από 1;11.22 κ.ε. Αυξάνεται το λεξιλόγιο, μειώνονται οι μονοσύλλαβες πραγματώσεις δισύλλαβων/ τρισύλλαβων λέξεων και εμφανίζεται το ουρανικοποιημένο τριβόμενο [ʃ], το οποίο πραγματώνεται αντί του [s] (50). Συστηματική είναι πλέον και η χρήση του χειλικού τριβόμενου [f] (52), το οποίο πραγματώνεται σε πολλές περιπτώσεις αντί του ηχηρού [v]⁴⁶ (57). Το πλευρικό [l] πραγματώνεται πιστά και συστηματικά. Συστηματοποιείται η πιστή πραγμάτωση του ηχηρού υπερωικού τριβόμενου [ɣ] και του (διαλεκτικού) ηχηρού φατνοουρανικού τριβόμενου [z] (56, 57) και εμφανίζονται τα πρώτα άηχα φατνοουρανικά τριβόμενα [ɛ] (57)⁴⁷. Ακόμη, πραγματώνεται το [dʒ] (51):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(50) ['me.sa]	→ [fe.ʃa]	μέσα	(2;00.17)
(51) [ve.'dʒi.ni]	→ [dʒi.ni]	βενζίνη	(2;00.17)
(52) ['fri.ni]	→ ['fi.ni]	Φρύνη	(1;11.22)
(53) ['vri.si]	→ ['fi.ʃi]	βρύση	(2;00.17)
(54) [po.'la.ne]	→ [po.'la.ne]	πολλά' ναι (= είναι)	(2;00.25)
(55) [a.'ɣri.mi]	→ [a.'ɣi.ni]	αγρίμι	(1;11.22)
(56) [za.'za]	→ [za.'za]	γιαγιά	(1;11.09)
(57) ['fe.ɛi]	→ ['vre.ɛi]	βρέχει	(1;11.09)

2) 2;00.21-2;02.19

Το παιδί πλέον έχει κατακτήσει τις δισύλλαβες λέξεις (ελάχιστη προσωδιακή λέξη). Σε αυτό το στάδιο είναι σχετικά λίγες οι πραγματώσεις μιας πολυσύλλαβης λέξης ως δισύλλαβης σε σχέση με το προηγούμενο υποστάδιο. Οι μονοσύλλαβες πραγματώσεις έχουν μειωθεί στο ελάχιστο, ενώ έχουν αυξηθεί ιδιαίτερα οι πολυσύλλαβες (κυρίως τρισύλλαβες) πραγματώσεις. Αναλυτικά για αυτό το στάδιο:

Α) Λέξεις-στόχοι με 2 συλλαβές: 89

- Πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 6 εκφωνήματα /89= 6,7%
- Πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 83 εκφωνήματα /89= 93,3%

⁴⁶ Οι Ingram et al. (1980:190-191), παρατήρησαν ότι στον παιδικό λόγο της Αγγλικής, το Σ που αντικαθιστά το /v/ είναι περισσότερο το [b], μελετώντας όμως μόνο τριβόμενα σε αρχή λέξης.

⁴⁷ Στην Κ.Δ πριν από πρόσθιο Φ, αντί των [ɛ]-[j] της ΚΝΕ χρησιμοποιούνται αντίστοιχα τα [ɛ]-[z]. Βλ. εν. 1.4.2.

B) Λέξεις-στόχοι με 3 συλλαβές: 18

- Πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 2 εκφωνήματα /18 (≈ 11,1%)
- Πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 3 εκφωνήματα /18 (≈ 16,7%)
- Πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 13 εκφωνήματα /18 (≈ 72,2%)

Η επιτυχής πραγμάτωση (ως προς τον αριθμό των συλλαβών) των δυσύλλαβων λέξεων είναι υψηλότερη (93,3%) και η ελάχιστη προσωδιακή λέξη έχει κατακτηθεί, ενώ το παιδί πλέον πραγματώνει πολυσύλλαβες (τρिसύλλαβες) λέξεις-στόχους σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό, οι οποίες αν υιοθετηθεί το κριτήριο του 75% θεωρούνται σχεδόν κατακτημένες (ο αριθμός των συλλαβών τους).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(58) [t ^ɛ i.'ri.a]	→ [t ^ɛ i.'la]	κυρία	(2;00.25)
(59) [a.fi.'se me]	→ [a.fi.'se me]	άφησέ με	(2;00.29)
(60) [vi.'vli.o]	→ [vi.'zi.o]	βιβλίο	(2;01.26)

3) 2;03.01-2;05.27

Σε αυτό το υποστάδιο υπάρχει συστηματικά πιστή πραγμάτωση το [s]⁴⁸ ακόμη και σε έξοδο σε τέλος λέξης το οποίο εν τέλει κατακτάται (61). Συνεχίζεται συστηματικότερα πλέον η πραγμάτωση του [t^s] αντί του [t^ɛ] (62). Διατηρείται λοιπόν ο σύνθετος TPOA, ωστόσο σποραδικά πραγματώνεται το [t^ɛ] (63). Μεγαλύτερη είναι η αύξηση του λεξιλογίου, κατακτώνται οι 3σύλλαβες λέξεις-στόχοι (πιστή πραγμάτωση αριθμού συλλαβών) και παρατηρείται συστηματική πραγμάτωση συλλαβών τύπου ΣΦΣ, και στο μέσον και στο τέλος λέξης (61,64). Συστηματοποιείται παράλληλα η πιστή πραγμάτωση του [v] και, προς το τέλος του σταδίου, του άηχου φατνοουρανικού τριβόμενου [ɛ] (65).⁴⁹

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(61) ['ma.nos]	→ ['ma.nos]	Μάνος	(2;03.07)
(62) [t ^ɛ i.'ta.te]	→ [t ^s i.'ta.te]	κοιτάτε	(2;03.07)
(63) [e.'t ^ɛ i]	→ [e.'t ^ɛ i]	εκεί	(2;04.03)
(64) [i.'por.tes]	→ [i.'po.tes]	οι πόρτες	(2;04.13)
(65) [eo.'na.ti]	→ [eo.'na.ti]	Χιονάτη	(2;05.27)

⁴⁸ Οι Ingram et al. (1980:189) χάρη στις ποσοτικές αναλύσεις που διεξήγαγαν, βρήκαν ότι το /s/ είναι από τα τελευταία Σ που κατακτώνται στην Αγγλική.

⁴⁹ Οι Ingram et al. (1980:189) βρήκαν ότι και το /v/ είναι από τα τελευταία Σ που κατακτώνται στην Αγγλική.

Επιπλέον, αυξάνεται η επιτυχής πραγμάτωση (ως προς τον αριθμό των συλλαβών) των 4σύλλαβων λέξεων, οι οποίες έχουν σχεδόν κατακτηθεί μέχρι το τέλος του σταδίου.

Αναλυτικά για την πραγμάτωση του αριθμού των συλλαβών στις λέξεις στόχους αυτού του υποσταδίου:

A) Λέξεις-στόχοι με 2 συλλαβές: 213

- Πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 213 εκφωνήματα / 213 (100%)

B) Λέξεις-στόχοι με 3 συλλαβές: 109

- πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 1 εκφώνημα /109 (≈ 0,09%)
- πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 34 εκφωνήματα /109 (≈ 31,2%)
- πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 74 εκφωνήματα /109 (≈ 67,9%)

Γ) Λέξεις-στόχοι με 4 συλλαβές: 19

- πραγμάτωση ως μονοσύλλαβη: 3 εκφωνήματα / 19 (≈ 15,8%)
- πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 1 εκφώνημα /19 (≈ 5,3%)
- πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 10 εκφωνήματα /19 (≈ 52,6%)
- πραγμάτωση ως 4σύλλαβη: 5 εκφωνήματα /19 (≈ 26,3%)

Σε αυτό το υποστάδιο είναι πιο συστηματική η διατήρηση του σύνθετου ΤΡοΑ του κορωνικού προστριβόμενου [d²] (2;04.15 κ.ε.) σε σχέση με την απλοποίησή του. Ταυτόχρονα ξεκινά η συγχώνευση (πιο συστηματικά μετά την ηλικία 2;04.03) Δ.Χ των συμπλεγμάτων κυρίως με [κλειστό+s], [s+ κλειστό] ή [κλειστό + τριβόμενο] (παρ. 66 και 68 αντίστοιχα), με τα πιο πολλά όμως να εξακολουθούν να απλοποιούνται με απαλοιφή του τριβόμενου μέλους τους (67). Ακόμη εμφανίζονται τα πρώτα συμπλέγματα (69). Στα (66,69) υπάρχει συγχώνευση Δ.Χ⁵⁰ των δύο μελών του συμπλέγματος, για τα οποία θα γίνει περαιτέρω ανάλυση στα κεφ. 5-6.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(66) ['psar.za]	→	['ta.za]	ψάρια	(2;04.13)
(67) ['spi.ti]	→	['pi.ti]	σπίτι	(2;03.24)
(68) ['tri.a]	→	['t ^s i.a]	τρία	(2;03.14)
(69) ['ble]	→	['b ^l e]	μπλε	(2;03.24)

⁵⁰ Είναι η διαδικασία κατά την οποία «πραγματώνεται ένα τρίτο σύμφωνο [Σ(1,2)], το οποίο φέρει μέρος από τα διακριτικά χαρακτηριστικά των δύο συμφώνων του αρχικού συμπλέγματος-στόχου. Το σύμφωνο που παράγεται μέσω της συγχώνευσης, όπως έχει αποδειχτεί στατιστικά, φέρει τα αμαρκάριστα χαρακτηριστικά τρόπου και τόπου άρθρωσης των συμφώνων που απαρτίζουν το σύμπλεγμα-στόχο»(Αντλήθηκε από Κάππα υ.έ. β: 83).

4) 2;06.13-2;09.07

Σε αυτό το υποστάδιο συγχωνεύονται συστηματικά τα συμπλέγματα που αποτελούνται κυρίως από [κλειστό+s] ή [κλειστό + συριστικό] (70,71), [s+ κλειστό] (72) ή [ft] (74), όμως (λιγότερα σε αυτή την περίοδο σε σχέση με την προηγούμενη) εξακολουθούν να απλοποιούνται με απαλοιφή του κλειστού μέλους τους. Υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις συγχώνευσης συμπλεγμάτων που αποτελούνται από [κλειστό + ρωτικό] (73). Παρατηρείται ίση διατήρηση και απλοποίηση του σύνθετου TPOA, όσον αφορά τα φατνο-ουρανικά προστριβόμενα [d^z], [t^s], έως την ηλικία 2;07.21, ενώ από την ηλικία 2;07.23 κ.ε. αυξάνεται γενικά σε μεγάλο ποσοστό η διατήρησή του TPOA και μειώνεται η απλοποίησή του (βλ. λεπτομέρειες στο κεφάλαιο 3). Η έξοδος συλλαβής εντός της λέξης δεν έχει κατακτηθεί.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(70) ['pea.se.me]	→	['ta.se.me]	πιάσε με	(2;06.21)
(71) [e.'ksan.θi.ma]	→	[e.'ta.εi.ma]	εξάνθημα	(2;07.23)
(72) [to.ɲi.po.lo.zi.'sti]	→	[to.po.λι.'t ^s i]	τον υπολογιστή	(2;07.09)
(73) ['tri.a]	→	['t ^s i.a]	τρία	(2;08.00)
(74) ['pse.fti.t ^s i]	→	['pe.t ^s i.tu]	ψεύτικη	(2;08.00)

Παράλληλα, έχουν πλέον κατακτηθεί οι 4σύλλαβες λέξεις (πιστή πραγμάτωση ως προς τον αριθμό των συλλαβών). Σε αυτό το στάδιο αυξάνεται ακόμη η πιστή πραγμάτωση (ως προς τον αριθμό των συλλαβών) των 5σύλλαβων λέξεων, οι οποίες έχουν σχεδόν κατακτηθεί, (ποσοστό μεταξύ 80-90%) και των 6σύλλαβων λέξεων. Λαμβάνοντας υπόψιν το δείγμα από την περίοδο 2;06.13-2;07.16 βγαίνει το συμπέρασμα ότι έχουν πλέον κατακτηθεί οι 4σύλλαβες λέξεις, με ποσοστό 98,5%.

A) Λέξεις λέξεις-στόχοι με 4 συλλαβές (περίοδος):

- πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 1 εκφώνημα/66 (≈ 1,5%)
- πραγμάτωση ως 4σύλλαβη: 65 εκφωνήματα /66 (≈ 98,5%)

Λαμβάνοντας υπόψιν το δείγμα από την περίοδο 2;06.13-2;08.16 βγαίνει το συμπέρασμα ότι έχουν κατακτηθεί οι 5σύλλαβες λέξεις, με ποσοστό 81,7%-αν υιοθετηθεί το κριτήριο του 75%. Αν υιοθετηθεί το κριτήριο του 90% θεωρούνται σχεδόν κατακτημένες.

B) Λέξεις-στόχοι με 5 συλλαβές: 29

- πραγμάτωση ως 2σύλλαβη: 2 εκφωνήματα / 93 (≈ 2,2%)
- πραγμάτωση ως 3σύλλαβη: 1 εκφώνημα / 93 (≈ 1%)
- πραγμάτωση ως 4σύλλαβη: 14 εκφωνήματα / 93 (≈ 15,1%)
- πραγμάτωση ως 5σύλλαβη: 76 εκφωνήματα / 93 (≈ 81,7%)

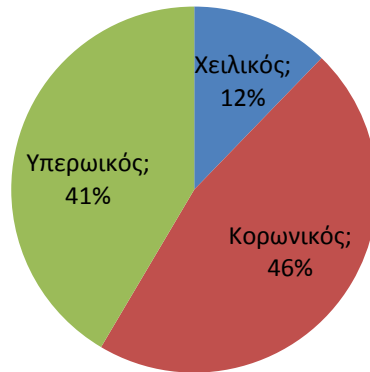
Όσον αφορά τα κορωνικά τριβόμενα [θ]-[δ], δεν έχουν κατακτηθεί μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής. Καθ' όλη τη διάρκεια των ηχογραφήσεων, ακόμη και σήμερα (ηλικία 3;10), το παιδί τείνει να υποκαθιστά το [δ] με το [z] (75) και το [θ] με το [s]⁵¹ (76) αλλά και με άλλους φθόγγους, π.χ. το [ç] ή το [t] (77). Το [r] σπάνια εμφανίζεται (αντικαθιστώμενο από έναν φθόγγο που ακούγεται σαν ανακεκαμένο (79) σε πολλές περιπτώσεις) και σχεδόν πάντα απαλείφεται (78) ή, λιγότερο συχνά, αντικαθίσταται από το πλευρικό [l] (80):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(75) ['i.ðes]	→	['i.zes]	είδες	(2;03.13)
(76) ['ir.θe]	→	['i.se]	ήρθε	(2;04.24)
(77) ['θe.lo]	→	['çe.lo]	θέλω	(2;03.24)
(78) [to.fe.ga.'ra.t ^h i]	→	[to.ve.ga.'a.ti]	το φεγγαράκι	(2;08.00)
(79) ['to.ra]	→	['to.ɹa]	τόρα	(2;07.21)
(80) [ro.'lo.i]	→	[la.'la.li]	ρολόι	(2;00.29)

Τα κορωνικά τριβόμενα κατακτώνται αργότερα σε σχέση με τα χειλικά και τα υπερωικά, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με την άποψη ότι ο κορωνικός ΤοΑ είναι ο πιο αμαρκάριστος (βλ. μεταξύ άλλων Kean 1975, Blust 1979, Paradis and Prunet 1991). Όμως θα δειχτεί στο Κεφ. 4 ότι τα φατνοουρανικά προστριβόμενα τρέπονται σε κορωνικά προστριβόμενα και κλειστά ([t^s]-[t]) και ότι γενικά το παιδί προτιμά τον κορωνικό ΤοΑ στις αντικαταστάσεις που κάνει για άλλα Σ. Επίσης, σε περιπτώσεις ολικής συμφωνικής αρμονίας επικρατεί ο κορωνικός ΤοΑ:

⁵¹ Αντίθετα, οι Ingram et al. (1980:191) παρατήρησαν ότι στον παιδικό λόγο της Αγγλικής το /θ/ αντικαθίσταται με το [f] και το [δ] αντικαθιστά το /z/.

[Γράφημα 1]: Συμφωνική αρμονία ΤοΑ (%)

2.3.Σύνοψη κεφαλαίου

Στο κεφ. 2 έγινε λόγος για τα συνολικά εκφωνήματα στον λόγο του παιδιού που μελετάται, το οποίο, βάσει των παρατηρήσεων, βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο. Τα συνολικά υποστάδια κατάκτησης που καθορίστηκαν είναι 4. Το παιδί δεν έχει πραγματώσει ακόμη τα κορωνικά τριβόμενα, ενώ έχει ξεκινήσει να πραγματώνει τα προστριβόμενα και έχει κατακτήσει τα κλειστά, τα ρινικά, την 5σύλλαβη συλλαβική δομή και τις συλαβές τύπου ΣΦΣ όσον αφορά το τέλος λέξης. Παράλληλα, δείχνει μια προτίμηση για τον κορωνικό ΤοΑ, όπως φάνηκε και από τα ποσοστά του γραφήματος 1.

Στο επόμενο κεφάλαιο (3) θα συζητηθούν τα στάδια κατάκτησης των προστριβομένων, τα οποία έχουν τα δικά τους υποστάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Τα προστριβόμενα στον λόγο του παιδιού

Όπως περιγράφηκε και στο κεφάλαιο 1, τα προστριβόμενα είναι φθόγγοι με σύνθετο ΤΡοΑ. Αποτελούνται από ένα [-διαρκές] και ένα [+διαρκές] μέλος. Εφόσον έχουν σύνθετο ΤΡοΑ, προβλέπουμε να κατακτηθούν αργότερα σε σχέση με πιο αμαρκάριστα σύμφωνα⁵² (π.χ. κλειστά) και πιο νωρίς από άλλες συνθετότερες δομές, όπως τα συμφωνικά συμπλέγματα. Σύμφωνα με τους Ingram et al. (1980:169), «τα προστριβόμενα και τα τριβόμενα της Αγγλικής είναι οι πιο δύσκολοι στην κατάκτηση φθόγγοι», μελέτησαν όμως μόνο τα τριβόμενα σε αρχή λέξης. Στη μελέτη τους οι Ingram et al. παρατήρησαν ότι τα αγγλόφωνα παιδιά κατακτούν τα προστριβόμενα (σύμφωνα με το κριτήριο του 75 %) μεταξύ των ηλικιών 3;6 και 4;2⁵³. Το ίδιο διαπίστωσαν και οι Dodd et al. (2003:635) και αυτό έρχεται σε συμφωνία με την έρευνα της Papadopoulou (2000), η οποία κατέληξε ότι η ηλικία κατάκτησης του [t^s] στη ΝΕ είναι 3;7-4;0. Από την άλλη, σε έρευνα της Πανελληνίας ομοσπονδίας Λογοπεδικών (1995) παρατηρήθηκε ότι για τα ΝΕ η ηλικία κατάκτησης των προστριβομένων είναι 4;6-5;0.

Τα προστριβόμενα της Κ.Δ είναι τα εξής:

[Πίνακας 1]: Τα προστριβόμενα της Κρητικής διαλέκτου

ΤοΑ	Ηχηρότητα	
	Ηχηρό	Άηχο
Κορωνικό	d ^z	t ^s
Φατνο-ουρανικό	d ^z	t ^ɛ

Από τα προστριβόμενα του πίνακα 1, τα κορωνικά /t^s/-/d^z/ αποτελούν φωνήματα, ενώ τα φατνο-ουρανικά [t^ɛ]-[d^z] είναι αλλόφωνα που πραγματώνονται αντί των [c]-[J] της ΚΝΕ.

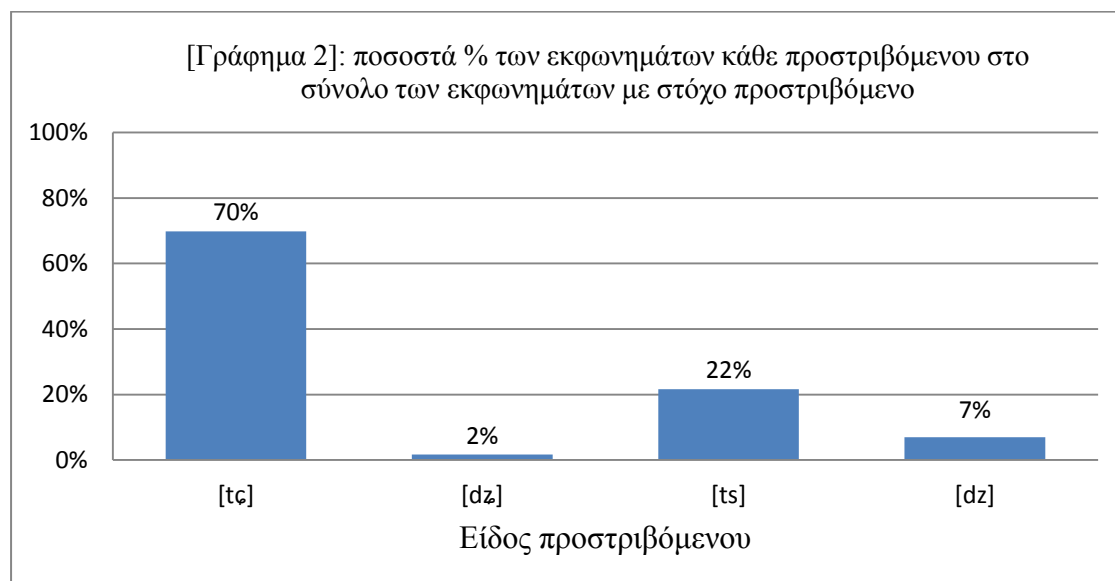
Στο κεφάλαιο αυτό, αρχικά γίνεται λόγος για την κατανομή των εκφωνημάτων που έχουν στόχο ένα προστριβόμενο (3.1), έπειτα για τον συνθετο ΤΡοΑ (3.2). Η ενότητα 3.3 αφορά την κατανομή του ΤοΑ των προστριβομένων, η ενότητα 3.4 την κατανομή της ηχηρότητάς τους και στην ενότητα 3.5 αναλύονται οι περίοδοι κατάκτησής τους. Η ενότητα 3.6 συνοψίζει το κεφάλαιο.

⁵² βλ. Kiparsky (1995), Blevins (2004), Κάππα (υ.έ.:α)

⁵³ Η παραπομπή αντλήθηκε από τους Syrika, Nicolaidis et al. (2011:366)

3.1. Κατανομή των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Όπως αναφέρθηκε και στην αρχή του κεφαλαίου 2, τα προστριβόμενα στο σύνολο των εκφωνημάτων του παιδιού είναι 417/3726 ($\approx 11,2\%$), με 356 λέξεις-στόχους. Από αυτά τα 417, τα 291 έχουν ως στόχο το άηχο φατνοουρανικό [t^ɛ], 7 το ηχηρό φατνοουρανικό [d^z], 90 έχουν ως στόχο το άηχο κορωνικό [t^s] και 29 το ηχηρό κορωνικό [d^z]. Στον γράφημα (2)⁵⁴ απεικονίζονται τα ποσοστά % στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο ένα προστριβόμενο:

Το Γράφημα (2) δείχνει ότι τα περισσότερα εκφωνήματα που έχουν στόχο ένα προστριβόμενο είναι αυτά που έχουν ως στόχο συγκεκριμένα το [t^ɛ]. Και αυτό διότι τα περιβάλλοντα στα οποία πραγματώνεται το [t^ɛ], δηλαδή πριν από πρόσθιο Φ [e,i] είναι πολύ συχνότερα από τα περιβάλλοντα στα οποία πραγματώνονται τα άλλα είδη προστριβομένων, ακόμη και στην Ανατολική Κ.Δ. Το [d^z] πραγματώνεται σε όρια μορφημάτων, συγκεκριμένα μεταξύ Άρθρου που τελειώνει σε [n] και λέξης που αρχίζει από /k/+ [i,e] (81).

(81) [ton+ke.'ro] → [to.d^ze.'ro] τον καιρό

Αν συγκριθεί το συγκεκριμένο περιβάλλον με το περιβάλλον /k/+ [i,e], τότε εξηγείται το γιατί το [d^z] είναι τόσο σπάνιο στα δεδομένα του παιδιού. Επίσης, τα /t^s/-/d^z/. Όπως ήδη αναφέρθηκε στο κεφάλαιο 1, δεν υπήρχαν στην ιστορική φωνολογία της Ελληνικής, αλλά έχουν εισαχθεί από τη Σλαβική και την Τουρκική. Εμφανίζεται λοιπόν μόνο σε συγκεκριμένες λέξεις και όχι πάντα πριν από [i,e] όπως το [t^ɛ] (στην Ανατολική Κ.Δ). Οι Syrjka, Nicolaidis et al. (2011:380) επίσης υπέθεσαν ότι η

⁵⁴ Τα ποσοστά % στα σχεδιαγράμματα είναι στρογγυλοποιημένα στις μονάδες.

χαμηλή επιτυχία ως προς την πιστή πραγμάτωση του [t^s] από τα παιδιά που μελέτησαν «πιθανόν σχετίζεται με τη χαμηλή συχνότητα εμφάνισής του στην Ελληνική γλώσσα».

Όσον αφορά τις απόλυτα πιστές πραγματώσεις των προστριβομένων, (διατήρηση ΤοΑ, ΤΡοΑ και ηχηρότητας), τις μη πιστές (αλλαγή ΤοΑ, ΤΡοΑ ή ηχηρότητας) και τις απαλοιφές, διαπιστώνουμε τα εξής (βλ. Πίνακα 2):

[Πίνακας 2]: Πιστές, μη πιστές πραγματώσεις και απαλοιφές των προστριβομένων-στόχων

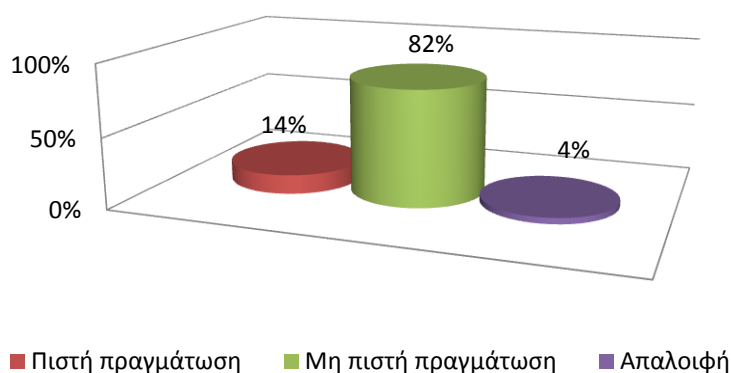
Πιστή πραγμάτωση	Μη πιστή πραγμάτωση	Απαλοιφή
57	342	18

Οι απόλυτα πιστές πραγματώσεις ενός προστριβομένου-στόχου είναι 57 εκφωνήματα / 417 με στόχο προστριβόμενο (≈13,7%) και οι μη πιστές 342/417 (≈82%), ενώ το παιδίπροτιμά και 18/417 απαλοιφές είτε του προστριβόμενου είτε της συλλαβής που το περιέχει (≈4,3%), βλ. γράφημα 3)

[Πίνακας 3]: Πιστή-μη πιστή πραγμάτωση-απαλοιφή ανά κατηγορία προστριβόμενου

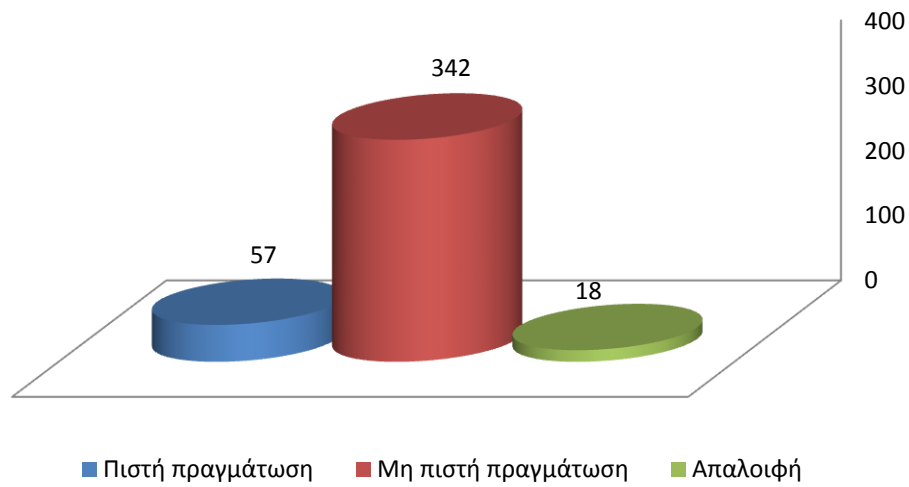
	[t ^s]	[d ^z]	[t ^s]	[d ^z]
Πιστή πραγμάτωση	19	-	26	12
Μη πιστή πραγμάτωση	262	7	60	12
Απαλοιφή	9 ⁵⁵	-	4	5

[Γράφημα 3]: Πιστή-μη πιστή πραγμάτωση-απαλοιφή στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο (%)

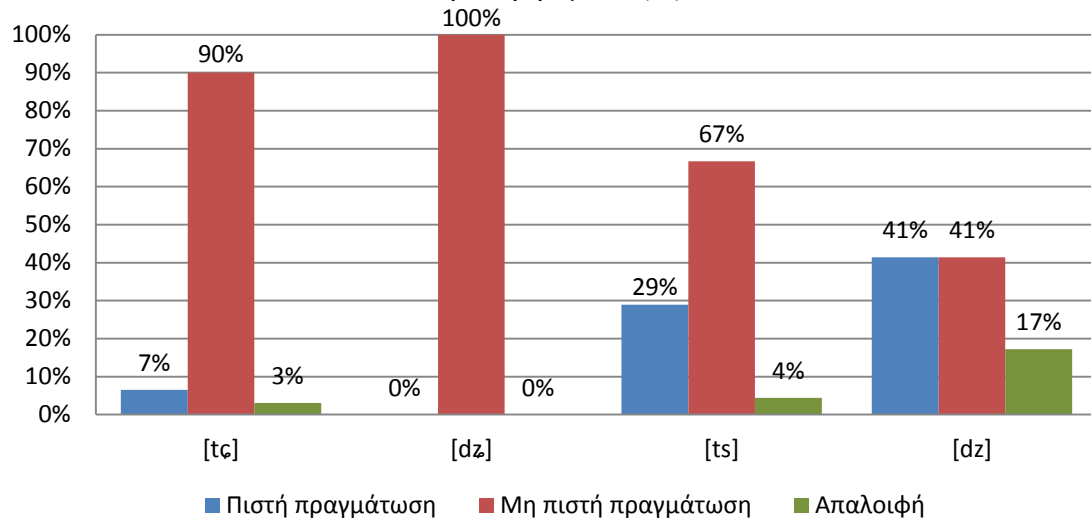
⁵⁵ Σε 1 εκφώνημα δεν ακούγεται η τελευταία συλλαβή, άρα οι απαλοιφείναι 9 και όχι 10

[Γράφημα 4]: Πιστή-μη πιστή πραγμάτωση-απαλοιφή στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Και για κάθε προστριβόμενο (γράφημα 5):

[Γράφημα 5]: Πιστή-μη πιστή πραγμάτωση-απαλοιφή ανά προστριβόμενο (%)

3.2 Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Στην υποενότητα αυτή θα γίνει μια πρώτη και γενικότερη αναφορά στον σύνθετο ΤΡοΑ των προστριβομένων-στόχων και στο πώς πραγματώνεται από το παιδί, έτσι ώστε με αυτό το κριτήριο να καθοριστούν οι περίοδοι κατάκτησής τους. Όταν γίνεται λόγος για «απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ» εννοείται διατήρηση μόνο του [-διαρκούς] μέλους των προστριβομένων διότι το παιδί διατηρεί σε πολύ υψηλό ποσοστό μόνο το [-διαρκές] μέλος του προστριβόμενου-σε σύγκριση με το [+διαρκές]. Το Δ.Χ [-διαρκές] είναι αμαρκάριστο και χαρακτηρίζει το στάδιο στο οποίο βρίσκεται το παιδί. Έχουμε και διατηρήσεις μόνο του συριστικού μέλους, αλλά κρίθηκε ότι έπρεπε να εξεταστούν ξεχωριστά, εφόσον είναι μόλις 8/417 συνολικά εκφωνήματα με στόχο προστριβόμενο ($\approx 1,9\%$).

Τα προστριβόμενα έχουν σύνθετο⁵⁶ ΤΡοΑ και αποτελούνται από ένα [-διαρκές] κλειστό και ένα [+διαρκές] συριστικό⁵⁷ ή μη-συριστικό μέλος, τα οποία στα ΝΕ και την Ανατολική Κ.Δ είναι αντίστοιχα ένα κλειστό και ένα τριβόμενο (στα φατνο-ουρανικά [t^ε]-[d^ζ]) ή συριστικό (στα κορωνικά [t^ς]-[d^ζ]). Τα προστριβόμενα-στόχοι (συνολικά 417 εκφωνήματα) είναι τα εξής (βλ. και ενότητα 1.4.2):

α) Το άηχο φατνο-ουρανικό (ουρανικοποιημένο) [t^ε]: [-διαρκές] μέλος = [t], [+διαρκές] μέλος = [ε]

β) Το ηχηρό φατνο-ουρανικό (ουρανικοποιημένο [d^ζ]: [-διαρκές] μέλος = [d], [+διαρκές] μέλος = [z]

γ) Το άηχο κορωνικό /t^ς/: [-διαρκές] μέλος = /t/, [+διαρκές] μέλος = /s/

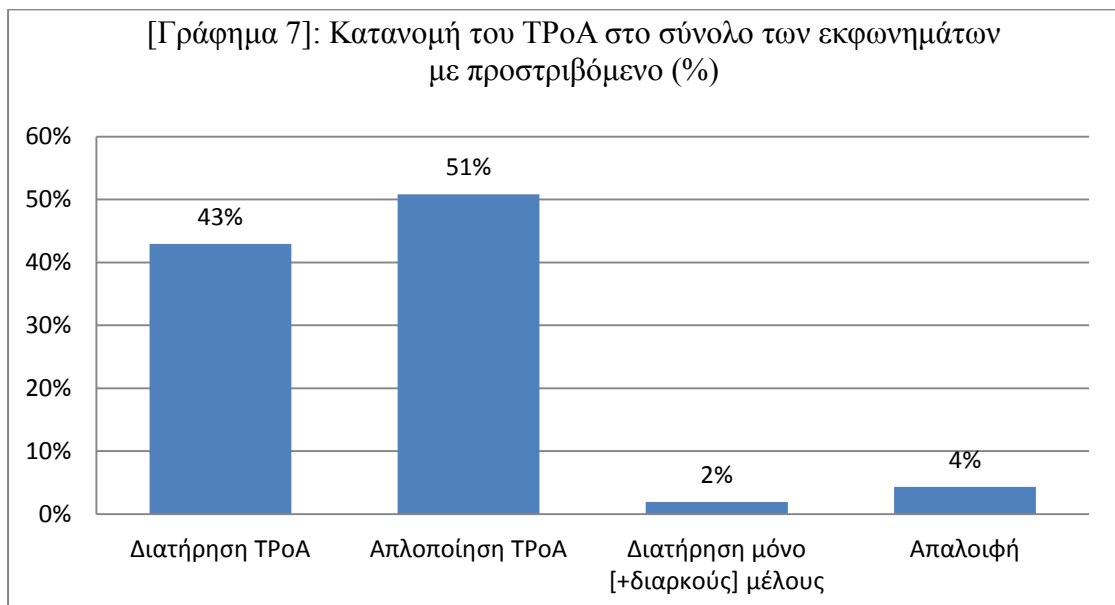
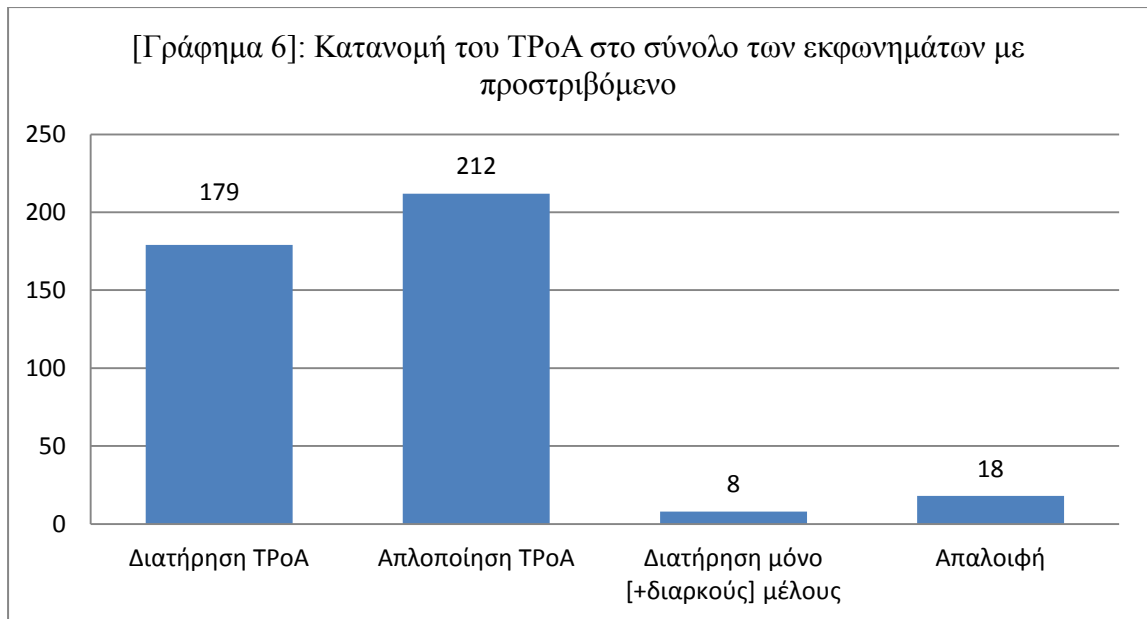
δ) Το ηχηρό κορωνικό /d^ζ/: [-διαρκές] μέλος = /d/, [+διαρκές] μέλος = /z/

Συνολικά στα δεδομένα του παιδιού που μελετήθηκε, ο σύνθετος ΤΡοΑ διατηρείται σε 179/417 εκφωνήματα με στόχο προστριβόμενο ($\approx 42,9\%$) και απλοποιείται σε 212 εκφωνήματα/417 με στόχο προστριβόμενο ($\approx 50,8\%$). Επίσης, 8/417 ($\approx 1,9\%$) διατηρούν μόνο το [+διαρκές] τους μέλος και σε 18 εκφωνήματα /417 ($\approx 4,6\%$) απαλείφεται είτε το ίδιο το προστριβόμενο είτε η συλλαβή που το περιέχει (γραφήματα 6 και 7).⁵⁸

⁵⁶ Ο όρος καθ' υπόδειξιν της κ. Κάππα (π.ε.), την οποία και ευχαριστώ.

⁵⁷ Μπορεί βεβαίως το προστριβόμενο-στόχος στην Κ.Δ και να μην έχει συριστικότητα, π.χ. αν είναι το ουρανικό [c^ε]. Γι' αυτό θα προτιμηθεί ο όρος [+διαρκές].

⁵⁸ Για την κατανομή του ΤΡοΑ ανά είδος προστριβόμενου, βλ. Ενότητα 4.1 κ.ε.

Στο γράφημα (7) παρατηρείται ότι το ποσοστό Απλοποίησης του σύνθετου ΤΡοΑ είναι μεγαλύτερο κατά 8 % από το ποσοστό Διατήρησής του, από την άλλη ελάχιστες είναι οι απαλοιφές και η διατήρηση μόνο του συριστικού μέλους του προστριβόμενου. Αυτά δηλώνουν ότι πρώτον, το παιδί έχει αρχίσει να εντάσσει στο φωνολογικό του «ρεπερτόριο» φθόγγους συνθετότερους από ένα φθόγγο με απλό ΤΡοΑ (π.χ. από ένα κλειστό), αλλά και ότι δεύτερον δε βρίσκεται στην κατάλληλη ηλικία ώστε να τα έχει εντάξει εντελώς στη γραμματική του, αφού και οι εντελώς πιστές πραγματώσεις ενός προστριβομένου-στόχου είναι λίγες (βλ. και Γράφημα 3

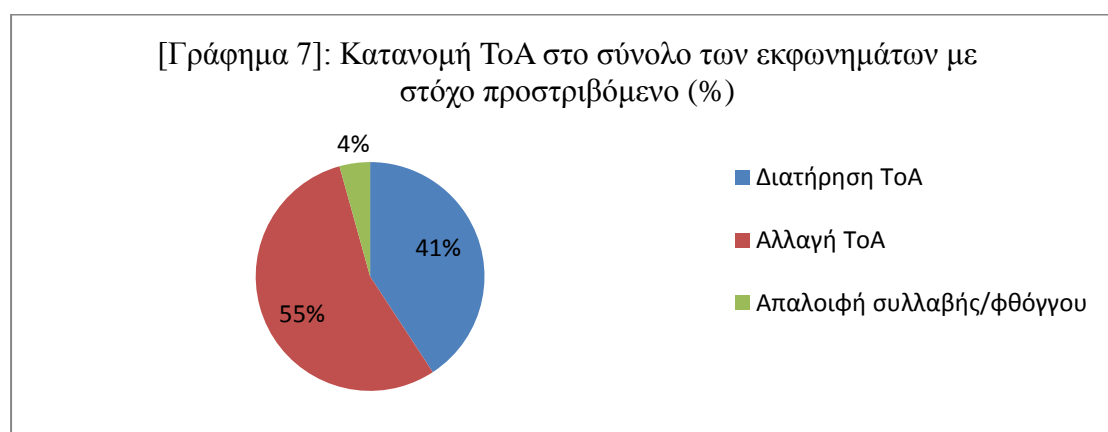
παραπάνω). Τρίτον, η χαμηλή διατήρηση μόνο του [+διαρκούς] μέλους του προστριβομένου και δεδομένου ότι η απλοποίηση του σύνθετου TPoA υποδηλώνει διατήρηση του πιο αμαρκάριστου, [-διαρκούς] μέλους του, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το παιδί προτιμά πιο αμαρκάριστες δομές στις αντικαταστάσεις που κάνει.⁵⁹

3.3. Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Η κατανομή του ΤοΑ των προστριβομένων έχει ως εξής (πίνακας 4 και γράφ. 7):

[Πίνακας 4]: Κατανομή του ΤοΑ στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Διατήρηση ΤοΑ	Αλλαγή ΤοΑ	Απαλοιφή
170	229	18

Η αλλαγή του ΤοΑ είναι στο (55%) (κυμαίνεται περίπου στα ίδια επίπεδα με την απλοποίηση του σύνθετου TPoA, που είναι 51%), πράγμα που σημαίνει ότι το παιδί έχει ξεκινήσει να πραγματώνει πιστά τον ΤοΑ των προστριβομένων και βρίσκεται στο ενδιάμεσο στάδιο.

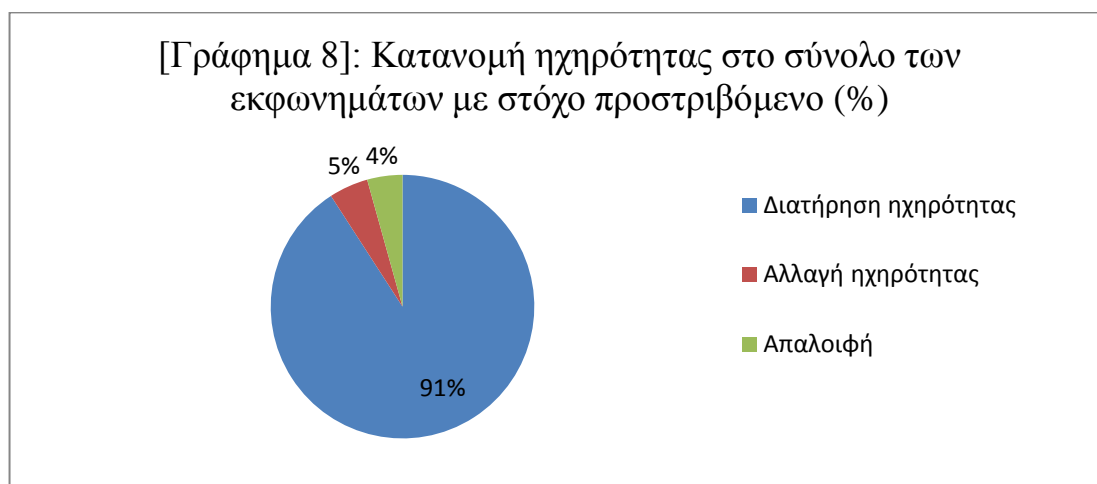
3.4 Κατανομή της ηχηρότητας στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Η κατανομή της ηχηρότητας στο σύνολο των προστριβομένων έχει ως εξής (πίνακας 5 και γράφ. 8):

⁵⁹ Βλ. Dinnsen et al. (1997:319)

[Πίνακας 5]: Κατανομή της ηχηρότητας στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Διατήρηση ηχηρότητας	Αλλαγή ηχηρότητας	Απαλοιφή
378	20	18

Με το κριτήριο του 90%, η ηχηρότητα των προστριβομένων πρέπει να θεωρείται κατακτημένη. Στην επόμενη ενότητα θα γίνει λόγος για τις περιόδους κατάκτησης των προστριβομένων στον λόγο του παιδιού.

3.5 Περίοδοι κατάκτησης των προστριβομένων

Οι περίοδοι κατάκτησης για τα προστριβόμενα στον λόγο του παιδιού που μελετήθηκε έχουν καθοριστεί με βάση τη διατήρηση ή μη διατήρηση του σύνθετου ΤΡοΑ, χωρίζονται δε ως εξής:

1^η περίοδος: 1;06.15-2;02.19 (69 εκφωνήματα)

Στην περίοδο αυτή, που περιλαμβάνει το αρχικό αναπτυξιακό στάδιο και το πρώτο υποστάδιο του ενδιάμεσου, ο σύνθετος ΤΡοΑ διατηρείται περισσότερο σε σχέση με την απλοποίησή του, για όλα τα είδη προστριβομένων. Όμως, η διαφορά είναι μικρή και ισοσκελίζεται στο επόμενο στάδιο.

Διατήρηση ΤΡοΑ: 37 εκφωνήματα / 69 της περιόδου ($\approx 53,6\%$), παράδειγμα (83)

Απλοποίηση ΤΡοΑ: 31 εκφωνήματα / 69 της περιόδου ($\approx 44,9\%$), παράδειγμα (84)

1 εκφώνημα /69 υφίσταται απαλοιφή του προστριβόμενου ($\approx 1,5\%$), από το οποίο διατηρείται μόνο το Δ.Χ [+διαρκές], το τριβόμενο Σ όμως έχει πάρει τον ΤοΑ του αρχικού /p/ (84). Στο (84) υποθέτουμε ότι η συλλαβή που διατηρείται είναι η

συλλαβή [t^se] και όχι η συλλαβή [pe], καθώς το παιδί τείνει να διατηρεί τις τονισμένες συλλαβές:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(82) [ve.'d ^z i.na]	→ [d ^z i.na]	βενζίνα	(2;01.19)
(83) [ska.fti.'t ^ɛ a]	→ [ka.pti.'ta]	σκαφτικά (μηχανή)	(2;04.15)
(84) [pe.'t ^s e.ta]	→ [fe.ca]	πετσέτα	(2;02.19)

Σε αυτό το στάδιο δεν υπάρχουν περιπτώσεις διατήρησης μόνο του [+διαρκούς] μέλους του προστριβόμενου.

Αναλυτικά για το κάθε προστριβόμενο σε αυτό το στάδιο (πίνακες 6-9):⁶⁰

α) [t^ɛ]: 36 εκφ.
[Πίνακας 6]

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
27	9	-	-

Βάσει του πίνακα (6), κατά την πρώτη περίοδο, όταν στόχος είναι το [t^ɛ], παρατηρείται μεγάλο ποσοστό διατήρησης του σύνθετου TPoA:

1^η περίοδος:

Διατηρήσεις TPoA: 27/36 (75%)

Απλοποιήσεις TPoA: 9/36 (25%)

β) [d^z]: 2 εκφ.
[Πίνακας 7]

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
2	-	-	-

Όπως δείχνει ο πίνακας (7), το [d^z] έχει μόνο 2 διατηρήσεις του TPoA σε αυτή την υπο-περίοδο κατάκτησης.

γ) [t^s]: 24 εκφ.
[Πίνακας 8]
Στην πρώτη

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
6	16	-	2

περίοδο, όταν στόχος είναι το [t^s], ο αριθμός των απλοποιήσεων είναι μεγάλος, καθώς περιλαμβάνεται και το πρώιμο αναπτυξιακό στάδιο όπου το παιδί προτιμά

⁶⁰ Παραδείγματα και ανάλυση θα παρουσιαστούν στο επόμενο κεφάλαιο (4), κατά την ανάλυση των δεδομένων.

περισσότερο τα κλειστά και το [t^s] είναι ένας φθόγγος για τον οποίο δεν έχει πλούσιο εισαγόμενο (πίνακας 8).

1^η περίοδος

Διατηρήσεις TPOA: 6/24 (25%)

Απλοποιήσεις TPOA: 16/24 (≈ 66,7%)

δ) [d^z]: 7 εκφ.

[Πίνακας 9]

Διατήρηση TPOA	Απλοποίηση TPOA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
4	2	-	1

Στην πρώτη

περίοδο το [d^z] διατηρεί σε διπλάσιο ποσοστό τον TPOA του σε σχέση με την απλοποίησή του, κάτι που ίσως οφείλεται στο πλούσιο εισαγόμενό του ⁶¹ (πίνακας 9):

1^η περίοδος:

Διατηρήσεις TPOA: 4/7 (≈ 57,1%)

Απλοποιήσεις TPOA: 2/7 (≈ 28,6%)

Στην 1^η περίοδο, επίσης, πραγματώνονται 14 εκφωνήματα στα οποία ένα προστριβόμενο έχει αντικαταστήσει έναν άλλο φθόγγο, δηλαδή ένα κλειστό (85) ή ένα τριβόμενο (86), υγρό (87) ή σύμπλεγμα (88):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(85) ['mi.ti]	→	['mi.tʰi]	μύτη	(2;02.15)
(86) ['vi.de.o]	→	['dʰ.ido]	βίντεο	(2;00.29)
(87) ['li.zi]	→	['tʰi.zi]	λήγει	(1;10.07)
(88) ['tri.a]	→	['tʰi.la]	τρία	(2;00.29)

2^η περίοδος: 2;03.01-2;04.24 (150 εκφωνήματα)

Η δεύτερη και τρίτη περίοδος κατάκτησης των προστριβομένων εντάσσονται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο στο οποίο βρίσκεται το παιδί.

Διατήρηση TPOA: 71 εκφωνήματα / 150 της περιόδου (≈ 47,3%), (89)

Απλοποίηση TPOA: 70 εκφωνήματα / 150 της περιόδου (≈ 46,7%), (90-93)

⁶¹ Πραγματολογικής-εκτός από φωνολογικής-φύσεως η εξήγηση: Σχεδόν όλα τα εκφωνήματα με στόχο [d^z] περιλαμβάνονται στη λέξη [ve.'dʰi.na] την οποία το παιδί ακούει πολύ συχνά, καθώς βρίσκεται πολύ συχνά στο βενζινάδικο που διατηρούν οι γονείς του. Περισσότερα για τη σχέση συχνότητας του εισαγομένου με τα εξαγόμενα του παιδιού στο Κεφάλαιο 4.

Διατήρηση μόνο του [+διαρκούς] μέλους του προστριβόμενου: 5 / 150 της περιόδου (≈ 3,3%), παράδειγμα (91)

Απαλοιφή συλλαβής/ προστριβόμενου: 4 εκφωνήματα /150 της περιόδου (≈ 2,7%), παράδειγμα (92)

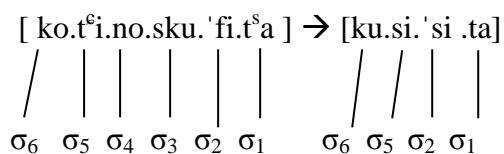
Εάν συμπεριληφθούν και όσα διατηρούν μόνο το [+διαρκές] μέλος τους (5), τότε η απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ ανεβαίνει στο 50% (75/150 εκφωνήματα).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(89) [t ^ɛ i. 'ta.i]	→	[t ^ɛ i. 'ta.i]	κοιτάει	(2;04.03)
(90) ['a.d ^z e.los]	→	['a.de.lo]	άγγελος	(2;04.03)
(91) [ko.t ^ɛ i.no.sku. 'fi.t ^s a]	→	[ku.si. 'si.ta]	Κοκκινοσκουφίτσα	(2;04.24)
(92) [t ^ɛ i. 'ma.te]	→	[ni. 'ma.te]	κοιμάται	(2;03.14)

Στο (90), το [d^z] αλλάζει ΤοΑ λόγω συμφωνικής αρμονίας⁶² που πυροδοτείται από το το πλευρικό /l/ που έπεται (κορωνικό). Διατηρεί όμως το [-διαρκές] αποβάλλοντας το [+διαρκές] μέλος του , ενώ διατηρεί και την ηχηρότητά του ([+ηχηρό]). Στο (91) η υπόθεση είναι ότι το παιδί διατηρεί τις 4 ακραίες συλλαβές αποβάλλοντας τις 2 μεσαίες, εφόσον τείνει να διατηρεί την τονισμένη συλλαβή, τον τροχαϊκό πόδα, καθώς και τα άκρα των λέξεων (σχήμα 15):

Σχήμα 15

Κ.Δ- Τύπος ενήλικα Εξαγόμενο παιδιού

Επίσης, το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου προκαλεί προχωρητική συμφωνική αρμονία και αφομοιώνει πλήρως το [f] και το [o] της σ₆ έχει γίνει [u] λόγω του [u] της σ₃. Υπάρχει και το ενδεχόμενο το παιδί να έχει διατηρήσει απλά τις σ₁-σ₂-σ₃ και να έχει κάνει αναδιπλασιασμό της σ₂ προσπαθώντας να πραγματώσει όσες περισσότερες συλλαβές μπορεί ώστε να φτάσει τις 6 της λέξης-στόχου.

⁶² Είναι η διαδικασία κατά την οποία ένας φθόγγος αφομοιώνει (από απόσταση) έναν άλλον φθόγγο ως προς ορισμένα Δ.Χ, ανάλογα με τη φύση του φθόγγου που την πυροδοτεί (trigger). Χωρίζεται σε προχωρητική (όπου το Σ-στόχος της αρμονίας βρίσκεται μετά τον πυροδότη) και σε υποχωρητική (όπου το Σ-στόχος της αρμονίας βρίσκεται πριν από τον πυροδότη). Βλ. μεταξύ άλλων Vihman (1978), Shaw (1991), Rose & Walker (2001), Κάππα (υ.έ.β), και για την Ελληνική Tzakosta (2002).

Στο (96), το [t^ɛ] έχει αφομοιωθεί πλήρως μέσω υποχωρητικής συμφωνικής αρμονίας από το [m] της σ₂.

Στη δεύτερη περίοδο κατάκτησης των προστριβομένων παρατηρείται μείωση της διατήρησης του σύνθετου ΤΡοΑ και εξισορρόπηση με την απλοποίησή του. Το παιδί φαίνεται να κάνει ένα πισωγύρισμα, αφού στο πρώτο στάδιο η διατήρηση του ΤΡοΑ ήταν μεγαλύτερη. Τώρα έχει συμβεί το ακριβώς αντίθετο. Δεν πρέπει να παραλειφθεί το γεγονός ότι 32 εκφωνήματα με στόχο [t^ɛ] πραγματώνονται ως [c] (7 στο παρόν στάδιο). Αυτό φαίνεται να συμβαίνει για δύο λόγους:

α) Το παιδί δεν έχει κατακτήσει ακόμη την *εξομάλυνση του υπερωικού (velar softening*⁶³), που είναι μια σύνθετη διαδικασία, άρα εφαρμόζει μόνο το ένα από τα δύο στάδια της προστριβοποίησης κατά τον Granqvist (1997) και έτσι πραγματώνει απλά ένα κλειστό.

β) Επίσης, το παιδί πολύ συχνά παρακολουθούσε και παρακολουθεί μέχρι και τώρα κινούμενα σχέδια/ τραγούδια στον υπολογιστή από το διαδίκτυο, στα οποία ακούγεται η ΚΝΕ, η οποία δεν έχει το προστριβόμενο [t^ɛ], αλλά το ουρανικό [c] πριν από /e,i/. Άρα το διαφορετικό εισαγόμενο ενδεχομένως να έχει επηρεάσει το παιδί.

Οι δύο παραπάνω λόγοι (ιδιαίτερα ο πρώτος και λιγότερο ο δεύτερος) πρέπει να συνδυαστούν με το γεγονός ότι το παιδί έχει μόλις 17/298 (≈5,7%) απόλυτα πιστές πραγματώσεις του [t^ɛ].

Εάν εξαιρεθούν από την καταμέτρηση τα 7 εκφωνήματα που είχαν στόχο [t^ɛ] και πραγματώθηκαν ως [c], τότε αυξάνεται η διατήρηση του ΤΡοΑ και μειώνεται η απλοποίησή του, καθώς το [c] είναι πιστή πραγμάτωση ενός *κλειστού*, άρα δε γίνεται να συμπεριληφθεί στα προστριβόμενα:

Διατήρηση ΤΡοΑ: 71 εκφωνήματα /143 της περιόδου (≈ 49,7%)

Απλοποίηση ΤΡοΑ: 61 εκφωνήματα /143 της περιόδου (≈ 42,7%)

Αναλυτικά για το κάθε είδος προστριβόμενου σε αυτό το στάδιο:

α) [t^ɛ]: 101 εκφ.

[Πίνακας 10]

Διατήρηση ΤΡοΑ	Απλοποίηση ΤΡοΑ	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
50	43	5	3

⁶³Granqvist (1997), Zygis et al. (2008), Syrika, Kong et al. (2011).

Σε αυτή την περίοδο αυξάνονται οι απλοποιήσεις αναλογικά προς τις διατηρήσεις του σύνθετου ΤΡοΑ και μάλιστα σε μεγάλο ποσοστό για το [t^ε]. Αλλάζει το μοτίβο. Επίσης, έχουμε πρώτη φορά εξαγόμενα στα οποία διατηρείται το [+διαρκές] μέλος του, ενώ και ο ΤοΑ του διατηρείται περισσότερο από αυτή την περίοδο κ.ε., αφού εμφανίζονται πολύ πιο συστηματικά τα [c]-[k] (πίνακας 10). Αναλυτικά για τον ΤΡοΑ:

1^η περίοδος:

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 27/36 (75%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 9/36 (25%)

2^η περίοδος:

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 50/101 (≈ 49,5%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ 48/101⁶⁴ (≈ 47,5%)

β) [d^z]: 4 εκφ.

[Πίνακας 11]

Διατήρηση ΤΡοΑ	Απλοποίηση ΤΡοΑ	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
-	4	-	-

Βάσει του πίνακα (11), το μοτίβο παραμένει ίδιο και με την 1^η περίοδο για το [d^z], για το οποίο υπήρχαν 2 απλοποιήσεις και καμία διατήρηση του σύνθετου ΤΡοΑ.

γ) [t^s]: 38 εκφ.

[Πίνακας 12]

Διατήρηση ΤΡοΑ	Απλοποίηση ΤΡοΑ	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
16	20	-	2

Βάσει του πίνακα (12), στην προηγούμενη περίοδο, το [t^s] είχε και πάλι περισσότερες απλοποιήσεις παρά διατηρήσεις του ΤΡοΑ. Έχουν όμως αυξηθεί αναλογικά οι διατηρήσεις του:

1^η περίοδος

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 6/24 (25%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 16/24 (≈ 66,7%)

2^η περίοδος

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 16/38 (≈ 42,1%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 20/38 (≈ 52,6%)

⁶⁴ Έχουν συμπεριληφθεί και τα εκφωνήματα στα οποία διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος.

δ) [d^z]: 7 εκφ.

[Πίνακας 13]

Διατήρηση ΤΡοΑ	Απλοποίηση ΤΡοΑ	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
4	2	-	1

Παρατηρώντας

τον πίνακα (13), το [d^z] διατηρεί το μοτίβο της 1^{ης} περιόδου, όπου είχε επίσης 4 διατηρήσεις, 2 απλοποιήσεις και 1 απαλοιφή. Από αυτήν την περίοδο κ.ε. επίσης, μειώνεται αισθητά η πραγμάτωση του ως κλειστό:

1^η και 2^η περίοδος

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 4/7 (≈ 57,1%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 2/7 (≈ 28,6%)

Στη 2^η περίοδο επίσης, υφίστανται και 39 εκφωνήματα στα οποία ένα προστριβόμενο έχει αντικαταστήσει έναν άλλο φθόγγο, δηλαδή ένα σύμπλεγμα (93), ένα συριστικό (αρκετές είναι οι πραγματώσεις συριστικών ως προστριβόμενα-παρ. 94), ένα υγρό (95) ή ένα κλειστό (96):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(93) [a.'fto]	→	[a.'tʰo]	αυτό	(2;04.03)
(94) [xa.'zi]	→	[ga.'d ^z i]	χαζή	(2;03.24)
(95) [o.'ri.ste]	→	[u.'t ^s i.te]	ορίστε	(2;03.13)
(96) ['tu.to]	→	['t ^s u.to]	τούτο	(2;03.22)

3^η περίοδος: 2;05.16-2;09.05 (174 εκφωνήματα)

Διατήρηση ΤΡοΑ: 74 εκφωνήματα / 198 της περιόδου (≈ 37,4%), παράδειγμα (97)

Απλοποίηση ΤΡοΑ: 112 εκφωνήματα / 198 της περιόδου (≈ 56,6%), παράδειγμα (98)

Διατήρηση μόνο του [+διαρκούς] μέλους του προστριβόμενου: 3 εκφωνήματα / 198 (≈ 1,5%), παράδειγμα (99)

Απαλοιφή συλλαβής/ προστριβόμενου: 9 εκφωνήματα / 198 (≈ 4,5%), παράδειγμα (100)

Αν συμπεριληφθούν στα εκφωνήματα με απλοποίηση του ΤΡοΑ όσα διατηρούν μόνο το [+διαρκές] μέλος, έχουμε: 115/198 (≈ 58,1%). Πολύ μικρή διαφορά.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(97) [kar.zo.'ta.t ^s i]	→	[ka.t ^s o.'ta.t ^s i]	Καρυωτάκη	(2;07.23)
(98) [to.ko.ri.'t ^s a.t ^s i]	→	[to.ko.ɹi.'ta.ti]	το κοριτσάκι	(2;08.00)

(99) [t^ɛi.'ta.zo] → ['ta.zo] κοιτάζω (2;06.21)

(100) [ve.(ⁿ)d^zi.'na.ði.ko] → [ve.zi.'na.do] βενζινάδικο (2;06.13)

Το παιδί σε αυτό το στάδιο περισσότερο απλοποιεί παρά διατηρεί τον σύνθετο ΤΡοΑ. Όμως σε 23 από τα εκφωνήματα αυτής της περιόδου, το προστριβόμενο-στόχος [t^ɛ] έχει πραγματωθεί ως [c]. Σε συνδυασμό με τα παραπάνω επιχειρήματα για την πραγμάτωση του [t^ɛ] ως [c], θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι αυτά τα 23 παραδείγματα αποτελούν πιστή πραγμάτωση ενός κλειστού. Αν αφαιρεθούν αυτά τα εκφωνήματα, η απλοποίηση του ΤΡοΑ πέφτει και αυξάνεται η διατήρησή του:

Διατήρηση ΤΡοΑ: 71 εκφωνήματα / 175 της περιόδου (≈ 40,6%)

Απλοποίηση ΤΡοΑ: 89 εκφωνήματα / 175 της περιόδου (≈ 50,9%)

Παρατηρείται λοιπόν ότι με την εξαίρεση αυτών των 23 εκφωνημάτων, τα ποσοστά διατήρησης και απλοποίησης του σύνθετου ΤΡοΑ έχουν αισθητά μικρότερη διαφορά.

Όμως η διατήρηση του σύνθετου ΤΡοΑ έχει μειωθεί κατά 13 % περίπου σε σχέση με το πρώτο στάδιο.

Αναλυτικά για το κάθε είδος προστριβόμενου σε αυτό το στάδιο:

	Διατήρηση ΤΡοΑ	Απλοποίηση ΤΡοΑ	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
α) [t ^ɛ]: 154 εκφ. [Πίνακας 14]	58	89	1	6

Βάσει του πίνακα 14, στην 3^η περίοδο αυξάνονται ακόμα περισσότερο οι απλοποιήσεις του ΤΡοΑ, ενώ οι διατηρήσεις του παραμένουν σταθερές, σε σχέση με τη 2^η περίοδο. Αυξάνονται οι απαλοιφές (είναι 3 στη 2^η περίοδο) και μειώνονται οι διατηρήσεις του [+διαρκούς] μέλους (5 στη 2^η περίοδο). Συνεχίζοντα όμως οι πραγματώσεις των [c]-[k] στις οποίες μπορεί να μην υπάρχει εξομάλυνση του υπερωικού αλλά υπάρχει ουρανικοποίηση (στην περίπτωση που πραγματώνεται [c]) και διατήρηση του ΤοΑ-και στις δύο περιπτώσεις. Αναλυτικά για τον ΤΡοΑ:

2^η περίοδος

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 16/38 (≈ 42,1%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 20/38 (≈ 52,6%)

3^η περίοδος

Διατηρήσεις ΤΡοΑ: 58/154 (≈ 37,7%)

Απλοποιήσεις ΤΡοΑ: 89/154 (≈ 57,8%)

β) [d^z]: 1 εκφ.
[Πίνακας 15]

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
1	-	-	-

Πρώτη και μοναδική διατήρηση του TPoA και στις 3 περιόδους, στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο [d^z] (πίνακας 15).

γ) [t^s]: 28 εκφ.
[Πίνακας 16]

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
6	22	-	-

Στην 3^η περίοδο παρατηρείται μια παλινδρόμηση στα εκφωνήματα με στόχο [t^s], καθώς το παιδί φαίνεται να επιστρέφει στο μοτίβο της 1^{ης} περιόδου, όπου οι απλοποιήσεις και οι διατηρήσεις του σύνθετου TPoA κυμαίνονταν στα ίδια περίπου επίπεδα (πίνακας 16). Αναλυτικά:

1^η περίοδος

Διατηρήσεις TPoA: 6/24 (25%)

Απλοποιήσεις TPoA: 16/24 (≈ 66,7%)

2^η περίοδος

Διατηρήσεις TPoA: 16/38 (≈ 42,1%)

Απλοποιήσεις TPoA: 20/38 (≈ 52,6%)

3^η περίοδος

Διατηρήσεις TPoA: 6/28 (≈ 21,4%)

Απλοποιήσεις TPoA: 22/28 (≈ 78,6%)

δ) [d^z]: 15 εκφ.
[Πίνακας 17]

Διατήρηση TPoA	Απλοποίηση TPoA	Διατήρηση [+διαρκούς]	Απαλοιφή
8	2	2	3

Βάσει του πίνακα (17), οι διατηρήσεις του σύνθετου TPoA διπλασιάζονται για το [d^z] σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο που ήταν 4. Οι απλοποιήσεις είναι και πάλι 2, οι απαλοιφές περισσότερες (1 στη 2^η περίοδο), ενώ εμφανίζονται τα πρώτα εκφωνήματα του φθόγγου αυτού στα οποία διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος. Αναλυτικά:

2^η περίοδος

Διατηρήσεις TPOA: 4/7 (≈ 57,1%)

Απλοποιήσεις TPOA: 2/7 (≈ 28,6%)

3^η περίοδος

Διατηρήσεις TPOA: 8/15 (≈ 53,3%)

Απλοποιήσεις TPOA: 4⁶⁵/15 (≈ 26,7%)

Στην 3^η περίοδο πραγματώνονται και 97 εκφωνήματα στα οποία ένα προστριβόμενο έχει αντικαταστήσει έναν άλλο φθόγγο, δηλαδή ένα κλειστό (101), ένα συριστικό (102) ή σύμπλεγμα (103). Επίσης, σε αυτή την τελευταία περίοδο, εμφανίζεται και η προστριβοποίηση στα όρια συλλαβών (104). Οπότε μπορούμε να γίνει η υπόθεση ότι, φωνητικά τουλάχιστον, το παιδί έχει φτάσει σε ένα σημείο κατάκτησης των προστριβομένων.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(101) [a.'di.o]	→	[a.'d ^z i.o]	αντίο	(2;08.00)
(102) [ðe.si.'ko.sa.te]	→	[ne.t ^s i.'ko.sa.te]	δε σηκώσατε	(2;07.23)
(103) [na.'peo]	→	[na.'t ^s o]	να πιω	(2;07.23)
(104) [to.'kur.ði.sa]	→	[to.'ku.d ^ʒ i.ça]	το κούρδισα	(2;09.05)

3.6. Σύνοψη κεφαλαίου

Στο κεφάλαιο αυτό έγινε λόγος για τα συνολικά εκφωνήματα του παιδιού που είχαν στόχο ένα προστριβόμενο. Βάσει των παρατηρήσεων, το παιδί που μελετήθηκε βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο. Στο σύνολο των προστριβομένων-στόχων, οι πιστές πραγματώσεις των προστριβομένων-στόχων είναι λίγες, οι απαλοιφές ενός προστριβομένου-στόχου ελάχιστες. Επίσης, ο σύνθετος TPOA των προστριβομένων εμφανίζει ελάχιστα μεγαλύτερο ποσοστό απλοποίησης σε σχέση με τη διατήρησή του (51 vs. 43 % αντίστοιχα), ενώ όσον αφορά τον ToA το ποσοστό αλλαγής του είναι λίγο μεγαλύτερο (55%) σε σχέση με τη διατήρησή του (41%). Η ηχηρότητά τους έχει κατακτηθεί (91%). Τέλος, σχετικά με τις περιόδους κατάκτησης των προστριβομένων, παρατηρήθηκαν κάποιες παλλινδρομήσεις του παιδιού. Αφού ορίστηκαν οι περίοδοι κατάκτησης και σχολιάστηκε ο σύνθετος TPOA των προστριβομένων, στο ακόλουθο κεφάλαιο θα γίνει περαιτέρω ανάλυση των δεδομένων.

⁶⁵ Συμπεριλήφθηκαν και όσα διατηρούν μόνο το [+διαρκές] μέλος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ανάλυση των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο

Στο κεφάλαιο αυτό γίνεται ανάλυση των προστριβομένων που πραγματώθηκαν από το παιδί, χρησιμοποιώντας το πρότυπο της Θεωρίας του Βέλτιστου (Optimality Theory, Prince & Smolensky 1993, McCarthy & Prince 1993). Το κεφάλαιο αρχίζει με περιγραφή της Θεωρίας του Βέλτιστου και της μεθόδου ανάλυσης που υιοθετεί (ενότητα 4.1). Στην ενότητα 4.2 γίνεται ανάλυση των δεδομένων του ΤΡοΑ, του ΤοΑ και της ηχηρότητας για κάθε είδος προστριβόμενου. Έπειτα μελετάται η κατανομή των ΤΡοΑ και ΤοΑ των εκφωνημάτων του παιδιού ανάλογα με την ηχηρότητα του Σ-στόχου (ενότητα 4.3) και με τον ΤοΑ του Σ-στόχου (ενότητα 4.4). Σαν εισαγόμενο του παιδιού χρησιμοποιείται ο εξαγόμενος τύπος του ενήλικα. Στην ενότητα 4.5 θα μελετηθεί η συμφωνική αρμονία που πυροδοτείται από ή επηρεάζει τα προστριβόμενα, και στην ενότητα 4.6 θα γίνει ανάλυση των διαφορετικών τρόπων πραγμάτωσης του κάθε είδους προστριβόμενου (ποικιλία πραγμάτωσης). Στην ενότητα 4.7 θα γίνει, τέλος, μια επιπλέον αναφορά στα προστριβόμενα που πραγματώνονται στη θέση άλλων Σ-στόχων, π.χ. των κλειστών. Τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται σε αυτή την ενότητα αναφέρονται στο *σύνολο* των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο. Η ενότητα 4.8 συνοψίζει το κεφάλαιο. Τα ερωτήματα στα οποία επιχειρείται να δοθεί απάντηση είναι:

1. Ποια προστριβόμενα πραγματώνει πιστότερα ως προς τον ΤοΑ, τον ΤΡοΑ και την ηχηρότητα και γιατί
2. Ποιες διαδικασίες είναι περισσότερο ενεργές στη φωνολογία του παιδιού
3. Τι δείχνουν οι προτιμήσεις του παιδιού για την κατάκτηση των προστριβομένων

Να σημειωθεί ότι μια δομή ή ένα Δ.Χ θα θεωρηθεί κατακτημένο αν το ποσοστό ορθής πραγμάτωσης υπερβαίνει το 75 % (βλ. Papadopoulou 2000).

4.1.Η Θεωρία του Βέλτιστου

4.1.1. Βασικές ιδέες και αρχές

Η Θεωρία του Βέλτιστου (εφεξής ΘτΒ) προτάθηκε για πρώτη φορά από τους Alan Prince & Paul Smolensky (1993). Στη ΘτΒ εγκαταλείπεται η παραγωγή (derivation) των γλωσσικών τύπων μέσω κανόνων. Βασική αρχή αυτού του προτύπου γραμματικής ανάλυσης είναι ότι η (καθολική) γραμματική αποτελείται από ένα

σύνολο περιορισμών που υπάρχουν σε όλες τις γλώσσες, και ότι αυτοί οι περιορισμοί βρίσκονται σε «σύγκρουση» (conflict) αναμεταξύ τους. Μέσω της επίλυσης αυτών των συγκρούσεων επιτυγχάνεται μια ιεράρχηση μεταξύ των περιορισμών. Οι περιορισμοί αυτοί είναι εγγενώς (inherently) παραβιάσιμοι και επιδρούν στο γλωσσικό εξαγόμενο (output) καθορίζοντάς το. Είναι δε 2 ειδών:

α) Περιορισμοί Πιστότητας (Faithfulness constraints), οι οποίοι καθορίζουν το πόσο όμοιος (πιστός) θα είναι ο εξαγόμενος τύπος με τον εισαγόμενο.

β) Περιορισμοί Μαρκαρισμένων Δομών (Markedness constraints), οι οποίοι «αναφέρονται στους φωνολογικά «ορθά σχηματισμένους» επιφανειακούς τύπους και ρυθμίζουν τη μορφή των φωνητικών πραγματώσεων ασκώντας πίεση για καθολικά προτιμώμενες (αμαρκάριστες) δομές ή φθόγγους» (Kager 1999:9, McCarthy 2003:4, Κάππα, υ.έ. β:47).

Η παραβίασή των περιορισμών όμως πρέπει είναι ελάχιστη (minimal) και είναι τέτοια, έτσι ώστε ο βέλτιστος (optimal) εξαγόμενος τύπος είναι αυτός που παραβιάζει τους λιγότερους περιορισμούς (βλ. και πίνακα, όπου ο υποψήφιος τύπος 1 είναι «πιο βέλτιστος» από τον υποψήφιο τύπο 2)⁶⁶. Δεν υπάρχει γραμματική φυσικής γλώσσας που θα μπορούσε να ικανοποιεί όλους τους περιορισμούς (Kager 1999:24, Κάππα, υ.έ. β:49), όπως και κανένας εξαγόμενος τύπος δεν ικανοποιεί όλους τους περιορισμούς (Kager 1999:16). Σε κάθε γλώσσα οι περιορισμοί ιεραρχούνται διαφορετικά, και έτσι προκύπτει η γραμματική κάθε γλώσσας. Η γραμματική μια γλώσσας θα μπορούσε να οριστεί λοιπόν ως «ιεραρχία ενός συνόλου περιορισμών» (Κάππα, υ.έ. β:51). Οι Kager (1999:24) και Κάππα (υ.έ. β:50) παραθέτουν τον ακόλουθους πίνακες-παραδείγματα (18-19):

Επεξηγήσεις για τους πίνακες:

A >> B = ο περιορισμός A είναι ιεραρχικά, υψηλότερα διαβαθμισμένος από τον (επόμενο)

περιορισμό B,

→ = υποδεικνύει το βέλτιστο εξαγόμενο,

* = δηλώνει την παραβίαση ενός περιορισμού,

! = μοιραία/καθοριστική παραβίαση,

⁶⁶ Tesar & Smolensky (1998:234, McCarthy 2003:56)

✓ = ικανοποίηση ενός περιορισμού

Ιεραρχία περιορισμών: A >> B >> Γ

[Πίνακας 18]: Πίνακας στη ΘτΒ

/ Εισαγόμενος τύπος /	A	B	Γ
⇒ υποψήφιος τύπος-1	✓	*	*
υποψήφιος τύπος-2	*!	✓	✓

[Πίνακας 19]: Ελάχιστη παραβίαση

/ Εισαγόμενος τύπος /	A	B	Γ
⇒ υποψήφιος τύπος-1	✓	✓	*
υποψήφιος τύπος-2	✓	✓	**!

(Kager 1999:24 Κάππα υ.έ. β:50)

4.1.2. Η δομή μιας γραμματικής στη Θεωρία του Βέλτιστου⁶⁷

Η Γραμματική στη ΘτΒ περιλαμβάνει τους εξής μηχανισμούς/μέρη:

- 1) Το Λεξικό, το οποίο περιλαμβάνει όλες τις λεξικές αναπαραστάσεις των μορφημάτων της γλώσσας
- 2) Τον Γεννήτορα⁶⁸ (Generator), ο οποίος παραλαμβάνει τις λεξικές αναπαραστάσεις από το Λεξικό και δημιουργεί υποψήφιους εξαγόμενους τύπους (candidates)
- 3) Από τον Αξιολογητή⁶⁹ (Evaluator), ο οποίος περιλαμβάνει το σετ των ιεραρχημένων περιορισμών και, αξιολογώντας τα υποψήφια εξαγόμενα, επιλέγει τον βέλτιστο (optimal) τύπο.

Βασικό χαρακτηριστικό μιας γραμματικής στη ΘτΒ είναι ο Πλούτος της Βάσης (Richness of the Base). Αυτό σημαίνει ότι στις υποκείμενες αναπαραστάσεις (εισαγόμενοι τύποι, inputs) δεν υπάρχει κανένας περιορισμός. Ο Γεννήτορας είναι ελεύθερος να δημιουργήσει οποιοδήποτε εξαγόμενο από ένα δεδομένο εισαγόμενο τύπο (Freedom of Analysis). Όποιος και να είναι ο εισαγόμενος τύπος, οι ιεραρχημένοι περιορισμοί θα οδηγήσουν στο ίδιο εξαγόμενο.

⁶⁷ Kager (1999:19)

⁶⁸ Tesar & Smolensky (1993:3,1998:331, 2000). Υιοθετείται η ορολογία της Κάππα (υ. έ. β:49)

⁶⁹ Υιοθετείται η ορολογία της Κάππα (υ. έ. β:49)

4.1.3. Η φωνολογική κατάκτηση στη Θεωρία του Βέλτιστου⁷⁰

Σύμφωνα με τη ΘτΒ, η φωνολογική κατάκτηση θεωρείται ως μια διαδικασία επανιεράρχησης των καθολικών περιορισμών και του λεξικού της γλώσσας-στόχου (Tesar & Smolensky 1993:4-5, 1998:253, 2000). Η επανιεράρχηση αυτή έχει ως τελικό στόχο την πραγμάτωση του γλωσσικού τύπου του ενήλικα. Εφόσον η γραμματική μιας γλώσσας στη ΘτΒ νοείται ως μια «ιεραρχία ενός συνόλου περιορισμών» (βλ. ενότητα 4.1.1), το παιδί κατά την κατάκτηση της γλώσσας-στόχου αλλάζει συνεχώς την ιεράρχηση των αντικρουόμενων περιορισμών έτσι ώστε να καταλήξει να ιεραρχεί τους περιορισμούς όπως και ένας ενήλικας, ο οποίος έχει κατακτήσει τη συγκεκριμένη γλώσσα.

Στη ΘτΒ, υπάρχει η γενικότερη άποψη ότι το παιδί, κατά το αρχικό στάδιο της φωνολογικής κατάκτησης, ιεραρχεί τους περιορισμούς πιστότητας χαμηλότερα από τους περιορισμούς μαρκαρισμένων δομών, εφόσον υπάρχει «πίεση» για την πραγμάτωση αμαρκάριστων δομών, οι οποίες διαφέρουν από αυτές του ενήλικα (βλ. μεταξύ άλλων Gnanadesikan 1995:1/2004, Tesar & Smolensky 1998:253, 2000⁷¹). Όσο το παιδί αναπτύσσει το φωνολογικό του σύστημα, τόσο οι περιορισμοί μαρκαρισμένων δομών υποβιβάζονται, και κυριαρχούνται από τους περιορισμούς πιστότητας. Το παιδί εν τέλει κατακτά την ιεράρχηση των περιορισμών της γλώσσας του ενήλικα, δηλαδή της γλώσσας-στόχου.⁷² Οι περιορισμοί μαρκαρισμένων δομών, ακόμα και όταν είναι χαμηλά ιεραρχημένοι, εντούτοις μπορούν να «ενεργοποιηθούν» και να καθορίσουν το εξαγόμενο, με αποτέλεσμα το παιδί να πραγματώσει έναν αμαρκάριστο τύπο (emergence of the unmarked: Mc Carthy & Prince 1994, Kaneko & Kawahara 2002, Κάππα υ. έ. β:58).

Στις ενότητες που ακολουθούν, θα γίνει ανάλυση των φαινομένων που αφορούν τα προστριβόμενα που πραγματώθηκαν από τον Ζαχ., βάσει της ΘτΒ.

⁷⁰ Κάππα (υ. έ. β:54)

⁷¹ Βλ. και Κάππα (υ. έ. β:55)

⁷² Έχουν διατυπωθεί διάφορες απόψεις για την ιεράρχηση των περιορισμών μιας γλώσσας από τα παιδιά, οι οποίες δε θα αναλυθούν εδώ. Για περαιτέρω λεπτομέρειες και βιβλιογραφία, βλ. Tesar & Smolensky (1998/2000), Gnanadesikan (1995), Κάππα (υ.έ'. β: 57-59)

4.1.4. Η θεωρία των πολλαπλών γραμματικών (multiple grammars)⁷³

Τα παιδιά, κατά το ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο ιδιαίτερα, πραγματώνουν τις λέξεις στόχους με ποικίλους τρόπους, ακόμα και κατά την ίδια χρονική στιγμή. Μία από τις ερμηνείες που έχουν προταθεί είναι ότι τα παιδιά έχουν, κατά το ίδιο δεδομένο χρονικό διάστημα, πολλές ενεργές (φωνολογικές) γραμματικές, οι οποίες ονομάζονται πολλαπλές παράλληλες γραμματικές (multiple parallel grammars) (Tzakosta 2004, Revithiadou & Tzakosta 2004a,2004b). Σύμφωνα με τις Tzakosta (2004) και Revithiadou & Tzakosta (2004a,2004b), τα παιδιά ακολουθούν στην κατάκτηση της γλώσσας πολλαπλά παράλληλα «μονοπάτια» διασύνδεσης (linking paths) μεταξύ αυτών των γραμματικών και των σταδίων κατάκτησης. Χωρίζονται δε σε

α) πυρηνική γραμματική, (core grammar) η οποία αλλάζει αλλά όχι ριζικά σε κάθε στάδιο ανάλογα με τις προτιμήσεις του παιδιού, είναι η βασική γραμματική (η πιο κεντρική) που προτιμά το παιδί και έχει περισσότερα κοινά με τη γλώσσα στόχο σε σύγκριση με τις άλλες «ενεργές» γραμματικές του παιδιού, Επίσης, διατηρούνται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε σύγκριση με τις πιο περιφερειακές γραμματικές

β) στις πιο περιφερειακές γραμματικές (hybrid co-grammars) που είναι στατιστικά λιγότερο σημαντικές από την πυρηνική, ενώ δεν εμφανίζουν τόσες κοινές ιδιότητες με τη γλώσσα-στόχο όσο η πυρηνική γραμματική (Revithiadou & Tzakosta, 2004a,b, Tzakosta 2004). Υπάρχουν παράλληλα με την πυρηνική γραμματική. Αυτές αποτελούν τα συνδετικά μονοπάτια (linking paths) , τα οποία συνδέουν τόσο τις ενεργές γραμματικές μεταξύ τους, όσο και τα αναπτυξιακά στάδια του παιδιού . Επιπλέον, διατηρούνται για μικρότερο χρονικό διάστημα σε σύγκριση με την πυρηνική γραμματική (Revithiadou & Tzakosta, 2004a,2004b, Tzakosta 2004).

4.2. Κατανομή Τρόπου Άρθρωσης, Τόπου Άρθρωσης και ηχηρότητας ανά κατηγορία προστριβόμενου: Ανάλυση

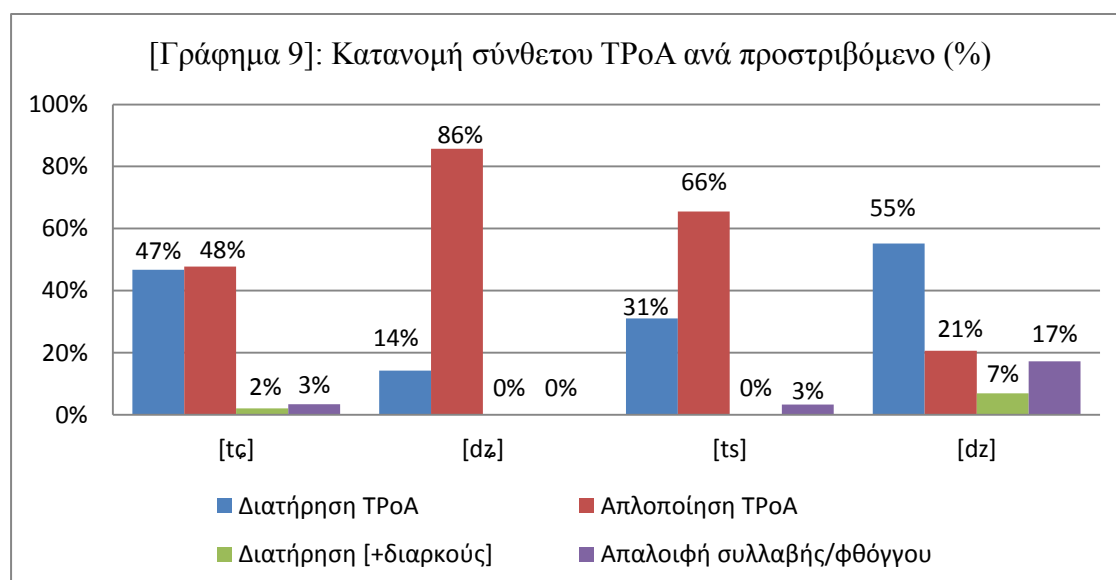
Ο σύνθετος ΤΡοΑ των προστριβομένων είναι πολύ σημαντικό να μελετηθεί σε βάθος, καθώς αποτελεί ένα μαρκαρισμένο χαρακτηριστικό σε σύγκριση με τον απλό ΤΡοΑ ενός Σ, για παράδειγμα ενός τριβόμενου του οποίου ο ΤΡοΑ μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο [+διαρκές]. Το προστριβόμενο έχει 2 χαρακτηρισμούς για τον ΤΡοΑ του, [-

⁷³ Kiparsky (1993), Tzakosta (2004), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b). Βλ. και Antilla (2002, *stratified grammars*).

διαρκές] και [+διαρκές], οπότε η υπόθεση εργασίας είναι ότι το παιδί θα απλοποιεί αυτό το μαρκαρισμένο χαρακτηριστικό εφόσον βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο και δεν έχει υπερβεί την ηλικία 3;0 (εφόσον τα προστριβόμενα κατακτώνται μετά την ηλικία 3;6)⁷⁴. Πράγμα που, όπως θα δειχθεί, επιβεβαιώνεται. Η κατανομή του σύνθετου ΤΡοΑ ανά κατηγορία προστριβόμενου είναι η εξής (πίνακας 20 και γράφημα 9):

[Πίνακας 20]: Διατήρηση/ Απλοποίηση σύνθετου ΤΡοΑ ανά προστριβόμενο

	[t ^ε]	[d ^z]	[t ^s]	[d ^z]
Διατήρηση ΤΡοΑ	136	1	28	16
Απλοποίηση ΤΡοΑ ⁷⁵	139	6	59	6
Διατήρηση Δ.Χ [+διαρκές]	6	-	-	2
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	10	-	3	5
Σύνολο	291	7	90	29

Στο Γράφημα 9, παρατηρείται ότι το προστριβόμενο με τη μεγαλύτερη διατήρηση του σύνθετου ΤΡοΑ στα εκφωνήματα του παιδιού είναι το [d^z] (55%), ενώ τη χαμηλότερη παρουσιάζει το [d^z] (14%). Αντίθετα, το υψηλότερο ποσοστό απλοποίησης του ΤΡοΑ εμφανίζει το [d^z] (86%) και το χαμηλότερο το [d^z] (21%). Όταν στόχος είναι το [t^ε], υπάρχει ίση περίπου διατήρηση και απλοποίηση στον ΤΡοΑ (47% και 48% αντίστοιχα), ενώ όταν στόχος είναι το [d^z], η απλοποίηση του ΤΡοΑ είναι συντριπτικά μεγαλύτερη (86%) από τη διατήρησή του (14%).

⁷⁴ Papadopoulou (2000), όπως αντλήθηκε από τους Syrka et al. (2011:366)

⁷⁵ Απλοποίηση του Τρόπου Άρθρωσης σημαίνει ότι ο σύνθετος ΤΡοΑ, δηλαδή το χαρακτηριστικό [+διαρκές, -διαρκές] γίνεται [-διαρκές]. Για τη διατήρηση του Δ.Χ [+διαρκές], έχει γίνει ξεχωριστή κατανομή (βλ. πίνακα).

Στην ενότητα 3.5 , οι περίοδοι κατάκτησης των προστριβομένων ορίστηκαν ως εξής:

1^η περίοδος: 1;06.15-2;02.19

2^η περίοδος: 2;03.01-2;04.24

3^η περίοδος: 2;05.16-2;09.05

Στην 1^η περίοδο το ποσοστό διατήρησης του σύνθετου ΤΡοΑ είναι μεγαλύτερο από αυτό της απλοποίησής του, στη 2^η περίοδο διατήρηση και απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ είναι ίσες, ενώ στην 3^η περίοδο, οι απλοποιήσεις του ΤΡοΑ ξεπερνούν τις διατηρήσεις. Συνολικά, σε όλα τα στάδια κατάκτησης του Ζαχ., ο σύνθετος ΤΡοΑ, ο οποίος είναι ένα μαρκαρισμένο Δ.Χ, τείνει περισσότερο να απλοποιείται.⁷⁶ Όπως ειπώθηκε και στο κεφάλαιο 3, το παιδί από την ηλικία 1;8 κ.ε. βρίσκεται ήδη στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο. Το μόνο προστριβόμενο, μέχρι και την ηλικία 1;8 είναι το (105):

(105) [e. 't^ɛi] → ['d^zi] (1;08.02)

Στο παράδειγμα (106), το παιδί έχει πραγματώσει το προστριβόμενο-στόχο ως κλειστό, και εφόσον σε αυτό το στάδιο το παιδί πραγματώνει αμαρκάριστες δομές (π.χ. τα τριβόμενα πραγματώνονται ως κλειστά), το παράδειγμα (106) αντανακλά αυτή του την προτίμηση.

(106) [ve. 'dzi.ni] → ['ji] (1;06.15)

Σύμφωνα με τη ΘτΒ, ένας περιορισμός μαρκαρισμένης δομής που θα μπορούσε να εκφράσει αυτή την προτίμηση του παιδιού, είναι ο εξής:

Περιορισμός (1): * Σύνθετος ΤΡοΑ⁷⁷ (εφεξής *ΣύνθΤΡοΑ)

Αυτός ο περιορισμός θα είναι σε αντιπαράθεση (conflict) με τους περιορισμούς πιστότητας

Περιορισμός⁷⁸(2): ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ-Εισαγόμενου-εξαγόμενου (ΤΡοΑ) (εφεξής ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)⁷⁹)

Περιορισμός (3): *ΑΠΑΛΟΙΦΗ (εφεξής *ΑΠΑΛ⁸⁰)

⁷⁶ Για ανάλυση του ΤΡοΑ ανά προστριβόμενο, βλ. ενότητα 4.2.

⁷⁷ Κατά τον περιορισμό *COMPLEXONS (π.χ. στον Kager 1999:97), οποίος απαγορεύει τις σύνθετες εμβάσεις

⁷⁸ Εφεξής «περ.»

⁷⁹ Πρόκειται για τον περιορισμό IDENT-IO (manner), ο οποίος υπαγορεύει ότι ο ΤΡοΑ ενός φθόγγου στον εισαγόμενο τύπο θα πραγματωθεί και στον εξαγόμενο τύπο.

⁸⁰ Πρόκειται για τον περιορισμό MAX-IO, ο οποίος απαιτεί κάθε φθόγγος που βρίσκεται στον εισαγόμενο τύπο να υπάρχει και στον εξαγόμενο (βλ. μεταξύ άλλων McCarthy & Prince 1993 Tesar &

Η 1^η περίοδος κατάκτησης περιλαμβάνει την τελευταία περίοδο του αρχικού αναπτυξιακού σταδίου και την αρχή του ενδιάμεσου. Άρα, οι περιορισμοί πιστότητας θα είναι ιεραρχημένοι χαμηλότερα από τους περιορισμούς μαρκαρισμένης δομής (βλ. ενότητα 4.1.3). Σύμφωνα και με την Demuth (1995), τα παιδιά στην ηλικία 1;4-1;5 (εδώ έως και την ηλικία 1;8) πραγματώνουν την πυρηνική συλλαβή ΣΦ. Στο αρχικό αναπτυξιακό στάδιο, ο Ζαχ. προτιμά μονοσύλλαβες πραγματώσεις διατηρώντας σχεδόν πάντα την τονισμένη συλλαβή. Άρα, ικανοποιείται ο περιορισμός (4):

Περιορισμός (4): ΠιστότηταΚεφαλής (εφεξής ΠΙΣΤΚΕΦ⁸¹): Διατήρηση της προσωδιακής κεφαλής του εισαγόμενου, στον εξαγόμενο τύπο (της τονισμένης, δηλαδή, συλλαβής)

καθώς και τον περιορισμό που απαγορεύει την πραγμάτωση δισύλλαβων δομών (5):

Περιορισμός (5): *σ.σ

Περιορισμός (6): *Διαρκές

Ο περιορισμός (6) ιεραρχείται σχετικά υψηλά, καθώς το παιδί προτιμά κατά κύριο λόγο τους κλειστούς φθόγγους, σε αυτή την περίοδο κατάκτησης. Ως εισαγόμενος τύπος τίθεται η λέξη-στόχος του ενήλικα. Η ιεραρχία των περιορισμών (και πυρηνική γραμματική στη συγκεκριμένη περίοδο) είναι:

Γραμματική⁸² (1) *σ.σ, ΠΙΣΤΚΕΦ >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Διαρκές >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ
(ΤΡοΑ)

[Πίνακας 21]: Ο σύνθετος ΤΡοΑ στο αρχικό αναπτυξιακό στάδιο

/ ve. 'dʒi.ni /	*σ.σ	ΠΙΣΤΚΕΦ	*ΣύνθΤΡοΑ	*Διαρκές	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)
α. ['dʒi.ni]	*!			*		
β. ['di.ni]	*!					*
γ. ['dʒi]			*!	*	**	
⇒δ. ['ji]					**	*
ε. ['zi]				*!	**	*
στ. ['ni]		*!			**	*

Έτσι, οι τύποι (α) και (β) δεν επιλέγονται. Ο (γ) διότι παραβιάζει τον περιορισμό του σύνθετου ΤΡοΑ (πίνακας 21). Ο (ε) δεν επιλέγεται λόγω της παραβίασης του

Smolensky 1998/200, , Kager 1999). Ευχαριστώ την κ. Κάππα (π.ε.) για την υπόδειξη του ελληνικού όρου.

⁸¹ Πρόκειται για τον περιορισμό HEADFAITH που χρησιμοποιούν οι Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b).

⁸² Εφεξής «Γραμμ.»

περιορισμού *Διαρκές, που απαγορεύει την πραγμάτωση [+διαρκών] φθόγγων, ενώ ο (στ) παραβιάζει μοιραία τον περιορισμό για την πιστότητα ως προς την κεφαλή της προσωδιακής λέξης, εφόσον πραγματώνεται η άτονη συλλαβή ['ni]. Βέλτιστος αναδεικνύεται ο (δ), καθώς δεν παραβιάζει κανένα από τους 2 υψηλότερα ιεραρχημένους περιορισμούς μαρκαρισμένης δομής: πραγματώνεται μια μονοσύλλαβη λέξη με ένα κλειστό Σ.

Αργότερα, στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο, το παιδί ξεκινά να πραγματώνει πιο σύνθετες δομές, όπως τριβόμενα, δυσύλλαβες λέξεις⁸³ και τα πρώτα προστριβόμενα στα οποία διατηρεί τον σύνθετο TPOA. Ο περιορισμός *Διαρκές υποβιβάζεται διότι το παιδί πραγματώνει πλέον [+διαρκείς] φθόγγους, όπως και ο περιορισμός *σ.σ, γιατί πραγματώνονται πλέον δυσύλλαβες λέξεις. Επομένως, οι περιορισμοί μαρκαρισμένων δομών υποβιβάζονται σταδιακά, κι έτσι έχουμε την ιεραρχία (βλ. πίνακα 22):

Γραμματική (2): ΠΙΣΤΚΕΦ⁸⁴>> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (TPOA) >>*σ.σ >> *ΣύνθTPOA >> *Διαρκές

[Πίνακας 22]: Ο σύνθετος TPOA στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο ⁸⁵

/e. 'tʰi/	ΠΙΣΤΚΕΦ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (TPOA)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ToA)	*σ.σ	*ΣύνθTPOA	*Διαρκές
⇒α.[e. 'tʰi]					*		*
β. ['tʰi]		*!					*
γ. [e. 'tʰi]		*!	*		*		
δ. [e. 'tʰi]				*!	*		*
ε. ['e]	*!	*					

Για να μην επιλεγεί ο τύπος (δ), χρειάζεται ο περιορισμός (7):

Περιορισμός (7) ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ-Εισαγόμενου-Εξαγόμενου_(ToA) (εφεξής ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ToA))

έτσι ώστε να εμποδιστεί η αλλαγή του ToA από φατνοουρανικό σε κορωνικό.

⁸³ Πραγματώνονται δηλαδή πλέον η ελάχιστη προσωδιακή λέξη (βλ. μεταξύ άλλων Demuth 1995, Tzakosta 2004:258, Κάππα υ.έ.:β). Αντί του *σ.σ που υποβιβάζεται, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ο περιορισμός ΕΥΘ(υγράμμιση)ΠΡΟΣΩΔΙΑΚΗΛΕΞΗ (ALIGN_{PRWD}, από Demuth 1995).

⁸⁴ Ο περιορισμός αυτός, εφόσον διατηρείται σχεδόν πάντα η τονισμένη συλλαβή, εξακολουθεί να βρίσκεται ψηλά στην ιεραρχία. Παρακάτω παραλείπεται ως δεδομένα ιεραρχημένος ψηλά.

⁸⁵ Αφορά την 1^η περίοδο κατάκτησης των προστριβομένων.

Σύμφωνα με τον πίνακα (22), βέλτιστος τύπος είναι ο (α), διότι παραβιάζει μόνο τον χαμηλά ιεραρχημένο πλέον περιορισμό για τις δυσύλλαβες λέξεις. Οι υποψήφιοι (β) και (γ) χάνουν λόγω της παραβίασης του υψηλά διαβαθμισμένου περιορισμού που απαγορεύει τις απαλοιφές φθόγγων, ενώ ο (γ) παραβιάζει ακόμα τους περιορισμούς της πιστότητας ως προς τον TPoA και της πραγμάτωσης δυσύλλαβης λέξης. Ο (δ) παραβιάζει μοιραία (fatally), τον περιορισμό πιστότητας ως προς τον ToA, αφού το [t] που πραγματώνεται είναι κορωνιδικό, ενώ το Σ-στόχος [t^ε], φατνοουρανικό. Ο (ε) παραβιάζει μοιραία τον περιορισμό για τη διατήρηση της προσωδιακής κεφαλής.

Στη 2^η περίοδο κατάκτησης, τα ποσοστά διατήρησης και απλοποίησης του TPoA, όσον αφορά το σύνολο των πραγματωμένων προστριβόμενων, ισοσκελίζονται⁸⁶. Στην 3^η περίοδο, παρατηρείται μια παλινδρόμηση του παιδιού σε παλαιότερο στάδιο. Και αυτό διότι αυξάνονται και πάλι οι απλοποιήσεις του σύνθετου TPoA και μειώνεται το ποσοστό διατήρησής του (βλ. εν. 3.5). Φαίνεται λοιπόν ότι οι περιορισμοί πιστότητας υποβιβάζονται και πάλι λόγω της επανιεράρχησης των περιορισμών μαρκαρισμένης δομής. Ανάλυση ανά προστριβόμενο θα γίνει στις ενότητες 4.2 – 4.4. Συνοπτικά, καθ' όλη τη διάρκεια του ενδιάμεσου αναπτυξιακού σταδίου και των περιόδων κατάκτησης, ο Ζαχ. έχει «ενεργές» και τις 2 γραμματικές που περιγράφηκαν παραπάνω, με μικρές διαφοροποιήσεις στις προτιμήσεις του ανά περίοδο.

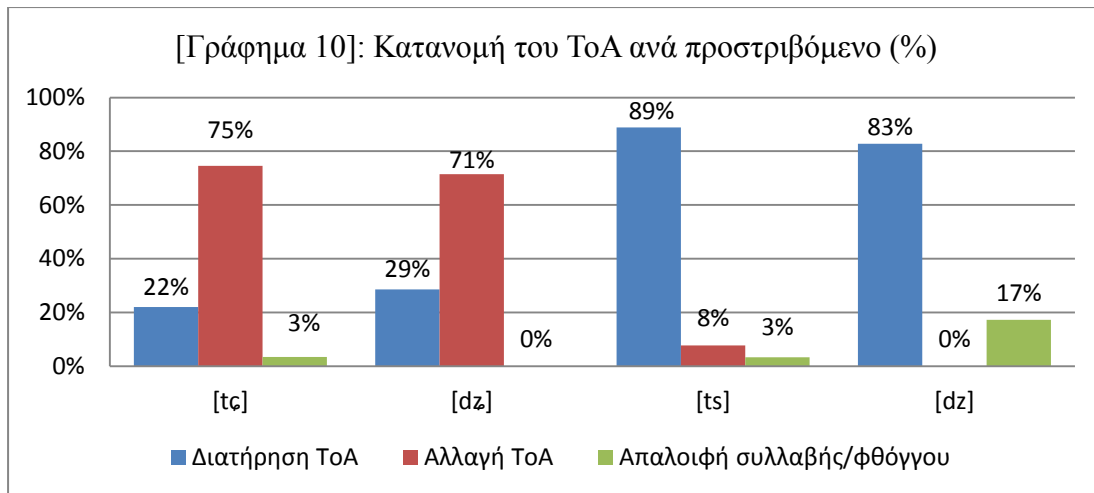
Για τον ToA των προστριβομένων η υπόθεση είναι ότι το παιδί θα προτιμά να διατηρεί τον αμαρκάριστο, κορωνικό ToA είτε να ευθυγραμμίζει γενικά τα Σ σε μια λέξη (χειλικά και υπερωικά) με τα κορωνικά μέσω αρμονίας, είτε μέσω πραγμάτωσης του αμαρκάριστου ToA, κάτι που επιβεβαιώνεται (η πραγμάτωση δηλαδή του αμαρκάριστου ToA). Η ηχηρότητα δεν υφίσταται μεγάλες αλλαγές, καθώς το ποσοστό αλλαγής της ηχηρότητας (κυρίως αηχοποίηση) στο σύνολο των προστριβομένων είναι μόλις 5% (βλ. γράφημα 8, σελ. 47).

Η κατανομή του ToA για κάθε κατηγορία προστριβόμενου έχει ως εξής (πίνακας 23 και γράφημα 10):

[Πίνακας 23]: Κατανομή του ToA ανά προστριβόμενο

	[t ^ε]	[d ^ε]	[t ^υ]	[d ^υ]
Διατήρηση ToA	64	2	80	24
Αλλαγή ToA	217	5	7	-
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	10	-	3	5
Σύνολο	291	7	90	29

⁸⁶ Βλ. ενότητα 4.1.4. για τις πολλαπλές γραμματικές.

Στο Γράφημα 10 είναι φανερό ότι τα προστριβόμενα που διατηρούν περισσότερο τον ΤοΑ τους είναι τα καθαυτό κορωνικά (φατνιακά) προστριβόμενα [t^s]-[d^z], ενώ τα φατνοουρανικά της ΚΔ ([t^ʃ], [d^ʒ]) αλλάζουν τον ΤοΑ τους σε πολύ υψηλό ποσοστό. Αυτό έρχεται σε συμφωνία με το ότι ο κορωνικός ΤοΑ είναι ο πιο αμαρκάριστος και άρα κατακτάται πριν από τον φατνοουρανικό (βλ. Smith 1973, Prince & Smolensky 1993, Lombardi 2002:219, Hume 1996:191 Κάππα υ.έ.: β).

Σε όλες τις περιόδους κατάκτησης, ο ΤοΑ των φατνοουρανικών προστριβομένων αλλάζει περισσότερο σε κορωνικό, παρά διατηρείται. Όσον αφορά το σύνολο των προστριβομένων, οι περιορισμοί που θα είναι ενεργοί είναι:

α) Ο περιορισμός πιστότητας (8)

Περιορισμός (8): ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)

που απαιτεί να είναι ίδιος ο ΤοΑ ενός φθόγγου στον εισαγόμενο τύπο με τον ΤοΑ ενός φθόγγου στον εξαγόμενο και οι περιορισμοί μαρκαρισμένης δομής (9,10)

Περιορισμός (9): *Κορωνικό (εφεξής *Κορ) και

Περιορισμός (10): *Φατνοουρανικό (εφεξής *Φατν)

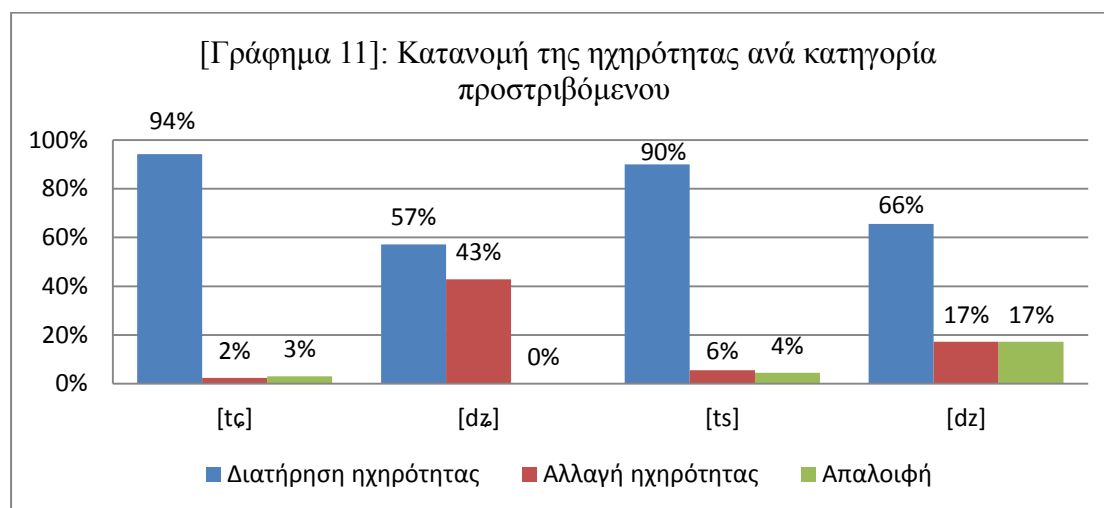
που απαγορεύουν την παρουσία ενός κορωνικού κι ενός φατνοουρανικού φθόγγου αντίστοιχα, στον εξαγόμενο τύπο.

Εφόσον υπάρχουν μεγάλες διαφοροποιήσεις στην Κατανομή του ΤοΑ ανά προστριβόμενο, λεπτομέρειες και ανάλυση θα ακολουθήσουν στις ενότητες 4.2 - 4.4.

Τέλος, η κατανομή της ηχηρότητας στα πραγματωμένα προστριβόμενα του παιδιού είναι η εξής (πίνακας 24 και γράφημα 11):

[Πίνακας 24]: Κατανομή της ηχηρότητας ανά προστριβόμενο

	[t ^h]	[d ^h]	[t ^s]	[d ^s]
Διατήρηση ηχηρότητας	274	4	81	19
Αλλαγή ηχηρότητας	7	3	5	5
Απαλοιφή	9	-	4	5

Εφόσον οι ηχηροί φθόγγοι θεωρούνται πιο μαρκαρισμένοι από τους άηχους, τα ηχηρά προστριβόμενα αναμένεται να αλλάζουν την ηχηρότητά τους σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τα άηχα. Αυτό επιβεβαιώνεται βάσει και του Γραφήματος 11, αφού τα ηχηρά [d^h]-[d^s] μεταβάλλουν περισσότερο την ηχηρότητά τους (43% και 17% αντίστοιχα) σε σχέση με τα άηχα [t^h]-[t^s] (2% και 6% αντίστοιχα). Τα δε άηχα προστριβόμενα διατηρούν σε μεγαλύτερο βαθμό την ηχηρότητά τους. Το κορωνικό ηχηρό [d^h] απαλείφεται σε ποσοστό 17%, ωστόσο είναι σε ασυμμετρία με το αντίστοιχο φατνοουρανικό ηχηρό [d^s], του οποίου το ποσοστό απαλοιφής είναι μηδαμινό. Πιο συμμετρικά ως προς τις απαλοιφές είναι τα άηχα [t^h]-[t^s]. Οι περιορισμοί που θα καθορίζουν την ηχηρότητα των φθόγγων θα είναι οι (11,12):

Περιορισμός (11): *[+ηχηρό], ο οποίος θα απαγορεύει την ύπαρξη [+ηχηρών] φθόγγων στον εξαγόμενο τύπο και

Περιορισμός (12): ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ-Εισαγόμενου-Εξαγόμενου_(ηχηρότητα) (εφεξής ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ηχηρότητα)),

ο οποίος απαιτεί ότι η ηχηρότητα κάθε φθόγγου στον εισαγόμενο τύπο θα παραμείνει ίδια και στον εξαγόμενο.

Στην ακόλουθη υποενότητα θα γίνει ανάλυση ανά προστριβόμενο. Πριν όμως από αυτό, κρίνεται απαραίτητο να γίνει αναφορά στον βαθμό που η συχνότητα του εισαγόμενου τύπου επηρεάζει τα εξαγόμενα του παιδιού.

Η συχνότητα του εισαγόμενου τύπου και ο ρόλος της στη γλωσσική κατάκτηση

Στη βιβλιογραφία υπάρχει διχογνωμία για το ποσοστό στο οποίο η συχνότητα ενός εισαγόμενου τύπου επηρεάζει τις πραγματώσεις του παιδιού, από την άλλη υπάρχει η άποψη ότι όντως παίζει κάποιο ρόλο.

Οι Edwards & Beckman (2008)⁸⁷ παρατηρούν ότι η συχνότητα εμφάνισης ενός Σ/συμφωνικού συμπλέγματος σε μια γλώσσα καθορίζει την κατάκτηση και τα ποσοστά επιτυχούς πραγμάτωσης τους σε μια γλώσσα, αλλά υπάρχουν και άλλοι παράγοντες. Οι Syrika, Nicolaidis et al. (2011) από την άλλη δε βρήκαν να ισχύει κάτι τέτοιο στα συμπλέγματα αποτελούμενα από κλειστό + /s/ ή από /s/ + κλειστό στη ΝΕ, καθώς οι τα παιδιά-συμμετέχοντες είχαν μικρά ποσοστά ακρίβειας στην πραγμάτωση του μη συχνού [t^s] ενώ είχαν αρκετά μεγάλα ποσοστά ακρίβειας στην περίπτωση πραγμάτωσης του επίσης μη συχνού συμπλέγματος [sp].

Κατά την Demuth (2007:385), η συχνότητα μιας γραμματικής δομής σε μια γλώσσα επηρεάζει όχι μόνο την επεξεργασία αλλά και την πραγμάτωση της γλώσσας-στόχου, καθορίζει επιπλέον το ποιες δομές θα κατακτηθούν πρώτες συν το ποιες ενδέχεται να αλλάξουν. Όμως καταλήγει ότι «η συχνότητα είναι μόνο ένας από τους παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν πότε και πώς αυτοί που κατακτούν μια γλώσσα δείχνουν ότι γνωρίζουν τη γραμματική» (Demuth 2007:386).

Για την Ελληνική, κατά τους Nicolaidis et al. (2003)⁸⁸, μετά από έρευνα που διεξήγαγαν μέσω της βάσης δεδομένων ISLP (Hatzigeorgiu et al. 2000, Gavriilidou et al. 1999), βρήκαν ότι το *k* στη ΝΕ είναι πιο συχνό από το *t* και κατακτάται νωρίτερα καθώς και ότι τα πρόσθια Φ είναι συχνότερα από τα οπίσθια (Nicolaidis et al. 2003:1, 6). Έπειτα μελέτησαν στον παιδικό λόγο της ΝΕ την πραγμάτωση (ορθή ή λανθασμένη) των κλειστών [t] και [k] πριν από ένα Φ σε αρχή λέξης. Στα δεδομένα τους, το /t/ τρεπόταν σε [f] και [p] πριν από κάθε Φ, αλλά το /k/ πραγματωνόταν ως [t], [t^s], [t^h] ή [tr], και σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, το /k/ βρισκόταν πριν από /e/. Γενικά, συχνότερα ήταν τα λάθη στην πραγμάτωση του /t/ παρά του /k/. Άρα φαίνεται

⁸⁷ Βλ. και Edwards & Beckman (2015)

⁸⁸ Η βιβλιογραφική αναφορά αντλήθηκε από τους Syrika, Nicolaidis et al. (2011)

να υπάρχει μια σχέση ανάμεσα στη συχνότητα εμφάνισης των Σ στα ΝΕ και στην κατάκτησή τους (Nicolaidis et al. 2003: 5-7)⁸⁹. Στην έρευνα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Λογοπεδικών (1995) διαπιστώθηκε ότι τα κορωνικά κλειστά κατακτώνται πριν από τα υπερωικά, αλλά τα υπερωικά τριβόμενα κατακτώνται πριν από τα κορωνικά.⁹⁰

Αυτό συμβαίνει τόσο στην Ιαπωνική, όπου το συχνότερο στη γλώσσα /k/ έχει μεγαλύτερα ποσοστά πιστής πραγμάτωσης και κατακτάται νωρίτερα από το λιγότερο συχνό /t/⁹¹, όσο και στην Αγγλική όπου είναι συχνότερο το /t/, άρα πραγματώνεται ορθά σε περισσότερες περιπτώσεις και κατακτάται νωρίτερα, σε σχέση με το λιγότερο συχνό /k/⁹². Και ο Jakobson (1941/1968:54)⁹³ υποστηρίζει τα παιδιά τείνουν να αντικαθιστούν το [k] με [t] καθώς διαγλωσσικά πρώτα εμφανίζονται τα πρόσθια Σ (χειλικά και οδοντικά/κορωνικά) και μετά τα οπίσθια Σ (υπερωικά)⁹⁴. Η Κάππα (υ.έ. β:70) συμφωνεί ότι «η συχνότητα με την οποία εμφανίζεται ένας τύπος στη γλώσσα του περιβάλλοντος επηρεάζει, επίσης, σημαντικά την παραγωγή». Επιπλέον, έχει αποδειχθεί ότι η επιρροή της συχνότητας των τύπων που απαντώνται στη γλώσσα του περιβάλλοντος αυξάνει καθώς αναπτύσσεται το γλωσσικό σύστημα του παιδιού (Κάππα, ό.π.).

Το συμπέρασμα είναι ότι η συχνότητα ενός φθόγγου σε μια γλώσσα αποτελεί σημαντικό παράγοντα που καθορίζει την κατάκτηση, αλλά δεν είναι ο μόνος. Στα δεδομένα του Ζαχ. θα δειχθεί ότι αυτή η άποψη επιβεβαιώνεται. καθώς π.χ. διατηρεί περισσότερο τον ΤΡοΑ, τον ΤοΑ και την ηχηρότητα του [t^ε] από το οποίο έχει περισσότερους εισαγόμενους τύπους, παρά του [d^ζ], το οποίο δεν είναι τόσο συχνό (και του οποίου υπάρχουν ελάχιστα εξαγόμενα). Επίσης, περισσότερες είναι οι πιστές πραγματώσεις του [d^ζ] σε σχέση με το [t^ε], αν και για το [d^ζ] οι εισαγόμενοι τύποι είναι πολύ λιγότεροι. Αυτό ίσως να συμβαίνει λόγω προτίμησης του παιδιού για μη ουρανικοποιημένους φθόγγους, άρα η συχνότητα δεν παίζει ρόλο. Ακολουθεί περαιτέρω ανάλυση.

⁸⁹ Οι συγγραφείς δε δίνουν τα γενικά ποσοστά % των λαθών. Οι ορθές πραγματώσεις για το/t/ ήταν περίπου 62% και για το /k/ περίπου 76%.

⁹⁰ Αντλήθηκε από τους Nicolaidis et al. (2003)

⁹¹ Yoneyama et al. (2003), όπως αναφέρεται στους Nicolaidis et al. (2003)

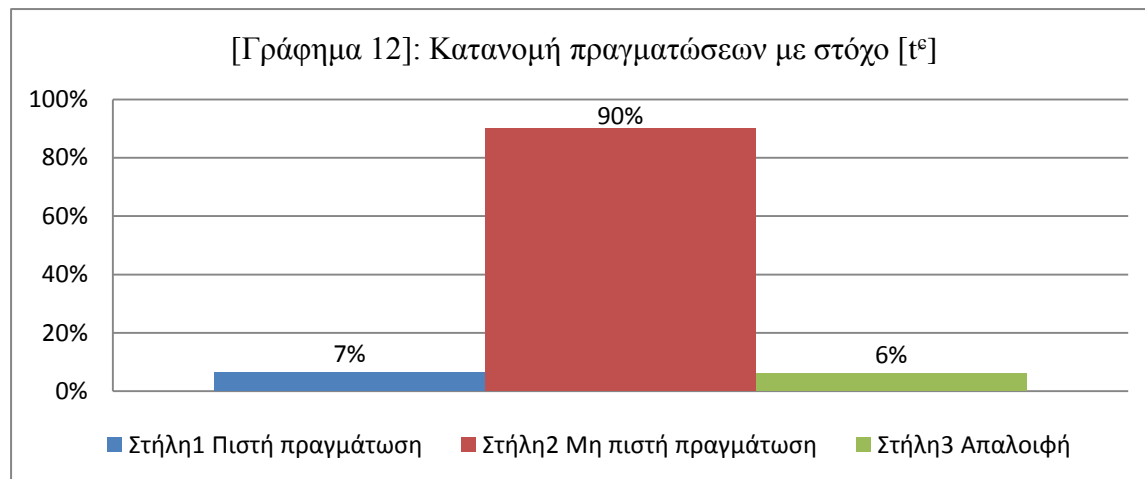
⁹² Smit et al. (1990:786, 795)

⁹³ Η βιβλιογραφική αναφορά αντλήθηκε από τους Syrika et al. (2011)

⁹⁴ Jakobson (1941/1968 :53)

4.2.1. Στόχος: [t^ε]

Το φατνοουρανικό [t^ε] είναι το 3^ο σε σειρά πιστών πραγματώσεων προστριβόμενο-στόχος, με ποσοστό μόλις 7% και το 2^ο σε σειρά με τις περισσότερες μη πιστές πραγματώσεις (90%). Είναι δε το πρώτο σε συχνότητα με 291 εκφωνήματα-στόχους.

Οι περισσότερες λέξεις στόχοι που περιέχουν το [t^ε] είναι η λέξη «εκεί» (107), καθώς και λέξεις οι οποίες ξεκινούν με τον σύνδεσμο «και» (108):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(107) [e.'t ^ε i]	→ [e.'t ^ε i]	εκεί	(2;04.15)
(108) [t ^ε e.'e.kle.ze]	→ [t ^ε e.'e.kle.ze]	και έκλαιγε	(2;08.00)

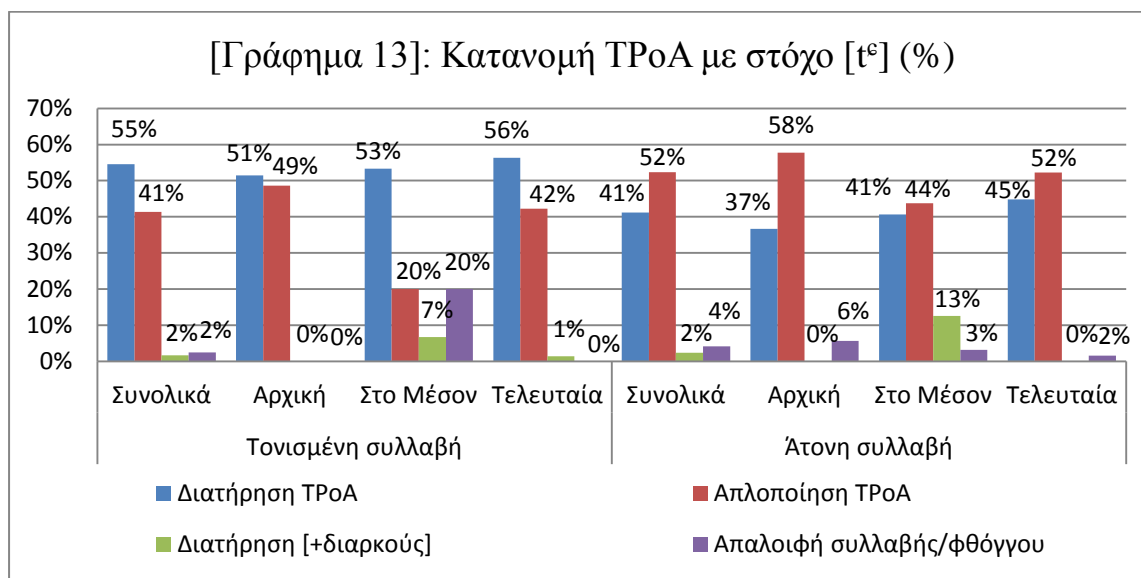
4.2.1.1. Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης

Το [t^ε] είναι το προστριβόμενο με τα πιο πολλά εκφωνήματα (291) στον λόγο του παιδιού. Παράλληλα, είναι το προστριβόμενο-στόχος με το 2^ο υψηλότερο ποσοστό διατήρησής του (46%). Η κατανομή του TPoA ως προς τη θέση του φθόγγου μέσα στη λέξη έχει ως εξής (πίνακας 25 & γράφημα 13):

[Πίνακας 25]: Κατανομή των εκφωνημάτων με στόχο [t^ε]

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία
Διατήρηση TPoA	66	18	8	40	70	26	14	30
Απλοποίηση TPoA	50	17	3	30	89	41	13	35
Διατήρηση Δ.Χ [+διαρκές]	2	-	1	1	4	-	4	-

Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	3	-	3	-	7	4	1	1
Σύνολο	121	35	15	71	170	71	32	66

α) Σε τονισμένη συλλαβή

Στην πλέον αντιληπτικά εξέχουσα θέση (τονισμένη αρχική συλλαβή λέξης), παραδόξως, είναι περίπου ίδιο το ποσοστό διατήρησης (51%-παρ.109) vs. απλοποίησης του ΤΡοΑ (49%-παρ. 110), ενώ θα αναμενόταν οι διατηρήσεις να ήταν πολύ περισσότερες.

Κ.Δ-Τύπος ενήλικα	Εξαγόμενο παιδιού	Λέξη	Ηλικία παιδιού
(109) ['st ^ε i.li]	→ ['t ^s i.li]	σκύλοι	(2;02.19)
(110) ['st ^ε i.lo]	→ ['ti.lo]	σκύλο	(2;03.01)

Στην ίδια στην ουσία λέξη υπάρχουν 2 διαφορετικές πραγματώσεις του ίδιου Σ. Στο παρ. (109) έχει διατηρηθεί ο σύνθετος ΤΡοΑ και έχει αλλάξει ο ΤοΑ στον πιο αμαρκάριστο κορωνικό⁹⁵ (σε σχέση με τον φατνοουρανικό του [t^ε]), ενώ στο (110) έχουν αλλάξει και ο ΤοΑ (στον πιο αμαρκάριστο κορωνικό) αλλά και ο ΤΡοΑ (στο πιο αμαρκάριστο [-διαρκές]). Για την ποικιλία στις πραγματώσεις θα γίνει λόγος παρακάτω.

⁹⁵ Stemberger & Stoel-Gammon (1991), De Lacy (2002:282), Dinnsen et al. (1997:319)

Περισσότερες είναι οι διατηρήσεις του ΤΡοΑ (57%-παρ. 111) σε σχέση με τις απλοποιήσεις ΤΡοΑ (21%-παρ. 112) για [t^ε] ευρισκόμενο σε *τονισμένη συλλαβή στο μέσον* της λέξης (λιγότερο εξέχουσα αντιληπτικά σε σχέση με τα άκρα της λέξης). Στην ίδια θέση υπάρχει και ένα 7% διατήρησης μόνο του Δ.Χ [+διαρκές] (παρ. 113).

Το παράδειγμα (111) είναι από τις λίγες πιστές πραγματώσεις του [t^ε] Στο παράδειγμα (112), αντί για προστριβόμενο, στη θέση του [t^ε] πραγματώνεται το ουρανικό κλειστό [c], το οποίο δεν είναι μεν πιστό ως προς τον ΤΡοΑ, αλλά είναι πιστό ως προς τον ΤοΑ και την ηχηρότητα. Στο (113) φαίνεται ότι έχει γίνει αντιστροφή του συμπλέγματος [kl] και του συριστικού μέλους του προστριβόμενου που πραγματώνεται ως τριβόμενο [ç]. Παρόμοιο παράδειγμα με το (113) είναι το (114), όπου έχει γίνει αντιστροφή του [t^ε] με το [d] - το οποίο [d] αηχοποιείται και πραγματώνεται ως το πιο αμαρκάριστο ως προς την ηχηρότητα [t] ενώ το [t^ε] χάνει το ΔΧ [+διαρκές] και διατηρείται το ουρανικό κλειστό [c]:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(111) [e.'t ^ε i.ne]	→ [t ^ε 'i.ne]	εκεί' ναι	(2;04.03)
(112) [ta.fto.'t ^ε i.ji.to]	→ [ta.to.'ci.ni.to]	τ' αυτοκίνητο	(2;09.05)
(113) [a.na.t ^ε i.klo.si]	→ [a.na.'kli.ço.si]	ανακύκλωση	(2;06.21)
(114) [to.po.'di.t ^ε i]	→ [to.bo.ci.'ti]	το ποντίκι	(2;07.09)

Αρκετές είναι οι απλοποιήσεις του σύνθετου ΤΡοΑ για προστριβόμενο-στόχο ευρισκόμενο σε *τονισμένη τελευταία* συλλαβή λέξης (42% - παρ. 115), όμως αρκετά περισσότερες είναι οι διατηρήσεις του ΤΡοΑ στην ίδια θέση (56% - παρ. 116).

Το [t^ε] στο (115) έχει τραπεί στο πιο αμαρκάριστο κορωνικό κλειστό [t], έχοντας αλλάξει τόσο τον ΤΡοΑ του και τον ΤοΑ του, ίσως και επηρεασμένο από το κορωνικό /r/ της επόμενης συλλαβής. Στο (116) υπάρχει διατήρηση του ΤΡοΑ αλλά ταυτόχρονη αλλαγή του ΤοΑ (το [t^ε] τρέπεται στο επίσης ουρανικοποιημένο, μεταφατνιακό [t^ι]). Έχει διατηρηθεί το Δ.Χ της ουρανικότητας [-πρόσθιο]. Ίσως λόγω αμαρκάριστου ΤοΑ (κορωνικού), ίσως και λόγω των πρόσθιων Φ [e]-[i] που το περιβάλλουν και έχουν το δευτερεύοντα ΤοΑ [κορωνικό]⁹⁶. Το [e.'t^εi] πραγματώνεται, όταν διατηρεί τον ΤΡοΑ του, και με άλλους τρόπους (117, βλ. και παρακάτω):

⁹⁶ Clements (1991), Clements & Hume (1995), Κάππα, (υ.έ. :α)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(115) [ta.vra.'t ^ε a]	→ [te.ʔa.'ta]	τα βρακιά	(2;08.16)
(116) [e.'t ^ε i]	→ [e.'t ^ι i]	εκεί	(2;04.13)
(117) [e.'t ^ε i]	→ [d ³ i]	εκεί	(1;08.02)

Γενικά, παρατηρήθηκε ότι οι διατηρήσεις ΤΡοΑ για το φατνοουρανικό [t^ε] σε όλες τις θέσεις σε *τονισμένη* συλλαβή είναι περισσότερες σε σχέση με τις απλοποιήσεις του ΤΡοΑ σε αυτή τη θέση, πράγμα αναμενόμενο εφόσον οι τονισμένες συλλαβές είναι εξέχουσες αντιληπτικά. Άρα το παιδί, όσον αφορά τις τονισμένες συλλαβές, χρησιμοποιεί τη γραμματική (2) παραπάνω, όμως ο περιορισμός *σ.σ αυτής της γραμματικής είναι πλέον αδρανής, καθώς το παιδί από την ηλικία 1;8 κ.ε. έχει κατακτήσει πλέον τη δισύλλαβη δομή.

β) Σε άτονη συλλαβή

Σε *άτονη αρχική* συλλαβή λέξης υπάρχει 58% ποσοστό απλοποιήσεων ΤΡοΑ (118), 37% ποσοστό διατηρήσεων (παρ. 119) και ποσοστό 6% απαλοιφές συλλαβών που περιέχουν το [t^ε] ή των ίδιων των φθόγγων (παρ.120). Το παιδί επιδεικνύει μια τάση για απλοποίηση του ΤΡοΑ σε αυτή τη θέση.

Στο (118) έχει αλλάξει ο ΤοΑ και ο ΤΡοΑ του [t^ε] και πραγματώνεται ως το πιο αμαρκάριστο [t]. Στο (119) το [t^ε] έχει υποστεί αλλαγή ΤοΑ. Στο (120) έχει αποβληθεί η 3^η συλλαβή⁹⁷ και διατηρείται ο τροχαϊκός πόδας, η ελάχιστη προσωδιακή λέξη:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(118) [t ^ε a.'fto]	→ [ta.'to]	κι αυτό	(2;04.24)
(119) [t ^ε i.'ta.i]	→ [t ^ι i.'ta.i]	κοιτάει	(2;04.03)
(120) [t ^ε i.'ta.zo]	→ ['ta.zo]	κοιτάζω	(2;06.21)

Σε *άτονη συλλαβή στο μέσον* λέξης (η αντιληπτικά λιγότερο εξέχουσα θέση) οι απλοποιήσεις ΤΡοΑ είναι αρκετά λιγότερες (44%-παρ. 121) σε σχέση με την αρχή της λέξης σε *άτονη* συλλαβή και οι διατηρήσεις κυμαίνονται στο 41% (122), ενώ υπάρχει και 1 περίπτωση απαλοιφής της συλλαβής που περιέχει το [t^ε] (6%-παρ. 125).

Στο (121) υπάρχει απλοποίηση ως προς το πιο αμαρκάριστο [t]-βλ. (123), ενώ στο (122) το φατνοουρανικό προστριβόμενο [t^ε] πραγματώνεται ως, το πιο αμαρκάριστο

⁹⁷ 3^η, δεδομένου ότι στα ΝΕ η κατεύθυνση της συλλαβοποίησης είναι από τα δεξιά προς τα αριστερά. Βλ. Κάππα (υ.έ: α.β)

ως προς τον ΤοΑ, κορωνικό [t^s]. Στο (123) το [t^e] υφίσταται απλοποίηση ΤΡοΑ και αλλαγή ΤοΑ του [t^e] - βλ. (118). Σε άτονη συλλαβή τελευταία στη λέξη οι απλοποιήσεις του σύνθετου ΤΡοΑ κυμαίνονται στο 52% (παρ. 123) και οι διατηρήσεις στο 45% (παρ. 124), ενώ υπάρχει και 1 εκφώνημα στο οποίο απαλείφεται η τελευταία άτονη συλλαβή (2%-παρ. 125).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(121) [(ta) a.νγυ. 'la.t ^e a.mu]	→ [a.γυ. 'la.ta.mu]	τα αβγουλάκια μου	(2;05.16)
(122) [to.ka. 'pa.t ^e i.tu]	→ [to.ko. 'pa.t ^s i.tu]	το καπάκι του	(2;05.25)
(123) ['vzi.t ^e e]	→ ['zi.te]	βγήκε	(2;03.28)
(124) [pa.pu. 't ^s a.t ^e i]	→ [pa.pu. 'ta.t ^s i 'ta.t ^s i]	Παπουτσάκη	(2;07.23)
(125) [to.fe.ga. 'ra.t ^e i]	→ [to.ve.ga. 'ɪa]	το φεγγαράκι	(2;08.00)

Οι απλοποιήσεις του ΤΡοΑ σε όλες τις θέσεις σε άτονη συλλαβή είναι περισσότερες από τις διατηρήσεις, πράγμα αναμενόμενο εφόσον οι άτονες συλλαβές δεν είναι εξέχουσες αντιληπτικά. Άρα, για τις άτονες συλλαβές όσον αφορά το φατνοουρανικό [t^e], το παιδί έχει σαν πυρηνική τη γραμματική (1), η οποία δεν επιτρέπει τον σύνθετο ΤΡοΑ⁹⁸.

Το [+διαρκές] μέλος διατηρείται περισσότερο σε μέσον λέξης σε άτονη συλλαβή (44%-παρ. 126), ενώ και το μεγαλύτερο ποσοστό απαλοιφών είναι σε μέσον λέξης σε τονισμένη συλλαβή (21%- βλ. παρ. 112 παραπάνω).

Ακόμη, το ότι οι απαλοιφές γενικά είναι ελάχιστες δηλώνει αυτό που ειπώθηκε και στο Κεφάλαιο 3, ότι δηλαδή το παιδί έχει ξεκινήσει να κατακτά τα προστριβόμενα αντίθετα π.χ. με το [r] που εξακολουθεί να απαλείφεται σε μεγάλο βαθμό.

Ο φθόγγος που πραγματώνεται περισσότερο αντί του [t^e]⁹⁹ σε περιπτώσεις διατήρησης του ΤροΑ, αν εξαιρεθούν οι 19 μόλις πιστές πραγματώσεις (127), είναι το κορωνικό προστριβόμενο [t^s] (122), ενώ το παιδί προτιμά και άλλους φθόγγους, όπως το ουρανικοποιημένο [t^j] (119) ή ακόμη και [d^z] (128). Σε περιπτώσεις που δε διατηρείται ο σύνθετος ΤΡοΑ, το Σ που πραγματώνεται στη θέση του προστριβόμενου-στόχου είναι ένας κλειστός φθόγγος, περισσότερο τα [c]-[t] (129-130) και λιγότερο το μη ουρανικοποιημένο [k] (130) καθώς το παιδί δεν έχει κατακτήσει πλήρως την ουρανικοποίηση, παρόλο που κάνει κάποιες ουρανικοποιήσεις (119,127). Το [t^e] στη σ₃ του παραδείγματος (129) φαίνεται να

⁹⁸ Και πάλι, ο περιορισμός *σ.σ είναι αδρανής γιατί το παιδί έχει κατακτήσει την πραγμάτωση δισύλλαβων λέξεων.

⁹⁹ βλ. και ενότητα 4.2.1.3

προκύπτει από συγχώνευση Δ.Χ των δύο μελών του συμφωνικού συμπλέγματος [st] έχοντας όμως πάρει τον ΤοΑ του γειτονικού [x] της σ₂, ενώ το [t] της σ₁ που έχει πραγματωθεί στη θέση του [t^ε] πρέπει να θεωρηθεί η αμαρκάριστη πραγμάτωση του προστριβόμενου που απλοποίησε τον σύνθετο ΤΡοΑ του και πήρε τον αμαρκάριστο, κορωνικό ΤοΑ (λόγω των περιορισμών *ΣύνθΤΡοΑ και *Φατνοουρανικό). Στο (139) φαίνεται να υπάρχει αντιστροφή φθόγγων-βλ. παραπάνω (106,117).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(126) [ko.t ^ε i.no.sku.'fi.t ^σ a] → [ku.si.'si.ta]		Κοκκινোসκουφίτσα	(2;04.24)
(127) [e.'t ^ε i]	→ [ə.'t ^ε i]	εκεί	(1;10.07)
(128) [a.ste.'ra.t ^ε i]	→ [e.te.'ja.d ^z i]	αστεράκι	(2;05.27)
(129) [la.sti.'xa.t ^ε i]	→ [la.t ^ε i.'ta.ti]	λαστιχάκι	(2;06.21)
(130) [to.po.'di.t ^ε i]	→ [to.bo.'di.ki]	το ποντίκι	(2;07.09)

Όταν αντί του [t^ε] πραγματώνεται το [t^σ] ή το [t], φαίνεται ότι ισχύει ο περιορισμός μαρκαρισμένης δομής (13), ο οποίος απαγορεύει την πραγμάτωση φατνοουρανικών φθόγγων, οι οποίοι είναι πιο μαρκαρισμένοι από τους κορωνικούς, π.χ. το [t^σ].

Περιορισμός (13): [*Φατνοουρανικό] (εφεξής *Φατν)

Ο περιορισμός (13) θα βρίσκεται σε αντιπαράθεση με τον περιορισμό πιστότητας ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) και θα πρέπει να ιεραρχηθεί πάνω από αυτόν καθώς το παιδί αλλάζει τον ΤοΑ του Σ-στόχου. Ο περιορισμός (13) θα βρίσκεται σε αντιπαράθεση και με τον περιορισμό (14), ο οποίος απαγορεύει στον εξαγόμενο τύπο τους κορωνικούς φθόγγους (και ο οποίος θα ιεραρχείται χαμηλά καθώς ο κορωνικός ΤοΑ θεωρείται αμαρκάριστος). Επίσης, ο περιορισμός (15) απαγορεύει την πραγμάτωση ενός [+διαρκούς] Σ, καθώς και του [+διαρκούς] μέλους του προστριβομένου. Στον πίνακα (26) βλέπουμε τη «λειτουργία» αυτών των περιορισμών για το παράδειγμα (123) και στον πίνακα (27) για το (122). και τα 2 παραδείγματα είναι από την 3^η περίοδο κατάκτησης.

Περιορισμός (14): *Κορωνικό (εφεξής *Κορ)

Περιορισμός (15): *Διαρκές

Γραμματική (3): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Φατν >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 26]

/ 'vzi.t ^ε e /	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*Φατν	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.['zi.te]		*	*		*	*	
β ['vzi.t ^ε e]	*!			*			
γ.['vi.t ^ε e]	*!				*	*	
δ. ['vi.ee]		*	*	*!		*	*
ε. ['zi.se]		*	*		*	*	*! ¹⁰⁰

Στον πίνακα (26) ο βέλτιστος υποψήφιος είναι ο (α), ο οποίος έχει την ελάχιστη παραβίαση λόγω του αμαρκάριστου [t]. Τόσο ο (β) όσο και ο (γ) παραβιάζουν τον ανώτερα ιεραρχημένο περιορισμό *ΣύνθΤΡοΑ στη γραμματική (3), η οποία είναι μια επέκταση της γραμματικής (1)¹⁰¹. Αντιθέτως, στον πίνακα (27), και με βάση τη γραμματική (2)¹⁰², βέλτιστος αναδεικνύεται ο υποψήφιος (γ). Η γραμματική (4) είναι επέκταση της γραμματικής (2):

Γραμματική (4): *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Φατν >> *Κορ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *Διαρκές

[Πίνακας 27]

/to.ka. 'pa.t ^ε i.tu/	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*ΣύνθΤΡοΑ	*Φατν	*Κορ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Διαρκές
α.[to.ka. 'pa.ti.tu]	*!	*			*	*	
β.[to.ka. 'pa.t ^ε i.tu]			*	*!			*
⇒γ.[to.ka. 'pa.t ^ε i.tu]			*		*	*	*

Όταν το [t^ε] πραγματώνεται πιστά, τότε και οι δύο περιορισμοί μαρκαρισμένης δομής, *ΣύνθΤΡοΑ και *Φατν υποβιβάζονται και κυριαρχούνται αντίστοιχα από τους περιορισμούς πιστότητας ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) και ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ):

Γραμματική (5): *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Φατν >> *Κορ >> *Διαρκές

¹⁰⁰ Ο χαμηλά ιεραρχημένος περιορισμός *Διαρκές, καθορίζει το εξαγόμενο, άρα έχουμε ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα υ. έ. β:58

¹⁰¹ βλ. σελ. 64

¹⁰² βλ. σελ. 65

[Πίνακας 28]

/e.ʔt ^ε i.ne/	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*ΣύνθΤΡοΑ	*Φατν	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.[e.ʔt ^ε i.ne]				*	*		*
β [e.ʔt ^ε i.ne]			*!	*		*	*
γ.[e.ʔci.ne]	*!	*					
δ. [e.ʔti.ne]	*!	*	*			*	
ε. [e.ʔei.ne]	*!	*					*

Στον πίνακα (28), οι υποψήφιοι (α,β,γ) παραβιάζουν μοιραία τον ανώτατα ιεραρχημένο περιορισμό που απαγορεύει τις απαλοιφές φθόγγων και Δ.Χ, καθώς το ένα από τα δύο μέλη του προστριβομένου έχει απαλειφεί. Ο (β) έχει μεν διατηρήσει τον σύνθετο ΤΡοΑ, αλλά διαθέτει άλλον ΤοΑ (κορωνικό) σε σχέση με τον εισαγόμενο τύπο.

Οι γραμματικές (3), (4) και (5) είναι ενεργές κατά την ίδια χρονική περίοδο, επιβεβαιώνοντας τον ισχυρισμό των Revithiadou & Tzakosta (2004a,2004b), για «πολλαπλές παράλληλες γραμματικές». Συνολικά, το παιδί δεν έχει κατακτήσει τον σύνθετο ΤΡοΑ του [t^ε], άρα ο περιορισμός *ΣύνθΤΡοΑ είναι ακόμη ενεργός έως και την ηλικία που μελετήθηκε (2;9) και οι γραμματικές (4) και (5) είναι ακόμη περιφερειακές, ενώ η (3) πυρηνική.

4.2.1.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας

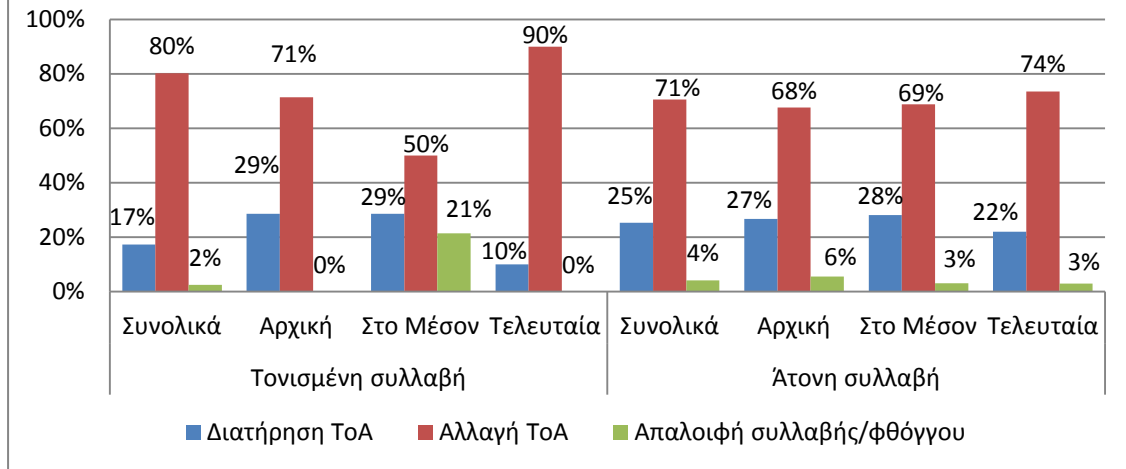
Αναλυτικά η κατανομή του για τονισμένη και άτονη συλλαβή στον πίνακα (29):

[Πίνακας 29]: Κατανομή ΤοΑ του [t^ε]¹⁰³

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία
Διατήρηση ΤοΑ	21	10	4	7	43	19	9	15
Αλλαγή ΤοΑ	97	25	7	63	120	48	22	50
Απαλοιφή συλλαβής/ φθόγγου	3	-	3	-	7	4	1	2
Σύνολο	121	35	14	70	170	71	32	68

¹⁰³ Στους πίνακες για τον ΤοΑ, τα εκφωνήματα στα οποία διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος, ενσωματώνονται είτε στη διατήρηση είτε στην αλλαγή του ΤοΑ.

[Γράφημα 14]: Κατανομή ΤοΑ με στόχο [t^ε] (%)

104

Παρατηρώντας το Γράφημα 14, το παιδί δείχνει να μην προτιμά κάποια συγκεκριμένη θέση συλλαβής στη λέξη, είτε τονισμένη είτε άτονη, στη διατήρηση του ΤοΑ. Τα ποσοστά είναι περίπου ίσα για όλες τις θέσεις. Και στην αλλαγή του ΤοΑ τα ποσοστά είναι περίπου ίσα για όλες τις θέσεις. Οι μόνες θέσεις με μεγάλη απόκλιση από τον Μ.Ο¹⁰⁵ αλλαγής ΤοΑ ($\approx 75\%$) είναι η τελική τονισμένη συλλαβή και η τονισμένης σε μέσον λέξης συλλαβή, συλλαβές αντιληπτικά εξέχουσες, όντας τονισμένες. Σε τελική τονισμένη συλλαβή υπάρχει και το υψηλότερο ποσοστό αλλαγής του ΤοΑ (90%-παρ. 132) και μόλις 10% ποσοστό διατήρησής του. Τα ποσοστά απλοποίησης είναι υψηλά στα άκρα λέξης τόσο σε τονισμένη συλλαβή αλλά και σε άτονη (Μ.Ο. $\approx 71\%$). Το ποσοστό πιστής πραγμάτωσης του ΤοΑ είναι πολύ μικρό (22%). Όταν το παιδί αλλάζει στα εκφωνήματά του τον ΤοΑ του [t^ε], προτιμά τον κορωνικό. Δηλαδή, πραγματώνει ένα φατνοουρανικό προστριβόμενο ως κορωνικό προστριβόμενο, κυρίως [t^ε] (131) ή ως κορωνικό κλειστό [t] (όταν αλλάζει

¹⁰⁴ Στη βαθεία δομή, τα φατνοουρανικά προστριβόμενα της ΚΔ είναι: ένα άηχο υπερωικό κλειστό /k/ (στην περίπτωση που το φατνοουρανικό προστριβόμενο-στόχος είναι το άηχο [t^ε]), είτε ένα ηχηρό υπερωικό κλειστό /g/ (στην περίπτωση που το φατνοουρανικό προστριβόμενο-στόχος είναι το ηχηρό [d^ε]). Τα διαλεκτικά προστριβόμενα είναι αποτέλεσμα ουρανικοποίησης και προστριβοποίησης (βλ. ενότητα 1.4.2 για ανάλυση και σχήμα 12α) των /k/,/g/. Άρα ένα εκφώνημα όπου το [t^ε] πραγματώνεται ως [t], π.χ. [e.'t^εi] → [e.'ti] θα θεωρηθεί αλλαγή του ΤοΑ ενώ το [t^εe.'γο] → [ce.'γο] ως διατήρηση του ΤοΑ (εκτός από αλλαγή του ΤΡοΑ). Εξάλλου, το παιδί έχει ως εισαγόμενο τους διαλεκτικούς φθόγγους άλλοτε ως [t^ε]/ [c^ε] είτε ως [d^ε]/ [ʃ].

¹⁰⁵ Μέσος Όρος

και τον ΤΡοΑ) (132)¹⁰⁶. Όταν ο ΤοΑ διατηρείται, προτιμά τα [c]-[k] (133-134 αντίστοιχα), των οποίων η πραγμάτωση αυξάνεται από τη 2^η περίοδο κατάκτησης κ.ε.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(131) [t ^ε i.'ta.i]	→	[t ^ς i.'ta.i]	κοιτάει	(2;04.03)
(132) [e.'t ^ε i]	→	[e.'ti]	εκεί	(2;07.23)
(133) ['ko.t ^ε i.ni]	→	['ko.ci.ni]	κόκκινη	(2;05.23)
(134) [t ^ε e.'γo]	→	[ke.'γo]	κι εγώ	(2;03.24)

Όταν πραγματώνονται τα [c]-[k], ικανοποιείται ο περιορισμός ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ), εις βάρος του περιορισμού μαρκαρισμένης δομής (16) όπως και εις βάρος του περιορισμού ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ):

Περιορισμός (16): *Υπερωικό (εφεξής *Υπερ), ο οποίος ιεραρχείται χαμηλά (πίνακας)¹⁰⁷

Επίσης, για να μην είναι βέλτιστος ο υποψήφιος (ε), πρέπει να ικανοποιηθεί ο περιορισμός (17), έτσι ώστε να διατηρηθεί η ουρανικοποίηση του εισαγόμενου τύπου (βλ. πίνακα 30):

Περιορισμός (17): ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ-ΕισαγόμενουΕξαγόμενου (ουρανικοποίηση) (εφεξής ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση))

Γραμματική (6): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) >> *Ουρ/ση >> *Διαρκές¹⁰⁸

[Πίνακας 30]

/ 'ko.t ^ε i.ni ¹⁰⁹ /	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	ΠΙΣΤ- ΕΕ _(ουρ/ση)	*Ουρ/ση	*Διαρκές
⇒α.['ko.ci.ni]		*	*			*	
β.['ko.t ^ε i.ni]	*!					*	
γ.['ko.ti.ni]		*	*	*!	*		
δ.['ko.t ^ς i.ni]	*!			*	*		
ε.['ko.ki.ni]		*	*		*!		

¹⁰⁶ Βλ. τους πίνακες (26)-(27) παραπάνω.

¹⁰⁷ Θα μπορούσε, εναλλακτικά, ο περιορισμός *Υπερ να γίνει ένα με τον περιορισμό *Φατν, συμπεριλαμβάνοντάς τον.

¹⁰⁸ Ο περιορισμός *Διαρκές θα μπορούσε εκ πρώτης όψεως να ιεραρχηθεί ψηλά, καθώς το παιδί αποφεύγει την πραγμάτωση του Δ.Χ-μέλους [+διαρκές] του προστριβομένου. Όμως, κατά την ίδια περίοδο, το παιδί πραγματώνει απλά [+διαρκή] Σ:

[sxo.'li.o] → [xo.'li.o] σχολείο (2;05.16)

¹⁰⁹ Δεν έχει ληφθεί υπ' όψιν η ουρανικοποίηση του [ɲ]

στ.[^h ko.ei.ni]		*	*			*	*! ¹¹⁰
-----------------------------	--	---	---	--	--	---	-------------------

Παρατηρώντας τον πίνακα (30), βέλτιστος υποψήφιος αναδεικνύεται ο (α), καθώς το [c] είναι ένα Σ με απλό ΤΡοΑ, που διατηρεί τον ΤοΑ και την ουρανικοποίηση του εισαγόμενου τύπου. Ο (β) και ο (δ) παραβιάζουν μοιραία τον περιορισμό για τον σύνθετο ΤΡοΑ, ενώ ο (γ) χάνει λόγω της αλλαγής του ΤοΑ από φατνοουρανικό σε κορωνικό. Ο (ε), όπως ειπώθηκε λίγο παραπάνω, χάνει λόγω της μη ουρανικοποίησης του εξαγόμενου [k].

Για να αναδειχθεί βέλτιστος ο τύπος ο οποίος περιλαμβάνει την πραγμάτωση του [t^h] ως [k], θα πρέπει να ικανοποιηθεί ο περιορισμός (18), ο οποίος δεν επιτρέπει την ουρανικοποίηση ενός φθόγγου (βλ. πίνακα 31).

Περιορισμός (18): *Ουρανικοποίηση (εφεξής *Ουρ/ση)

Γραμματική (7): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Ουρ/ση >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση)¹¹¹ >> *Διαρκές

[Πίνακας 31]

/t ^h e.'γo/	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*Ουρ/ση	ΠΙΣΤ-ΕΕ _(ουρ/ση)	*Διαρκές
α. [te.'γo]		*	*!	*		*	
β. [t ^h e.'γo]	*!				*		*
γ. [ke.'γo]		*		*		*	
δ. [t ^h e.'γo]	*!		*			*	*
ε. [ce.'γo]		*		*	*!		
στ. [ee.'γo]		*		*	*!		*

Στον πίνακα (31), οι υποψήφιοι (β) και (δ) δεν επιλέγονται λόγω του σύνθετου ΤΡοΑ τους, ενώ ο υποψήφιος (α) χάνει λόγω της κορωνικότητας του εξαγόμενου [t] (παραβίαση του περιορισμού για τη διατήρηση του ΤοΑ). Ο περιορισμός *Ουρ/ση βγάζει εκτός και τον υποψήφιο (ε), καθώς το [c] είναι ουρανικό. Έτσι, επιλέγεται ως βέλτιστος υποψήφιος ο (γ). Ο περιορισμός *Υπερ, ο οποίος απαγορεύει τους

¹¹⁰ Ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα ν. έ. β:58

¹¹¹ Ο περιορισμός ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) έχει ιεραρχηθεί κάτω από τον *Ουρ/ση διότι το παιδί προτιμά την απουράνωση. Θα μπορούσε να γραφεί και ως ΠΙΣΤ-ΕΕ_([+ουηλό, -οπίθιο]), ώστε να δηλωθεί ο ουρανικός φθόγγος βάσει των Δ.Χ του.

υπερωικούς φθόγγους, αποτρέπει την πραγμάτωση του [t^ε] ως [k] (γραμματική 8 και πίνακας 32):

Γραμματική (8)¹¹²: *ΣύνθΤΡοΑ >>*ΑΠΑΛ>> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Φατν>> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *Υπερ>> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 32]

/e.'t ^ε i/	*Σύνθ ΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ- ΕΕ _(ΤΡοΑ)	*Φατν	ΠΙΣΤ-ΕΕ _(ΤοΑ)	*Υπερ	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.[e.'ti]		*	*		*		*	
β.[e.'t ^ε i]	*!			*				*
γ.[e.'si]		*	*		*		*	*! ¹¹³
δ.[e.'t ^ε i]	*!				*		*	*
ε.[e.'ci]		*	*	*!				
στ.[e.'ki]		*	*		*	*!		

Στον πίνακα (32), οι υποψήφιοι (β), (δ) δεν επιλέγονται ως βέλτιστοι λόγω της παραβίασης του περιορισμού που απαγορεύει τον σύνθετο ΤΡοΑ. Ο (γ) δεν επιλέγεται γιατί πραγματώνεται το [+διαρκές] [s], ενώ στον (ε) πραγματώνεται το φατνιακό [c]. Ο υποψήφιος (στ) δεν επιλέγεται λόγω του υπερωικού [k]. Όταν βέλτιστος τύπος αναδεικνύεται το εξαγόμενο [e.'t^εi], τότε ο περιορισμός *ΣύνθΤΡοΑ θα ιεραρχηθεί κάτω από τους περιορισμούς *ΑΠΑΛ και ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ):

Γραμματική (9): *ΑΠΑΛ>> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Φατν >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *Υπερ>> *Κορ >> *Διαρκές

¹¹² Βασισμένη στη γραμματική (3)

¹¹³ Ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα υ. έ. β:58

[Πίνακας 33]

/e.'tʰi/	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ- ΕΕ _(ΤΡΟΑ)	*Σύνθ ΤΡΟΑ	*Φατν	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Υπερ	*Κορ	*Διαρκές
α.[e.'tʰi]	*!	*			*		*	
β.[e.'tʰi]			*	*!				*
γ.[e.'si]	*!	*			*		*	*
⇒δ.[e.'tʰsi]			*		*		*	*
ε.[e.'ci]	*!	*		*				
στ.[e.'ki]	*!	*			*	*		

Στον πίνακα (33), οι υποψήφιοι (α),(γ),(ε) και (στ) «χάνουν» λόγω της απαλοιφής του [+διαρκούς] μέλους του προστριβόμενου, ενώ ο (β) δεν επιλέγεται λόγω της πραγμάτωσης του φατνουρανικού [tʰ]. Έτσι, βέλτιστος αναδεικνύεται ο (δ). Οι γραμματικές (5),(6) και (7), (8) και (9), αποτελούν παράλληλες γραμματικές¹¹⁴ τις οποίες προτιμά το παιδί, το οποίο δεν έχει κατακτήσει τον ΤοΑ όσον αφορά το [tʰ]. Άρα, το παιδί ιεραρχεί τον περιορισμό ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) χαμηλότερα από τον περιορισμό *Φατν, τουλάχιστον στις περισσότερες από τις γραμματικές που προτιμά:

*Φατν >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ)

Το γεγονός ότι τις περισσότερες φορές προτιμάται ένα κορωνικό έναντι ενός φατνουρανικού, στο σύνολο των εκφωνημάτων του παιδιού, φαίνεται ότι αντανακλά την προτίμησή του για τον αμαρκάριστο ΤοΑ, τον κορωνικό, καθώς ακόμη και στην ίδια ηλικία, εκτός από τις λέξεις στις οποίες θα μπορούσε να υποτεθεί ότι υφίσταται συμφωνική αρμονία λόγω ενός κορωνικού (136,138), υπάρχουν και εκφωνήματα στα οποία δεν υπάρχει στη λέξη άλλο κορωνικό Σ (135, 137):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(135) [e.'tʰi]	→	[e.'tʰi]	εκεί	(2;03.22)
(136) ['tʰi.ta]	→	['tʰi.ta]	κοίτα	(2;03.22)
(137) ['tʰi.po]	→	[tʰi.'po]	κήπο	(2;06.21)
(138) [tʰe.'si]	→	[te.'si]	κι εσύ	(2;06.21)

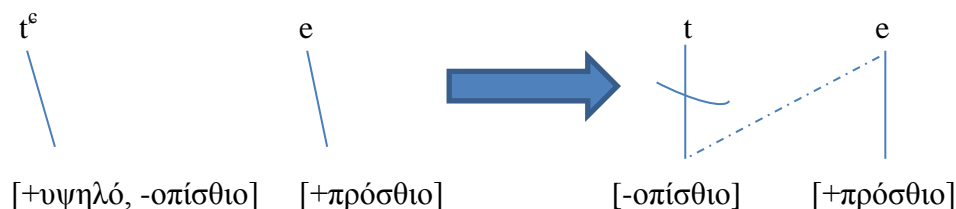
Υπάρχει και μια τρίτη υπόθεση: ότι το [tʰ] αλλάζει ΤοΑ επηρεαζόμενο από το ακόλουθο πρόσθιο Φ το οποίο έχει δευτερεύοντα ΤοΑ κορωνικό¹¹⁵, και στο

¹¹⁴ Kiparsky (1993), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Tzakosta (2004). Βλ. και Antilla (2002).

¹¹⁵ Clements (1991), Clements & Hume (1995), Κάππα, (υ.έ. :α).

περιβάλλον του οποίου πραγματώνεται στην Κ.Δ (βλ. Εν.1.4.2 και 1.5). Έτσι από φατνοουρανικό μεταφέρεται ακόμη προσθιότερα στη στοματική κοιλότητα και γίνεται κορωνικό. Δηλαδή (σχήμα 16):

Σχήμα 16¹¹⁶: Απουράνωση του προστριβόμενου

Όμως, το γεγονός ότι

- α) το παιδί προτιμά τον κορωνικό ΤοΑ στις περισσότερες των περιπτώσεων και των φαινομένων (π.χ. σε περιπτώσεις συμφωνικής αρμονίας-βλ. Κεφ. 3 και Εν. 4.4), ακόμη και στις συγχωνεύσεις συμπλεγμάτων (βλ. Εν. 5.1) και
- β) υπάρχουν και πραγματώσεις κορωνικών Σ-στόχων ως ουρανικά πριν από πρόσθια Φ και όπου δεν υπάρχει γειτονικό Σ που να τα επηρεάσει (139,140)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(139) [pa.'pu.tʰi]	→ [pa.'pu.ci]	παπούτσι	(2;01.26)
(140) ['e.tʰi]	→ ['e.ci]	έτσι	(2;08.00)

οδηγεί στο συμπέρασμα πως το παιδί απλά προτιμά τον αμαρκάριστο ΤοΑ, τον κορωνικό¹¹⁷.

Επίσης, το παιδί γενικά δεν έχει κατακτήσει την ουρανικοποίηση στις περιπτώσεις των [t^e]-[d^z]. Άρα ιεραρχεί χαμηλά τον περιορισμό ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) και, υψηλότερα από αυτόν τον περιορισμό *Ουρ/ση, τουλάχιστον στις περισσότερες από τις πολλές παράλληλες γραμματικές που προτιμά. Παρατηρώντας τις ουρανικοποιήσεις που κάνει το παιδί τόσο γενικότερα όσο και στην περίπτωση αυτών των προστριβόμενων, διαπιστώνεται ότι προτιμά την απουράνωση (depalatalization). Συνολικά, τα [+πρόσθια] Σ αντί των [-πρόσθιων] (φατνο)ουρανικών, προτιμώνται σε 196/291 εκφωνήματα με στόχο το [t^e] (≈ 66,7%), 16/291 (≈ 5,5%) εκφωνήματα πραγματώνονται ως [k] ενώ τα [-πρόσθια] είναι μόλις 65/291 (≈ 22,3%)¹¹⁸.

¹¹⁶ Στα σχ. 14,16 και 18,19,20, 22, 23 δεν υποτίθεται ότι τα Δ.Χ συνδέονται κατευθείαν με το το φώνημα, όπως π.χ. στο σχ. 10. Δείχνουν απλά τις διαδικασίες που περιγράφονται.

¹¹⁷ Βλ. μεταξύ άλλων Kean (1975), Blust (1979), Paradis and Prunet (1991), Κάππα (υ.έ.:β).

¹¹⁸ Αφορά συνολικά τις πραγματώσεις ως [t^e, t^l, c, d^z] κλπ.

Ο Hewlett (1988:29) υπογραμμίζει ότι η προσθίωση των υπερωικών (*velar fronting*) είναι τυπική στον λόγο των παιδιών, από την άλλη οι Lowe et al. (1985) βρήκαν ότι μόνο το 6 % των υποκειμένων που μελέτησε (από τα 1048 συνολικά) προτιμά την προσθίωση γενικά¹¹⁹ και μόνο 43/1048 προτιμούσαν την προσθίωση ενός ουρανικού ($\approx 4\%$). Βέβαια, το πρώτο γκρουπ που ηχογράφησαν (31-36 μηνών, στην ηλικία που βρίσκεται και το παιδί) είχε ποσοστό προσθίωσης των ουρανικών 16,7%, το οποίο μειωνόταν δραματικά σε μεγαλύτερες ηλικίες: το γκρουπ με ηλικία 43-48 μηνών για παράδειγμα, είχε ποσοστό προσθίωσης ουρανικών μόλις 3% (Lowe et al. 1985:122). Οι Lowe et al. (1985:122-123) υποθέτουν ότι η κρίσιμη περίοδος για τη μείωση και το σταμάτημα της προσθίωσης των ουρανικών (άρα και για την κατάκτηση της ουρανικοποίησης ουσιαστικά, έχοντας κατά νου ότι αναφέρονται και στην προσθίωση των υπερωικών που εκλαμβάνεται ως λάθος πραγμάτωση) είναι μεταξύ 31 και 42 μηνών, ενώ η παρουσία του σε παιδιά μεγαλύτερα από 42 μηνών είναι είτε σπάνια είτε ανύπαρκτη.

Η ουρανικοποίηση στον λόγο του παιδιού είναι πιο συχνή από την ηλικία 2;3 κ.ε. (2^η περίοδος ανάπτυξης για τα προστριβόμενα), τόσο όσον αφορά την ουρανικοποίηση γενικότερα όσο και τα προστριβόμενα ειδικότερα (για τα προστριβόμενα τουλάχιστον σε απόλυτα αριθμητικά). Όσον αφορά τα προστριβόμενα ποσοστιαία όμως, μέχρι την ηλικία 2;3 το ποσοστό ουρανικοποίησης είναι 37,5 % (18/48 εκφωνήματα-στόχους) με το ποσοστό προσθίωσης στο 54,3% (αν εξαιρεθούν οι πραγματώσεις ως [k]), ενώ από την ηλικία 2;3 κ.ε. το ποσοστό ουρανικοποίησης μειώνεται στο 20 % (50/250 εκφωνήματα-στόχους) και η προσθίωση κυμαίνεται στο 71,2% (αν εξαιρεθούν οι πραγματώσεις ως [k] και οι απαλοιφές). Αυτά δηλώνουν ότι το παιδί έως και την ηλικία 2;09.04 δεν έχει κατακτήσει την ουρανικοποίηση των προστριβομένων [t^ε]-[d^ε] της Κ.Δ., και ότι κάνει ξανά μια παλινδρόμηση στην πορεία της κατάκτησης της γλώσσας-στόχου.

Τέλος, η ηχηρότητα του φατνοουρανικού αλλάζει σε ελάχιστες περιπτώσεις (π.χ. παρ.), μόλις σε 6/291 εκφωνήματα ($\approx 2,1\%$). Άρα, στη γραμματική του παιδιού (για την ακρίβεια, στην πλειοψηφία των γραμματικών του παιδιού, εφόσον χρησιμοποιεί πολλές παράλληλες γραμματικές) φαίνεται να ικανοποιείται ο περιορισμός πιστότητας (12) που ιεραρχείται υψηλά (επαναλαμβάνεται εδώ ως 18), ο οποίος απαιτεί να είναι όμοια η ηχηρότητα ενός φθόγγου στον εισαγόμενο τύπο, με την

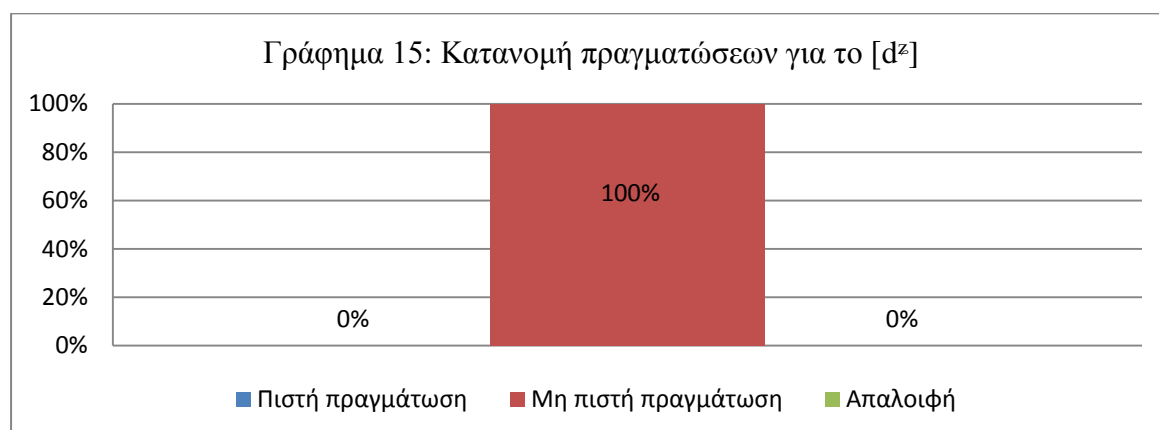
¹¹⁹ Η έρευνά τους αφορά και την προσθίωση των υπερωικών, αλλά εκλαμβάνεται ως λάθος πραγμάτωση. Στην παρούσα περίπτωση μας ενδιαφέρει μόνο η προσθίωση του ουρανικού.

ηχηρότητα ενός φθόγγου στον εξαγόμενο τύπο. Έτσι, η ηχηρότητα του [t^h] διατηρείται.

Περιορισμός (19): ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ-Εισαγόμενου-Εξαγόμενου_(ηχηρότητα) (εφεξής ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ηχηρότητα))

4.2.2. Στόχος: [d^z]

Το [d^z] είναι το προστριβόμενο-στόχος με τα λιγότερα εκφωνήματα στον λόγο του παιδιού, έχει επίσης το υψηλότερο ποσοστό μη πιστής πραγμάτωσης (100%). Είναι λοιπόν το πλέον μαρκαρισμένο προστριβόμενο για το παιδί, καθώς το ακούει και αναλογικά λιγότερο σε σύγκριση με τα άλλα είδη προστριβομένων. Το εντυπωσιακό είναι ότι δεν υφίσταται καμία απαλοιφή (γράφημα 15).

4.2.2.1. Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης

Όσον αφορά το ηχηρό φατνοουρανικό προστριβόμενο, ο ΤΡοΑ απλοποιείται σε 6/7 συνολικά εκφωνήματά (βλ. Γράφημα 9). Οι απλοποιήσεις συμβαίνουν μόνο σε μέσον λέξης (2 σε τονισμένη-παρ. και 4 σε άτονη συλλαβή-παρ.), καθώς η θέση αυτή είναι αντιληπτικά η λιγότερο εξέχουσα σε σχέση με τα άκρα των λέξεων τόσο σε τονισμένη όσο και σε άτονη συλλαβή. Σε μόλις 1 εκφώνημα διατηρείται ο ΤΡοΑ (και αυτό σε μέσον λέξης σε άτονη συλλαβή-παρ.). Ο λόγος που δε βρίσκεται εκφώνημα με στόχο [d^z] σε άκρα λέξης είναι η μη συχνότητά τους σε αυτές τις θέσεις στη ΝΕ¹²⁰. Συνήθως συναντάται μετά από άρθρο + λέξη που ξεκινά με /k/, π.χ. στο (141).

¹²⁰ Στον βαθμό πάντα που η συχνότητα ενός φθόγγου σε μια γλώσσα επηρεάζει και την κατάκτησή του από το παιδί. Οι Beckman & Edwards (2010:339) υπογραμμίζουν ότι « Η σειρά κατάκτησης δεν

(141) (α) /tin+kerea/ → [ti.je.'re.a] (NE) (β) /tin+kerea/ → [ti.d^ze.'re.a] (Κ.Δ)

Στα (142) και (145) το φατνοουρανικό [d^z] έχει αντικατασταθεί από το κορωνικό κλειστό [d]. Έχει διατηρηθεί το [-διαρκές] μέλος του προστριβόμενου. Το ίδιο και στο (143), όπου το φατνοουρανικό [d^z] έχει αντικατασταθεί από το χειλικό κλειστό [b] και το Σ-στόχος φαίνεται να έχει αφομοιωθεί από το χειλικό [v] που προηγείται και το οποίο στον εξαγόμενο τύπο δεν πραγματώνεται. Έχει «δώσει» τον ΤοΑ του και έχει υποστεί απαλοιφή¹²¹. Στο (144), έχει απλοποιηθεί ο σύνθετος ΤΡοΑ αλλά ο ΤοΑ παραμένει. Αντί του προστριβόμενου πραγματώνεται το ομοργανικό (ουρανικό) κλειστό [j].

Το (146) είναι παρόμοιο με το (155), αλλά το Σ που πραγματώνεται ([t]) φέρει επιπλέον την αμαρκάριστη ηχηρότητα ([-ηχηρό]), έχοντας υποστεί και φωνηεντική αρμονία, όπου το [i] της σ₂ αφομοιώνει το [e] της σ₃ (πραγμάτωση ως [ti]). Στο (147) είναι παρόμοιο με το (146), αλλά διατηρείται ο ΤοΑ του προστριβόμενου στόχου. Στη μόνη περίπτωση που το [d^z] διατηρεί τον ΤΡοΑ του, ο ΤοΑ αλλάζει σε κορωνικό και αηχοποιείται (148):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(142) [va.'d ^z e.li]	→	[a.'de.li]	Βαγγέλη	(2;01.19)
(143) [va.'d ^z e.li]	→	[a.'be.li]	Βαγγέλη	(2;01.19)
(144) ['a.d ^z e.los]	→	['a.je.lo]	Άγγελος	(2;04.03)
(145) ['a.d ^z e.los]	→	['a.de.lo]	Άγγελος	(2;04.03)
(146) [pa.ra.d ^z e.'li.a]	→	[a.pa.ti.'li]	παραγγελία	(2;04.03)
(147) [pa.ra.d ^z e.'li.a]	→	[a.pa.ci.'li]	παραγγελία	(2;04.03)
(148) [sti.d ^z i.'ri.a]	→	[t ^s i.t ^s i.'li.a]	στην κυρία	(2;08.00)

μπορεί να εξηγηθεί εντελώς βάσει των σχετικών συχνοτήτων των διαφορετικών συμφώνων στο λεξικό που το παιδί προσπαθεί να αναπτύξει»

¹²¹«...η αδιαφανής Σ.Α αποτελεί μία διαδικασία, στην οποία τα εναρμονιζόμενα σύμφωνα, δηλαδή ο πυροδότης και ο στόχος αφομοίωσης παρόλο που είναι εμφανή στον εισαγόμενο τύπο, εντούτοις στον εξαγόμενο είναι εμφανές μόνο το σύμφωνο - στόχος αφομοίωσης. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους. Είτε το παιδί να μην προφέρει καθόλου το σύμφωνο – πυροδότη [...], είτε να προφέρει το σύμφωνο - πυροδότη με διαφορετικά Δ.Χ...». Για περαιτέρω βιβλιογραφία, και ανάλυση για την Ελληνική, βλ. Πουλιδάκης (2018) από όπου και αντλήθηκε το απόσπασμα. Βλ. και Walker (1998)

Άρα, το παιδί δείχνει, στην περίπτωση του [d^z], να προτιμά περισσότερο τη γραμματική (1) η οποία επαναλαμβάνεται ως (10)¹²², όπου η πιστότητα ως προς τον σύνθετο ΤΡοΑ είναι χαμηλά ιεραρχημένη (βλ. πίνακα 34):

Γραμματική (10): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> *Διαρκές

[Πίνακας 34]

/ va.'d ^z e.li /	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*Διαρκές
α.[va.'d ^z e.li]	*!			*
β.[va.'d ^z e.li]	*!			*
⇒γ.[a.'de.li]		*	*	*
δ.[a.'ze.li]		*	*	**!

Στον πίνακα (34), υποψήφιος (γ) επιλέγεται διότι δεν παραβιάζει τον υψηλά ιεραρχημένο (σε αυτή τη γραμματική) περιορισμό *ΣύνθΤΡοΑ, σε αντίθεση με τους υποψήφιους (α), (β). Ο (δ) παραβιάζει μοιραία τον περιορισμό που απαγορεύει τα [+διαρκή] τεμάχια, λόγω του [z] (εκτός του /l/). Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής ή διατήρηση μόνο του Δ.X [+διαρκές], δεν υπάρχει. Τέλος, το παιδί δε δείχνει προτίμηση σε τονισμένη ή σε άτονη συλλαβή όσον αφορά τη διατήρηση/ απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ, τον οποίο δεν έχει κατακτήσει.

4.2.2.2.Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας

Ο ΤοΑ του Σ-στόχου [d^z] διατηρείται σε 2/7 εκφωνήματα (≈ 28,6%-παρ. 154,157), και τα 2 σε άτονη συλλαβή σε μέσον λέξης. Αλλάζει στα 5 υπόλοιπα εκφωνήματα (≈ 71,4%-παρ. 142,143,145,146,148), 2 σε τονισμένη συλλαβή σε μέσον λέξης (παρ. 142-143) και 3 σε άτονη συλλαβή σε μέσον λέξης (παρ. 145,146,148). Άρα το παιδί προτιμά περισσότερο τη γραμματική (3), η οποία επαναλαμβάνεται εδώ ως (11), και στην οποία ο περιορισμός ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) είναι χαμηλά ιεραρχημένος. Στην ίδια αυτή γραμματική, ο περιορισμός *Φατν απαγορεύει την (πιστή) πραγμάτωση των φατνοουρανικών προστριβόμενων, ιεραρχούμενος πάνω από τον περιορισμό *Κορ (γραμμ. 11 και πίνακας 35):

Γραμματική (11): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> *Φατν >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *Κορ >> *Διαρκές

¹²² Ο περιορισμός *σ.σ είναι πλέον πολύ χαμηλά ιεραρχημένος διότι το παιδί έχει μπει στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο, οπότε δεν συμπεριλαμβάνεται καν στον πίνακα.

[Πίνακας 35]

/ 'a.d ^z e.los/	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*Φατν ¹²³	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.['a.de.lo ¹²⁴]		*	*		*	*	
β.['a.d ^z e.los]	*!			*			
γ.['a.d ^z e.los]	*!				*	*	
δ.['a.je.los]		*	*	*!			
ε.['a.ze.los]		*	*		*	*	*! ¹²⁵

Στον πίνακα (35), βέλτιστος υποψήφιος αναδεικνύεται ο τύπος (α). Οι υποψήφιοι (β,γ) παραβιάζουν μοιραία τον ανώτατα ιεραρχημένο περιορισμό που απαγορεύει τον σύνθετο ΤΡοΑ, ενώ ο υποψήφιος (δ) δεν επιλέγεται λόγω της παραβίασης του περιορισμού που απαγορεύει τους (φατνο)ουρανικούς φθόγγους. Στη θέση του θα μπορούσε να τεθεί και ο περιορισμός *Ουρ/ση. Ο (ε) «χάνει» λόγω της παραβίασης του περιορισμού που απαγορεύει σε ένα [+διαρκές] να πραγματωθεί.

Όσον αφορά την ηχηρότητα του [d^z], σε 4/7 εκφωνήματα διατηρείται (≈ 57,1%-παρ. 142-145)-2 σε *τονισμένη συλλαβή σε μέσον λέξης* και 2 σε *άτονη συλλαβή στην ίδια θέση*. αλλάζει σε 3/7 (≈ 42,9%-παρ. 146-148), και τα 3 σε *άτονη συλλαβή σε μέσον λέξης*. Άρα το παιδί δείχνει να προτιμά λιγότερο την ιεραρχία ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ηχηρότητα) >> *Ηχηρό σε σχέση με την αντίστροφη *Ηχηρό >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ηχηρότητα).¹²⁶ Παράλληλα, το παιδί δε δείχνει προτίμηση σε τονισμένη ή σε άτονη συλλαβή όσον αφορά τη διατήρηση/ αλλαγή του ΤοΑ ή της ηχηρότητας. Άρα, ούτε η ηχηρότητα, ούτε ο ΤοΑ του [d^z] έχουν κατακτηθεί από το παιδί.

4.2.3. Στόχος: [t^s]

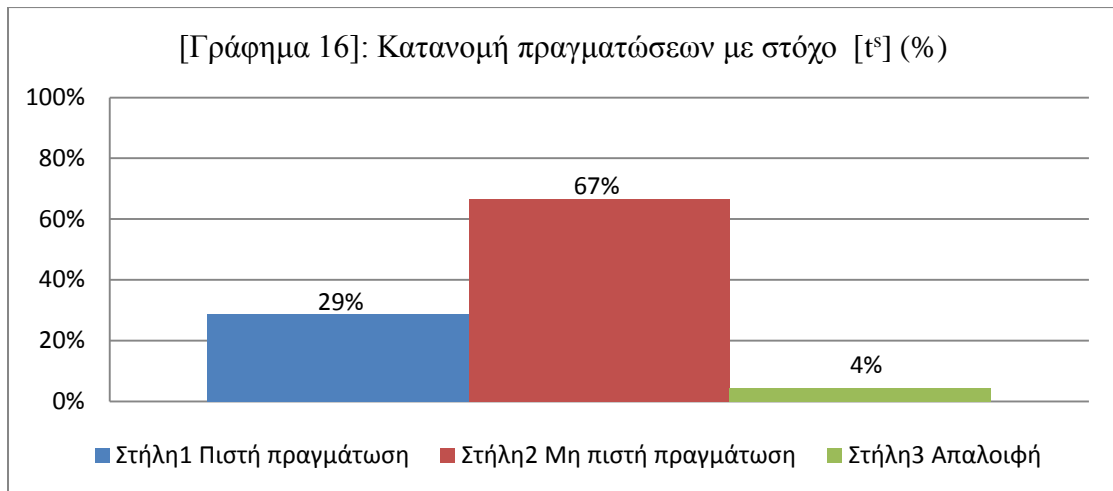
Το [t^s] είναι το δεύτερο σε σειρά προστριβόμενο-στόχος όσον αφορά τόσο τις πιστές πραγματώσεις (29%) όσο και τις απαλοιφές (67%). Επίσης είναι το δεύτερο σε συχνότητα, με 90 εκφωνήματα – στόχους (γράφημα 16).

¹²³ Στον περιορισμό έχουν συμπεριληφθεί και τα ουρανικά Σ.

¹²⁴ Δε σχολιάζεται περαιτέρω η απαλοιφή εξόδου, καθώς δεν αφορά την παρούσα εργασία.

¹²⁵ Ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα υ. έ. β:58

¹²⁶ Ο περιορισμός ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ηχηρότητα) απαιτεί η ηχηρότητα ενός φθόγγου στον εισαγόμενο τύπο να είναι ίδια και στον εξαγόμενο, ενώ ο περιορισμός *Ηχηρό απαγορεύει τα ηχηρά Σ (βλ. και σ.).

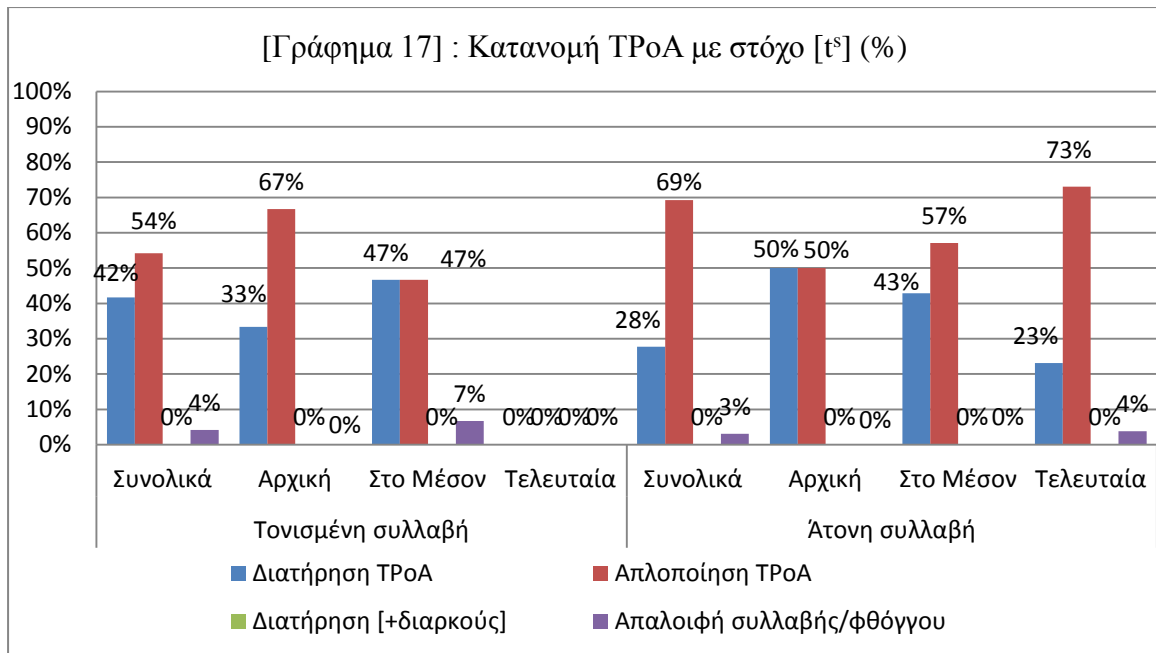

4.2.3.1. Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης

Το άηχο κορωνικό [t^s] έχει το 2^ο υψηλότερο ποσοστό απλοποιήσεων του σύνθετου ΤροΑ (64%, βλ. γράφημα) ενώ σε καμία περίπτωση δε διατηρεί μόνο το [+διαρκές] του μέλος (πίνακας 36). Είναι 3^ο σε σειρά διατήρησης του ΤΡοΑ (31%). Από τη 2^η περίοδο κατάκτησης των προστριβομένων (2;3 κ.ε.) η πιστή πραγμάτωσή του αυξάνεται (πίνακας 36).

[Πίνακας 36]: Κατανομή ΤΡοΑ με στόχο [t^s]

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικ ά	Αρχικ ή	Στο Μέσο ν	Τελευταί α	Συνολικ ά	Αρχικ ή	Στο Μέσο ν	Τελευταί α
Διατήρηση ΤΡοΑ	10	3	8	-	18	3	3	12
Απλοποίηση ΤΡοΑ	13	6	7	-	46	3	4	39
Διατήρηση Δ.Χ [+διαρκές]	-	-	-	-	-	-	-	-
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγ ου	1	-	1	-	2	-	-	2
Σύνολο	24	9	15	-	66	6	7	53

α) Σε τονισμένη συλλαβή

Σε αρχική τονισμένη συλλαβή, η απλοποίηση του ΤΡοΑ είναι διπλάσια (66% -παρ. 149) από τη διατήρησή του (33% - παρ. 162). Στο παράδειγμα (149) έχει απλοποιηθεί ο ΤΡοΑ του [t^s] και το [t] που έχει μείνει ηχηροποιείται λόγω αρμονίας από το [n] ή το [d] της πρώτης συλλαβής. Ταυτόχρονα, απαλείφεται το [d] της σ₁ και μένει μόνο το έρρινο. Όμως μια άλλη και πιο πιθανή εξήγηση είναι ότι το [t] ηχηροποιείται επειδή βρίσκεται σε άκρα λέξης, όπως στο (150):

Κ.Δ-Τύπος ενήλικα	Εξαγόμενο παιδιού	Λέξη	Ηλικία παιδιού
(149) [t ^s a. ⁽ⁿ⁾ da]	→ [da.na]	τσάντα	(1;11.22)
(150) [pa.'pu.t ^s i]	→ [pa.'pu.di]	παπούτσι	(2;01.19)
(151) [t ^s i.xla]	→ [ti.sla]	τσίγλα	(2;00.29)
(152) [t ^s i.sa]	→ [t ^s i]	τσίσα	(1;11.09)
(153) ['prit ^s]	→ [fi.t ^s i]	πριτς (επιφ.)	(2;03.01)

Στο (151) έχει απλοποιηθεί και πάλι ο ΤΡοΑ του [t^s]. Εκτός από το [t] παραμένει και το [s], το οποίο φαίνεται να αντικαθιστά το [x] στο σύμπλεγμα της σ₁ καθώς το παιδί προτιμά τον κορωνικό ΤοΑ. Μια επιπλέον υπόθεση είναι ότι το υπερωικό τριβόμενο [x] αφομοιώνεται ως προς τον ΤοΑ από το διπλανό του [l] και γίνεται κορωνικό τριβόμενο. Στο (152) υπάρχει διατήρηση του [t^s] με ταυτόχρονη ουρανικοποίησή του. Στο (153), υπάρχει μία από τις ελάχιστες επενθέσεις φθόγγων

που κάνει το παιδί έτσι ώστε να διατηρηθεί η αμαρκάριστη δομή ΣΦ και στις 2 συλλαβές.

Σε τονισμένη συλλαβή στο μέσον λέξης τα ποσοστά διατήρησης και απλοποίησης είναι ίδια (47%), με το υψηλότερο ποσοστό απαλοιφών φθόγγων. Στο (154) διατηρείται το [-διαρκές], κλειστό μέλος του [t^s], αλλά υφίσταται αλλαγή του ΤοΑ του μέσω αρμονίας από το [p] της σ₃ (είτε αναδιπλασιάζεται η σ₂).

Στα παραδείγματα (155-156) απλοποιείται ο ΤΡοΑ του [t^s] και φαίνεται να πυροδοτείται συμφωνική αρμονία ΤοΑ με στόχο το [t^e] της γειτονικής συλλαβής. Πιο πιθανό είναι όμως το [t^e] να έχει τραπεί απλώς στον αμαρκάριστο και ως προς τον ΤΡοΑ και ως προς τον ΤοΑ και ως προς την ηχηρότητα φθόγγο [t], καθώς ο Ζαχ το προτιμά και σε περιβάλλον που δίπλα δεν υπάρχει κορωνικό. π.χ. (157).

Σε τελική τονισμένη συλλαβή δεν υπάρχει [t^s], καθώς λέξεις με [t^s] στην τελευταία συλλαβή δεν είναι συχνές στη ΝΕ. Παραδόξως, οι διατηρήσεις ΤΡοΑ του [t^s] σε τονισμένη αρχική συλλαβή λέξης είναι λιγότερες σε σχέση με τονισμένη συλλαβή στο μέσον της λέξης σε ενώ θα περιμέναμε το αντίθετο καθώς η θέση αυτή είναι η πλέον εξέχουσα αντιληπτικά. Σε 1 περίπτωση (τονισμένη συλλαβή σε μέσον λέξης) απαλείφεται το προστριβόμενο-στόχος (158), ενώ σε καμία περίπτωση δε διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου-στόχου.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(154) [pe.'t ^s e.ta] →	[pe.'pe.ca]	πετσέτα	(2;02.19)
(155) [ko.ri.'t ^s a.t ^e a] →	[ko.i.'ta.t ^s a]	κοριτσάκια	(2;08.00)
(156) [pa.ru.'t ^s a.t ^e i] →	[pa.ru.'t ^s a.t ^s i]	Παπουτσάκη	(2;07.23)
(157) [t ^e . 'γo]	[te.'γo]	κι εγώ	(2;07.16)
(158) [pe.'t ^s e.ta] →	['fe.ca]	πετσέτα	(2;02.19)

Στο (158), φαίνεται ότι το παιδί έχει διατηρήσει το πρώτο Σ της λέξης ([p]) (καθώς προτιμά τα άκρα των λέξεων) σε συνδυασμό με το τονισμένο Φ [e] (εφόσον το παιδί τείνει να διατηρεί τις τονισμένες συλλαβές). Το τελικό εξαγόμενο είναι ένα [f]: από το προστριβόμενο φαίνεται ότι έχει διατηρηθεί μόνο το [+διαρκές] μέλος και μαζί με το /p/ έχει γίνει συγχώνευση (σχήμα 17):

Σχήμα 17: Συγχώνευση συμφωνικού συμπλέγματος

/p/	/s/	[f]
-διαρκές	+διαρκές	} +διαρκές χειλικό
χειλικό	κορωνικό	

Παρόμοιο παράδειγμα είναι και το [ko.t^si.no.sku.'fi.tsa] → [ku.si.'si.ta] (βλ. σχήμα 15,σελ. 50).

Ως προς τη διατήρηση του TPOA του [t^s] σε τονισμένη συλλαβή, το παιδί δεν επιδεικνύει κάποια αξιοσημείωτη τάση σε συλλαβές είτε στην αρχή είτε στο μέσον της λέξης. Όμως σε αυτή την αντιληπτικά εξέχουσα θέση (τονισμένη συλλαβή), ο TPOA του προστριβομένου-στόχου [t^s] διατηρείται περισσότερο (42%) σε σχέση με τις άτονες συλλαβές (28%).

β) Σε άτονη συλλαβή

Σε άτονη συλλαβή, το παιδί προτιμά πολύ περισσότερο την απλοποίηση του σύνθετου TPOA (69%) σε σχέση με τη διατήρησή του (28%). Σε αρχική άτονη συλλαβή οι διατηρήσεις του σύνθετου TPOA έχουν ίδιο ποσοστό με τις απλοποιήσεις (50% -παρ.159). Στο (160), το προστριβόμενο έχει υποστεί απλοποίηση του TPOA σε συνδυασμό με την ηχηροποίησή του, καθώς βρίσκεται σε αντιληπτικά εξέχουσα θέση (αρχή λέξης). Οι απλοποιήσεις είναι αισθητά περισσότερες σε τελική άτονη συλλαβή (73% - παρ.161), η οποία είναι η θέση με το μεγαλύτερο ποσοστό απλοποίησης του TPOA, ως η πλέον μη εξέχουσα αντιληπτικά.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(159) [t ^s u.'li.θra]	→ [t ^s i.xo.θa]	τσουλήθρα	(2;00.29)
(160) [t ^s u.va.'la.t ^s a]	→ [du.va.'la.ta]	τσουβαλάκια	(2;04.13)
(161) ['ka.t ^s e]	→ ['ka.ce]	κάτσε	(2;04.24)
(162) ['e.t ^s i]	→ ['e.ci]	έτσι	(2;08.00)

Στο (161), το [c] στη θέση του [t^s] πραγματώνεται από προεπιλογή (by default) είτε είναι προϊόν συμφωνικής αρμονίας έχοντας πάρει τον ToA του /k/ και, εφόσον βρίσκεται πριν από /e/, ουρανικοποιείται. Στο (162) υπάρχει πραγμάτωση από προεπιλογή.

Σε άτονη τελική συλλαβή υφίστανται και 2 απαλοιφές φθόγγων (4% - παρ.163), αλλά και τα 2 πραγματώθηκαν μέσω μίμησης του ομιλούντος, ενώ σε καμία περίπτωση δε διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος του προστριβομένου-στόχου. Υπάρχουν βέβαια 5 εκφωνήματα τα οποία θα μπορούσαν να συγκαταλεχθούν μεταξύ των απαλοιφών, καθώς ο εξαγόμενος φθόγγος ([c]-[p]) δεν υπάρχει στο εκφώνημα-στόχο του ενήλικα και υποθέτουμε ότι εισάγεται από προεπιλογή (by default-παρ. 161,162,164). Οι απαλοιφές αυτές θα ανέβαζαν το ποσοστό απαλοιφής των

φθόγγων/συλλαβών με στόχο [t^s] σε περ. 9% (8/90) και των γενικών απαλοιφών στο ≈ 5,8% (24/417). Εξάλλου, το παιδί προτιμά συχνά υπερωικά (ουρανικά) τεμάχια και σε άλλες θέσεις, π.χ. σε Έξοδο συλλαβής σε τέλος λέξης αλλά και σε Έμβαση (165). Συχνότερα όμως είναι τα κορωνικά σε θέση φατνοουρανικών προστριβομένων (τουλάχιστον στην περίπτωση που στόχος είναι ένα προστριβόμενο) καθώς φέρουν τον αμαρκάριστο ΤοΑ (166):¹²⁷

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(163) ['kal.t ^s a]	→ ['ka.pa]	κάλτσα	(2;01.19)
(164) [pa.'pu.t ^s i]	→ [pa.'pu.ci]	παπούτσι	(2;01.26)
(165) [o.'θi.os]	→ [o.'çi.oç]	ο θεός	(2;09.05)
(166) ['vzi.t ^s e]	→ ['zi.te]	βγήκε	(2;03.28)

Άρα, σε αντιληπτικά μη εξέχουσα θέση (άτονη συλλαβή), ο ΤΡοΑ του προστριβόμενου-στόχου [t^s] τείνει να απλοποιείται.

Ο φθόγγος που πραγματώνεται αντί του [t^s], στις περισσότερες περιπτώσεις είναι το [t], και σχεδόν ποτέ το [s], κάποιες φορές πραγματώνεται και ως [ç]. Η πραγμάτωση ενός κλειστού αντί ενός προστριβόμενου, εξηγείται βάσει της γραμματικής 3 (εδώ επαναλαμβάνεται ως γραμμ. 12), στην οποία έχει προστεθεί ο περιορισμός *Ουρ αντί του *Φατν (βλ. πίνακα 37):

Γραμματική (12): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *Ουρ >> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 37]

/ ko.ri.'t ^s a.t ^s a /	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Ουρ	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.[ko.i.'ta.t ^s a]	*	*	*			*	*
β [ko.i.'t ^s a.t ^s a]	**!						**
γ.[ko.i.'sa.t ^s a]	*	*	*			*	**!
δ. [ko.i.'ca.t ^s a]	*	*	*	*!	*		*

Ο υποψήφιος (β) χάνει λόγω του ότι έχει σύνθετο ΤΡοΑ και μάλιστα σε 2 περιπτώσεις, λόγω της πραγμάτωσης των προστριβομένων [t^s], [t^s]. Ο υποψήφιος (γ) χάνει καθώς παραβιάζει 2 φορές τον περιορισμό που απαγορεύει τους [+διαρκείς] φθόγγους, λόγω της πραγμάτωσης του [s] και του [t^s]. Ο (α) αναδεικνύεται

¹²⁷ Για τη σχέση συχνότητας εμφάνισης ενός φθόγγου και κατάκτησης στη γλώσσα-στόχο, βλ. μεταξύ άλλων Demuth (2007), Edwards & Beckman (2008), Beckman & Edwards (2010), Edwards et al. (2015)

βέλτιστος, καθώς παραβιάζει μόνο μία φορά τον περιορισμό *Διαρκές, αντίθετα με τον υποψήφιο (γ) που τον παραβιάζει δις. Εφόσον ο χαμηλά ιεραρχημένος περιορισμός *Διαρκές, καθορίζει τον βέλτιστο τύπο, έχουμε ανάδυση του αμαρκάριστου¹²⁸.

Όταν το [t^s] πραγματώνεται απόλυτα πιστά, τότε είναι ενεργή η γραμματική (5), από την οποία έχει παραλειφθεί ο περιορισμός *Ουρ γιατί έχουμε να κάνουμε με κορωνικό προστριβόμενο (επαναλαμβάνεται ως 13):

Γραμματική (13): *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 38]

/ ra. 'ru.t ^s i/	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ _(ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ _(ΤοΑ)	*ΣύνθΤΡοΑ	*Κορ	*Διαρκές
α.[ra. 'ru.ti]	*!	*			*	
⇒β [ra. 'ru.t ^s i]				*	*	*
γ.[ra. 'ru.si]	*!	*			*	*

Στον πίνακα 38, οι υποψήφιοι (α,γ) παραβιάζουν μοιραία τον περιορισμό που απαγορεύει τις απαλοιφές (MAX-IO), και βέλτιστος είναι ο (β) ο οποίος ικανοποιεί τους ανώτερα ιεραρχημένους εδώ περιορισμούς πιστότητας.

Και στην περίπτωση του [t^s], κυριαρχεί ο περιορισμός *ΣύνθΤΡοΑ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ), οπότε ο ΤΡοΑ του δεν έχει ακόμη κατακτηθεί έως και την ηλικία 2;9.

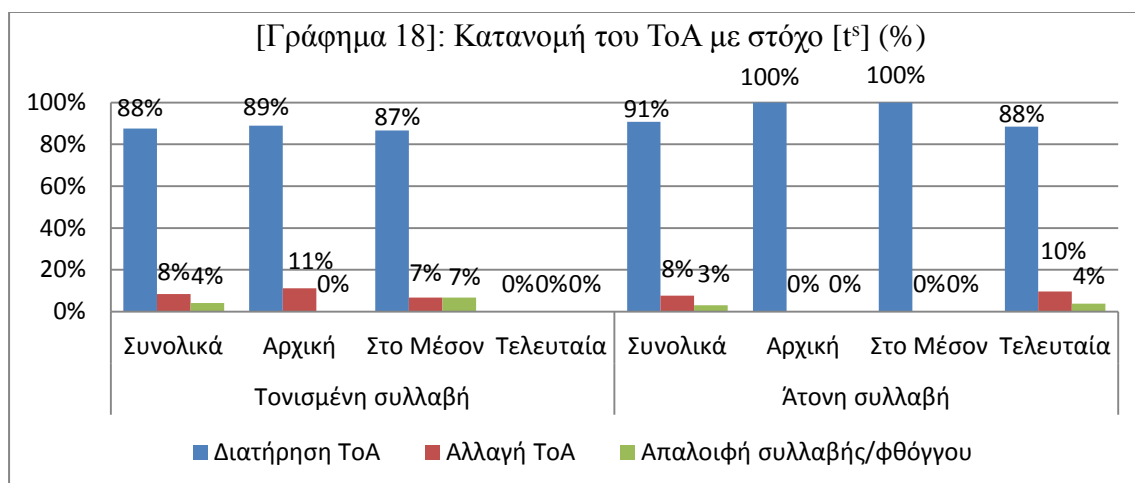
4.2.3.2. Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας

Δίνεται αναλυτικά η κατανομή του ΤοΑ του [t^s] για τονισμένη και άτονη συλλαβή στον πίνακα (39):

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικ ά	Αρχικ ή	Στο Μέσο ν	Τελευταί α	Συνολικ ά	Αρχικ ή	Στο Μέσο ν	Τελευταί α
Διατήρηση ΤοΑ	21	8	13	-	59	6	7	46
Αλλαγή ΤοΑ	2	1	1	-	5	-	-	5
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγ ου	1	-	1	-	2	-	-	2
Σύνολο	24	9	15	-	66	6	7	53

¹²⁸ Άλλη μια ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα υ. έ. β:58

[Πίνακας 39]: Κατανομή του ΤοΑ με στόχο [t^s]

Βάσει του γραφήματος 18, όταν διατηρείται ο ΤΡοΑ του [t^s], διατηρείται και ο ΤοΑ του σε όλες τις θέσεις, είτε σε τονισμένη είτε σε άτονη συλλαβή. Ο ΤοΑ αλλάζει μόνο όταν απλοποιείται ο ΤΡοΑ, 1 φορά σε *τονισμένη αρχική* συλλαβή λέξης (8% - παρ. 167), 1 φορά σε *τονισμένη συλλαβή στο μέσον* της λέξης (11% - βλ. παρ. 154) και σε 5 περιπτώσεις σε *άτονη τελική* συλλαβή λέξης (10% - βλ. παρ. 161). Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις διατηρείται.

(167) [ˈtʰi.xla] → [ˈki.sla] τσίχλα (2;00.29)¹²⁹

Βάσει των παραδειγμάτων (161), (162) και (164), όπου αντί του [t^s] πραγματώνεται το ουρανικό [c], ο περιορισμός *Κορ πρέπει να ιεραρχηθεί πάνω από τον περιορισμό ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) καθώς και πάνω από τον περιορισμό *Ουρ, ο οποίος απαγορεύει την πραγμάτωση ενός ουρανικού συμφώνου (γραμματική 14 και πίνακας 40):

Γραμματική (14)¹³⁰: *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> *Κορ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *Ουρ >> *Διαρκές

[Πίνακας 40]

/ˈka.tʰe/	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	*Κορ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Ουρ	*Διαρκές
α.[ˈka.se]		*	*	*!			*
β [ˈka.tʰe]	*!			*			*
γ.[ˈka.te]		*	*	*!			
⇒δ. [ˈka.ce]		*	*		*	*	

¹²⁹ Βλ. παράδειγμα (151)

¹³⁰ Στην πραγματικότητα, το παιδί προτιμά τη γραμματική (9), στην οποία κυριαρχούν τα κορωνικά έναντι των υπερωικών/ουρανικών και ουρανοφατνιακών.

Βάσει του πίνακα (40), ο υποψήφιος (β) δεν επιλέγεται λόγω του σύνθετου ΤΡοΑ του [tʰ], ενώ οι (α) και (γ) παραβιάζουν μοιραία τον περιορισμό που απαγορεύει ένα κορωνικό Σ. Ως βέλτιστος τύπος αναδεικνύεται λοιπόν ο (δ), ο οποίος έχει την ελάχιστη παραβίαση περιορισμών.

Το παιδί φαίνεται να προτιμά περισσότερο μια μη εξέχουσα αντιληπτικά θέση (τελική άτονη συλλαβή) περισσότερο σε σχέση με μια εξέχουσα (τονισμένη συλλαβή) για την αλλαγή του ΤοΑ, τουλάχιστον αριθμητικά. Αν όμως ρίξουμε μια ματιά στα ποσοστά % στο Γράφημα 18, θα δούμε ότι τα ποσοστά διατήρησης και αλλαγής του ΤοΑ είναι περίπου ίδια τόσο για τονισμένη (88% διατηρείται και 8% αλλάζει) όσο και για άτονη συλλαβή (91 % διατηρείται και 8% αλλάζει). Άρα:

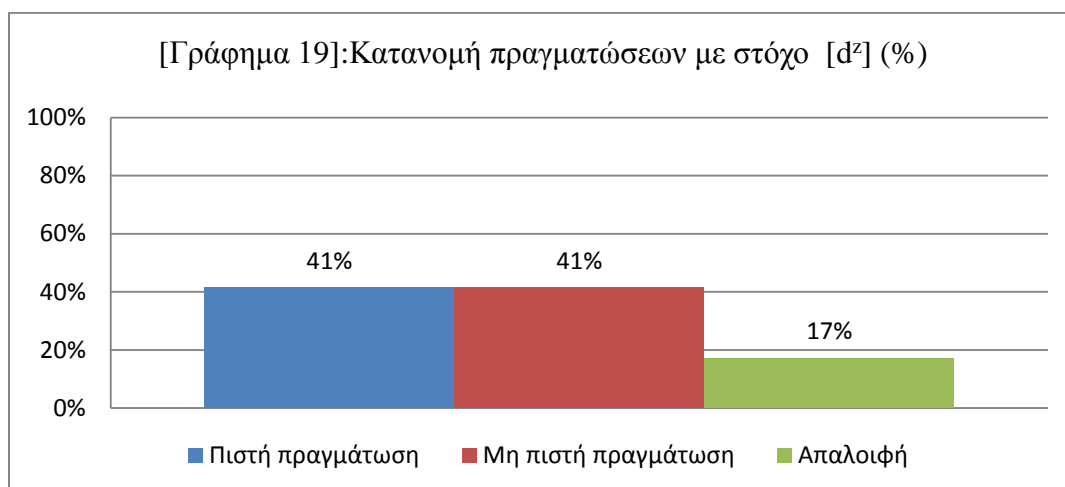
- Ο κορωνικός ΤοΑ του [tʰ] διατηρείται σε πολύ υψηλό ποσοστό γιατί είναι αμαρκάριστος και έχει κατακτηθεί.

Η ηχηρότητα όταν στόχος είναι το [tʰ] αλλάζει μόνο σε 5/90 εκφωνήματα (≈ 5,6%), τα οποία βρίσκονται όλα σε άκρα λέξεων (αρχική ή τελική συλλαβή) η οποία θέση είναι τυπική σε περιπτώσεις ηχηροποίησης:

(168) [ˈtʰa.⁽ⁿ⁾da] → [ˈda.na] τσάντα (1;11.22)-βλ. (149)

4.2.4. Στόχος: [dʰ]

Το [dʰ] είναι το προστριβόμενο με το υψηλότερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων (41%), έχοντας και ίδιο ποσοστό μη πιστών πραγματώσεων. Επίσης, έχει το μεγαλύτερο ποσοστό απαλοιφών (17%) (γράφημα 19):

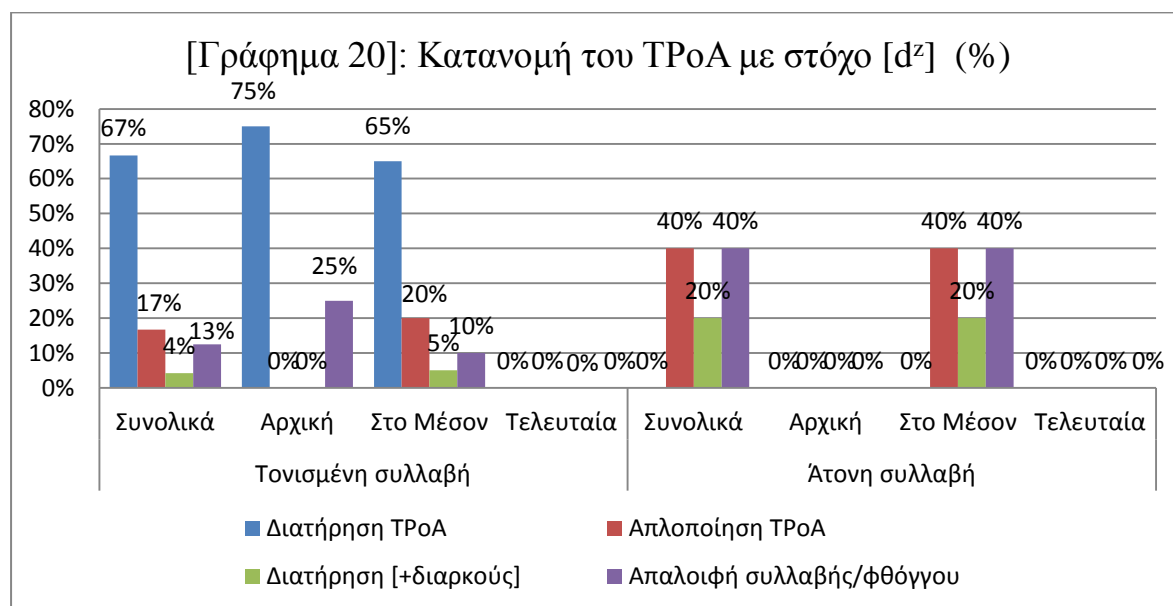

4.2.4.1. Κατανομή του σύνθετου Τρόπου Άρθρωσης

Το [d^z] είναι το προστριβόμενο με την υψηλότερη διατήρηση του μαρκαρισμένου ΤΡοΑ (55%) ενώ παράλληλα έχει και το υψηλότερο ποσοστό απαλοιφών (17%)-βλ. Γράφημα 9. Από τη 2^η περίοδο κατάκτησης των προστριβομένων κ.ε., η πραγμάτωσή του ως κλειστού μειώνεται κατά πολύ.

[Πίνακας 41]: Κατανομή του ΤΡοΑ με στόχο [d^z]

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία
Διατήρηση ΤΡοΑ	16	3	13	-	-	-	-	-
Απλοποίηση ΤΡοΑ	4	-	4	-	2	-	2	-
Διατήρηση Δ.Χ [+διαρκές]	1	-	1	-	1	-	1	-
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	3	1	2	-	2	-	2	-
Σύνολο	24	4	20	-	5	-	5	-

α) Σε τονισμένη συλλαβή

Τα εκφωνήματα με στόχο [d^z] στα οποία απλοποιείται ο ΤΡοΑ σε τονισμένη συλλαβή (4 στον αριθμό, 17% σε ποσοστό-παρ. 184-185) βρίσκονται στο μέσον της λέξης, μια θέση λιγότερο αντιληπτικά εξέχουσα σε σχέση με τα άκρα της λέξης. Όμως στην ίδια θέση υπάρχουν και 13 διατηρήσεις του σύνθετου ΤΡοΑ, οι

περισσότερες, οι οποίες ανεβάζουν το ποσοστό διατήρησης του ΤΡοΑ σε τονισμένη συλλαβή στο 67% (παρ. 186). Εξάλλου και το ίδιο το [d^z], όντας ηχηρό, είναι αντιληπτικά πιο εξέχον σε σχέση με ένα άηχο προστριβόμενο, εξού και τα υψηλά ποσοστά διατήρησης ΤΡοΑ (και ΤοΑ όπως θα δούμε στην παρακάτω υποενότητα). Σε τονισμένη συλλαβή σε αρχή λέξης, ο ΤΡοΑ δείχνει ότι έχει κατακτηθεί (φτάνοντας ακριβώς το κριτήριο του 75%). Είδαμε παραπάνω ότι το άηχο κορωνικό [t^s] έχει περίπου ίσα ποσοστά διατήρησης και απλοποίησης, ενώ το [t^s] τις περισσότερες φορές απλοποιείται. Από την άλλη, το ηχηρό φατνοουρανικό [d^z] δε διατηρεί σε καμία περίπτωση ούτε τον ΤΡοΑ ούτε τον ΤοΑ ούτε καν την ηχηρότητά του, πράγμα που πιθανόν να οφείλεται στο ότι το παιδί δεν το έχει τόσο συχνό ως εισαγόμενο σε σχέση με το ηχηρό κορωνικό [d^z].

Σημειωτέον ότι δεν υπάρχει απλοποίηση ΤΡοΑ του [d^z] σε τονισμένη συλλαβή που βρίσκεται σε άκρα λέξης (πρώτη ή τελευταία στη λέξη), ενώ δεν υπάρχουν διατηρήσεις ΤΡοΑ σε άτονη συλλαβή. Επίσης, σε *αρχική τονισμένη* (25%) και σε *τονισμένη συλλαβή στο μέσον* λέξης (10%) υπάρχουν και απαλοιφές του φθόγγου ή της συλλαβής που το περιέχει-παρ. (169) και (170).

Στο (169) αποβάλλεται το τελευταίο προστριβόμενο καθώς το παιδί γνωρίζει-εφόσον δεν το ακούει ποτέ-ότι το [d^z] δεν επιτρέπεται σε θέση εξόδου στα ΝΕ. Στο (170) υπάρχει άλλη μια περίπτωση πραγμάτωσης από προεπιλογή ενός ουρανικού Σ σε περιβάλλον όπου δεν υπάρχει κοντά άλλο υπερωικό/ουρανικό Σ. Στα (171-172) το παιδί πραγματώνει τον ίδιο τύπο στην ίδια ακριβώς ηλικία με 2 διαφορετικούς τρόπους, κάτι που δείχνει ότι είναι ενεργές περισσότερες της μίας (παράλληλες) γραμματικές (Revithiadou & Tzakosta 2004 a,2004b, Tzakosta 2004):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(169) ['d ^z ord ^z]	→	['t ^s o:]	Τζωρτζ (2;03.22)
(170) [ve.'d ^z i.ni]	→	['ji]	βενζίνη (1;06.15)
(171) [ve.'d ^z i.na]	→	[ve.'di.na]	βενζίνα (2;08.00)
(172) [ve.'d ^z i.na]	→	[ve.'d ^z i.na]	βενζίνα (2;08.00)

β) Σε άτονη συλλαβή

Για [d^z] ευρισκόμενο σε άτονη συλλαβή στο μέσον της λέξης οι απλοποιήσεις του σύνθετου ΤΡοΑ είναι 2, τα οποία όμως εκφωνήματα έχουν πραγματωθεί μέσω μίμησης (173). Σε άτονη συλλαβή επίσης, σε 2 περιπτώσεις απαλείφεται το

προστριβόμενο-στόχος ή η ίδια η συλλαβή που το περιέχει (188). Δεν υπάρχει καμία διατήρηση του ΤΡοΑ με στόχο [dʒ] σε άτονη συλλαβή. Η διατήρηση του ΤΡοΑ του [dʒ] συμβαίνει μόνο σε εξέχουσες θέσεις.

Στο (173) το [dʒ] της σ₃ διατηρεί τον ΤΡοΑ και την ηχηρότητά του καθώς βρίσκεται σε αντιληπτικά εξέχουσα θέση, αλλά αυτό της σ₂ απλοποιείται και χάνει την ηχηρότητά του καθώς η θέση στην οποία βρίσκεται δεν είναι αντιληπτικά εξέχουσα.

Στο (174), διατηρείται το μόνο ρινικό Σ της προερρινοποίησης του προστριβομένου.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(173) ['dʒ ^{or} .dʒ ^e .vit ^s] →	['dʒ ^o .to (im)]	Τζόρτζεβιτς	(2;04.15)
(174) [ve. ⁽ⁿ⁾ dʒi.'na.di.ko] →	[ve.ni.'na.di.do]	βενζινάδικο	(2;06.13)

Σε αντιληπτικά μη εξέχουσα θέση λοιπόν (άτονη συλλαβή), ο ΤΡοΑ του προστριβόμενου-στόχου [dʒ] απλοποιείται. Στις περιπτώσεις που ο ΤΡοΑ του [dʒ] διατηρείται, είναι ενεργή η γραμματική (5) (βλ. πίνακα 42), ενώ όταν απλοποιείται είναι ενεργή η γραμματική (3) (βλ. πίνακα 43):

Γραμματική (5): *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Φατν >> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 42]

/ ve.'dʒi.na /	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*ΣύνθΤΡοΑ	*Κορ	*Διαρκές
⇒α.[ve.'dʒi.na]				*	*	*
β.[ve.'di.na]	*!	*			*	
γ.[ve.'zi.na]	*!	*			*	*

Γραμματική (3): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ) >> *Κορ >> *Διαρκές

[Πίνακας 43]

/ve.'dʒi.na/	*ΣύνθΤΡοΑ	*ΑΠΑΛ	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤΡοΑ)	ΠΙΣΤ-ΕΕ (ΤοΑ)	*Κορ	*Διαρκές
α.[ve.'dʒi.na]	*!				*	*
⇒β.[ve.'di.na]		*	*		*	
γ.[ve.'zi.na]		*	*		*	*! ¹³¹

¹³¹ Άλλη μια ανάδυση του αμαρκάριστου (Emergence of the unmarked): Mc Carthy & Prince (1994), Kaneko & Kawahara (2002), de Lacy (2002:282), Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b), Κάππα υ. έ. β:58

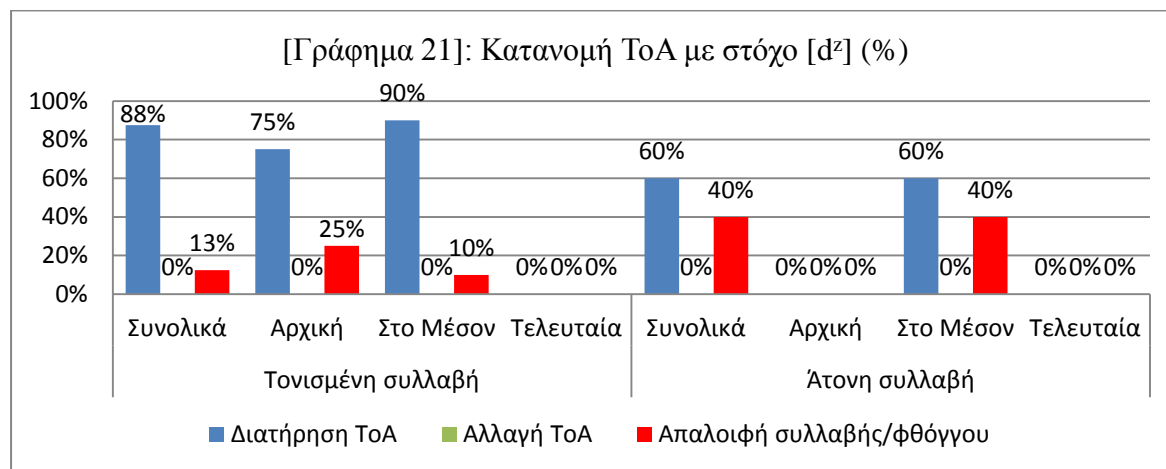
Η Γραμματική (3) προτιμάται περισσότερο από την (5), προτιμάται δηλαδή περισσότερο. Άρα, ο ΤΡοΑ του [d^z] δεν έχει κατακτηθεί έως και την ηλικία 2;9.

4.2.4.2. Κατανομή του Τόπου Άρθρωσης και της ηχηρότητας

Δίνεται αναλυτικά η κατανομή του ΤοΑ του [d^z] για τονισμένη και άτονη συλλαβή στον πίνακα (44):

[Πίνακας 44]: Κατανομή του ΤοΑ με στόχο [d^z]

	Τονισμένη συλλαβή				Άτονη συλλαβή			
	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία	Συνολικά	Αρχική	Στο Μέσον	Τελευταία
Διατήρηση ΤοΑ	21	3	18	-	3	-	3	-
Αλλαγή ΤοΑ	-	-	-	-	-	-	-	-
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	3	1	2	-	2	-	2	-
Σύνολο	24	4	20	-	5	-	-	-

Βάσει του γραφήματος (21), στα εκφωνήματα με στόχο [d^z] δεν υπάρχει καμία αλλαγή του ΤοΑ. Και στην περίπτωση του [d^z] είδαμε ότι η διατήρηση του ΤοΑ ήταν ελαφρώς μεγαλύτερη σε σχέση με την αλλαγή του.

Όταν το [d^z] διατηρεί τον ΤΡοΑ του, διατηρεί και τον ΤοΑ του σε όποια θέση κι αν βρίσκεται (πρώτη, τελευταία ή στο μέσον της λέξης συλλαβή), είτε σε τονισμένη είτε σε άτονη συλλαβή. Και όταν απλοποιείται ο ΤΡοΑ του δεν αλλάζει ο ΤοΑ. Ο κορωνικός ΤοΑ του διατηρείται όπως και στο [t^s] σε πολύ υψηλό ποσοστό γιατί είναι αμαρκάριστος. ο περιορισμός πιστότητας ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) κυριαρχεί του περιορισμού

μαρκαρισμένης δομής *Κορ, άρα ο ΤοΑ για το [dʒ] έχει κατακτηθεί (ποσοστό ορθής πραγμάτωσης για τον ΤοΑ του [dʒ], 83%). Εξάλλου, είναι αμαρκάριστος¹³²:

ΠΠΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ)>> *Κορ (βλ. και πίνακα 43 παραπάνω)

Όταν το [dʒ] απαλείφεται, ταυτό σημαίνει ότι ο περιορισμός *ΑΠΑΛ είναι χαμηλά ιεραρχημένος και κυριαρχείται από περιορισμούς μαρκαρισμένης δομής. Π.χ. για το παράδειγμα (169), ο παραπάνω περιορισμός θα ιεραρχηθεί χαμηλότερα από τον περιορισμό μαρκαρισμένης δομής:

Περιορισμός (20): *ΕΞΟΔΟΣ_(ΠΡΟΣΤΡ)

ο οποίος ισχύει στη ΝΕ και απαγορεύει σε ένα προστριβόμενο Σ να βρίσκεται σε έξοδο. Δηλαδή, *ΕΞΟΔΟΣ_(ΠΡΟΣΤΡ)>> *ΑΠΑΛ¹³³ (Πίνακας 45).

[Πίνακας 45]

/ 'dʒordʒ/	*ΕΞΟΔΟΣ _(ΠΡΟΣΤΡ)	*ΑΠΑΛ
α. ['dʒordʒ]	*!	
⇒β. ['tʰo:]		*

Η ηχηρότητα όταν στόχος είναι το κορωνικό ηχηρό [dʒ] αλλάζει μόνο σε 5/29 εκφωνήματα (≈ 17,2%) και διατηρείται σε 19/29 (≈ 65,5%). Άλλα 5/29 εκφωνήματα υφίστανται απαλοιφή. Δεν έχει λοιπόν κατακτηθεί.

Αλλάζει σε 2/4 εκφωνήματα σε τονισμένη αρχική συλλαβή (50% - παρ. 175), παρόλο που είναι η πλέον εξέχουσα θέση, και διατηρείται σε 1/4 στην ίδια θέση αν και το εκφώνημα είναι πραγματοποιμένο μέσω μίμησης (25% - παρ. 176) ενώ σε 1/4 υπάρχει απαλοιφή του προστριβόμενου-στόχου (25% - παρ. 175).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(175) ['dʒordʒ]	→	['tʰo:]	Τζωρτζ (2;03.22)-βλ. παρ. (183)
(176) ['dʒor.dʒe.vitʰ]	→	['dʒo.to (im)]	Τζόρτζεβιτς (2;04.15)- βλ. (187)

Συνολικά σε τονισμένη συλλαβή η ηχηρότητα διατηρείται σε 19/23 εκφωνήματα (≈ 82,6%). Σε 1/23 αλλάζει (αηχοποιείται- ≈ 4,3% - παρ. 175,178) και 3/23 υφίστανται απαλοιφή του φθόγγου ή της συλλαβής του. Σε 12/13 εκφωνήματα (≈ 92,3% - παρ. 177) σε τονισμένη συλλαβή στο μέσον της λέξης το η ηχηρότητα διατηρείται και σε μόλις 1/13 αλλάζει (178) καθώς η θέση μεταξύ δύο Φ-και ειδικά σε τονισμένη

¹³² Βλ. μεταξύ άλλων Kean (1975), Blust (1979), Paradis and Prunet (1991), Κάππα (υ.έ:β)

¹³³ Η ανάλυση για την έξοδο συλλαβής στο συγκεκριμένο παράδειγμα είναι πιο σύνθετη, αλλά δε θα αναλυθεί περαιτέρω για λόγους οικονομίας.

συλλαβή-είναι αντιληπτικά εξέχουσα για την ηχηρότητα ενός Σ (βλ. Syrika, Nicolaidis et al. 2011).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(177) [ve.'dʒi.ni] → ['dʒi.ni]		βενζίνη	(1;11.09)
(178) [ve.'dʒi.na] → [e.'tʃi.na]		βενζίνα	(2;03.28)

Στα 6 εκφωνήματα με στόχο [dʒ] που βρίσκονται σε *άτονη* συλλαβή (όλα σε *μέσον λέξης*), η ηχηρότητα αλλάζει σε 2/6 ($\approx 33,3\%$ - παρ. 176), αλλά αυτά τα 2 εκφωνήματα είχαν πραγματωθεί μέσω μίμησης, άρα δεν είναι τόσο αξιόπιστα. Διατηρείται όμως στα άλλα 2/6 ($\approx 33,3\%$ - παρ. 177), όπου και διατηρείται μόνο το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου. Άλλα 2/6 υφίστανται *απαλοιφή* του φθόγγου ή της συλλαβής του (βλ. παρ. 175 παραπάνω).

- Άρα, το παιδί τείνει να διατηρεί την ηχηρότητα με στόχο ένα [dʒ] όταν αυτό βρίσκεται σε τονισμένη-άρα και αντιληπτικά εξέχουσα-συλλαβή.

4.2.5. Σύνοψη ενότητας

Στην ενότητα 4.2 εξετάστηκε η κατανομή του TPOA, ToA και της ηχηρότητας για κάθε κατηγορία προστριβόμενου¹³⁴. Διαπιστώθηκε καταρχάς ότι η συχνότητα του εισαγόμενου καθορίζει ως ένα μόνο βαθμό τον εξαγόμενο τύπο.

Όσον αφορά τον σύνθετο TPOA προστριβόμενο με τη μεγαλύτερη διατήρησή του στα εκφωνήματα του παιδιού είναι το [dʒ] (55%), ενώ τη χαμηλότερη παρουσιάζει το [dʒ̥] (14%). Αντίθετα, το υψηλότερο ποσοστό απλοποίησης του TPOA εμφανίζει το [dʒ̥] (86%) και το χαμηλότερο το [dʒ] (21%). Σε πολύ λίγες περιπτώσεις υφίσταται διατήρηση μόνο του Δ.X [+διαρκές] του προστριβομένου, ενώ δεν υπάρχουν γενικά πολλές *απαλοιφές* προστριβομένων ή συλλαβών που τα περιέχουν. Σε αντιληπτικά εξέχουσα θέση (τονισμένη συλλαβή) ο TPOA των προστριβομένων-στόχων τείνει να διατηρείται σχεδόν σε όλες τις κατηγορίες προστριβομένων (πλην του [dʒ̥] για το οποίο δεν υπάρχει προτίμηση σε τονισμένη ή άτονη συλλαβή) ενώ σε μη εξέχουσα θέση (άτονη συλλαβή) τείνει να απλοποιείται. Ο TPOA δεν έχει κατακτηθεί (βλ. και γράφημα 6). Στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο, το παιδί όσον

¹³⁴ Για την κατανομή τους ανά ToA και ηχηρότητα του προστριβόμενου στόχου, βλ. Εν. 4.2 - 4.4

αφορά τον TPoA προτιμά τις γραμματικές (3) και (5), με μεγαλύτερη προτίμηση για την (3).

Σχετικά με τον ToA, το προστριβόμενο με τη μεγαλύτερη διατήρησή του είναι το κορωνικό [t^s] (89%) και αυτό με τη χαμηλότερη το φατνοουρανικό [t^ε] (22%)-το οποίο έχει και το μεγαλύτερο ποσοστό αλλαγής του (75%). Το μικρότερο ποσοστό αλλαγής του ToA έχει το ηχηρό κορωνικό [d^z]-αλλά έχει 13 % ποσοστό απαλοιφών. Όσον αφορά την κατανομή του ToA σε τονισμένη και άτονη συλλαβή, μόνο το [t^ε] τείνει να αλλάζει ToA περισσότερο σε τονισμένη συλλαβή σε σχέση με άτονη ενώ για τα υπόλοιπα προστριβόμενα δεν υπάρχει κάποια προτίμηση για τονισμένη ή άτονη συλλαβή για τη διατήρηση του ToA ή για την αλλαγή του. Μάλιστα, τα [t^s]-[d^z], όταν διατηρούν τον TPoA διατηρούν και τον ToA τους. Στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο, το παιδί όσον αφορά τον ToA προτιμά και πάλι τις γραμματικές (3) και (5), αλλά πιο κυρίαρχη είναι η (3, εφόσον ο ToA δεν έχει κατακτηθεί (βλ. και γράφημα 7).

Η ηχηρότητα γενικά δεν αλλάζει σε μεγάλο βαθμό και έχει κατακτηθεί (91% ποσοστό ορθής πραγμάτωσης στο σύνολο των εκφωνημάτων με στόχο προστριβόμενο βλ. και γράφημα 8). Το [d^z] έχει το υψηλότερο ποσοστό αλλαγής ηχηρότητας (43%) ως πιο μαρκαρισμένο τόσο ως προς την ηχηρότητα ([+ηχηρό]) όσο και ως προς τον ToA. Το αξιοσημείωτο είναι ότι 10 από τις 12 συνολικά ηχηροποιήσεις βρίσκονται σε τονισμένη συλλαβή ενώ οι 5 από τις 8 αηχοποιήσεις είναι σε άτονη.

Επίσης, το παιδί δεν έχει κατακτήσει την ουρανικοποίηση των φατνοουρανικών προστριβομένων. Διαπιστώθηκε ότι προτιμά την απουράνωση (depalatalization), τρέποντας τα [t^ε]-[d^z] τις περισσότερες φορές σε [+πρόσθιο] προστριβόμενο ([t^s]) είτε σε [+πρόσθιο] κορωνικό ([t]). Η ουρανικοποίηση στον λόγο του παιδιού είναι πιο συχνή από την ηλικία 2;3 κ.ε. (2η περίοδος ανάπτυξης για τα προστριβόμενα). Συνοπτικά, τα προστριβόμενα δεν έχουν ακόμη κατακτηθεί, η κατάκτησή τους βρίσκεται υπό εξέλιξη. Εξάλλου, ακόμη και σήμερα, σε ηλικία 3;11, το παιδί εξακολουθεί να πραγματώνει εκφωνήματα όπως το (179):

(179) [e.'t^εi] → [e.'ti] εκεί (3;11)

Άρα, κυριαρχεί η γραμματική (3) έναντι της (5)-βλ. σελ. 99.

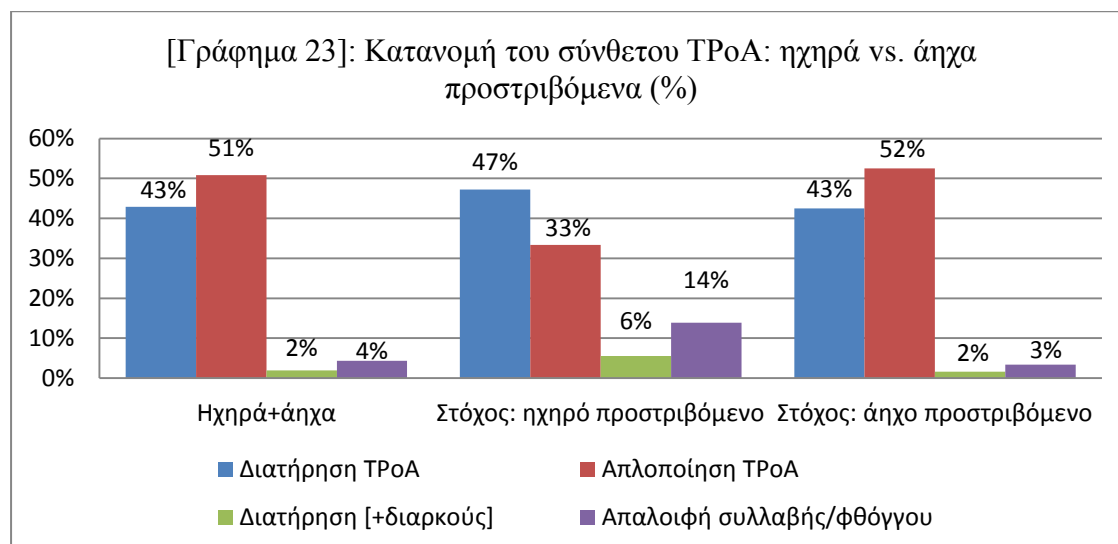
Βάσει των παραπάνω, θα μπορούσε να οριστεί η ακόλουθη ιεραρχία μαρκαρίσματος μεταξύ των προστριβομένων της Κ.Δ, στον λόγο του παιδιού, με τα άηχα να είναι

Στο γράφημα 22, είναι φανερό ότι τα ηχηρά έχουν περισσότερες πιστές πραγματώσεις (33%) από τα άηχα (12%) ίσως λόγω του ότι ακουστικά είναι πιο ισχυρά αντιληπτικά από τα άηχα. Από την άλλη, ως πιο μαρκαρισμένοι [+ηχηροί] φθόγγοι, έχουν αρκετά μεγαλύτερο ποσοστό απαλοιφής (14%) σε σχέση με τα [-ηχηρά] (3%). Τα άηχα έχουν πολύ μεγάλο ποσοστό μη πιστών πραγματώσεων (85%).

Όσον αφορά τον TPOA, βλ. πίνακα 47 και γράφημα 23:

[Πίνακας 47]: Κατανομή του σύνθετου TPOA: ηχηρά vs. άηχα προστριβόμενα

	Στόχος: ηχηρό προστριβόμενο	Στόχος: άηχο προστριβόμενο
Διατήρηση TPOA	17	162
Απλοποίηση TPOA	12	200
Διατήρηση Δ.X [+διαρκές]	2	6
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	5	13
Σύνολο	36	381

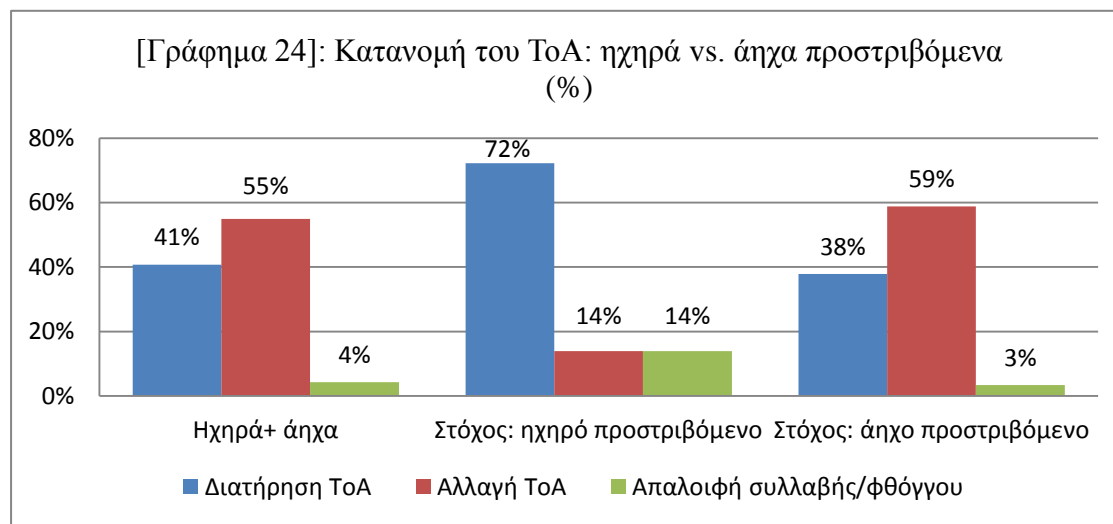

Στο Γράφημα 23, παρατηρείται ότι ποσοστιαία, τα ηχηρά προστριβόμενα διατηρούν τον TPOA τους ελαφρώς περισσότερο σε σχέση με τα άηχα, ενώ τα άηχα περισσότερο χάνουν τον σύνθετο TPOA τους σε ποσοστό λίγο πάνω από το 50%. Τα ηχηρά όμως (το [d^z] περισσότερο) είναι και αυτά που απαλείφονται σε ποσοστό περίπου 14%. Ο λόγος που τα ηχηρά διατηρούν τον TPOA τους είναι ίσως διότι αντιληπτικά είναι πιο εξέχοντα από τα άηχα, αλλά συνάμα η ηχηρότητά τους είναι που τα κάνει πιο μαρκαρισμένους φθόγγους και άρα πιο επιρρεπή σε απαλοιφές, σε αντίθεση με τα άηχα. Δεν πρέπει να παραλειφθεί το γεγονός ότι τα προστριβόμενα που ανεβάζουν το ποσοστό διατήρησης TPOA είναι τα ηχηρά κορωνικά ([d^z]), αφού 16/29 (≈ 55,2%) διατηρούν τον TPOA τους, ενώ μόλις 1/7 με στόχο [d^z] διατηρεί τον TPOA του.

Όσον αφορά τον ΤοΑ, η κατανομή του ανάλογα με την ηχηρότητα του προστριβόμενου-στόχου είναι η εξής (πίνακας 48 και γράφημα 24):

[Πίνακας 48]: Κατανομή του ΤοΑ: ηχηρά vs. άηχα προστριβόμενα

	Στόχος: ηχηρό προστριβόμενο	Στόχος: άηχο προστριβόμενο
Διατήρηση ΤοΑ	26	144
Αλλαγή ΤοΑ	5	224
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	5	13
Σύνολο	36	381

Στο Γράφημα 24, είναι φανερό ότι τα ηχηρά προστριβόμενα διατηρούν περισσότερο τον ΤοΑ τους (72%) σε σχέση με τα άηχα (38%). Ο λόγος είναι ότι τα ηχηρά είναι αντιληπτικά πιο προεξέχοντα σε αντίθεση με τα άηχα. Τα ηχηρά προστριβόμενα έχουν και υψηλότερο ποσοστό διατήρησης του ΤΡοΑ σε σχέση με τα άηχα ίσως για τον ίδιο λόγο, όπως δείχτηκε παραπάνω. Οι απαλοιφές έχουν ίδιο ποσοστό με τις αλλαγές ΤοΑ στα ηχηρά προστριβόμενα (14%), ενώ τα άηχα, όπως ειπώθηκε και παραπάνω έχουν πολύ μικρό ποσοστό απαλοιφών λόγω του ότι είναι λιγότερο μαρκαρισμένα.

4.4. Κατανομή του Τρόπου Άρθρωσης και του Τόπου Άρθρωσης ως προς τον Τόπο Άρθρωσης του συμφώνου-στόχου

Τα προστριβόμενα της Κ.Δ, με βάση τον ΤοΑ τους χωρίζονται ως εξής:

α) Κορωνικά: [t^s]-[d^z]

β) Φατνοουρανικά: [t^s]-[d^z]

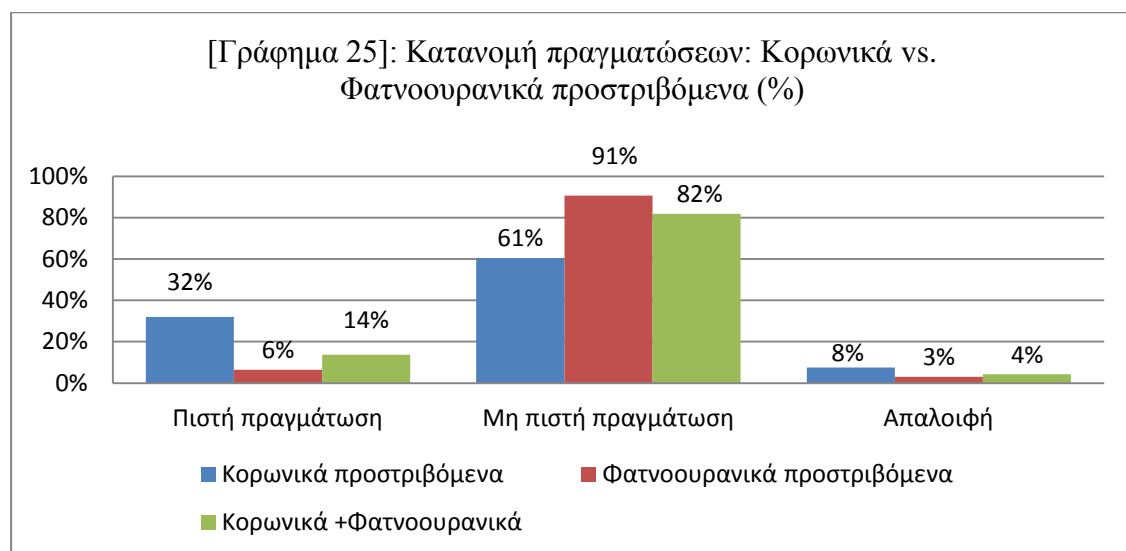
Η υπόθεση είναι ότι:

Τα κορωνικά προστριβόμενα, εφόσον φέρουν τον πιο αμαρκάριστο ΤοΑ, θα εμφανίζουν μεγαλύτερη πιστότητα ως προς τα Δ.Χ ΤοΑ και ΤΡοΑ σε σχέση με τα φατνουρανικά τα οποία εξάλλου, ως ουρανικοποιημένα, είναι ακόμη πιο μαρκαρισμένα.

Η κατανομή τους είναι η εξής (πίνακας 49 και γράφημα 25):

[Πίνακας 49]: Κατανομή πραγματώσεων: Κορωνικά vs. Φατνουρανικά προστριβόμενα

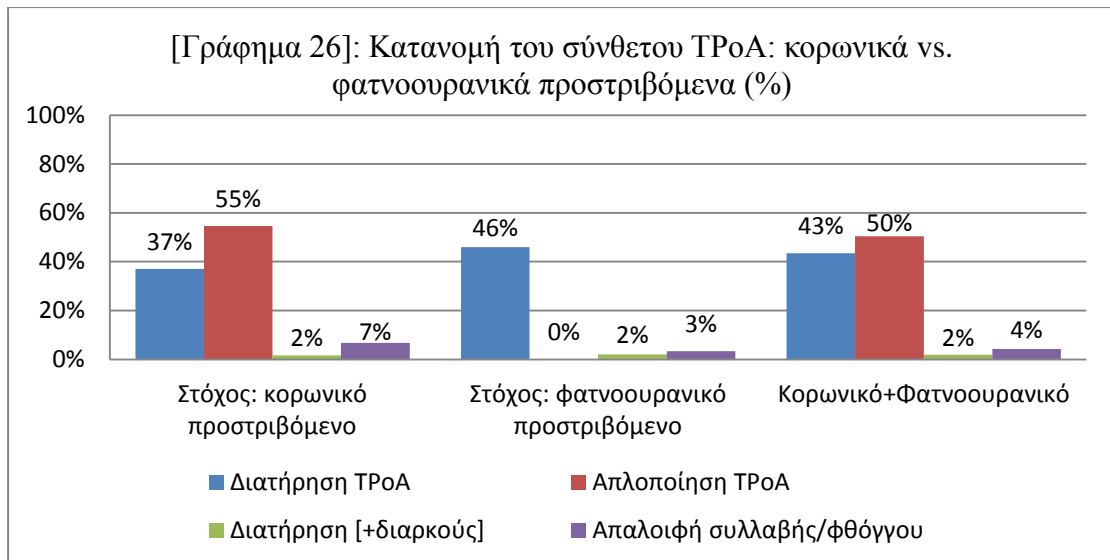
	Πιστή πραγμάτωση	Μη πιστή πραγμάτωση	Απαλοιφή
Κορωνικά	38	72	9
Φατνουρανικά	19	269	9

Βάσει του γραφήματος 25, τα κορωνικά προστριβόμενα έχουν πολύ μεγαλύτερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων (32%) από τα φατνουρανικά (μόλις 6%), πράγμα αναμενόμενο αν θεωρηθεί ως αμαρκάριστος ΤοΑ ο κορωνικός. Όσον αφορά τον ΤΡοΑ, η κατανομή του παρουσιάζεται στον Πίνακα 50 και στο γράφημα 26:

[Πίνακας 50]: Κατανομή του σύνθετου ΤΡοΑ: κορωνικά vs. φατνουρανικά προστριβόμενα

	Στόχος: κορωνικό προστριβόμενο	Στόχος: φατνουρανικό προστριβόμενο
Διατήρηση ΤΡοΑ	44	137
Απλοποίηση ΤΡοΑ	65	145
Διατήρηση Δ.Χ [+διαρκές]	2	6
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	8	10
Σύνολο	119	298

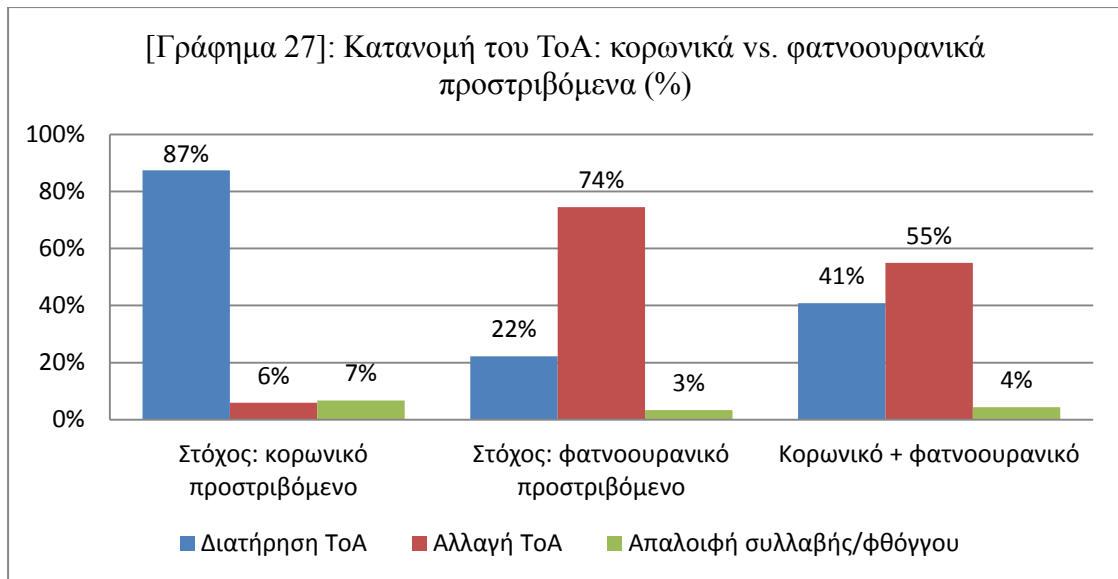

Στο Γράφημα 26, φαίνεται ότι τα φατνοουρανικά και τα κορωνικά προστριβόμενα παρουσιάζουν διαφορές στη διατήρηση και απλοποίηση του ΤΡοΑ. Τα κορωνικά έχουν 37 % ποσοστό διατήρησης και τα φατνοουρανικά 46%, ενώ όσον αφορά την απλοποίηση η διαφορά κυμαίνεται στο 6% (55% για τα κορωνικά και 49% για τα φατνοουρανικά). Τα κορωνικά απαλείφονται σε μεγαλύτερο ποσοστό (7% vs. 3% για τα φατνοουρανικά), ενώ ίδιο είναι το ποσοστό διατήρησης του Δ.X [+διαρκές] (2%). Όμως, τα περισσότερα φατνοουρανικά προστριβόμενα-στόχοι που διατηρούν τον σύνθετο ΤΡοΑ τους πραγματώνονται ως κορωνικά. Περίπου 46% πραγματώνονται ως [t^s] και μόλις 7% περίπου ως [t^h]. Άρα η υπόθεση εν μέρει μόνο επιβεβαιώνεται.

Όσον αφορά τον ΤοΑ:

[Πίνακας 51]: Κατανομή του ΤοΑ: κορωνικά vs. φατνοουρανικά προστριβόμενα

	Στόχος: κορωνικό προστριβόμενο	Στόχος: φατνοουρανικό προστριβόμενο
Διατήρηση ΤοΑ	104	66
Αλλαγή ΤοΑ	7	222
Απαλοιφή συλλαβής/φθόγγου	8	10
Σύνολο	119	298

Σύμφωνα με το γράφημα 27, τα κορωνικά προστριβόμενα διατηρούν τον ΤοΑ τους σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από τα φατνοουρανικά (87% vs. 22% αντίστοιχα), ενώ αντίθετα τα φατνοουρανικά αλλάζουν σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό τον ΤοΑ τους (74%) σε σχέση με τα κορωνικά (6%). Αντιθέτως, όπως είδαμε παραπάνω (Γράφημα 24), τα φατνοουρανικά διατηρούν περισσότερο (έστω λίγο παραπάνω) τον ΤΡοΑ τους σε σχέση με τα κορωνικά προστριβόμενα. Ένας από τους λόγους που συμβαίνει αυτό φαίνεται να είναι ότι για τα φατνοουρανικά προστριβόμενα το παιδί έχει περισσότερο εισαγόμενο. Αντιθέτως, ο αμαρκάριστος ΤοΑ είναι ο κορωνικός, άρα η πρόβλεψη επιβεβαιώνεται, ότι δηλαδή θα διατηρηθεί περισσότερο σε σχέση με τον φατνοουρανικό.

4.5. Προστριβόμενα και συμφωνική αρμονία

Τα προστριβόμενα που πυροδοτούν (ολική) συμφωνική αρμονία είναι πολύ λίγα, μόλις 7:

Κ.Δ-Τύπος ενήλικα	Εξαγόμενο παιδιού	Λέξη	Ηλικία παιδιού
(180) ['ni.tʰi]	→ ['tʰi.tʰi]	Νίκη	(2;01.19)
(181) ['ni.tʰi]	→ ['tʰi.tʰi]	Νίκη	(2;01.19)
(182) [tʰe.(s)to.'spi.ti]	→ [tʰe.to.'pi.tʰi]	και (σ)το σπίτι	(2;09.05)
(183) [la.sti.'xa.tʰi]	→ [la.tʰi.'ta.tʰi]	λαστιχάκι	(2;06.21)
(184) [sti.dʒi.'ri.a]	→ [tʰi.tʰi.'li.a]	στην κυρία	(2;08.00)
(185) [tʰa.'fto]	→ [tʰa.'tʰo]	κι αυτό	(2;05.27)
(186) [kar.zo.'ta.tʰi]	→ [ka.tʰo.'ta.tʰi]	Καρυωτάκη	(2;07.23)

Τα παραδείγματα (180-181) πρέπει να θεωρηθούν «γνήσια» ολική συμφωνική αρμονία, καθώς το προστριβόμενο της λέξης στόχου αφομοιώνει πλήρως έναν φθόγγο που βρίσκεται στην ίδια λέξη. Αντιθέτως, τα (182-185) θα πρέπει να θεωρηθούν ως συγχώνευση Δ.Χ των δύο μελών των συμπλεγμάτων, του [st] στα (183-184) και του [ft] στο (185) καθώς το παιδί πραγματοποιεί συστηματικά τέτοιου είδους συγχωνεύσεις. Επιπλέον, στο (182) το [t] της σ₁ αφενός είναι πολύ μακριά από το προστριβόμενο της σ₄, αφετέρου το παιδί τείνει να προστριβοποιεί αρκετά κορωνικά κλειστά ανεξάρτητα από το αν βρίσκεται γειτονικά άλλο προστριβόμενο (βλ. εν. 4.6). Τέλος, στο (186) υπάρχει συγχώνευση Δ.Χ στα όρια συλλαβών (5 τέτοιες περιπτώσεις συνολικά στα εκφωνήματα του Ζαχ.). Οι περιπτώσεις συγχώνευσης Δ.Χ που έχουν σαν εξαγόμενο ένα προστριβόμενο θα συζητηθούν και στην εν. 5.6. Η αρμονία συμφώνων είναι υποχωρητική στα (180,181,183,184,186) και προχωρητική στα (182,185). Σημειωτέον ότι το προστριβόμενο-πυροδότης της αρμονίας βρίσκεται σε όλες τις περιπτώσεις σε άτονη συλλαβή.

Όσον αφορά τα προστριβόμενα που είναι στόχοι συμφωνικής αρμονίας κι όχι απαραίτητα προϊόντα εμφάνισης μιας αμαρκάριστης δομής, επηρεάζονται από κλειστά (188), ρινικά (189) ή ακόμη και συμπλέγματα (190). Σε μια περίπτωση ένα προστριβόμενο επηρεάζεται από ένα άλλο (190,193, ως προς τον ΤοΑ του [t^ε] που γίνεται κορωνικός) και σε μία άλλη υπάρχει αναδιπλασιασμός του τροχαϊκού πόδα (192). Το προστριβόμενο που φαίνεται να πυροδοτεί την (προχωρητική) αρμονία βρίσκεται σε τονισμένη συλλαβή στα παραδείγματα (192-193), ενώ στα (188-191) το Σ ή το σύμπλεγμα που πυροδοτεί την αρμονία βρίσκεται, όπως και στις περιπτώσεις που πυροδότης είναι το ίδιο το προστριβόμενο, σε άτονη συλλαβή:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(188) [ska.fti.'t ^ε a]	→ [ka.pti.'ta]	σκαφτικιά	(2;04.15)
(189) [t ^ε i.'ma.te]	→ [ni.'ma.te]	κοιμάται	(2;03.14)
(190) [a.kla.'kli.klo.fi]	→ [a.na.'t ^ε i.klo.si]	ανακύκλωση	(2;06.13)
(191) [t ^ε e.'t ^ε i.na]	→ [te.'t ^ε i.ta]	κι εκείνα	(2;03.24)
(192) [pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i]	→ [pa.pu.'ta.t ^ε i 'ta.t ^ε i]	Παπουτσάκη	(2;07.23)
(193) [pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i]	→ [pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i]	Παπουτσάκη	(2;07.23)

Το σύμπλεγμα [kl] αφομοιώνει πλήρως τα Σ των συλλαβών που βρίσκονται πριν και μετά από αυτό (υποχωρητική+προχωρητική αρμονία). Το (194) δεν είναι απαραίτητα αρμονία ως προς το Δ.Χ [-διαρκές], αλλά ίσως μεμονωμένη απλοποίηση ΤΡοΑ του [t^ε],

καθώς το [t] εμφανίζεται και σε περιβάλλοντα όπου δεν υπάρχει κοντά άλλο [-διαρκές] Σ (195-196):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(194) ['ka.t ^s e]	→	['ka.te]	κάτσε	(2;04.03)
(195) [t ^s u.'li.θra]	→	[tu.'li.ça]	τσουλήθρα	(2;05.27)
(196) [e.le.fθe.'ri.t ^s a]	→	[e.f ⁱ e.'li.ta]	Ελευθερίτσα	(2;06.21)

4.6. Προστριβόμενα σε θέση άλλων Συμφώνων

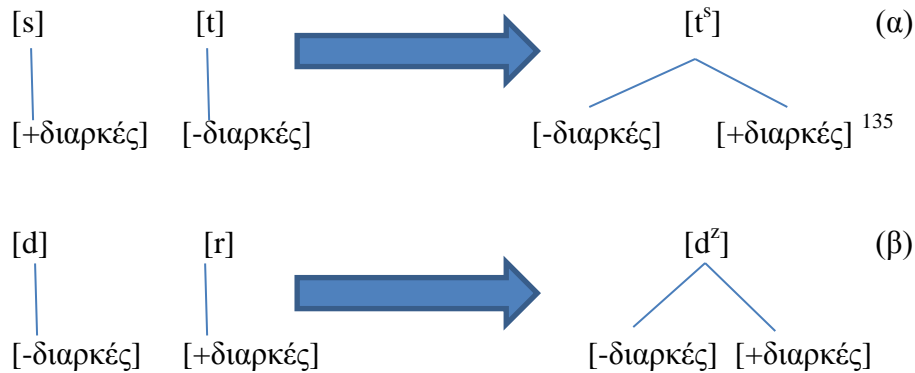
Εκτός από τα «γνήσια» προστριβόμενα στα δεδομένα του παιδιού, υπάρχουν και αρκετά εκφωνήματα με προστριβόμενα, 146 συνολικά, τα οποία έχουν στόχο άλλο φθόγγο/φθόγγους. Ο Ζαχ. δηλαδή σε αυτές τις περιπτώσεις προτιμά να πραγματώσει ένα μαρκαρισμένο-τον σύνθετο-ΤΡοΑ σε:

- α) ένα σύμπλεγμα (197-200)
- β) ένα τριβόμενο (257-262)
- γ) ένα κλειστό (263-264)
- δ) ένα υγρό (265-267)
- ε) 2 σύμφωνα σε όρια συλλαβών (268)

Στην προστριβοποίηση (affrication) των συμπλεγμάτων το παιδί προτιμά τις άτονες συλλαβές. Προτιμά κυρίως τα συμπλέγματα [st] (10/38 στο σύνολο των προστριβομένων που προέρχονται από Στόχος με σύμπλεγμα $\approx 26,3\%$, παρ. 197), και [ks], δευτερευόντως τα [tr]-[ft]-[sp] καθώς και άλλα. Προτιμά λοιπόν κυρίως τα συμπλέγματα με /s/ + [κλειστό] ή [κλειστό] + /s/. Γίνεται συγχώνευση των Δ.Χ των 2 φθόγγων, και ο ΤΡοΑ του εξαγόμενου φθόγγου γίνεται πλέον σύνθετος και σχετίζεται με έναν φθόγγο, όχι με 2 ξεχωριστά τεμάχια (σχ. 19):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(197) [sti.'lo]	→	[t ^s i.'lo]	στυλό (πληθ.)	(2;03.22)
(198) [sfra.'zi.ða]	→	[d ^z a.'d ^z i.a]	σφραγίδα	(2;05.27)
(199) [to.i.'po.sεe.se]	→	[to.i.'po.t ^s e.se]	το υπόσχεσαι	(2;07.23)
(200) [i.xo.'dri]	→	[i.xo.'d ^z i]	η χοντρή	(2;08.21)

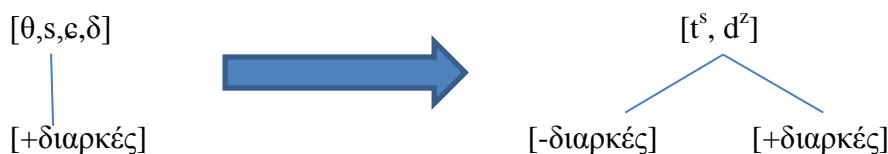
Σχήμα 19: Η προστριβοποίηση των συμπλεγμάτων

Όσον αφορά τα τριβόμενα, το παιδί προτιμά να προστριβοποιεί κυρίως τα συριστικά, τόσο ηχηρά (204) όσο και άηχα (203, 206) από τα οποία υπάρχουν 48 εκφωνήματα και δευτερευόντως το [θ] (16 εκφωνήματα-παρ. 202). Δεν πρέπει να παραλειφθεί το γεγονός ότι το παιδί δεν έχει κατακτήσει το κορωνικό [θ], και στα εκφωνήματά του το τρέπει σε συριστικό [s] περισσότερες φορές, σε σχέση με τα 16 εκφωνήματα στα οποία το προστριβοποιεί. Άλλα τριβόμενα, προστριβοποιούνται πολύ λιγότερο π.χ. το [γ] (205) προστριβοποιείται μόνο 1 φορά. Προτιμά τις άτονες συλλαβές. Το [+διαρκές] τριβόμενο αποκτά έναν επιπλέον χαρακτηριστικό για τον ΤΡoA, το [-διαρκές] (σχ. 19):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(201) ['di.o]	→ ['dʰi.o]	δύο	(2;08.21)
(202) ['θe.lo]	→ ['tʰe.lo]	θέλω	(2;03.22)
(203) ['o.ei]	→ ['o.tʰi]	όχι	(2;07.09)
(204) [za.'za]	→ [tʰa.'za]	γιαγιά	(2;03.13)
(205) ['pi.ɣa.ne]	→ ['pi.tʰa.ne]	πήγανε	(2;05.16)
(206) [na.to.pa'ti.so]	→ [na.to.pa.'tʰi. tʰo]	να το πατήσω	(2;05.27)

Σχήμα 20: Η προστριβοποίηση των τριβομένων

¹³⁵ Η σειρά των Δ.X [-διαρκές] και [+διαρκές] δεν υπονοεί ότι υποτίθεται η σειριακή διάταξή τους στη βαθεία δομή

Από την κατηγορία των κλειστών , ο Ζαχ προστριβοποιεί μόνο τα κορωνικά (20 έχουν στόχο [t]-παρ. 204 και 1 [d]-παρ. 207). Επίσης, παραπάνω δείχθηκε ότι για την ίδια διαδικασία προτιμά και τα κορωνικά τριβόμενα. Σε όλα σχεδόν τα φαινόμενα που έχουν εξεταστεί μέχρι τώρα, το παιδί προτιμά τον κορωνικό ΤοΑ. Το [+διαρκές] τριβόμενο αποκτά έναν επιπλέον χαρακτηριστικό για τον ΤΡοΑ, το [-διαρκές] (σχ. 21). Δεν υπάρχει προτίμηση σε τονισμένη ή άτονη συλλαβή για την εφαρμογή της διαδικασίας.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(207) [a.'di.o]	→ [a.'dʒi.o]	αντίο	(2;08.00)

Σχήμα 21: Η προστριβοποίηση των κλειστών

Το υγρό στο (208) αποκτά έναν επιπλέον χαρακτηρισμό για τον ΤΡοΑ του ([-διαρκές] - βλ. σχ. 21). Στο παράδειγμα αυτό θα μπορούσε να υποθεθεί ότι έχει γίνει και αντιστροφή του συμπλέγματος [st] με το [r] με ταυτόχρονη πραγμάτωση του [r] ως κλειστό. Όμως τα παραδείγματα (209,210) παρέχουν επιπλέον ενδείξεις ότι αυτό δεν έχει συμβεί (έστω κι αν το (209) έχει πραγματωθεί με μίμηση), καθώς έχουν προστριβοποιηθεί και τα 3 (το σύμπλεγμα της σ₁ και το υγρό της σ₂). Το (210) είναι αναμφισβήτητα προστριβοποίηση.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(208) [o.'ri.ste]	→ [u.'tʰi.te]	ορίστε	(2;03.13)
(209) [o.'ri.ste]	→ [u.'tʰi.tʰe] (im)	ορίστε	(2;03.13)
(210) ['li.zi]	→ ['tʰi.zi]	λήγει	(1;10.07)

Η προστριβοποίηση στα όρια συλλαβών (211) μοιάζει με τη συγχώνευση Δ.Χ των παραδειγμάτων (197-200). Σε άλλα εκφωνήματα, ένα τριβόμενο αντικαθίσταται από ένα σύμπλεγμα αποτελούμενο από /s/ + προστριβόμενο (213-214) ή [ç] + προστριβόμενο (212):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(211) [kar.zo.'ta.tʰi]	→ [ka.tʰo.'ta.tʰi]	Καρυωτάκη	(2;07.23)
(212) ['o.ɛi]	→ ['o.çtʰi]	όχι	(2;02.19)
(213) [voi.'θa.i]	→ [o.'stʰa.i]	βοηθάει	(2;04.13)

(214) [sto.sxo.'li.o] → [ko.st^hko.'li.o] στο σχολείο (2;06.13)

Η προστριβοποίηση άλλων φθόγγων είναι πιο συχνή από τη 2^η περίοδο κατάκτησης των προστριβομένων (2;03 κ.ε.) που είναι και το 3^ο υποστάδιο του ενδιάμεσου αναπτυξιακού σταδίου, όταν το παιδί έχει ξεκινήσει να πραγματώνει πιο συστηματικά πλέον (όχι όμως απαραίτητα πιστά) τα συριστικά και τα προστριβόμενα. Τα εκφωνήματα αυτά είναι αρκετά και όχι επαρκή, ωστόσο σε συνδυασμό με το ποσοστό διατήρησης του ΤΡοΑ των «γνήσιων» προστριβομένων-στόχων αποτελούν ενδεχομένως μια ένδειξη ότι το παιδί, φωνητικά τουλάχιστον (βλ. Syrika, Nicolaidis et al. 2011), έχει φτάσει στα μισά της κατάκτησης του σύνθετου ΤΡοΑ των προστριβομένων.

Ο λόγος που το παιδί προστριβοποιεί ενώ στόχος δεν είναι κάποιο προστριβόμενο, τουλάχιστον όσον αφορά τα κορωνιδικά κλειστά /t/,/d/, ίσως μπορεί να εντοπιστεί στην υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας¹³⁶, σύμφωνα με την οποία υπάρχει σύγχυση των ομιλητών ως προς την ακουστική αντίληψη και κατανόηση της διαφοράς μεταξύ ενός απλού (κορωνιδικού στην προκειμένη περίπτωση) κλειστού κι ενός προστριβομένου. Και αυτό διότι τα περισσότερα εκφωνήματα που είναι σχετικά με το φαινόμενο, περιλαμβάνουν ένα κορωνιδικό κλειστό, είτε σε σύμπλεγμα είτε απλό. Αυτό βέβαια ισχύει επί τη βάση του ότι ένα προστριβόμενο θεωρείται κλειστό με ένα επιπλέον χαρακτηριστικό [+διαρκές].¹³⁷ Γενικά το παιδί προτιμά να προστριβοποιεί κορωνιδικά Σ. Επίσης, τα πιο πολλά τριβόμενα που προστριβοποιούνται είναι κορωνιδικά και φατνοουρανικά συριστικά (/s/,/z/, [ε],[z]). Άρα, αν επεκτεινόταν η υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας, ίσως το παιδί συγχύζει κάποιες φορές και το [+διαρκές] των προστριβομένων με ένα καθαυτό συριστικό Σ.

4.7.Προστριβόμενα και ποικιλία ως προς την πραγμάτωση

Στις ενότητες 4.1 - 4.4 είδαμε ότι τα προστριβόμενα στόχοι πραγματώνονται με ποικίλους τρόπους. Πολλές φορές μάλιστα πραγματώνονται με διαφορετικούς τρόπους στην ίδια περίοδο κατάκτησης, ακόμα και στην ίδια ακριβώς ηλικία. Ξεκινώντας από το προστριβόμενο με τη μεγαλύτερη ποικιλία ως προς την πραγμάτωση, η ενότητα προχωράει προς το προστριβόμενο με τη μικρότερη ποικιλία.

¹³⁶ *Acoustic equivalence hypothesis*: Guion (1998), Zygis et al. (2008), Recasens & Espinosa (2009) Syrika, Kong et al. (2011:1926),

¹³⁷ *Strident stop Hypothesis*: Rubach (1994).

4.7.1. Στόχος: [t^ε]

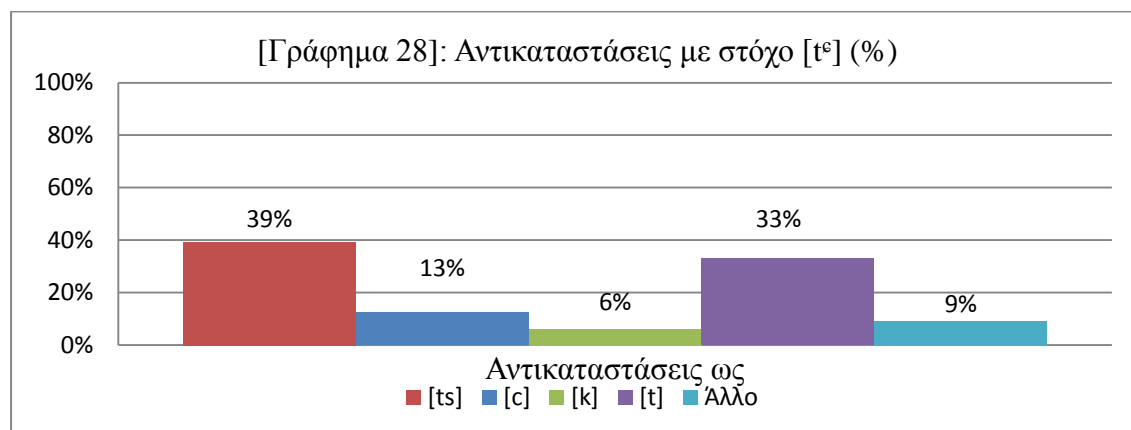
Αρχικά, το [t^ε] πραγματώνεται ως:

α) [t ^ε] (215)	δ) [t] (216)	ζ) [d ³] (220)	ι) [s] (223)
β) [t ^ι] (216)	ε) [k] (218)	η) [ʃ] (221)	ια) [kl] (224)
γ) [t ^ς] (217)	στ) [c] (219)	θ) [ç] (222)	

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(215) [e.'t ^ε i]	→ [e.'t ^ε i]	εκεί	(1;10.07)
(216) [e.'t ^ε i]	→ [e.'ti] / [e.'t ^ι i]	εκεί	(1;11.22)
(217) [e.'t ^ε i]	→ [e.'t ^ς i]	εκεί	(2;03.13)
(218) [ma.'ta.t ^ε i]	→ [ma.'ta.ki]	ματάκι	(2;04.03)
(219) [t ^ε e.'γο]	→ [ce.'γο]	κι εγώ	(2;06.21)
(220) [e.'t ^ε i]	→ ['d ³ i]	εκεί	(1;08.02)
(221) [e.'t ^ε i]	→ [e.'ʃi]	εκεί	(2;03.22)
(222) [ko.t ^ε i.no.sku.'fi.t ^ς a]	→ [tu.çi.ku.s't ^ι i:ta]	Κοκκίνοσκουφίτσα	(2;04.13)
(223) [ko.t ^ε i.no.sku.'fi.t ^ς a]	→ [ku.si.'ʃi.ta]	Κοκκίνοσκουφίτσα	(2;04.24)
(224) [a.na.'t ^ε i.klo.si]	→ [a.na.'kli.ço.si]	ανακύκλωση (ΑΙΤ)	(2;06.21)

Η λέξη «εκεί» είναι από αυτές με τους περισσότερη ποικιλία ως προς την πραγμάτωση (215-217), ενώ πολύ συχνά είναι τα εκφωνήματα με τον σύνδεσμο «και» μπροστά από τη λέξη-στόχο, που μαζί αποτελούν μια φωνολογική λέξη π.χ. στο (219).

Οι πιο συχνοί φθόγγοι που πραγματώνονται αντί του [t^ε], είναι το [t^ς] όταν διατηρείται ο σύνθετος ΤΡοΑ και το [t] (όταν απλοποιείται ο σύνθετος ΤΡοΑ) καθώς προτιμάται ο αμαρκάριστος κορωνικός ΤοΑ¹³⁸. Αναλυτικά:

¹³⁸ Οι πιστές πραγματώσεις δεν έχουν υπολογιστεί στην καταμέτρηση.

4.7.2. Στόχος: [dʒ]

Το [dʒ] πραγματώνεται ως:

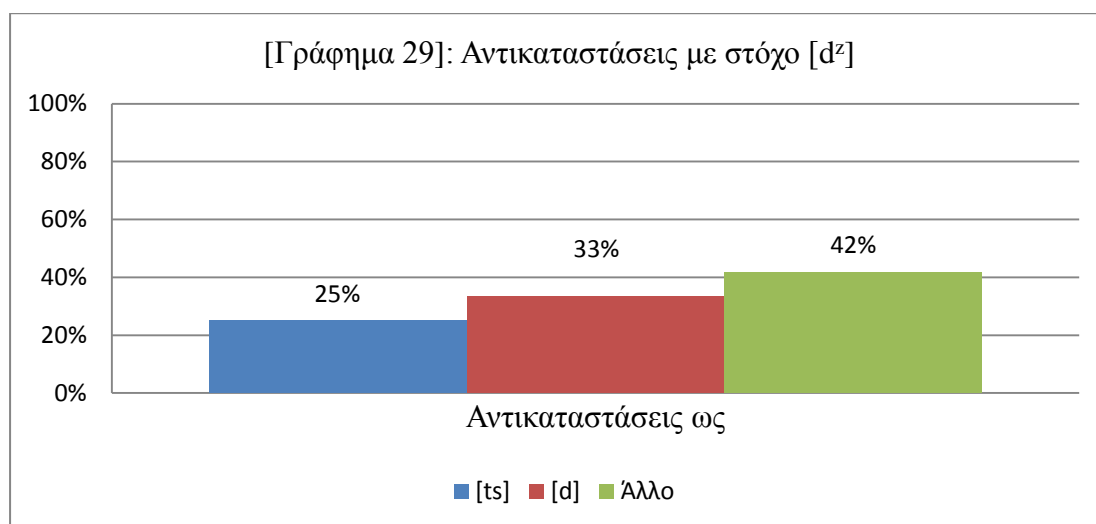
α) [dʒ] (225) δ) [z] (228) ζ) [ʒ] (231)

β) [tʰ] (226) ε) [n] (229) η) [j] (232)

γ) [dʒ] (237) στ) [d] (230)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(225) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.na] →	['dʒi.na]	βενζίνη	(2;01.19)
(226) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.na] →	[e.'tʰi.na]	βενζίνη	(2;03.28)
(227) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.ni] →	['dʒi.ni]	βενζίνη	(1;11.09)
(228) [ve. ⁽ⁿ⁾ dʒi.'na.di.ko] →	[ve.zi.'na.do]	βενζινάδικο	(2;06.13)
(229) [ve. ⁽ⁿ⁾ dʒi.'na.di.ko] →	[ve.ni.'na.di.do]	βενζινάδικο	(2;06.13)
(230) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.na] →	['n di.na]	βενζίνη	(2;06.13)
(231) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.na] →	['ji]	βενζίνη	(1;06.15)
(232) [ve.' ⁽ⁿ⁾ dʒi.na] →	[e.'ji.na]	βενζίνη	(2;06.21)

Οι πιο συχνοί φθόγγοι που αντικαθιστούν το [dʒ], είναι το [d] όταν απλοποιείται ο σύνθετος ΤΡοΑ και το [tʰ] όταν διατηρείται ο σύνθετος ΤΡοΑ. Απαλείφεται δηλαδή μόνο το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου. Αναλυτικά:

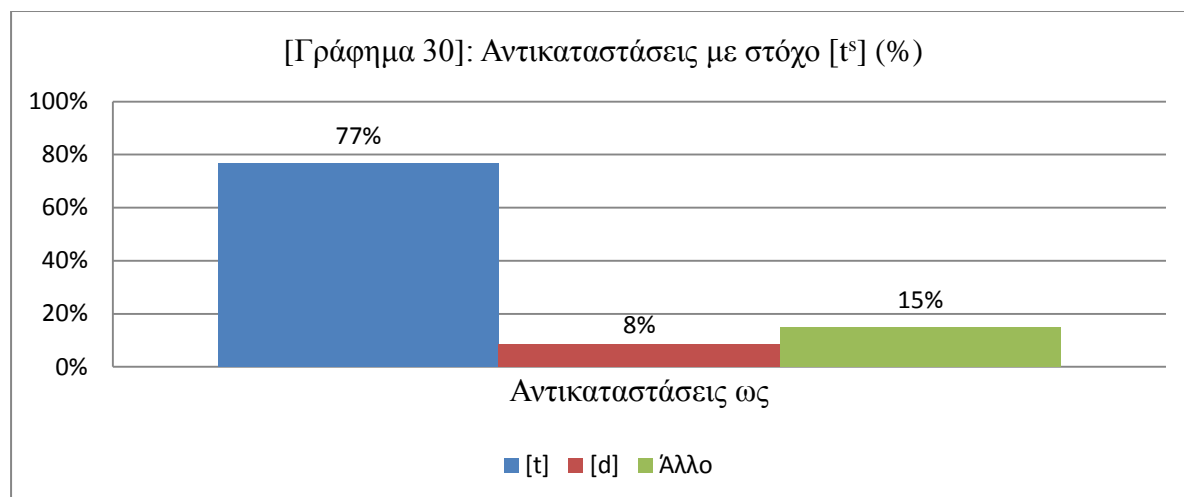
4.7.3. Στόχος: [t^s]

Και το [t^s] έχει ποικίλους τρόπους πραγμάτωσης:

α) [t ^s] (233)	δ) [d] (236)
β) [t ^ʃ] (234)	ε) [c] (237)
γ) [t] (235)	στ) [f] (238)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(233) ['ka.t ^s e]	→	['ka.t ^s e]	κάτσε	(2;04.13)
(234) ['t ^ʃ i.sa]	→	['t ^ʃ i]	τσίσα	(1;11.09)
(235) ['e.t ^s i]	→	['e.ti]	εκεί	(2;04.13)
(236) [t ^s u.va.'la.t ^s a]	→	[du.va.'la.ta]	τσουβαλάκια	(2;04.13)
(237) [pa.'pu.t ^s i]	→	[pa.'pu.ci]	παπούτσι	(2;01.26)
(238) [pe.'t ^s e.ta]	→	['fe.ca]	πετσέτα	(2;02.19)

Οι πιο συχνοί φθόγγοι που αντικαθιστούν το [t^s] είναι το [t] και το [d]-άρα υπάρχει πιστότητα ως προς τον ΤοΑ. Ελάχιστες (μόλις 2/90) είναι οι αλλοφωνικές πραγमाτώσεις του [t^s] όταν διατηρεί τον σύνθετο ΤΡοΑ του-συγκεκριμένα πραγματώνεται ως [t^ʃ], έχουν λοιπόν συμπεριληφθεί στην κατηγορία «άλλα». Αναλυτικά:

4.7.4. Στόχος: [d^z]

Τέλος, το προστριβόμενο-στόχος [d^z] πραγματώνεται ως:

- α) [t^s] (239) δ) [t] (242)
β) [ʃ] (240) ε) [c] (243)
γ) [d] (241) στ) [b] (244)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(239) [sti.d ^z i.'ri.a]	→	[t ^s i.t ^s i.'li.a]	στην κυρία	(2;08.00)
(240) ['a.d ^z e.los]	→	['a.ʃe.lo]	Άγγελο	(2;04.03)
(241) ['a.d ^z e.los]	→	['a.de.lo]	Άγγελο	(2;04.03)
(242) [pa.ra.d ^z e.'li.a]	→	[a.pa.ti.'li]	παραγγελία	(2;04.03)
(243) [pa.ra.d ^z e.'li.a]	→	[a.pa.ci.'li]	παραγγελία	(2;04.03)
(244) [va.'d ^z e.li]	→	[a.'be.li]	Βαγγέλη	(2;01.19)

Από όλους τους τρόπους πραγμάτωσης του [d^z], μόνο το [d] εμφανίζεται 2 φορές.

Αυτές οι ποικίλες πραγματώσεις ακόμα και της ίδιας λέξης την ίδια χρονική στιγμή, που περιγράφηκαν στις εν. 4.7.1-4.7.4, είναι χαρακτηριστικές του ενδιάμεσου αναπτυξιακού σταδίου, στο οποίο το παιδί ψάχνει τη φωνολογική «ταυτότητα» της γλώσσας στόχου. Φαίνεται να οφείλονται στο γεγονός ότι τα παιδιά έχουν ενεργές κατά το ίδιο δεδομένο χρονικό διάστημα πολλές ενεργές (φωνολογικές) γραμματικές, τις “multiple parallel grammars”, σύμφωνα με τις Revithiadou & Tzakosta (2004a,2004b) και Tzakosta (2004)¹³⁹.

Οι πιο συχνές αντικαταστάσεις προστριβομένων που προτιμά το παιδί είναι το κορωνικό [t] αντί των προστριβομένων [t^ε]-[t^ς] και δευτερευόντως το [c]. Επίσης, το [t^ς] αντί των [t^ε]-[d^z]-[d^z]. Επιπλέον, τα [t^ε] και [d] για παράδειγμα είναι εν γένει λιγότερο συχνά. Άρα η πυρηνική γραμματική του παιδιού περιλαμβάνει τις πραγματώσεις ως [t] και [t^ς], ενώ οι πραγματώσεις ως [d] και [t^ε] ανήκουν στις περιφερειακές γραμματικές του παιδιού.

Στατιστικά σημαντικότερες αναδείχθηκαν οι γραμματικές (3), (5), (6), (7).

¹³⁹ βλ. και ενότητα 4.1.4, καθώς και Kiparsky (1993), Antilla (2002).

Γραμματική (3): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Φατν >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *Κορ >> *Διαρκές (προτιμώνται κλειστοί, κορωνικοί φθόγγοι, έναντι φατνοουρανικών και κορωνικών προστριβομένων)

Γραμματική (5): *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *ΣύνθΤΡοΑ >> *Φατν >> *Κορ >> *Διαρκές (πιστή πραγμάτωση φατνοουρανικών και κορωνικών προστριβομένων)

Γραμματική (6): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) >> *Ουρ/ση >> *Διαρκές¹⁴⁰ (πραγμάτωση ουρανικοποιημένων κλειστών αντί προστριβομένων)

Γραμματική (7): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Ουρ/ση >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση)¹⁴¹ >> *Διαρκές (πραγμάτωση απλών υπερωικών κλειστών αντί φατνοουρανικών προστριβομένων)

Πυρηνική, για το σύνολο των εκφωνημάτων του παιδιού, είναι η γραμματική (3). Και αυτό διότι το παιδί, από την ηλικία 1;6 έως και την ηλικία 2;9 αποφεύγει τον σύνθετο ΤΡοΑ και τα φατνοουρανικά προστριβόμενα (πραγματώνοντας στη θέση τους κορωνικά κλειστά). Ο περιορισμός *Φατν θα μπορούσε να αντικατασταθεί από τους περιορισμούς *Ουρ/ση, ο οποίος απαγορεύει την ουρανικοποίηση, και θα ιεραρχηθεί πάνω από τον περιορισμό ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) (βλ. και σελ. 80):

Γραμματική (3): *ΣύνθΤΡοΑ >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤΡοΑ) >> *Ουρ/ση >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) >> ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ΤοΑ) >> *Κορ >> *Διαρκές

Η γραμματική-στόχος (5) είναι, ακόμη, περιφερειακή. Οι γραμματικές (1),(2),(4),(6),(7),(8) μαζί με την (5) συναποτελούν τις υβριδικές γραμματικές του παιδιού, όντας παράλληλα ενεργές με την (3). Εκτός από αυτές, οι ποικίλες πραγματώσεις που αναφέρθηκαν στην ενότητα 4.7, δείχνουν ότι υπάρχουν πολλές

¹⁴⁰ Ο περιορισμός *Διαρκές θα μπορούσε εκ πρώτης όψεως να ιεραρχηθεί ψηλά, καθώς το παιδί αποφεύγει την πραγμάτωση του ΔΧ-μέλους [+διαρκές] του προστριβομένου. Όμως, κατά την ίδια περίοδο, το παιδί πραγματώνει απλά [+διαρκή] Σ:

[sxo.'li.o] → [xo.'li.o] σχολείο (2;05.16)

¹⁴¹ Ο περιορισμός ΠΙΣΤ-ΕΕ_(ουρ/ση) έχει ιεραρχηθεί κάτω από τον *Ουρ/ση διότι το παιδί προτιμά την απουράνωση. Θα μπορούσε να γραφεί και ως ΠΙΣΤ-ΕΕ_([+υψηλό, -οπίσθιο]), ώστε να δηλωθεί ο ουρανικός φθόγγος βάσει των ΔΧ του.

ακόμα ενεργές υβριδικές γραμματικές, για τις οποίες δε θα γίνει ανάλυση. Η υπόθεση των Revithiadou & Tzakosta (2004a, 2004b) και Tzakosta (2004), επιβεβαιώνεται¹⁴².

Δεδομένα με συγχώνευση των Δ.Χ των προστριβομένων-στόχων σε έναν φθόγγο δεν βρέθηκαν στα εκφωνήματα του παιδιού, ενώ δεν υπήρχαν ούτε εκφωνήματα με επένθεση μεταξύ των 2 μελών του προστριβομένου στόχου. Αντίθετα στα δεδομένα της Tzakosta (2013:475) υπήρχαν εκφωνήματα με συγχώνευσή μεταξύ των μελών του προστριβομένου (245-246), κάτι που σύμφωνα με την ίδια είναι ένδειξη για την υπόθεση ότι τα προστριβόμενα είναι συμφωνικά συμπλέγματα. Άλλη μια ένδειξη γι' αυτό αποτελεί το ότι και στα δικά της δεδομένα τα προστριβόμενα απλοποιούνται ("they undergo simplification through deletion"-παρ. 247)¹⁴³, όμως στα δεδομένα του Ζαχ. η υπόθεση είναι ότι προτιμά τον αμαρκάριστο, κορωνικό ΤοΑ όπως δείχθηκε σε πολλές περιπτώσεις.

(245) /tsi.bá.i/ ¹⁴⁴ → [θe.fá.i]	τσιμπάει	(M.: 2;02.05)
(246) /pe.tsé.ta/ → [pe.θέ.ta]	πετσέτα	(F.: 2;09.05)
(247) /e.le.ní.tsa/ → [ní.ta]	Ελενίτσα	(B.M.: 1;09.22, 1;10.18)

4.7.5. Σύνοψη ενότητας

Το παιδί δεν έχει κατακτήσει τα προστριβόμενα, καθώς οι πιστές πραγματώσεις ανά προστριβόμενο είναι πολύ λίγες (14%). Από την άλλη έχει φτάσει περίπου στα μέσα της κατάκτησης του σύνθετου ΤΡοΑ τους. Χρησιμοποιεί ποικίλες στρατηγικές για να πραγματώσει ένα προστριβόμενο-στόχο, όπως την απουράνωση ή την απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ μέσω της απαλοιφής κατά πολύ μεγάλο ποσοστό του συριστικού μέλους του προστριβομένου σε σχέση με το [-διαρκές], κλειστό μέλος. Το πιο συχνό Σ που αντικαθιστά ένα προστριβόμενο είναι το κορωνικό κλειστό [t], δευτερευόντως το ουρανικό [c], καθώς και άλλα.

4.8. Σύνοψη κεφαλαίου

Στο παρόν κεφάλαιο αρχικά παρουσιάστηκε και αναλύθηκε η κατανομή για κάθε προστριβόμενο, τόσο ως προς τον ΤΡοΑ, όσο και προς τον ΤοΑ και την ηχηρότητά τους, χρησιμοποιώντας ως μοντέλο ανάλυσης τη Θεωρία του Βέλτιστου. Το παιδί

¹⁴² Βλ. και Kiparky (1993), Anttila (2002).

¹⁴³ Tzakosta (2013.:475)

¹⁴⁴ Ακολουθείται η γραφή της Tzakosta, η οποία τοποθετεί τη λέξη-στόχο σε κάθετες και το [t^h] δε γράφεται με εκθέτη.

- α. δεν έχει κατακτήσει τον ΤοΑ και τον ΤΡοΑ των προστριβομένων, και οι πιστές πραγματώσεις ανά προστριβόμενο είναι πολύ λίγες (14%).
- β. Υψηλά ιεραρχημένοι στις γραμματικές του παιδιού ήταν οι περιορισμοί *ΣύνθΤΡοΑ και *Ουρ/ση (*Φατν) και. Ο Ζαχ. χρησιμοποιεί ποικίλες στρατηγικές για να πραγματώσει ένα προστριβόμενο-στόχο, όπως την απουράνωση ή την απλοποίηση του σύνθετου ΤΡοΑ μέσω της απαλοιφής κατά πολύ μεγάλο ποσοστό του συριστικού μέλους σε σχέση με το [-διαρκές] κλειστό μέλος.
- γ. Το πιο συχνό Σ που αντικαθιστά ένα προστριβόμενο είναι το κορωνικό κλειστό [t], δευτερευόντως το ουρανικό [c], καθώς και άλλα¹⁴⁵, με τις ποικίλες στρατηγικές του παιδιού να δείχνουν ότι έχει ενεργές ταυτόχρονα πολλές παράλληλες γραμματικές (multiple parallel grammars). Βρίσκεται λοιπόν στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο, κατά το οποίο ακόμη αναζητά την τελική φωνολογική «ταυτότητα» της γλώσσας-στόχου.
- δ. Επιπλέον, έγινε σύγκριση μεταξύ ηχηρών vs. άηχων και φατνοουρανικά vs. κορωνικών προστριβομένων. Πιο μαρκαρισμένα δείχθηκε ότι είναι τα ηχηρά έναντι των άηχων και τα φατνοουρανικά, τα οποία φαίνεται να κατακτώνται αργότερα, έναντι των κορωνικών τα οποία έχουν υψηλότερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων (τα κορωνικά).

Παράλληλα, έγινε αναφορά στα προστριβόμενα που πυροδοτούν συμφωνική αρμονία και τα οποία είναι ελάχιστα, αλλά και στα προστριβόμενα που είναι στόχοι συμφωνικής αρμονίας. Εκτός από τα «γνήσια» προστριβόμενα στα δεδομένα του παιδιού, υπάρχουν και αρκετά εκφωνήματα με προστριβόμενα, τα οποία έχουν στόχο άλλο φθόγγο/φθόγγους, κυρίως κλειστά και συριστικά σύμφωνα. Ο λόγος που το παιδί προστριβοποιεί ενώ στόχος δεν είναι κάποιο προστριβόμενο ίσως μπορεί να εντοπιστεί στην υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας. Στο ακόλουθο κεφάλαιο θα γίνει σύγκριση των προστριβομένων με τα κλειστά, τα συριστικά και τα συμφωνικά συμπλέγματα.

¹⁴⁵ Οι Ingram et al. (1980:191) βρήκαν ότι, στον παιδικό λόγο της Αγγλικής, το σύμφωνο που κατά βάση αντικαθιστά το [tʰ] είναι επίσης το [t], ενώ για το [dʰ] ήταν κυρίως το [d] (όπως και στην περίπτωση του Ζαχ.) και δευτερευόντως τα [tʰ]-[dʰ].

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Προστριβόμενα vs. άλλα είδη φθόγγων

Σε αυτό το κεφάλαιο θα επιχειρηθεί μία σύγκριση των προστριβομένων φθόγγων με τα συμφωνικά συμπλέγματα, καθώς και με τα κλειστά και τα συριστικά Σ. Στόχος είναι να βγει ένα συμπέρασμα σχετικά με το ποια κατηγορία προσεγγίζει στις ιδιότητές της τα προστριβόμενα Σ στα εκφωνήματα του παιδιού. Στην ενότητα 5.1 θα συγκριθούν τα προστριβόμενα με τα συμφωνικά συμπλέγματα, στην επόμενη (5.2) θα γίνει σύγκρισή τους με τα κλειστά και στην εν. 5.3 τα προστριβόμενα θα συγκριθούν με τα συριστικά Σ στα εκφωνήματα του παιδιού. Στην ανάλυση για τις άλλες κατηγορίες φθόγγων λαμβάνεται υπόψιν μόνο η βασική κατανομή τους (οι κατηγορίες μελετώνται ως σύνολα). Η εν. 5.4 συνοψίζει το κεφάλαιο.

5.1.Προστριβόμενα vs. συμφωνικά συμπλέγματα

Στα εκφωνήματα του παιδιού υπάρχουν συνολικά 695 εκφωνήματα με στόχο ένα συμφωνικό σύμπλεγμα. Όμως μόλις σε 51 πραγματώνονται και τα 2 μέλη του συμπλέγματος, και από αυτά τα 51, μόλις τα 14 έχουν πραγματοποιηθεί πιστά τα υπόλοιπα 644 απλοποιούνται ή τροποποιούνται. Σχεδιαγραμματικά:

Τα συμπλέγματα για τα οποία θα γίνει λόγος είναι τα συμπλέγματα με /s/ + κλειστό (δευτερευόντως αυτά με τριβόμενο + /s/) και κλειστό + /s/ , τα οποία, αν ληφθεί υπόψιν η υπόθεση ότι τα προστριβόμενα είναι συμφωνικά συμπλέγματα (Joseph & Lee 1988, Householder 1964), θα αντιστοιχούν με τα προστριβόμενα τα οποία επίσης έχουν ως «αριστερό» τους μέλος ένα [-διαρκές] κλειστό και ως «δεξί» τους μέλος ένα [+διαρκές] συριστικό τριβόμενο. Παρατίθεται ξανά το σχήμα 11 ως. 22. Πολλές

έρευνες τα συγκρίνουν μεταξύ τους, π.χ. Tzakosta (2013), Syrika, Nicolaidis et al. (2011).

Σχήμα 22: τα προστριβόμενα ως συμπλέγματα (Joseph & Lee 1988:2)

ts = /t/ + /s/ dz = /d/ + /z/

5.1.1. Συμπλέγματα με /s/ + κλειστό

Τα συμπλέγματα αυτά χαρακτηρίζονται ως «αντιεραρχικά»¹⁴⁶, καθώς παραβιάζουν την κλίμακα της ηχητικότητας¹⁴⁷ στον σχηματισμό τους. Για να είναι ορθά σχηματισμένο ένα σύμπλεγμα, πρέπει το πρώτο σύμφωνο της Έμβασης να είναι λιγότερο ηχητικό από το δεύτερο, το δεύτερο λιγότερο ηχητικό από το τρίτο κ.ο.κ. Το σύμπλεγμα /s/ + κλειστό όμως δεν είναι ορθά σχηματισμένο καθώς το τριβόμενο /s/ έχει μεγαλύτερη ηχητικότητα από το ακόλουθο κλειστό /t/. Σύμφωνα με τον Clements (1990:41-42)¹⁴⁸, η θεωρία της ηχητικότητας «προβλέπει ότι οι συλλαβικές δομές με ακολουθίες τεμαχίων που είναι λιγότερο μαρκαρισμένες ως προς την ηχητικότητα θα κατακτηθούν νωρίτερα σε σχέση με ακολουθίες που είναι περισσότερο μαρκαρισμένες ως προς την ηχητικότητα ή σε σχέση με αυτές που παραβιάζουν την Κλίμακα της Ηχητικότητας, όπως τα αρχικά συμπλέγματα με /s/+κλειστό». Στα εκφωνήματα του παιδιού εντοπίζονται 278 συνολικά με αντιεραρχικά συμφωνικά συμπλέγματα, εκ των οποίων μόλις τα 7 πραγματώνουν και τα 2 μέλη τους ($\approx 2,5\%$), κανένα με πιστή πραγμάτωση, ενώ τα υπόλοιπα 271 ($\approx 97,5\%$) κυρίως απαλείφουν το [+διαρκές] Σ τους και πολύ λίγα υφίστανται συγχώνευση. Και από την άλλη όμως, μόλις το 5,4% των συμπλεγμάτων με κλειστό + /s/, τα οποία ικανοποιούν την Κλίμακα της Ηχητικότητας πραγματώνονται ως διμελή (όχι πιστά). Η διαφορά στην πραγμάτωσή τους είναι στατιστικά ασήμαντη

i) Συμπλέγματα με στόχο [st]

Τα συμπλέγματα με [st] θα μπορούσαν να αντιστοιχηθούν στο [t^s]. Η κατανομή τους είναι η εξής:

α) Σε 77/77 υπάρχει μη πιστή πραγμάτωση (100%)

β) 62/77 απλοποιούνται σε [t] ($\approx 80,5\%$), παραδείγματα (248-249)

¹⁴⁶ Kiparsky (1979:434-435), Morelli (2003:356), Κάππα (υ.έ.: α), Tzakosta (2013)

¹⁴⁷ Jespersen (1904), Kiparsky (1979:432), Selkirk (1984), βλ. και Κάππα (υ.έ.- α:110-111), Tzakosta (2013)

¹⁴⁸ Όπως αντλήθηκε από τους Syrika, Nicolaidis et al. (2011:362)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(248) [o.i.po.lo.zi.'stis] → [o.po.li.'tiç]		ο υπολογιστής	(2;07.09)
(249) [st ^s i.var.'va.rus] → [ti.va.'va.λuç]		στους Βαρβάρους	(2;06.21)

Από τα υπόλοιπα 15:

- α) 7/77 τροποποιήσεις είναι σε [t^s] (≈ 9,1%) -παραδείγματα (250)
β) 2/77 υφίστανται πλήρη απαλοιφή (≈ 2,6%) αλλά και τα 2 πραγματώνονται μέσω μίμησης – παράδειγμα (251)
γ) 5/77 τρέπονται σε φθόγγο εκτός [t], δηλ. σε [d, ç, k, e] (≈ 6,5%) – (252-254)
δ) Σε 2 εκφωνήματα η υπόθεση είναι ότι έχει γίνει αντιστροφή του [t^s] με το [t] – παραδείγματα (255-256)
ε) 1 πραγματώνεται ως [θt] – παράδειγμα (257)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(250) [to.ni.po.lo.zi.'sti] → [to.po.li.'t ^s i]		τον υπολογιστή	(2;07.09)
(251) [sta.fi.'la.t ^s i] → [a.fi.'la.t ^s i (im)]		σταφυλάκι	(2;04.03)
(252) [a.'ster.za] → [a.'de.sa]		αστέρια	(2;02.19)
(253) [sto.sxo.'li.o] → [ko.st ^s ko.'li.o]		στο σχολείο	(2;06.13)
(254) ['sto.ma.tis] → ['eu.ma.tiç]	(στο) στόμα της		(2;04.24)
(255) [o.'ri.ste] → [u.'t ^s i.te]		ορίστε	(2;03.13)
(256) [o.'ri.ste] → [u.'t ^s i.t ^s e]		ορίστε	(2;03.13)
(257) [sta.'ma.ta] → [θta.'ma.ta]		σταμάτα	(2;07.09)

ii) Λοιπά συμπλέγματα ([ft]-[xt]-[sk]-[sp])

Το [sk] θα μπορούσε να αντιστοιχηθεί με το [c^s], αλλόφωνο του [t^s], καθώς και τα 2 αποτελούνται από ένα υπερωικό κλειστό (ουρανικοποιημένο στην περίπτωση του [c^s]) κι ένα συριστικό. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των συμπλεγμάτων υφίσταται απλοποίηση στο πιο αμαρκάριστο, κλειστό μέλος τους (258,261,262). Επίσης, δεν υφίστανται συγχωνεύσεις των Δ.Χ τους όπως τα συμπλέγματα με κλειστό + /s/. Όσον αφορά το [ft] οι περισσότερες λέξεις-στόχοι στις οποίες περιέχεται είναι στη λέξη «αυτό» (259-260). Στο (260) έχει γίνει προστριβοποίηση του [ft] που προκύπτει από την συγχώνευση των Δ.Χ.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(258) [ra.fto.mi.xa.'ni] → [λα.tu.mi.xa.'ni]		ραφτομηχανή	(2;08.16)
(259) [a.'fto] → [a.'t:o]		αυτό	(1;10.07)

- (260) [t^ɛa.'fto] → [t^sa.'t^o] κι αυτό (2;05.27)
 (261) [ti.'ɲi.xta] → [ti.'ni.ta] τη νύχτα (2;05.25)
 (262) [t^ɛ'e.spa.se] → [te.'e.pa.çe] και έσπασε (2;08.21)
 (263) [ska.fti.'t^ɛa] → [ka.pti.'ta] σκαφτικά (2;04.15)

Στο (263) υπάρχουν 2 αντιεραρχικά συμφωνικά συμπλέγματα, με το δεύτερο να πραγματώνει-όχι πιστά-και τα 2 του μέλη. Η Tzakosta (2013:477-478) είχε καταγράψει παρόμοια παραδείγματα, αλλά με το πρώτο σύμπλεγμα στη λέξη-στόχο να αποτελείται από κλειστό + υγρό (264-265):

- (264) /bro.stá/¹⁴⁹ → [bo.θτά] μπροστά
 (265) /xri.stí.na/ → [ti.θτί.na], [θi.θτί.na] Χριστίνα (Chr.: 1;10-2;01)

Τα συμπλέγματα με /s/ + κλειστό φαίνεται να ακολουθούν στις στρατηγικές απλοποίησής τους τα προστριβόμενα, καθώς όπως τα συμπλέγματα αυτά απαλοΐφουν το [+διαρκές] Σ, έτσι και τα προστριβόμενα απαλοΐφουν το [+διαρκές] μέλος τους, διατηρώντας το πιο αμαρκάριστο κλειστό. Στα συμπλέγματα αυτά υπάρχουν ελάχιστα παραδείγματα στα οποία διατηρείται μόνο το τριβόμενο (254). Επίσης, όπως στα συμπλέγματα /s/ + κλειστό είναι λίγες οι φορές που πραγματώνεται το [+διαρκές], έτσι και στα προστριβόμενα πραγματώνεται το [+διαρκές] μέλος ελάχιστα (παρ. 266- βλ. Κεφ. 4, σελ. 50). Το ίδιο βρήκαν και οι Syrika, Nicolaidis et al.. (2011:376) για συμπλέγματα και προστριβόμενα που βρίσκονται όμως σε αρχή λέξης. Τέλος, δεν υπάρχουν επενθέσεις ούτε μεταξύ των 2 Σ ενός συμπλέγματος /s/ + κλειστό ούτε μεταξύ των 2 μελών ενός προστριβόμενου¹⁵⁰.

Κ.Δ-Τύπος ενήλικα Εξαγόμενο παιδιού Λέξη Ηλικία παιδιού

- (266) [ko.t^ɛi.no.sku.'fi.t^sa] → [ku.si.'si.ta] Κοκκινোসκουφίτσα (2;04.24)

Όμως, σε αντίθεση με τα προστριβόμενα, δεν υπάρχουν πιστές πραγματώσεις των συμπλεγμάτων με /s/ + κλειστό. Το παιδί, δεν έχει ξεκινήσει καν να κατακτά αυτά τα συμπλέγματα, άρα ως προς αυτό διαφέρουν σημαντικά από τα προστριβόμενα.

¹⁴⁹ Ακολουθείται η γραφή της Tzakosta (2013), όπου ο εισαγόμενος τύπος τίθεται σε κάθετες.

¹⁵⁰ Βλ. και Tzakosta (2013: 475)

5.1.2. Συμπλέγματα με κλειστό + /s/

Τα συμπλέγματα που αποτελούνται από κλειστό + /s/ και είναι ορθά σχηματισμένα επειδή ικανοποιούν την κλίμακα της ηχητικότητας¹⁵¹, υφίστανται και αυτά απλοποιήσεις στη συντριπτική τους πλειοψηφία. Συγκεκριμένα, από τα 111 κανένα δεν πραγματώνεται πιστά, μόλις 6 πραγματώνονται ως διμελή (≈5,4%) και τα υπόλοιπα 105 (≈94,6%) υφίστανται πρωτίστως συγχώνευση (παρ. 299), δευτερευόντως απαλοιφή του ενός τους μέλους (παρ. 300-302) και σχεδόν ποτέ απαλοιφή και των 2 Σ που τα αποτελούν. Οι στρατηγικές απλοποίησης αυτών των συμπλεγμάτων είναι :

α) Συγχώνευση των Δ.X των δύο Σ που είναι και η συχνότερη στρατηγική ειδικά από την ηλικία 2;04.03 κ.ε.– παρ. (299)¹⁵²

β) Απαλοιφή του [+διαρκούς], άρα και πιο μαρκαρισμένου Σ εφόσον το παιδί βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο – παρ. (300-302)

Στα παραδείγματα (267-270) το ίδιο εκφώνημα πραγματώνεται με 4 διαφορετικούς τρόπους την ίδια χρονική στιγμή, λόγω της επίδρασης των πολλαπλών παράλληλων γραμματικών (Revithiadou & Tzakosta 2004a, 2004b, Tzakosta 2004) που συζητήθηκαν στο κεφάλαιο 4 (βλ. και ενότητα 1.4):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(267) [ta.'ksi.ði]	→	['ti.γi]	ταξίδι	(1;11.09)
(268) [ta.'ksi.ði]	→	['gi.γi]	ταξίδι	(1;11.09)
(269) [ta.'ksi.ði]	→	['ki.γi]	ταξίδι	(1;11.09)
(270) [ta.'ksi.ði]	→	['ji]	ταξίδι	(1;11.09)

Στα (267,271,272) υπάρχει συγχώνευση Δ.X: το [t] φέρει τον αμαρκάριστο ΤοΑ (κορωνικός) από το [s] του συμπλέγματος και τον αμαρκάριστο ΤΡοΑ ([-διαρκές]) από το [k] (267) και από το [p] (272). Στο (272), από τη συγχώνευση διατηρήθηκε και το [+διαρκές] [s] του συμπλέγματος, το οποίο υπέστη προστριβοποίηση.

Στα παραδείγματα (273-274) έχει απαλοφεί το πιο μαρκαρισμένο, [+διαρκές] μέλος του συμπλέγματος.

¹⁵¹ Kiparsky (1979:432), Selkirk (1984). Βλ. και Κάππα (υ.έ. α:111), Tzakosta (2013: 479), Tzakosta & Karra (2007) & Tzakosta (2007).

¹⁵² «Το σύμφωνο που παράγεται μέσω της συγχώνευσης, όπως έχει αποδειχτεί στατιστικά, φέρει τα αμαρκάριστα χαρακτηριστικά τρόπου και τόπου άρθρωσης των συμφώνων που απαρτίζουν το σύμπλεγμα-στόχο». (Κάππα υ.έ. β:83)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(271) [psi.'la]	→ [tʰi.'la]	ψηλά	(2;03.13)
(272) [psi.'la]	→ [ti.'la]	ψηλά	(2;03.07)
(273) [psi.'la]	→ [pi.'la]	ψηλά	(2;03.01)
(274) [xar.'tʃa]	→ [xa.'ta]	χαρτιά	(2;05.27)

Στα παραδείγματα (271-273) και (275-277) παρατηρούνται 3 διαφορετικοί τρόποι πραγμάτωσης για το ίδιο σύμπλεγμα, αλλά σε διαφορετική ηλικία. Στα (275,277) έχει γίνει συγχώνευση Δ.X (διατηρείται ο ΤοΑ από το [g] και ο ΤΡοΑ [+διαρκές] από το [z]), ενώ στο (276) έχει απαλοιφεί το [+διαρκές] Σ, [z].s

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(275) [de.'gzero]	→ [de.'ce.o]	δεν ξέρω	(2;09.05)
(276) [de.'gzero]	→ [e.'ge.o]	δεν ξέρω	(2;03.14)
(277) [de.'gzero]	→ [e.'je.lo]	δεν ξέρω	(2;03.01)

Στα (278-280) παρατηρούνται και πάλι 3 διαφορετικοί τρόποι πραγμάτωσης για το ίδιο σύμπλεγμα ([ks]), αλλά σε διαφορετική ηλικία. Η Papadopoulou (2000) παρατήρησε ότι το [ks] κατακτάται στα ΝΕ νωρίτερα από τα προστριβόμενα [tʰ] και [dʒ]¹⁵³. Το παιδί όμως δεν πραγματώνει κανένα [ks] πιστά, αλλά έχει αρκετές πιστές πραγματώσεις για τα [tʰ] και [dʒ] (βλ. Κεφ. 4). Στο (281), το [t] είναι αποτέλεσμα συγχώνευσης Δ.X: διατηρείται ο ΤΡοΑ (-διαρκές) από το [p] και ο ΤοΑ (φατνιακό) του [e] (το οποίο είναι φατνο-ουρανικό). Τα (282-285) είναι μερικά από αυτά στα οποία πραγματώνονται 2 μέλη του συμπλέγματος-στόχου, αλλά όχι πιστά:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(278) ['e.kso]	→ ['e.to]	έξω	(2;04.03)
(279) ['e.kso]	→ ['a.ko]	έξω	(2;00.29)
(280) ['e.tʰo]	→ ['e.kso]	έξω	(2;06.21)
(281) ['pea.se.me]	→ ['ta.se.me]	πιάσε με	(2;06.21)
(282) [psa.'li.di]	→ ['pla.ti.zi]	ψαλίδι	(2;04.13)
(283) ['e.pea.sa]	→ ['e.pʃa.ʃa]	έπιασα	(2;04.13)
(284) [na.to.'ko.pso]	→ [na.to.'ka.pto]	να το κόψω	(2;07.09)
(285) [tʰe.de.'do.ra.pse]	→ [tʰe.'to.ʎa.pje]	και δεν το' ραψε	(2;08.16)

¹⁵³ Αντλήθηκε από Syrika, Nicolaidis et al. (2011:366).

Τα προστριβόμενα με κλειστό + /s/ υφίστανται πολύ περισσότερο συγχωνεύσεις των Δ.Χ τους παρά απαλοιφή του [+διαρκούς] φθόγγου (τριβόμενο ή υγρού). Αντίθετα, τα συμπλέγματα αποτελούμενα από /s/ + κλειστό και τα προστριβόμενα απλοποιούνται στο αμαρκάριστο, αντίστοιχα, [-διαρκές] Σ και [-διαρκές] μέλος τους. Το παιδί σχεδόν ποτέ δε διατηρεί μόνο το [+διαρκές] Σ. Δεν υπάρχουν δηλαδή εκφωνήματα όπως ['e.kso] → ['e.so]. Το κοινό που έχουν αυτά τα συμπλέγματα (κλειστό + /s/) με τα προστριβόμενα καθώς και με πολλά φαινόμενα που σχολιάστηκαν στα εκφωνήματα του παιδιού, είναι ότι προτιμάται ο αμαρκάριστος, κορωνικός ΤοΑ. Άλλο ένα κοινό είναι ότι δεν υπάρχουν επενθέσεις ούτε μεταξύ των 2 Σ ενός συμπλέγματος με κλειστό + /s/ ούτε μεταξύ των 2 μελών ενός προστριβόμενου.¹⁵⁴

Αν όμως ιδωθούν σαν σύνολο, αυτά τα συμπλέγματα όπως και τα συμπλέγματα με /s/ + κλειστό, δεν έχουν καμία πιστή πραγμάτωση, κάτι που τα φέρνει σε αντιδιαστολή με τα προστριβόμενα, από τα οποία υπάρχουν αρκετές πιστές πραγματώσεις (≈ 14%-βλ. προηγούμενο κεφάλαιο).

5.1.3. Σύνοψη ενότητας

Η κατάκτηση των συμπλεγμάτων αποτελούμενα από κλειστό + /s/ ή /s/ + κλειστό δεν έχει ξεκινήσει. Οι Gierut & O'Connor (2002) παρατήρησαν ότι τα προστριβόμενα, στο μεγαλύτερό τους ποσοστό, κατακτήθηκαν πριν από τα συμπλέγματα¹⁵⁵, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται στα δεδομένα του Ζαχ. , αφού τα προστριβόμενα πραγματώνονται πιστά συστηματικότερα από τα συμπλέγματα. Τα προστριβόμενα θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι εμφανίζουν αρκετές κοινές ιδιότητες με τα προαναφερθέντα συμπλέγματα, αλλά δεν είναι συμπλέγματα. Αν ήταν, θα προβλεπόταν να μην πραγματώνονται πιστά, έστω και σε μικρό ποσοστό.

Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τα ευρήματα των Syrika, Nicolaidis et al. (2011:380), οι οποίοι βρήκαν ότι τα συμπλέγματα [ps]-[ks] στα δεδομένα τους πραγματώνονταν με μεγαλύτερη επιτυχία σε σχέση με το [t^s]. Επίσης, οι Syrika, Nicolaidis et al.(2011) ισχυρίζονται ότι η (μη) επιτυχία πραγμάτωσης του [ts] δείχνει ότι «δεν είναι προστριβόμενο στον παιδικό λόγο επειδή κατακτάται περίπου την ίδια περίοδο με τα άλλα συμφωνικά συμπλέγματα¹⁵⁶». Η έρευνά τους βέβαια ήταν μεγαλύτερη τόσο σε

¹⁵⁴ Βλ. και Tzakosta (2013:475)

¹⁵⁵ Όπως αντλήθηκε από τους Syrika, Nicolaidis et al. (2011:363)

¹⁵⁶ Όπως στην υποσημείωση 148, σσ. 380

χρονική διάρκεια όσο και σε αριθμό υποκειμένων (μελέτησαν 60 παιδιά ηλικίας 2-5 ετών) και αφορούσε μόνο συμπλέγματα/προστριβόμενα σε αρχή λέξης: από την άλλη μελέτησαν μόνο το [t^s]. Όμως στα δεδομένα του Ζαχ. συμβαίνουν τα αντίθετα, καθώς πρώτα εμφανίζονται τα [t^s]-[t^ε], τη στιγμή που η (πιστή) πραγμάτωση συμπλεγμάτων είναι μηδενική. Συγκεκριμένα σε αρχή λέξης, το παιδί έχει ≈ 7,4 % πιστές πραγματώσεις προστριβομένων και καμία πιστή πραγμάτωση για σύμπλεγμα.

Μια άλλη πιθανή εξήγηση που προτείνουν οι Syrika, Nicolaidis et al. (2011:380) για την αναντιστοιχία μεταξύ της κατάκτησης προστριβομένων και συμπλεγμάτων, είναι ότι έχουν να κάνουν με τη συχνότητα¹⁵⁷ των φωνημάτων στις λέξεις μιας γλώσσας (lexical phoneme frequency effects). Μελετώντας τη βάση δεδομένων ILSP (Hatzigeorgiu et al., 2000), παρατήρησαν ότι υπήρχαν 221 λέξεις που περιείχαν [st] αλλά μόνο 35 με [t^s]. Σημειώνουν όμως ότι η συχνότητα των συμπλεγμάτων στη ΝΕ δεν είναι αξιόπιστος παράγοντας πρόβλεψης της ακρίβειας με την οποία πραγματώνονται αυτά τα συμπλέγματα, καθώς το μη συχνό σύμπλεγμα [sp] έχει υψηλή πραγμάτωση στα δεδομένα τους.

Στα δεδομένα του Ζαχ., κάποια προστριβόμενα είναι συχνότερα από ένα σύμπλεγμα, π.χ. τα εκφωνήματα με [t^ε] είναι 291 και τα εκφωνήματα με [st] μόλις 77. Το [t^ε] έχει έστω ένα χαμηλό ποσοστό πιστής πραγμάτωσης (≈ 6,5%) ενώ το [st] 0%. Από την άλλη τα ηχηρό [d²] εμφανίζεται σε μόλις 29 εκφωνήματα και έχει υψηλότερο ποσοστό πιστής πραγμάτωσης (41%) από τα συχνότερα [t^ε]-[st]. Οπότε φαίνεται ότι ούτε στα δεδομένα του παιδιού η συχνότητα δεν είναι τόσο αξιόπιστος παράγοντας για την πρόβλεψη της κατάκτησης ενός προστριβόμενου.

Τέλος, τα συμπλέγματα, τις περισσότερες φορές απλοποιούνται είτε συγχωνεύουν τα Δ.Χ τους σε έναν φθόγγο, άρα χάνουν κάτι από τον διπλό ΤΡοΑ (των 2 Συμφώνων) τους καθώς οι 2 φθόγγοι γίνονται ένας. Αντίθετα, τα προστριβόμενα διατηρούν τον σύνθετο ΤΡοΑ τους σε ποσοστό 43%. Αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι το παιδί βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο και δεν έχει κατακτήσει ακόμη τη μαρκαρισμένη δομή 2 συμφώνων σε σειρά, αλλά έχει ξεκινήσει να κατακτά τον λιγότερο μαρκαρισμένο-εφόσον αναφέρεται σε ένα τεμάχιο-σύνθετο ΤΡοΑ των προστριβομένων.

Άρα, θα μπορούσαμε να καταλήξουμε στο ότι

¹⁵⁷ Για το ρόλο της συχνότητας στη γλωσσική κατάκτηση, βλ. Εν. 4.1

- ✓ Τα προστριβόμενα μπορεί να μοιάζουν με τα συμπλέγματα ως προς κάποιες στρατηγικές απλοποίησης οι οποίες όμως καθοδηγούνται από την προτίμηση του παιδιού για αμαρκάριστες δομές συγκεκριμένα για τον κορωνικό ΤοΑ, στο στάδιο όπου βρίσκεται· όμως, δεν είναι συμπλέγματα - τουλάχιστον αυτό δείχνουν δεδομένα του Ζαχ. - όπως ισχυρίστηκαν ή υπέθεσαν οι Joseph & Lee (1988) και Householder (1964).

Βέβαια, σε άλλες γλώσσες, π.χ. στην Πολωνική (286-289), υπάρχουν και συμπλέγματα αποτελούμενα από [t] / [d] + συριστικό (τουλάχιστον προφέρονται σαν συμπλέγματα):

- (286) [tʃe] «τρία (αριθμός)»
- (287) [tʃet^he] «τρίτος»
- (288) [dzem] «μαρμελάδα» (Οργανική πτώση ενικού)
- (289) [dʒer] «μέρα»

5.2. Προστριβόμενα vs. κλειστά Σύμφωνα

Τα κλειστά σύμφωνα της ΝΕ (και της Κ.Δ) είναι τα εξής (πίνακας 52):

[Πίνακας 52]: Τα κλειστά Σ της ΝΕ και της Κ.Δ

ΤοΑ	Ηχηρότητα	
	Ηχηρό	Αηχο
Χειλικό	b	p
Κορωνικό	d	t
Υπερωικό	g	k

Τα κλειστά θεωρούνται τα πιο αμαρκάριστα σύμφωνα, καθώς μεταξύ άλλων είναι και τα πρώτα που εμφανίζονται κατά τη γλωσσική κατάκτηση ενώ η παρουσία πιο μαρκρισμένων Σ (π.χ. τριβομένων) προϋποθέτει την παρουσία των κλειστών (Jakobson 1941/1968:51)¹⁵⁸. Ήδη από την ηλικία του βαβίσματος τα παιδιά ξεκινούν πραγματώνοντας κλειστούς φθόγγους, π.χ. [bababa], [tatata], [dadada]. Στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο η κατάκτησή τους αυξάνεται δραματικά μέχρι να ολοκληρωθεί. Τα κλειστά στα ΝΕ συμμετέχουν και σε συμφωνικά συμπλέγματα.

¹⁵⁸ Βλ. και Blevins (2004), Κάππα (υ.έ. β), .Κάππα (υ.έ. α:84),

5.2.1. Τα κλειστά στον λόγο του παιδιού

Στην ηλικία που βρίσκεται το παιδί που μελετήθηκε (2;9), η κατάκτηση των κλειστών πρέπει να θεωρείται προχωρημένη, πράγμα που όντως συμβαίνει. Θα εξεταστούν μόνο τα υπερωικά και τα κορωνικά κλειστά σε σύγκριση με τα φατνοουρανικά και κορωνικά προστριβόμενα αντίστοιχα· τα χειλικά κλειστά δεν μπορούν να συγκριθούν με τα προστριβόμενα, διότι στα ΝΕ δεν υπάρχουν χειλικά προστριβόμενα. Συνολικά, τα κλειστά στα δεδομένα του Ζαχ. είναι 2573. Η κατανομή τους έχει ως εξής (πίνακας 53 και γράφημα 32):

[Πίνακας 53]: Κατανομή πραγμάτωσης των κλειστών Σ

Πιστή πραγμάτωση	Μη πιστή πραγμάτωση	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
2115	317	141

Στο γράφημα 32 είναι φανερό ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία τα κλειστά πραγματώνονται πιστά (82%) άρα αν χρησιμοποιηθεί το κριτήριο του 75 %, πρέπει να θεωρούνται κατακτημένα. Λίγες είναι οι μη πιστές πραγματώσεις (12%) και ελάχιστες οι απαλοιφές τους (6%)¹⁵⁹. Άρα, και εφόσον το παιδί προτιμά τις αμαρκάριστες δομές, επιβεβαιώνεται ότι και τα κλειστά είναι αμαρκάριστοι φθόγγοι. Ήδη από πολύ νωρίς (1;6) ξεκινά η πιστή πραγμάτωσή των χειλικών και υπερωικών κλειστών (άηχων και ηχηρών-παρ. 290-294) τα οποία κάποιες φορές αντικαθιστούν

¹⁵⁹ Οι περισσότερες μη πιστές πραγματώσεις αφορούν τα κλειστά που συμμετέχουν σε σύμπλεγμα κλειστό + /s/. Σε περίπτωση που το σύμπλεγμα αποτελείται από /s/ + κλειστό, διατηρείται το κλειστό Σ. Για τα συμπλέγματα, βλ. προηγούμενη ενότητα.

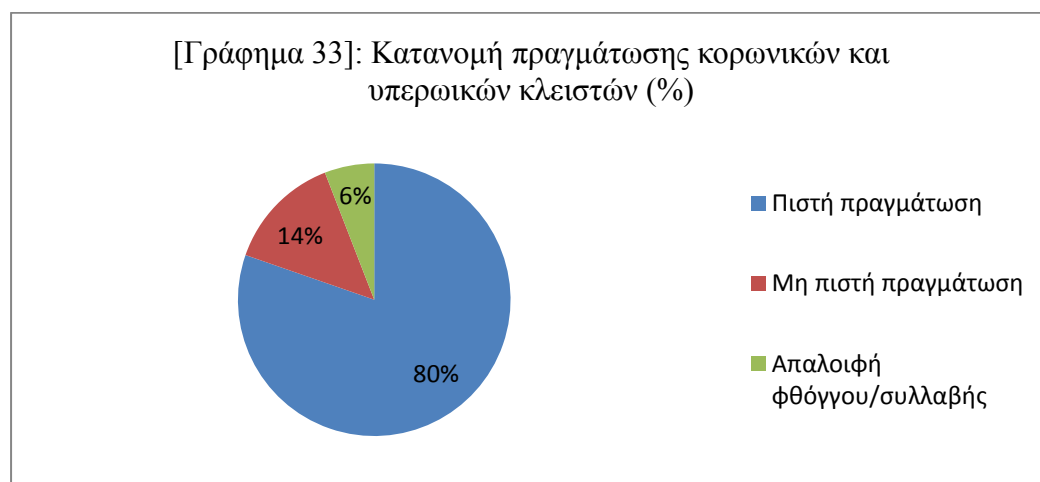
τα τριβόμενα (294) και ακολουθούν τα κορωνικά (άηχα και ηχηρά) τα οποία αντικαθιστούν και κάποια προστριβόμενα (ηλικία 1;09.04 κ.ε. – παρ. 295-297).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(290) [ka.'ka]	→ [ka.'ka]	κακά	(1;06.15)
(291) ['gol]	→ ['go]	γκολ	(1;06.15)
(292) [tra.'ba.la]	→ ['be]	τραμπάλα	(1;06.15)
(293) [pa.'pu]	→ ['pa]	παππού	(1;06.15)
(294) ['ya.la]	→ ['ga]	γάλα	(1;08.02)
(295) ['ste.la]	→ ['te]	Στέλλα	(1;09.04)
(296) [ko(n).sta.di.no]	→ ['do]	(τον) Κωνσταντίνο	(1;10.07)
(297) ['d'in]	→ ['din]	τζιν	(1;10.07)

Τα κορωνικά και υπερωικά κλειστά στα δεδομένα του παιδιού είναι συνολικά 1595 και η κατανομή τους είναι η εξής (πίνακας 54 και γράφημα 33):

[Πίνακας 54]: Κατανομή πραγμάτωσης κορωνικών και υπερωικών κλειστών

Πιστή πραγμάτωση	Μη πιστή πραγμάτωση	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
1281	220	94

Όπως φαίνεται στο γράφημα 33, και τα κορωνικά έχουν υψηλό ποσοστό πιστής πραγμάτωσης (80%), άρα πρέπει σύμφωνα με το κριτήριο του 75% να θεωρηθούν ήδη κατακτημένα. Όσον αφορά τη γενική κατανομή τους πάντως, διαφέρουν από τα προστριβόμενα, τα οποία έχουν μόλις 14 % πιστότητα πραγμάτωσης και 82% μη

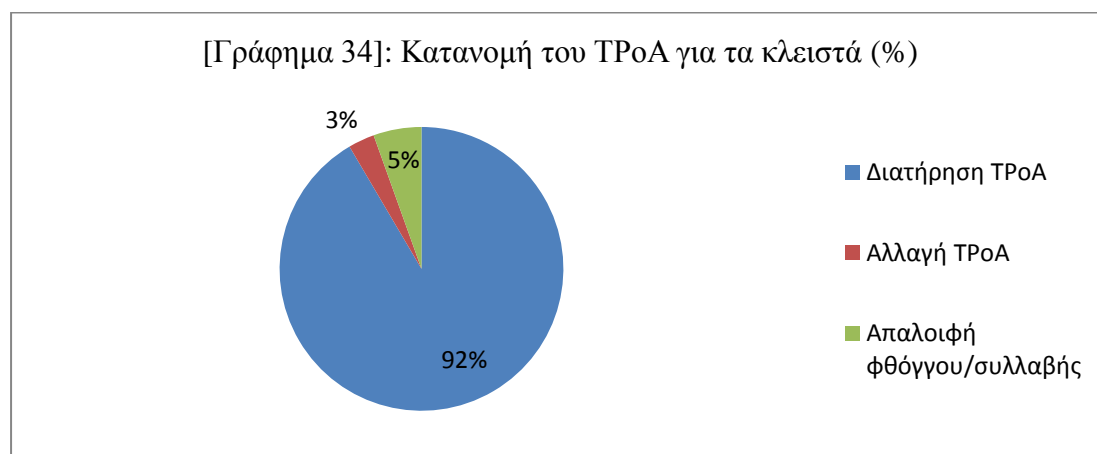
πιστότητα. Κοινό έχουν μόνο τις απαλοιφές (4% για τα προστριβόμενα, 6% για τα κλειστά). Στις ακόλουθες ενότητες θα μελετηθεί η κατανομή του ΤΡοΑ, του ΤοΑ και της ηχηρότητάς τους.

5.2.2. Κατανομή κλειστών ως προς τον Τρόπο Άρθρωσης

Τα κλειστά έχουν σαν χαρακτηριστικό του ΤΡοΑ τους το Δ.Χ [-διαρκές]. Πραγματώνουν πιστά το Δ.Χ του ΤΡοΑ τους σε πολύ μεγάλο ποσοστό (92%), και το αμαρκάριστο Δ.Χ του ΤΡοΑ τους αλλάζει ελάχιστα (3%), πράγματα αναμενόμενα. Δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερη προτίμηση του παιδιού μεταξύ ηχηρών/άηχων, κορωνικών/υπερωικών κλειστών ως προς τη διατήρηση ή αλλαγή του ΤΡοΑ (πίνακας 55 και γράφημα 34).

[Πίνακας 55]: Κατανομή του ΤΡοΑ για τα κλειστά (για το Δ.Χ [+ / -διαρκές])

Διατήρηση ΤΡοΑ (πραγμάτωση ως [+διαρκές])	Αλλαγή ΤΡοΑ (πραγμάτωση ως [- διαρκές])	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
2351	81	141

Η κατανομή του ΤΡοΑ για τα κορωνικά και υπερωικά κλειστά έχει ως εξής (πίνακας 56 και γράφημα 35):

[Πίνακας 56]: Κατανομή του ΤΡοΑ για τα κορωνικά και υπερωικά κλειστά

Διατήρηση ΤΡοΑ	Αλλαγή ΤΡοΑ	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
1419	82	94

[Γράφημα 35]: Κατανομή του ΤΡοΑ για τα κορωνικά και υπερωικά κλειστά (για το Δ.Χ [+ / - διαρκές], %)

Βάσει του γραφήματος (35) η διατήρηση του ΤΡοΑ των υπερωικών και κορωνικών κλειστών έχει υψηλότερο ποσοστό ήδη από την ηλικία 1;6 (89% - παρ. 290-297 παραπάνω) και ελάχιστες αλλαγές (5% - παρ. 298-299), κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τα προστριβόμενα, των οποίων τα ποσοστά διατήρησης (43%) και αλλαγής-απλοποίησης του ΤΡοΑ (51%) είναι περίπου ίδια. Είναι άξιο αναφοράς το ότι όταν τα [k]-[t] αποτελούν μέλη ενός συμπλέγματος, συγχωνεύονται με το διπλανό τους Σ και αρκετές φορές προκύπτει ένα κορωνικό προστριβόμενο (298). Κορωνικό προστριβόμενο προκύπτει όμως και από ένα απλό (κορωνικό) κλειστό-βλ. σχήμα 23 (πιθανόν λόγω του ότι το παιδί αντιλαμβάνεται λανθασμένα το κλειστό ως προστριβόμενο¹⁶⁰, παρ. 299 και σχήμα 23). Σπάνια το [-διαρκές] κλειστό γίνεται τριβόμενο (300):

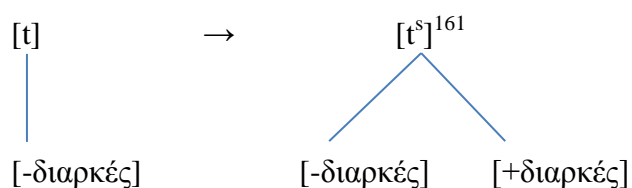
<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(298) ['a.ni.kse]	→	['a.ni.tʰe]	άνοιξε	(2;05.27)
(299) [ka.'ti.na]	→	[ka.'tʰi.na]	Κατίνα	(2;03.01)
(300) [ku.'lu.ri]	→	[yu.'lo]	κουλούρι	(2;03.22)

Άρα:

- ✓ Τα προστριβόμενα είναι *πιο μαρκαρισμένοι* φθόγγοι ως προς τον ΤΡοΑ, αφού αν ήταν όντως κλειστοί φθόγγοι σύμφωνα με τη βιβλιογραφία θα περιμέναμε να μοιάζουν με τα κλειστά ως προς την κατανομή του ΤΡοΑ. Αντίθετα, διαφέρουν.

¹⁶⁰ Υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας. Syrika, Nicolaidis et al. (2011:1926), Guion (1998), Zygis et al. (2008), Recasens & Espinosa (2009)

Σχήμα 23: Η προστριβοποίηση των κλειστών

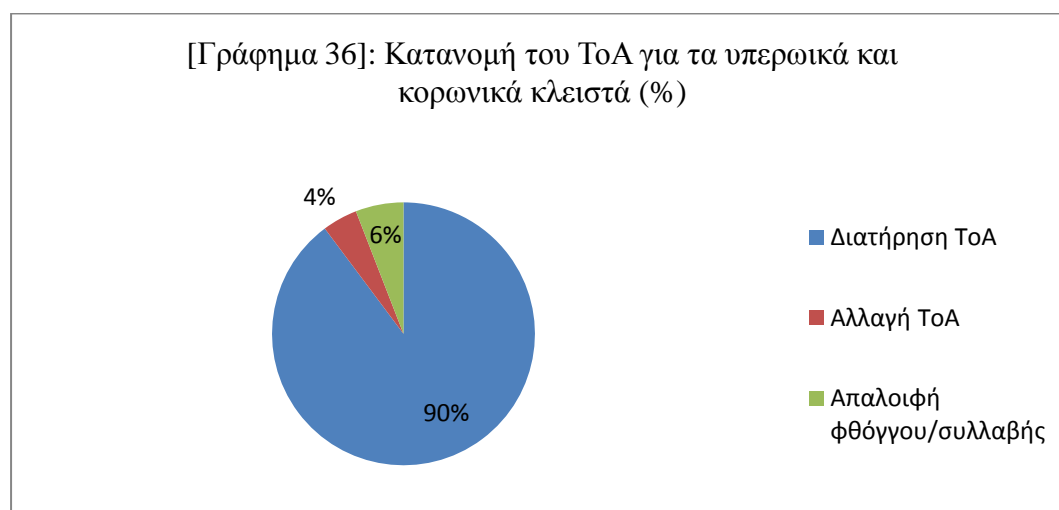

5.2.3. Κατανομή κλειστών ως προς τον Τόπο Αρθρωσης

Και η διατήρηση του ΤοΑ των κλειστών κυμαίνεται σε πολύ υψηλά ποσοστά (90%). Εξάλλου ο κορωνικός ΤοΑ είναι ο αμαρκάριστος¹⁶². Τη μικρότερη διατήρηση ΤοΑ έχει το υπερωικό [k] (περ. 90%)¹⁶³, και αυτό διότι μετέχει σε πολλές συγχωνεύσεις συμφωνικών συμπλεγμάτων ([ks]) με αποτέλεσμα να πραγματώνεται ένα [t] (πίνακας 57 και γράφημα 36).

[Πίνακας 57]: Κατανομή του ΤοΑ για τα υπερωικά και κορωνικά κλειστά

Διατήρηση ΤοΑ	Αλλαγή ΤοΑ	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
1432	69	94

Τα υπερωικά κλειστά μάλιστα, ηχηρά και άηχα, όταν διατηρούν τον ΤΡοΑ τους διατηρούν και τον ΤοΑ τους ακόμη κι όταν αλλάζουν ηχηρότητα (301) με ελάχιστες

¹⁶¹ Η σειρά των Δ.Χ [-διαρκές] και [+διαρκές] δεν υπονοεί ότι υποτίθεται η σειριακή διάταξή τους στη βαθεία δομή

¹⁶² Βλ. μεταξύ άλλων Kean (1975), Blust (1979), Paradis and Prunet (1991), Κάππα (υ.έ:β).

¹⁶³ Μ. Ο. διατήρησης του ΤοΑ των κορωνικών και υπερωικών κλειστών είναι το 95 %.

εξαιρέσεις (302), εκτός αν βρίσκονται σε σύμπλεγμα, οπότε – τις περισσότερες φορές - αλλάζουν ΤοΑ λόγω συγχώνευσης (παρ. 303, όπου διατηρείται ο κορωνικός ΤοΑ από το [s] και το αμαρκάριστο Δ.Χ ΤΡοΑ [-διαρκές] από το [k]) - βλ. Σχήμα 17:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(301) [a.ga.'la]	→	[a.ka.'la]	αγκαλιά	(2;03.01)
(302) [ba.'ba.ka]	→	[ba.'ba.ta]	μπαμπάκα	(2;02.19)
(303) ['e.kso]	→	['e.to]	έξω	(2;03.01)

Επίσης, όπως και στην περίπτωση των φατνοουρανικών προστριβομένων σε σχέση με τα κορωνικά, τα υπερωικά κλειστά διατηρούν σε μικρότερο βαθμό τον ΤοΑ τους (85%) σε σχέση με τα κορωνικά (93%)

Ο ΤοΑ αλλάζει είτε μέσω αρμονίας (306,309) (ενώ στα προστριβόμενα οι αλλαγές του ΤοΑ προκύπτουν λόγω πραγμάτωσης του αμαρκάριστου ΤοΑ) είτε μέσω συγχώνευσης Δ.Χ από σύμπλεγμα (307-308,310-311).

Αξιοσημείωτο είναι και το ότι τα υπερωικά κλειστά σπάνια τρέπονται σε κορωνικά, όταν βρίσκονται εκτός συμπλέγματος, όπως στο (306) όπου το [k] παίρνει τον ΤοΑ (κορωνικό) του [t]. Το [ks] όμως πολλές φορές τρέπεται σε [t^s] (307)¹⁶⁴. Αντιθέτως, τα φατνοουρανικά προστριβόμενα [t^ε]-[d^z] αλλάζουν συστηματικά τον ΤοΑ τους και προτιμάται ο κορωνικός. Κάποιες φορές εμφανίζεται *by default* ένα [c] αντί του [t] (304). Παρόμοιες περιπτώσεις με default εμφάνιση του [c] είδαμε και στο [t^s] αλλά δεν ήταν συχνές (305). Δεν υπάρχουν σχεδόν καθόλου εκφωνήματα (είναι μόνο 2 για την ακρίβεια, παρ. 109-110) στα οποία ένα προστριβόμενο να βρίσκεται σε σύμπλεγμα.

Στο (308) πραγματώνεται ο ΤοΑ του [k] (υπερωικός) και ο ΤΡοΑ([-διαρκές]) από το [t]. Στο (309) το [t] έχει υποστεί αρμονία του υπερωικού ΤοΑ λόγω του [k]. Στο (310) πραγματώνεται ο ΤοΑ του [s] (κορωνικός) και ο ΤΡοΑ([-διαρκές]) από το [k]. Στο (311) πραγματώνεται ο ΤοΑ του [z] (κορωνικός) και ο ΤΡοΑ([-διαρκές]) από το [g]¹⁶⁵. Στα παραδείγματα (312-313) ο ΤοΑ του [t] φαίνεται να αλλάζει λόγω του γειτονικού στρογγυλού Φ [u] το οποίο έχει δευτερεύοντα ΤοΑ χειλικό (Κάππα, υ.έ. α):

¹⁶⁴ Θα ήταν βέβαια λάθος να συγκριθεί το [k] σε σύμπλεγμα με ένα προστριβόμενο που δεν είναι σε σύμπλεγμα.

¹⁶⁵ Στα 310-311, παρά τη συγχώνευση, η ηχηρότητα διατηρείται.

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(304) [pe.'t ^s e.ta]	→ [pe.'pe.ca]	πετσέτα	(2;02.19)
(305) ['e.t ^s i]	→ ['e.ci]	έτσι	(2;08.00)
(306) [ka.'t ^s i.ka]	→ [ka.'t ^s i.ta]	κατσίκια	(2;03.24)
(307) [na.'pe.kso]	→ [na.'pe.t ^s o]	να παίζω	(2;06.21)
(308) ['xte.na]	→ ['ke.na]	χτένα	(2;01.26)
(309) [kar.zo.'ta.t ^s is]	→ [ka.u.'ko.ko]	Καρυωτάκης	(1;08.02)
(310) [e.'ksan.θi.ma]	→ [e.'ta.εi.ma]	εξάνθημα	(2;07.23)
(311) [de.'gze.ro]	→ [e.'de.o]	δεν ξέρω	(2;07.23)
(312) [tu.a.'dre.a]	→ [pu.na.'de.a]	του Αντρέα	(2;06.21)
(313) [ku.'te.la]	→ ['pe]	κουτέλα	(1;09.04)

Ακόμη, τόσο τα ηχηρά ([g]-[d]) όσο και τα άηχα ([k]-[t]) κλειστά έχουν ίσα ποσοστά διατήρησης του ΤοΑ (95,2 vs. 95,4 % αντίστοιχα) κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τα προστριβόμενα, αφού τα άηχα [t^h]-[t^s] αλλάζουν σε μεγαλύτερο ποσοστό τον ΤοΑ τους (59%) σε σχέση με τα ηχηρά (μόλις 14%). Βέβαια, δεν πρέπει να παραβλεφθεί το γεγονός ότι τα άηχα προστριβόμενα που ανεβάζουν το ποσοστό αλλαγής του ΤοΑ είναι τα φατνοουρανικά [t^h] (και όχι το [t^s]) τα οποία πραγματώνονται με τον αμαρκάριστο, κορωνικό ΤοΑ. Τα υπερωικά κλειστά αντιθέτως διατηρούν τον ΤοΑ τους. Τέλος, τα (κορωνικά και υπερωικά) κλειστά έχουν ποσοστό συμμετοχής στη συμφωνική αρμονία ως πυροδοτές (triggers) ≈10,7% (21/196) στο σύνολο των περιπτώσεων συμφωνικής αρμονίας. Αναλυτικά:

α) 13 εκφωνήματα/ 196 συνολικά περιπτώσεις αρμονίας (≈ 6,6 %) πυροδοτούνται από κορωνικό κλειστό (314)

β) 8 εκφωνήματα/ 220 συνολικά περιπτώσεις αρμονίας (≈ 4,1 %) πυροδοτούνται από υπερωικό κλειστό (315)

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(314) ['na.ti]	→ ['ta.ti]	να' τη	(2;01.26)
(315) [de.do.'si.ko.se]	→ [e.to.'ki.ko.si.'te]	δεν το σήκωσε	(2;06.21)

Τα προστριβόμενα είναι πυροδοτές σε ποσοστό μόλις 4,1% (8/196) στο σύνολο των περιπτώσεων συμφωνικής αρμονίας.

Άρα, τα προστριβόμενα διαφέρουν από τα κλειστά:

- α) Ως προς τη διατήρηση και αλλαγή του ΤοΑ
 β) Ως προς τη συμμετοχή τους στη συμφωνική αρμονία

5.2.4. Κατανομή κλειστών ως προς την ηχηρότητα

Η κατανομή των κλειστών, ανάλογα με την ηχηρότητά τους, είναι η εξής (πίνακας 58 και γράφημα 37):

[Πίνακας 58]: Κατανομή της ηχηρότητας για τα υπερωικά και κορωνικά κλειστά

Διατήρηση Ηχηρότητας	Αλλαγή Ηχηρότητας	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
1450	51	94

Σύμφωνα με το γράφημα 37, τα κλειστά διατηρούν και την ηχηρότητά τους (91%), όπως ακριβώς τα προστριβόμενα (95%). Περισσότερο μεταβάλλεται η ηχηρότητα των ηχηρών κλειστών (πολύ περισσότερο από την αλλαγή ηχηρότητας των άηχων, παρ. 316-317) αλλάζει μέσω αηχοποίησης για να πραγματωθούν τα πιο αμαρκάριστα ως προς την ηχηρότητα άηχα. Τα ηχηρά αηχοποιούνται σε ποσοστό $\approx 75\%$, συγκεκριμένα το [d] έχει το υψηλότερο ποσοστό αηχοποίησης ($\approx 71\%$).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(316) [sti.'go.ri]	→ [t ^s e ⁱ .'ko.li]	στην κόρη	(2;08.00)
(317) [ma.'pu.do]	→ [ma.'pu.to]	μα πού' ν' το	(2;03.24)

5.2.5. Σύνοψη ενότητας

Σε αυτή την ενότητα μελετήθηκε η κατανομή των κλειστών συμφώνων στον λόγο του παιδιού. Διαπιστώθηκαν τόσο διαφορές όσο και ομοιότητές τους με τα προστριβόμενα. Βγήκαν τα εξής συμπεράσματα:

- 1) Η μεγάλη διαφορά είναι ότι τα κλειστά έχουν πολύ περισσότερες πιστές πραγματώσεις, καθώς και μεγαλύτερη διατήρηση TPOA και ToA. Και αυτό είναι αναμενόμενο στο στάδιο που βρίσκεται ο Ζαχ., που προτιμά να πραγματώνει πιστά πιο αμαρκάριστες δομές (κλειστά) σε σύγκριση με πιο μαρκαρισμένες (συμπλέγματα - προστριβόμενα). Τα κλειστά στη ΝΕ συμμετέχουν και σε συμφωνικά συμπλέγματα τα οποία ο Ζαχ. δεν έχει κατακτήσει: σε αυτές τις περιπτώσεις βρίσκονται οι περισσότερες μη πιστές πραγματώσεις τους.
- 2) Η μεγαλύτερη ομοιότητα μεταξύ κλειστών και προστριβομένων είναι η προτίμηση για αμαρκάριστες δομές, π.χ. με την εμφάνιση του [t] αλλά και άηχων κλειστών αντί των αντίστοιχων ηχηρών (βλ. παρ. παραπάνω). Τα ποσοστά διατήρησης όμως στην πιστότητα του εκάστοτε κλειστού Σ είναι υψηλότερα (Μ.Ο. > 85%) σε αντίθεση με τα προστριβόμενα. Τη μικρότερη διατήρηση ToA έχει το [k] (90%), όπως και το φατνοουρανικό [t^ε] το οποίο είναι το αντίστοιχο του [k] σε προστριβόμενο όντας υπερωικό άηχο¹⁶⁶.
- 3) Σε αρκετά εκφωνήματα το [t] πραγματώνεται ως [t^ε], λόγω της ακουστικής τους ομοιότητας πριν από ένα Φ (βλ. Syrika, Nicolaidis et al., 2011, Syrika, Kong et al. 2011).
- 4) Δεν υπάρχει προτίμηση σε ηχηρά ή άηχα κλειστά ως προς τη διατήρηση/αλλαγή του ToA (Μ.Ο. διατήρησής του είναι το 95%).
- 5) Τα κλειστά πυροδοτούν συμφωνική αρμονία σε μεγαλύτερο ποσοστό (≈ 10,7%) σε σχέση με τα προστριβόμενα (4,1%).
- 6) Νωρίτερα φαίνεται να κατακτώνται τα κορωνικά κλειστά [t]-[d] (κάτι που συμπεραίνεται από το ότι τη μικρότερη διατήρηση ToA έχει το [k], περ. 90%) και ελάχιστα αργότερα τα υπερωικά. Το ίδιο συμβαίνει και με τα προστριβόμενα, όπου περισσότερες πιστές πραγματώσεις έχουν τα κορωνικά σε σχέση με τα φατνοουρανικά. Όμως τα κλειστά κατακτώνται πιο νωρίς από τα προστριβόμενα.

¹⁶⁶ Εξάλλου το t^ε στη βαθεία δομή είναι /k/

- ✓ Επομένως, τα κλειστά δείχνουν να είναι πιο αμαρκάριστοι φθόγγοι από τα προστριβόμενα καθώς κατακτώνται ήδη πολύ νωρίς (1;6 κ.ε.), ενώ η κατάκτηση των προστριβομένων βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη. Ακόμη και σήμερα εξάλλου (σε ηλικία 3;11), όπως ειπώθηκε στο τέλος της ενότητας 4.2, το παιδί πραγματώνει κάποια προστριβόμενα ως κλειστά (318-319,σημειώσεις ημερολογίου):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(318) ['t ^ε a.lo]	→	['ta.lo]	κι άλλο	(3;11)
(319) ['e.t ^{σι} i]	→	['e.ti]	έτσι	(3;11)

Από την άλλη τα συμπλέγματα, ως πολύ πιο σύνθετες δομές, δεν έχουν ξεκινήσει να κατακτώνται καν μέχρι την ηλικία 2;09. Ακολουθεί η κατανομή των συριστικών.

5.3. Προστριβόμενα vs. συριστικά Σύμφωνα

Τα συριστικά ανήκουν στην κατηγορία των τριβόμενων συμφώνων. Σύμφωνα με την Κάππα (υ.έ. β:87), «Διαγλωσσικά έχει παρατηρηθεί ότι κατά την κατάκτηση των τριβομένων, τα χειλικά και τα ραχιαία τριβόμενα εμφανίζονται νωρίτερα, ενώ τα συριστικά τριβόμενα σύμφωνα [s, z] κατακτώνται αρκετά αργότερα, π.χ. στην Ελληνική (Kappa, 2000, 2002), στην Ιαπωνική (Ueda, 1996), στην Ολλανδική (Beers, 1996) ». Επίσης, οι Ingram et al. (1980:189), όπως και οι Smit et al.. (1990) παρατήρησαν ότι τα [s]-[z] είναι από τα τελευταία τριβόμενα που κατακτώνται στην Αγγλική.

Τα συριστικά σύμφωνα της Κ.Δ είναι τα εξής (πίνακας 59):

[Πίνακας 59]: Τα συριστικά Σ της Κ.Δ¹⁶⁷

ΤοΑ	Ηχηρότητα	
	Ηχηρό	Άηχο
Κορωνικό	z	s
Φατνοουρανικό	z	ε

¹⁶⁷ Στην Κ.Δ, αντί των απλών ουρανικών [ɕ], [j] (αλλόφωνα των /x/,/ɣ/) πριν από [e,i], προτιμώνται αντίστοιχα τα [ɕ],[z]. Βλ.και ενότητα 1.4.2.

5.3.1. Τα συριστικά στον λόγο του Ζαχ.

Τα δεδομένα του παιδιού επιβεβαιώνουν τις παραπάνω παρατηρήσεις, καθώς ήδη από την ηλικία 1;11 έχει εμφανιστεί και έχει ξεκινήσει να πραγματώνεται συστηματικά πιστά το ηχηρό φατνοουρανικό συριστικό τριβόμενο [z] (320), όμως η πιστή πραγμάτωση του άηχου φατνοουρανικού [ε] καθυστερεί (συστηματοποιείται από ηλικία 2;05.27 κ.ε.(παρ. 3221-322). Και στην περίπτωση των κλειστών (εν. 5.2.1) πρώτα κατακτώνται τα υπερωικά και έπειτα τα κορωνικά. Αντίθετα, το [s] ξεκινά να πραγματώνεται συστηματικά πιστά περίπου από το 3^ο υποστάδιο κατάκτησης (2;3 κ.ε. – παρ. 323-324) και το [z] από ηλικία 2;7 κ. ε. (4^ο υποστάδιο – παρ. 325-326)¹⁶⁸. Επίσης, ακόμη και μέχρι σήμερα (3;11) ο Ζαχ. δεν έχει κατακτήσει τα [θ]-[δ] (327).

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(320) [za.'za]	→ [za.'za]	γιαγιά	(1;11.09)
(321) [eo.'na.ti]	→ [eo.'na.ti]	Χιονάτη	(2;05.27)
(322) ['o.εi]	→ ['o.εi]	όχι	(2;05.27)
(323) ['pi.so]	→ ['pi.so]	πίσω	(2;03.13)
(324) [e.'si]	→ [e.'si]	εσύ	(2;04.03)
(325) [sto.ma.γα.'zi]	→ [to.ma.γα.'zi]	στο μαγαζί	(2;07.09)
(326) [na.ta.'va.zu.me]	→ [na.ta.'va.zu.me]	να τα βάζουμε (= να τα βάλουμε)	(2;08.13)
(327) [de.'θe.lo]	→ [ze.'se.lo]	δε θέλω	(3;11) ¹⁶⁹

Γενικά όσον αφορά τα τριβόμενα, το ηχηρό υπερωικό [γ] πραγματώνεται πιστά ήδη από πολύ νωρίς (1;09.04-παρ. 328) αντικαθιστώντας και το [z] (330), αλλά και το [x] που αντικαθιστά κάποιες φορές το [γ] (2;03.14 κ.ε. – παρ. 329). Το [x] στο παρ. (372) αντικαθίσταται από το [s].

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(328) ['γα.la]	→ ['γα]	γάλα	(1;09.04)
(329) ['γα.la]	→ ['xa.la]	γάλα	(2;03.14)
(330) ['zor.γος]	→ ['γou.γoς]	Γιώργος	(1;09.04)
(331) ['t'i.xla]	→ ['ti.sla]	τσίγλα	(2;00.29)

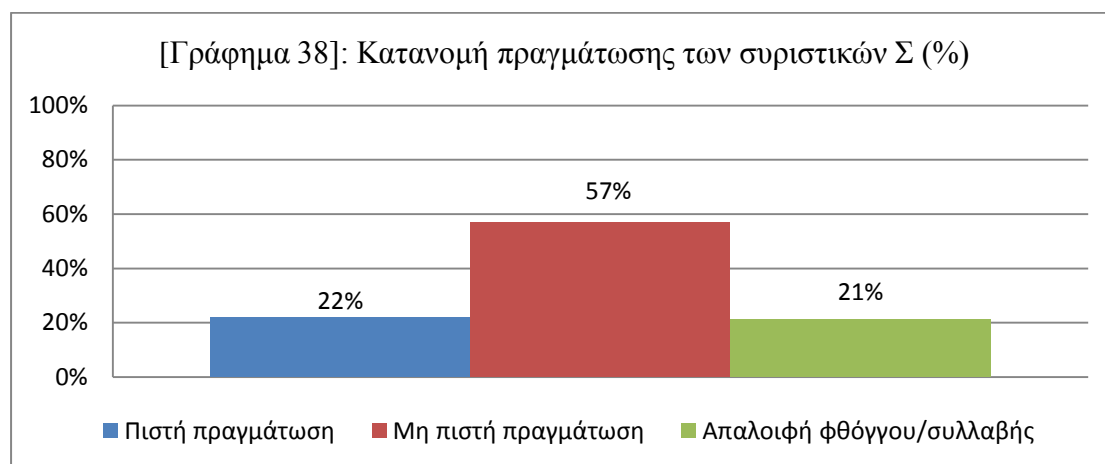
¹⁶⁸ βλ. Κεφ. 3

¹⁶⁹ Σημειώσεις ημερολογίου

Στα δεδομένα του παιδιού υπάρχουν συνολικά 1379 εκφωνήματα με στόχο ένα συριστικό τριβόμενο, είτε κορωνικό ([s]-[z]) είτε φατνοουρανικό ([ε]-[z]). 214 από αυτά βρίσκονται σε έξοδο συλλαβής σε τέλος λέξης, τα οποία δε συμπεριλήφθηκαν στις στατιστικές μετρήσεις. Και αυτό διότι θα συγκριθούν με τα προστριβόμενα Σ τα οποία στα ΝΕ και στην Κ.Δ βρίσκονται μόνο σε θέση Έμβασης στη συλλαβή. Άρα είναι συνολικά 1165. Η κατανομή τους έχει ως εξής (πίνακας 60 και γράφημα 38):

[Πίνακας 60]: Κατανομή των συριστικών

Πιστή πραγμάτωση	Μη πιστή πραγμάτωση	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
255	662	248

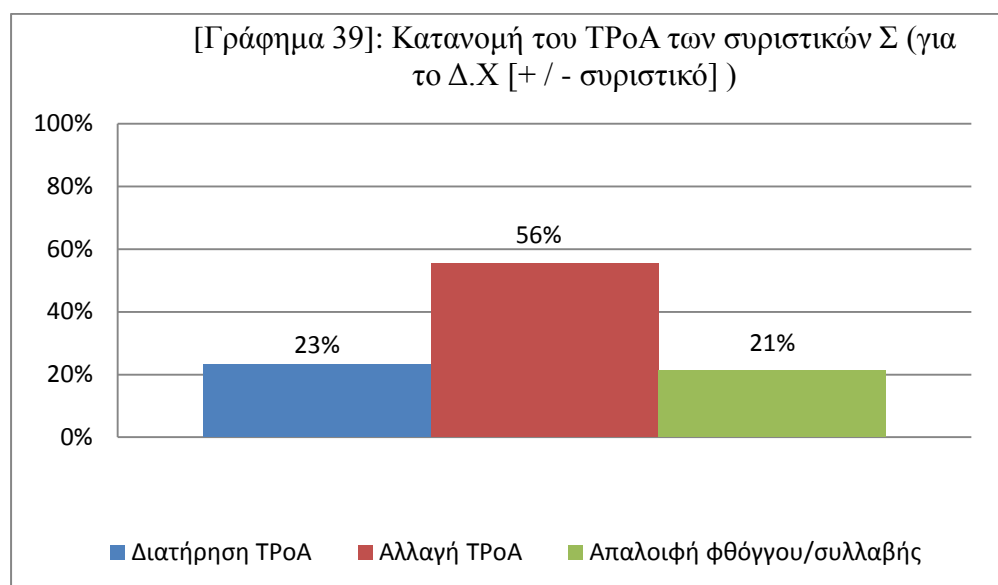
Σύμφωνα με το γράφημα 38, οι πιστές πραγματώσεις είναι λίγες και σε ίδιο ποσοστό με τις απαλοιφές (22-21%), οι μη πιστές αντ' αυτού είναι σχεδόν τριπλάσιες (57%). Και στα προστριβόμενα το ποσοστό των μη πιστών πραγματώσεων είναι πολύ υψηλό (82%) αλλά οι απαλοιφές κυμαίνονταν μόλις στο 4 %.

5.3.2. Κατανομή των συριστικών ως προς τον Τρόπο Αρθρωσης, τον Τόπο Αρθρωσης και την ηχηρότητα

α) Τα συριστικά, εκτός από το Δ.Χ ΤΡοΑ [+ / - διαρκές] που διαθέτουν ως τριβόμενα, έχουν σαν ένα επιπλέον Δ.Χ ΤΡοΑ το χαρακτηριστικό +/ - συριστικό το οποίο κατά την Κάππα (υ. έ. α:74) «είναι περισσότερο ακουστικής υφής και χαρακτηρίζει τους φθόγγους που παράγονται με ένα χαρακτηριστικό ήχο που μοιάζει με συριγμό». Η κατανομή του στα εκφωνήματα του παιδιού είναι η εξής (πίνακας 61 και γρ. 39):

[Πίνακας 61]: Κατανομή του ΤΡοΑ των συριστικών Σ (για το Δ.Χ [+ / - συριστικό])

Διατήρηση ΤΡοΑ (πραγμάτωση ως [+ συριστικό])	Αλλαγή ΤΡοΑ (πραγμάτωση ως [- συριστικό])	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
270	647	248

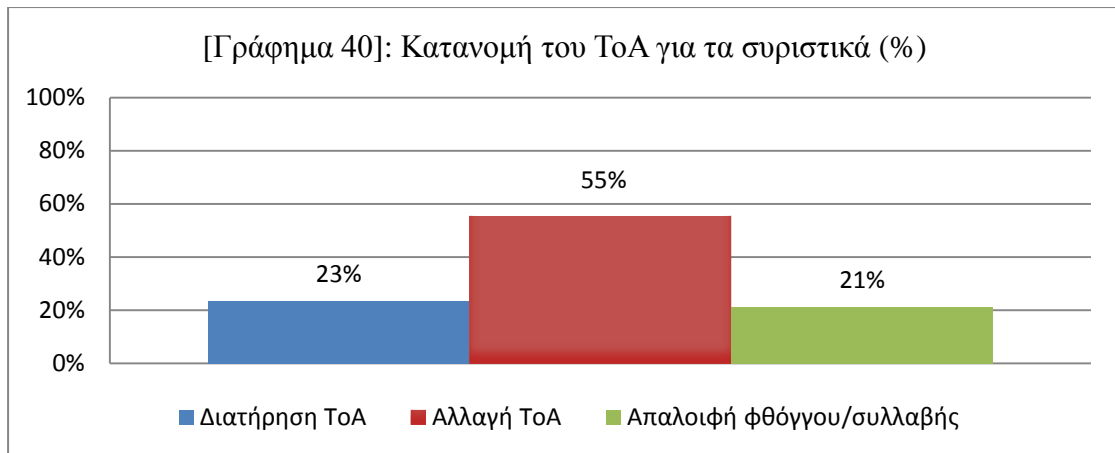

Τα συριστικά Σ στα εκφωνήματα του παιδιού (κορωνικά και φατνοουρανικά) διατηρούν τον ΤΡοΑ τους σε ποσοστό ίσο περίπου με τις απαλοιφές τους (23 και 21% αντίστοιχα), και ως προς αυτό *διαφέρουν* από το σύνολο των προστριβομένων. Στην αλλαγή του ΤΡοΑ, αντιθέτως η διαφορά είναι σχετικά μικρή, καθώς τα προστριβόμενα στο σύνολό τους *αλλάζουν* (απλοποιούν) τον σύνθετο ΤΡοΑ τους σε ποσοστό 51% και τα συριστικά όπως φαίνεται στο Γράφημα 39 σε ποσοστό 56%.

β) Ο ΤοΑ των συριστικών έχει παρόμοια κατανομή με το Δ.Χ [+ / - συριστικό] (πίνακας 62 και γράφημα 40):

[Πίνακας 62]: Κατανομή των συριστικών ως προς τον ΤοΑ

Διατήρηση ΤοΑ	Αλλαγή ΤοΑ	Απαλοιφή φθόγγου/συλλαβής
272	645	248

Στο Γράφημα 40 παρατηρείται ότι ο ΤοΑ αλλάζει σε παραπάνω από τα μισά εκφωνήματα με στόχο ένα συριστικό Σ (55%) και η διατήρησή του (23%) έχει περίπου ίσα ποσοστά με τις απαλοιφές τους (21%). Στο σύνολο των προστριβομένων, ο ΤοΑ αλλάζει στο ίδιο ακριβώς ποσοστό (55%) ενώ η διατήρησή του κυμαίνεται στο 41 %, πολύ μεγαλύτερη από τη διατήρηση του ΤοΑ στο σύνολο των συριστικών.

Η αλλαγή του Δ.X [+/- συριστικό] έχει σαν αποτέλεσμα την πραγμάτωση ενός συριστικού ως τριβόμενο ([-συριστικό,+διαρκές] – παρ. 333) ή ως κλειστό (334-335). Η πραγμάτωση ως κλειστό αφορά τα συριστικά που είναι εκτός συμπλέγματος, περισσότερο στο αρχικό αναπτυξιακό στάδιο και σπανιότερα στο ενδιάμεσο. Σε πολλές περιπτώσεις η αλλαγή του Δ.X [+/- συριστικό] συνοδεύεται από αλλαγή του ΤοΑ (παρ. 333-334). Στο (336) βρίσκεται μια από τις λίγες πραγματώσεις του [s] ως [θ]. Κάποιες φορές, τα συριστικά ουρανικοποιούνται (332-333), άλλες υφίστανται απουράνωση (334-335), ειδικά το [ε] στην πολύ συχνόχρηστη λέξη «όχι» (337):

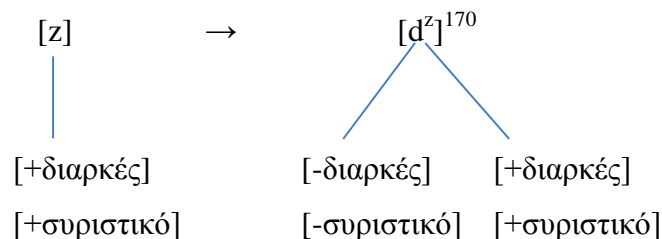
<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>	<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(332) ['me.sa]	→ ['je.ʃa]	μέσα	(2;00.17)
(333) [θa.sfu.ga.'ri.so]	→ [θa.fu.ga'li.ʃo]	θα σφουγγαρίσω	(2;06.21)
(334) [za.'za mu]	→ [dʌ.'za mu]	γιαγιά μου	(2;00.25)
(335) ['zor.ɣo]	→ ['go]	Γιώργο	(1;09.04)
(336) [(stin) e.kli.'si.a]	→ [a ^ɛ .ki.'θi.a]	(στην) εκκλησία	(2;05.16)
(337) ['o.ei]	→ ['o.si]	όχι	(2;04.03)

Τα συριστικά που βρίσκονται σε σύμπλεγμα συμμετέχουν σε συγχώνευση των Δ.X των δύο Σ του συμπλέγματος από το δεύτερο υποστάδιο του ενδιάμεσου αναπτυξιακού σταδίου (ηλικία 2;2 κ. ε., παρ. 338-340). Ο ΤοΑ αλλάζει στα (339-340). Στο (341) έχει γίνει συγχώνευση Δ.X με ταυτόχρονη προστριβοποίηση. Το προστριβόμενο είναι

αποτέλεσμα συγχώνευσης των Δ.X του συμπλέγματος και πραγματώνεται ο αμαρκάριστος ΤοΑ λόγω του κορωνικού [s]. Άλλα αλλάζουν μέσω συμφωνικής αρμονίας (342-343): στο (342) έχει γίνει αφομοίωση ως προς τον χειλικό ΤοΑ από το [v] της σ₂, και στο (343) το [s] αφομοιώνεται ως προς τον κορωνικό ΤοΑ του ακόλουθου [k]. Στα παραδείγματα (344-346) διατηρείται το Δ.X [+συριστικό] και εισάγεται το Δ.X ΤΡοΑ [-διαρκές] (σχ. 24). Ο ΤοΑ διατηρείται στα (345-346) και αλλάζει στο (344):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(338) [ðe.'gzero]	→	[e.'je.ɫo]	δεν ξέρω	(2;03.01)
(339) [tʰe.kar.pa.'zjes]	→	[te.ka.pa.'zeç]	καρπαζιές	(2;08.21)
(340) [a.'ma.ksi]	→	[a.'ma.ti]	αμάξι	(2;05.23)
(341) [na.'pe.ksu.me]	→	[na.'pe.tʰu.me]	να παίζουμε	(2;05.16)
(342) ['va.zi]	→	['va.vi]	βάζει	(2;06.21)
(343) [ðe.do.'si.ko.se]	→	[e.to.'ki.ko.si.'te]	δεν το σήκωσε	(2;06.21)
(344) ['o.ei]	→	['o.tʰi]	όχι	(2;04.03)
(345) [sto.ma.ɣa.'zi]	→	[sto.ma.ɣa.'dʒi]	στο μαγαζί	(2;07.09)
(346) [e.'si]	→	[e.'tʰi]	εσύ	(2;07.09)

Σχήμα 24: Η προστριβοποίηση των συριστικών (κατά το σχήμα 23)

Επίσης, στα περισσότερα εκφωνήματα που έχουν στόχο ένα [θ] ή ένα [δ], το παιδί που μελετήθηκε αντικαθιστά το [θ] με [s] (349,351) και το [δ] με [z] (347,350) ειδικά μετά την ηλικία 2;3 ή απλά τα απαλείφει (deletion, παρ. 348):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(347) [tʰe.o.di.'ɣos]	→	[tʰe.o.zi.'ɣoç]	και ο οδηγός	(2;08.21)
(348) ['po.di]	→	['po.i]	πόδι	(2;03.01)

¹⁷⁰ Η σειρά των Δ.X [-διαρκές] και [+διαρκές] δεν υπονοεί ότι υποτίθεται η σειριακή διάταξή τους στη βαθεία δομή.

(349) ['θe.lo]	→	['se.lo]	θέλω	(2;03.14)
(350) ['i.ða]	→	['i.za]	είδα	(2;03.22)
(351) [nar.'θi]	→	[na.'si]	να 'ρθεί	(2;05.16)

Οι αντικαταστάσεις των [θ]-[ð] με [s]-[z] φαίνεται να δηλώνουν ότι το παιδί

α) προτιμά τα [- επιμεριστικά] Σ [s]-[z] έναντι των [+ επιμεριστικών] [θ]-[ð]

β) προτιμά να πραγματώνει κορωνικά συριστικά στη θέση των κορωνικών τριβόμενων λόγω του ότι έχει ως εισαγόμενο πολλά Σ με το Δ.X [+συριστικό], όπως τα προστριβόμενα (διαλεκτικά φατνοουρανικά [tʰ]-[dʰ] και κορωνικά [tʰ]-[dʰ]) και τα καθαυτό συριστικά Σ (διαλεκτικά φατνοουρανικά [e]-[z] και κορωνικά [s]-[z]).

Από την άλλη, αντικαθιστά συχνά ένα [+συριστικό] [s] με ένα [-συριστικό] [ç] (παρ. 333, 353), άρα αυτή η υπόθεση δε βρίσκει πολλή στήριξη. Χρειάζεται αναλυτικότερη και σε μεγαλύτερη κλίμακα μελέτη της κατανομής και των αντικαταστάσεων που υφίστανται τα συριστικά, αλλά δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας εργασίας.

Ακόμη, τα συριστικά σε λίγες περιπτώσεις μόνο υφίστανται αλλαγή της ηχηρότητάς τους (352-354). ήδη από πολύ νωρίς (1;6) η ηχηρότητά τους πραγματοποιείται πιστά, ακόμη και των πιο μαρκαρισμένων [+ηχηρών] Σ (355-356). Το συριστικό Σ με τις περισσότερες αηχοποιήσεις είναι το [z] (352-353):

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(352) [vi.'zi]	→	[ji.'ʃi]	βυζί	(1;10.07)
(353) [na.'zi.sis]	→	[na.'si.çiç]	να ζήσεις	(2;04.13)
(354) [a.'ster.za]	→	[a.'de.sa]	αστέρια	(2;02.19)
(355) [za.'za]	→	[ja.'ja]	γιαγιά	(1;06.15)
(356) [vi.'zi]	→	[ji.'ji]	βυζί	(1;10.07)

Τέλος, μόλις 11 συριστικά λειτουργούν ως πυροδότες στις 196 συνολικά περιπτώσεις συμφωνικής αρμονίας (≈ 5,6%). Στα παραδείγματα (357-358), το συριστικό αφομοιώνει το υγρό (357) και το έρρινο (358). Στο (359) το [v] της σ₂ προστριβοποιείται και αλλάζει ΤοΑ (γίνεται κορωνικό) και ΤΡοΑ (αποκτά ένα επιπλέον χαρακτηριστικό, το [-διαρκές] – βλ. σχ. 24 παραπάνω). Ως προς τη συμφωνική αρμονία λοιπόν, μοιάζουν με τα προστριβόμενα:

<u>Κ.Δ-Τύπος ενήλικα</u>		<u>Εξαγόμενο παιδιού</u>	<u>Λέξη</u>	<u>Ηλικία παιδιού</u>
(357) ['li.zi]	→	['zi.zi]	λήγει	(1;11.22)
(358) ['me.sa]	→	['ʃe.ʃa]	μέσα	(2;00.17)
(359) [vi.'zi]	→	[dʒi.'zi]	βυζί	(2;03.07)

Στο παρακάτω παράδειγμα (360) έχουν διατηρηθεί 2 συλλαβές σε κάθε άκρο. (επαναλαμβάνεται το παρ. 95 ως 360). Το [f] της σ₂ αφοιμοιώνεται πλήρως από το [s] της σ₅, το οποίο έχει προκύψει λόγω απλοποίησης του σύνθετου ΤΡοΑ του προστριβόμενου [tʰ] και πραγμάτωσης του αμαρκάριστου κορωνικού ΤοΑ.

(360) /ko.tʰi.no.sku.'fi.tʰa/ → [ku.si.'si.ta] Κοκκινোসκουφίτσα (Αιτ) (2;04.24)

$\begin{array}{cccccccc} / & / & / & / & / & / & / & / \\ \sigma_6 & \sigma_5 & \sigma_4 & \sigma_3 & \sigma_2 & \sigma_1 & \sigma_6 & \sigma_5 & \sigma_2 & \sigma_1 \end{array}$

Συνοψίζοντας, για τα συριστικά παρατηρήθηκε ότι:

- 1) Διατηρούν σε χαμηλό ποσοστό το Δ.Χ ΤΡοΑ τους [+συριστικό], μόλις 23% (τείνει όμως να διατηρείται το πρωτεύον Δ.Χ του ΤΡοΑ τους, το [+διαρκές]), σε αντίθεση με το σύνολο των προστριβομένων που έχουν διπλάσιο σχεδόν ποσοστό διατήρησης του σύνθετου ΤΡοΑ τους (41%). Έχουν όμως περίπου κοινό ποσοστό αλλαγής του ΤΡοΑ (51% για τα προστριβόμενα, 56% για τα συριστικά)
- 2) Ο ΤοΑ τους έχει επίσης χαμηλό ποσοστό διατήρησης (23%) σε αντίθεση με το σύνολο των προστριβομένων (41% ποσοστό διατήρησης ΤοΑ). Έχουν όμως κοινό ποσοστό αλλαγής του ΤοΑ (55%).
- 3) Η ηχηρότητά τους διατηρείται, όπως και στο σύνολο των προστριβομένων αλλά και στο σύνολο των κλειστών.
- 4) Κατακτώνται πρώτα τα φατνοουρανικά συριστικά [ε]-[z] και μετά τα κορωνικά [s]-[z], σε αντίθεση με τα προστριβόμενα που πρώτα φαίνεται να κατακτώνται τα κορωνικά.
- 5) Οι κύριες αντικαταστάσεις για τα συριστικά Σ είναι:
 - a. για τα κορωνικά [s]-[z]
 - i. για το /s/: το [ç]
 - ii. για το /z/: το [j]
 - b. για τα φατνοουρανικά [ε]-[z]
 - i. για το [ε]: το [s]
 - ii. για το [z]: το [z]

Το παιδί προτιμά να αντικαθιστά τα κορωνικά Σ με ένα υπερωικό και τα φατνοουρανικά συριστικά Σ με ένα κορωνικό. Δεν προτιμώνται τα κλειστά ως «αντικαταστάτες» των συριστικών, όπως στην περίπτωση των προστριβομένων, όταν απλοποιείται ο σύνθετος ΤΡοΑ τους. Από την άλλη μεριά, στα προστριβόμενα, όταν απλοποιείται ο σύνθετος ΤΡοΑ, δεν τείνει να επιλέγεται ένα συριστικό Σ: μόλις στο 2% των εκφωνημάτων με στόχο ένα προστριβόμενο επιλέγεται ένα συριστικό Σ.

β) Τα συριστικά έχουν μόλις 5,6 % ποσοστό συμμετοχής σε συμφωνική αρμονία ως πυροδότες. Άρα δε διαφέρουν πολύ από τα προστριβόμενα τα οποία λειτουργούν ως πυροδότες σε μόλις 4,1% στο σύνολο των περιπτώσεων συμφωνικής αρμονίας. Τα συριστικά λοιπόν προσεγγίζουν περισσότερο τα προστριβόμενα, σε σχέση με τα κλειστά, σε περιπτώσεις που πυροδοτούν συμφωνική αρμονία, εφόσον τα κλειστά έχουν σχεδόν διπλάσιο ποσοστό ως πυροδότες (10,7%).

5.4. Σύνοψη κεφαλαίου

Στο κεφάλαιο αυτό έγινε μελέτη της κατανομής των συμφωνικών συμπλεγμάτων και των κλειστών συμφώνων στον λόγο του Ζαχ. Επίσης επιχειρήθηκε σύγκριση με την κατανομή των προστριβομένων, ώστε να δειχθεί με ποια κατηγορία φθόγγων εμφανίζουν κοινές ιδιότητες τα προστριβόμενα. Τα αποτελέσματα της μελέτης είναι τα εξής:

α) Ως προς τις πιστές πραγματώσεις, τα προστριβόμενα διαφέρουν από τα κλειστά Σ, τα συριστικά Σ και τα συμπλέγματα. Τα κλειστά έχουν κατακτηθεί, τα προστριβόμενα, τα συμπλέγματα και τα συριστικά όχι. Τα συμπλέγματα έχουν πολύ χαμηλό ποσοστό πιστής πραγμάτωσης.

β) Ως προς τον ΤΡοΑ, τα προστριβόμενα και πάλι δεν έχουν κοινή κατανομή με τα κλειστά Σ και τα συμπλέγματα.

γ) Ως προς τον ΤοΑ, τα προστριβόμενα διαφέρουν από τα κλειστά και τα συριστικά ως προς τη διατήρησή του, αλλά προστριβόμενα και συριστικά μοιράζονται το ίδιο ποσοστό αλλαγής του ΤοΑ (55%).

δ) Η ηχηρότητα έχει κατακτηθεί και για τις 3 κατηγορίες, κλειστά, τριβόμενα, προστριβόμενα.

ε) Ως πυροδότες σε συμφωνική αρμονία, τα προστριβόμενα είναι εγγύτερα με τα συριστικά παρά με τα κλειστά.

στ) Ως προς τη σειρά κατάκτησης, νωρίτερα κατακτώνται τα κορωνικά κλειστά όπως και τα κορωνικά προστριβόμενα, και έπειτα τα υπερωικά κλειστά και προστριβόμενα.

Τα συριστικά ακολουθούν την αντίθετη πορεία, με τα φατνοουρανικά να κατακτώνται νωρίτερα από τα κορωνικά. Τα συμπλέγματα είναι τελευταία στη σειρά κατάκτησης, μεταξύ αυτών των κατηγοριών φθόγγων.

- ✓ Τα προστριβόμενα λοιπόν, όπως δείχνουν τα δεδομένα του παιδιού, αποτελούν μια ξεχωριστή φυσική τάξη, ωστόσο μοιράζονται κάποιες κοινές ιδιότητες περισσότερο με τα κλειστά παρά με τα συριστικά,
- ✓ Τα προστριβόμενα είναι συνθετότερα από τα κλειστά και τα συριστικά και αναμένεται να κατακτηθούν αργότερα. Είναι ταυτόχρονα, απλούστερα σε σχέση με τα συμφωνικά συμπλέγματα, των οποίων η κατάκτηση δεν έχει καν ξεκινήσει (αντίθετα από τα προστριβόμενα των οποίων η κατάκτηση έχει ξεκινήσει).

Ακολουθούν τα γενικά συμπεράσματα της εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Συμπεράσματα – Επίλογος

6.1. Τα συμπεράσματα για την κατάκτηση των προστριβόμενων στον λόγο του παιδιού

Στην παρούσα εργασία μελετήθηκαν τα προστριβόμενα Σ της Κρητικής διαλέκτου, στο πλαίσιο του παιδικού λόγου. Τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει, με βάση την κατανομή τους στον λόγο του παιδιού είναι τα εξής:

1. Από την κατανομή των πιστών πραγματώσεών τους, τα προστριβόμενα φαίνεται ότι είναι φθόγγοι πιο σύνθετοι από τα κλειστά Σ και προσεγγίζουν ως προς τις πιστές πραγματώσεις τα συριστικά, ενώ ταυτόχρονα είναι λιγότερο σύνθετοι από τα συμπλέγματα.
2. Το παιδί δεν έχει κατακτήσει αφενός τα προστριβόμενα, αφού το ποσοστό πιστής πραγμάτωσης είναι πολύ μικρό, αφετέρου έχει ξεκινήσει να κατακτά τον σύνθετο ΤΡοΑ τους. Επίσης, δεν έχει κατακτήσει τον ΤοΑ των φατνοουρανικών προστριβομένων αφού στην πλειοψηφία τους τρέπονται σε κορωνικά. Ο ΤοΑ των κορωνικών προστριβομένων έχει κατακτηθεί, επιβεβαιώνοντας την υπόθεση ότι είναι πιο αμαρκάριστος από τον υπερωικό ή τον φατνοουρανικό¹⁷¹. Η ηχηρότητα των προστριβομένων δεν παρουσιάζει αξιοσημείωτες αλλαγές.
3. Μεταξύ των προστριβομένων, το υψηλότερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων έχει το ηχηρό κορωνικό [d²], δεύτερο το λιγότερο μαρκαρισμένο ως προς την ηχηρότητα (μεταξύ των κορωνικών προστριβομένων) άηχο κορωνικό [t^s], τρίτο έρχεται το άηχο φατνοουρανικό [t⁶] και τελευταίο το πιο μαρκαρισμένο τόσο ως προς την ηχηρότητα όσο και ως προς τον ΤοΑ¹⁷² μεταξύ των προστριβομένων που μελετήθηκαν, το ηχηρό φατνοουρανικό [d²].
4. Γενικά, τα κορωνικά προστριβόμενα έχουν αρχίσει να κατακτώνται νωρίτερα από τα φατνοουρανικά καθώς μέχρι και την ηλικία 2;9 έχουν αρκετά υψηλότερο ποσοστό πιστής πραγμάτωσης από τα αντίστοιχα φατνοουρανικά. Αυτό έρχεται σε συμφωνία με την υπόθεση ότι ο κορωνικός ΤοΑ είναι πιο αμαρκάριστος άρα και τα κορωνικά Σ θα κατακτώνται γρηγορότερα σε σχέση

¹⁷¹ Smith (1973), Kean (1975), Blust (1979), Paradis and Prunet (1991), Stemberger & Stoel-Gammon (1991), Prince & Smolensky (1993), Hume (1996:191), Dinnsen et al. (1997:319) Lombardi (2002:219), Κάππα (υ.έ.:β), De Lacy (2002:282),

¹⁷² Όπως στην υποσημείωση 166.

με τα υπερωικά ή τα χειλικά. Επίσης, τα [+ηχηρά] έχουν υψηλότερο ποσοστό πιστής πραγμάτωσης από τα αντίστοιχα [-ηχηρά] προστριβόμενα. Αυτό πιθανόν να οφείλεται στο ότι αν και πιο μαρκαρισμένα ως προς την ηχηρότητα από τα [-ηχηρά], τα [+ηχηρά] είναι πιο προεξέχοντα αντιληπτικά.

5. Όσον αφορά τη σχέση συχνότητας ενός φθόγγου και πιστότητας ως προς την πραγμάτωση¹⁷³, παίζει ρόλο μόνο ως ένα σημείο, εφόσον για παράδειγμα το ηχηρό κορωνικό [d^z], το οποίο είναι πολύ λιγότερο συχνό σε σχέση με το άηχο φατνοουρανικό [t^ɕ] αλλά και σε σχέση με το ηχηρό κορωνικό [t^s], έχει πολύ υψηλότερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων. Από την άλλη, το παιδί διατηρεί περισσότερο τον TPOA, τον ToA και την ηχηρότητα του [t^ɕ] από το οποίο έχει περισσότερο εισαγόμενο, παρά του [d^z], το οποίο δεν είναι τόσο συχνό (και του οποίου υπάρχουν ελάχιστα εξαγόμενα). Επιβεβαιώνονται λοιπόν οι Demuth (2007), Edwards & Beckman (2008)
6. Επίσης, το παιδί δεν έχει κατακτήσει την ουρανικοποίηση των φατνοουρανικών προστριβόμενων. Διαπιστώθηκε ότι προτιμά την απουράνωση (depalatalization), τρέποντας τα [t^ɕ]-[d^z] τις περισσότερες φορές σε [+πρόσθιο] προστριβόμενο ([t^s]) είτε σε [+πρόσθιο] κορωνικό ([t]). Πυρηνική γραμματική του παιδιού, σύμφωνα με το πρότυπο της Θεωρίας του Βέλτιστου, αναδεικνύεται η

Γραμματική (3): *ΣύνθTPOA >> *ΑΠΑΛ >> ΠΙΣΤ-ΕΕ (TPOA) >>*Ουρ/ση>> ΠΙΣΤ-ΕΕ(ουρ/ση)>> ΠΙΣΤ-ΕΕ (ToA) >> *Κορ>> *Διαρκές

σύμφωνα με την οποία το παιδί, στο στάδιο που βρίσκεται, προτιμά μη ουρανικοποιημένους φθόγγους με απλό TPOA.

7. Τέλος, ο λόγος που το παιδί προστριβοποιεί όταν στόχος δεν είναι κάποιο προστριβόμενο ενδεχομένως μπορεί να εντοπιστεί στην υπόθεση της ακουστικής ομοιότητας (βλ. σελ. 16, 103), τουλάχιστον όσον αφορά τα κορωνικά κλειστά σύμφωνα /t/, /d/. Άρα η προστριβοποίηση στη

¹⁷³ Jakobson (1941/1968:54), Nicolaidis et al. (2003), Demuth (2007:385), Edwards & Beckman (2008, 2015), Syrika, Nicolaidis et al. (2011)

συγκεκριμένη περίπτωση φαίνεται να είναι φωνολογική-αντιληπτική και όχι καθαρά φωνητική (phonetic affrication)¹⁷⁴.

6.2. Τα συμπεράσματα για το στάδιο κατάκτησης του παιδιού

Τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει η εργασία βάσει της σύγκρισης των προστριβομένων με τα συμπλέγματα, τα κλειστά, και τα συριστικά Σ από τον λόγο του παιδιού είναι τα εξής:

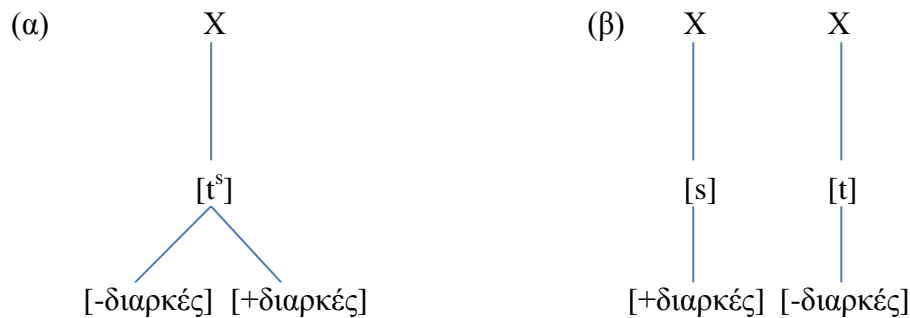
1. Αρχικά, υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι τα προστριβόμενα Σ στην Κ.Δ δεν είναι συμφωνικά συμπλέγματα, τουλάχιστον αυτό δείχνουν δεδομένα του παιδιού, όπως ισχυρίστηκαν ή υπέθεσαν οι Joseph & Lee (1988) και Householder (1964). Και αυτό διότι έως και την ηλικία 2;9, μέχρι την οποία μελετήθηκε το παιδί, ελάχιστα συμπλέγματα έχουν πραγματωθεί. Πιο συγκεκριμένα, δεν έχει κατακτήσει καν τα συμπλέγματα με κλειστό + /s/¹⁷⁵ ή /s/ + κλειστό- εξού και το ότι δεν έχουν καμία πιστή πραγμάτωση, αλλά τα προστριβόμενα έχουν ήδη ξεκινήσει να κατακτώνται.
2. Επιπλέον, τα συμπλέγματα τις περισσότερες φορές απλοποιούνται είτε συγχωνεύουν τα Δ.Χ τους σε έναν φθόγγο, άρα χάνουν κάτι από τον διπλό ΤΡοΑ (των 2 Συμφώνων τους, βλ. σχ. 25β) καθώς οι 2 φθόγγοι γίνονται ένας. Αντίθετα, τα προστριβόμενα διατηρούν τον σύνθετο ΤΡοΑ τους σε ποσοστό 43%. Αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι το παιδί βρίσκεται στο ενδιάμεσο αναπτυξιακό στάδιο και δεν έχει κατακτήσει ακόμη τη μαρκαρισμένη δομή 2 συμφώνων σε σειρά, αλλά έχει ξεκινήσει να κατακτά τον λιγότερο μαρκαρισμένο-εφόσον αναφέρεται σε ένα τεμάχιο-σύνθετο ΤΡοΑ των προστριβομένων. Τα προστριβόμενα μοιάζουν με τα συμπλέγματα ως προς κάποιες στρατηγικές απλοποίησης, οι οποίες όμως καθοδηγούνται από την προτίμηση του παιδιού για αμαρκάριστες δομές, συγκεκριμένα για τον κορωνικό ΤοΑ, στο στάδιο όπου βρίσκεται.
3. Τα συμφωνικά συμπλέγματα στον παιδικό λόγο της ΝΕ δεν κατακτώνται λοιπόν την ίδια περίοδο με τα συμπλέγματα όπως κατέληξαν οι Syrika, Nicolaidis et al.. (2011:380). Πρέπει όμως να υπενθυμιστεί ότι η έρευνά τους ήταν μεγαλύτερη

¹⁷⁴ Lombardi (1990), Kehrein (2002).

¹⁷⁵ Αυτά τα συμπλέγματα αντιστοιχούν στα προστριβόμενα, επί τη βάση του ότι τα προστριβόμενα έχουν ως αριστερό μέλος τους ένα [-διαρκές] κλειστό και ως δεξί μέλος τους ένα [+διαρκές] συριστικό. Βλ. Syrika, Nicolaidis et al. (2011) και ενότητα 5.1.1 στην παρούσα εργασία.

τόσο σε αριθμό υποκειμένων προς μελέτη όσο και σε βάθος χρόνου. Επιβεβαιώνεται επίσης η υπόθεση της Karra (1998) ότι αν τα προστριβόμενα κατέχουν μία θέση στον σκελετό τότε η κατάκτησή τους θα διαφέρει από αυτή των συμπλεγμάτων, τα οποία κατέχουν 2 θέσεις στον σκελετό. Η δομή τους λοιπόν (στη σκελετική δομή) θα είναι η εξής (σχ. 25α):

Σχήμα 25: Η σκελετική δομή των προστριβομένων (α) και των συμπλεγμάτων (β)

4. Όσον αφορά τη σύγκριση προστριβομένων και κλειστών, στο επίπεδο των πιστών πραγματώσεων υπάρχει μεγάλη διαφορά: τα κλειστά έχουν πολύ περισσότερες πιστές πραγματώσεις, καθώς και μεγαλύτερη διατήρηση TPOA και TOA σε σχέση με τα προστριβόμενα. Επίσης, τα κλειστά πυροδοτούν συμφωνική αρμονία σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τα προστριβόμενα. Η μεγαλύτερη ομοιότητα μεταξύ κλειστών και προστριβομένων είναι η προτίμηση για αμαρκάριστες δομές αντί των αντίστοιχων κλειστών ή προστριβομένων, όπως π.χ. του [t] αντί ενός [tʰ] ή ενός [k]-στόχου (η πραγμάτωση του [t] σημαίνει επιλογή του αμαρκάριστου, κορωνικού TOA) ή ενός συμπλέγματος. Άλλη μία ομοιότητα συνίσταται στο ότι τα κορωνικά κλειστά /t/-/d/ κατακτώνται νωρίτερα, όπως πρώτα φαίνεται να κατακτώνται και τα αντίστοιχα κορωνικά προστριβόμενα [tʰ]-[dʰ]. Εν γένει όμως τα κλειστά κατακτώνται πιο νωρίς από τα προστριβόμενα. Επομένως, τα κλειστά δείχνουν να είναι πιο αμαρκάριστοι φθόγγοι από τα προστριβόμενα.
5. Από τη σύγκριση προστριβομένων και συριστικών Σ, πρώτον παρατηρήθηκε ότι τα συριστικά έχουν πολύ χαμηλό ποσοστό διατήρησης του Δ.X τους [+συριστικό] ενώ τα προστριβόμενα διατηρούν αυτό το Δ.X (για την ακρίβεια το [+διαρκές] του TPOA τους που αφορά συριστικό) σε σχεδόν διπλάσιο ποσοστό. Ο TOA τους έχει επίσης χαμηλό ποσοστό διατήρησης σε αντίθεση με το σύνολο των προστριβομένων. Ακόμη, τα συριστικά Σ διατηρούν την ηχηρότητά τους, όπως

διατηρείται και στο σύνολο των προστριβομένων αλλά και στο σύνολο των κλειστών Σ. Επίσης, τα συριστικά Σ δε διαφέρουν πολύ από τα προστριβόμενα ως προς το ποσοστό της συμμετοχής τους σε συμφωνική αρμονία ως πυροδότες. Εν αντιθέσει με τα προστριβόμενα στην περίπτωση των οποίων κατακτώνται πρώτα τα κορωνικά, κατακτώνται πρώτα τα φατνοουρανικά /ε/-/z/ και μετά τα κορωνικά συριστικά /s/-/z/. Έχουν όμως κοινό ποσοστό αλλαγής του ΤοΑ (55%). Τέλος, σε αντίθεση με τα προστριβόμενα, τα συριστικά, αν και [+διαρκείς] – άρα και πιο μαρκαρισμένοι από τους [-διαρκείς] – φθόγγοι, το παιδί δεν προτιμά να τα αντικαθιστά με κλειστά Σ, παρά μόνο στο αρχικό στάδιο κατάκτησης (1;6 – 1;9).

6. Με βάση τα όσα λέχθηκαν παραπάνω, τα προστριβόμενα φαίνεται ότι προσομοιάζουν περισσότερο τα κλειστά και πολύ λιγότερο τα συριστικά τριβόμενα. Άρα εν μέρει επιβεβαιώνεται η άποψη ότι το προστριβόμενο στη βάση του είναι κλειστό εφόσον συμπεριφέρεται σε πολλές περιπτώσεις ως κλειστό. (Kehrein 2002, Rubach 1994).
7. Όμως τα προστριβόμενα αποτελούν μία διακριτή φυσική άξη φθόγγων. Εάν αποτελούσαν μία φυσική τάξη μαζί με τα κλειστά, η πρόβλεψη θα ήταν ότι το παιδί θα είχε ίδια περίπου ποσοστά πιστών πραγματώσεων με τα κλειστά και ότι, εφόσον το παιδί δεν έχει κατακτήσει ακόμα τα τριβόμενα συριστικά, θα απλοποιούσε σχεδόν πάντα το [+διαρκές] μέλος του προστριβόμενου. Αυτό όμως δε συμβαίνει. Αν και τα προστριβόμενα έχουν αρκετά κοινά με τα κλειστά στα εκφωνήματα του παιδιού όπως προαναφέρθηκε, εντούτοις εμφανίζουν δικές τους στρατηγικές απλοποίησης. Αυτές οι στρατηγικές τα διαφοροποιούν τόσο από τα κλειστά – τα οποία στην πλειοψηφία τους πραγματώνονται πιστά - όσο και από τα συριστικά για τα οποία το παιδί χρησιμοποιεί άλλες στρατηγικές για την πραγμάτωσή τους. Άρα
 - ✓ Τα δεδομένα του παιδιού οδηγούν στη θεώρηση των προστριβομένων ως μιας ξεχωριστής φυσικής τάξης.
 - ✓ Θα μπορούσε να οριστεί η ακόλουθη ιεραρχία μαρκαρίσματος (σχ. 25), η οποία αναφέρεται στο ποια τάξη ή ακολουθία (στην περίπτωση των συμφωνικών συμπλεγμάτων) φθόγγων είναι η περισσότερο μαρκαρισμένη –άρα και κατακτάται νωρίτερα- και ποια η λιγότερο μαρκαρισμένη –άρα κατακτάται αργότερα- από το παιδί. Τα κλειστά έχουν κατακτηθεί, τα προστριβόμενα και τα συριστικά έχουν ξεκινήσει να κατακτώνται, ενώ τέλος όσον αφορά τα συμπλέγματα δεν έχει ξεκινήσει ακόμη η κατάκτησή τους.

Σχήμα 26: Ιεραρχία μαρκαρίσματος συμφώνων / φθογγικών ακολουθιών

Κλειστά < Προστριβόμενα¹⁷⁶ < Συριστικά < Συμφωνικά συμπλέγματα¹⁷⁷

Κλείνοντας, πρέπει να αναφερθεί ότι από τα εκφωνήματα του παιδιού δεν είναι δυνατό να βγει ένα ασφαλές συμπέρασμα για το αν τα προστριβόμενα εμφανίζουν φαινόμενα ευαίσθητα στα άκρα (edge effects¹⁷⁸), καθώς αφενός δεν υπήρξαν σχεδόν καθόλου περιβάλλοντα στα οποία θα μπορούσε αυτό το φαινόμενο να μελετηθεί (π.χ. υπήρχαν μόνο 3 εκφωνήματα στα οποία ένα προστριβόμενο ανήκε σε συμφωνικό σύμπλεγμα). Επομένως δεν μπορεί να βγει και ένα ασφαλές συμπέρασμα για το αν τα Δ.X [+ / - διαρκές] είναι διατεταγμένα σειριακά στην Υ.Δ ή όχι.

Για να γίνει αυτό, χρειάζεται στοχευμένη μελέτη σε λέξεις οι οποίες θα περιλαμβάνουν περιβάλλοντα, στα οποία θα μπορούσαν να μελετηθούν τα προαναφερθέντα φαινόμενα. Θα μπορούσαν ακόμη να μελετηθούν περαιτέρω τα προστριβόμενα που προκύπτουν από στόχο μη προστριβόμενο, έτσι ώστε να εξεταστεί η υποκείμενη διάταξη των Δ.X [+/-διαρκές] των προστριβομένων. Επίσης, απαραίτητο είναι να γίνει στο μέλλον μια έρευνα μεγαλύτερου βεληνεκούς τόσο σε βάθος χρόνου όσο και σε αριθμό υποκειμένων, κάτι το οποίο δεν ήταν στο πλαίσιο της παρούσας εργασίας. Πρώτον για να φανεί αν υπάρχει ή όχι σειριακή διάταξη των Δ.X [+ / - διαρκές], δεύτερον για να στηριχθεί περαιτέρω η άποψη ότι τα προστριβόμενα δεν είναι συμπλέγματα (ή να δειχθεί ότι είναι) και τρίτον για να δειχθεί εμφανέστερα σε ποια τάξη ή ακολουθία φθόγγων αντιστοιχούν τα προστριβόμενα.

¹⁷⁶ Τα προστριβόμενα, αν και έχουν χαμηλότερο ποσοστό πιστών πραγματώσεων (14%) από τα συριστικά (22%), θεωρήθηκαν ως πιο αμαρκάριστα διότι σε αντίθεση με τα συριστικά Σ έχουν πολύ μικρότερο ποσοστό απαλοιφών (4 vs. 21% αντίστοιχα για προστριβόμενα και συριστικά). Επίσης τα συριστικά διατηρούν τον [+συριστικό] ΤΡοΑ τους σε ποσοστό πολύ μικρότερο (23%) από αυτό των προστριβομένων τα οποία διατηρούν τον σύνθετο ΤΡοΑ τους άρα και το Δ.X [+διαρκές] ([+συριστικό]) σε ποσοστό 43% .

¹⁷⁷ / < / = λιγότερο μαρκαρισμένο από

¹⁷⁸ Βλ. Sagey (1986), Lombardi (1990), Rubach (1994).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

- Antilla, Arto. (2002). Variation and Phonological Theory. In J.K. Chambers, P. Trudgill & N. Schilling-Estes (Eds.), *The Handbook of Language Variation and Change*. Oxford: Blackwell, 206-243.
- Archangeli, Diana & Pulleyblank, Douglas. (1987). Maximal and minimal rules: Effects of tier scansion. *Papers from the Annual Meeting of the North East Linguistic Society* 17. 16–35.
- Arvaniti, Amalia. (2007). Greek Phonetics: State of the Art. *Journal of Greek Linguistics* 8: 97-208.
- Beckman, Mary E. & Edwards, Jan. (2010). Generalizing over lexicons to predict consonant mastery. *Laboratory Phonology* 1.2:319–343.
- Beers, M. (1996). Acquisition of Dutch phonological contrasts within the framework of feature geometry theory. In B. Bernhardt, J. Gilbert & D. Ingram (Eds.), *Proceedings of the UBC International Conference on Phonological Acquisition*. Somerville, MA: Cascadia Press, 28-41.
- Berns, Janine Katharina Maria. (2013). *Friction between phonetics and phonology. The status of affricates*. Doctoral Thesis. Nijmegen, Radboud Universiteit.
- Blevins, Juliette. (2004). *Evolutionary phonology: The emergence of sound patterns*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Blust, Robert. (1979). Coronal-noncoronal consonant clusters: new evidence for markedness. *Lingua* 47: 101–17.
- Chomsky, Noam and Halle, Morris. (1968). *The Sound Pattern of English*, New York: Harper and Row.
- Clements, George Nick. (1985). The geometry of phonological features. *Phonology Yearbook* 2:225-252.
- Clements, George Nick. (1990). The role of the sonority cycle in core syllabification. In J. Kingston & M. E. Beckman (Eds.), *Papers in laboratory phonology I: Between the grammar and the physics of speech*. Cambridge: Cambridge University Press, 282–333.
- Clements, George Nick. (1991). 'Place of articulation in consonants and vowels: A Unified Theory.' In B. Laks & A. Rialland (Eds.), *L'Architecture et la Géométrie des représentations phonologiques*. Paris: Editions du C.N.R.S. [In French translation; preliminary English version in *Working Papers of the Cornell Phonetics Laboratory* 5, 37-76.]
- Clements, George Nick & Hume, Elizabeth. (1995). The internal organization of speech sounds, In J. Goldsmith (Ed.), *The Handbook of Phonological Theory*. Oxford: Blackwell, 245-306.
- de Lacy, Paul. (2002). *The formal expression of markedness*. Ph.D. dissertation. University of Massachusetts, Amherst.

- Demuth, Katherine. (1995). Markedness and the development of prosodic structure. In J. Beckman (Ed.), *NELS 25*. Amherst, MA: GLSA, 13-25.
- Demuth, Katherine. (2007). The role of frequency in language acquisition. In I. Gülzow & N. Gagarina (Eds.), *Frequency Effects in Language Acquisition*. Berlin, Boston: De Gruyter Mouton, 383-388.
- Dinnsen, Daniel, Barlow, Jessica & Morrisette, Michelle. (1997). Long-distance place assimilation with an interacting error pattern in phonological acquisition, *Clinical Linguistics & Phonetics* 11, 319–38.
- Dodd, Barbara, Holm, Alison, Zhua, Hua & Crosbie, Sharon. (2003). Phonological development: normative data from British English-speaking children. *Clinical Linguistics and Phonetics* 17. Taylor & Francis, 617–643.
- Edwards, Jan & Beckman, Mary E. (2008). Some cross-linguistic evidence for modulation of implicational universals by language-specific frequency effects in the acquisition of consonant phonemes. *Language Learning and Development* 4. Taylor & Francis, 122–156.
- Edwards, Jan, Beckman, Mary E. & Munson, Benjamin. (2015). Frequency effects in phonological acquisition. *Journal of Child Language* 42(2). Cambridge: Cambridge university press, 306–311. <http://doi.org/10.1017/S0305000914000634>
- Fourakis, Marios. (2004). Temporal characteristics of [ps], [ts], and [ks] in Modern Greek. *Paper presented at The First (Ever) Martin Luther King Day Symposium on Modern Greek Linguistics* 19 January 2004. Columbus, The Ohio State University.
- Gavriilidou, Maria, Labropoulou, Peny, Mantzari, Elena and Roussou, Sophia. (1999). “Prodiagrafes gia ena ipologistiko morfologiko lexiko tis Neas Ellinikis” (Specifications for a computational morphological lexicon of Modern Greek). In Amalia Mozer (Ed), *Greek Linguistics 97, Proceedings of the 3rd International Conference on the Greek Language*. Athens: Ellinika Grammata, 929-936.
- Gierut, Judith & O'Connor, Kathleen. (2002). Precursors to onset clusters in acquisition, *Journal of Child Language* 29. Cambridge: Cambridge university press, 495–517.
- Gnanadesikan, Amalia. (1995). *Markedness and faithfulness constraints in child phonology*. Rutgers Optimality Archives [ROA # 67, <http://roa.rutgers.edu>].
- Gnanadesikan, Amalia. (2004). Markedness and faithfulness constraints in child phonology. In R. Kager, J. Pater & W. Zonneveld (Eds.), *Constraints in phonological acquisition* (73-108). Cambridge: Cambridge University Press.
- Goldsmith, John. (1976). *Autosegmental Phonology*. Ph.D dissertation. MIT, Cambridge: Massachusetts.
- Goldsmith, John. (1990). *Autosegmental and Metrical Phonology*. Basil Blackwell, Oxford.
- Granqvist, Kimo. (1997). *Notes on Eastern Cretan Phonology: A Corpus-Based Study*. Stockholm: Almqvist & Wikksel International.

- Greenberg, Joseph H. (1978). Some Generalizations concerning initial and final Consonant Clusters. In J.H. Greenberg, C. Ferguson and E.A. Moravcsik (Eds.), *Universals of Human Language* (Vol.2). Stanford, CA: Stanford University Press, 243-279.
- Guion, Susan Guignard. (1998). The role of perception in the sound change of velar palatalization, *Phonetica* 55. Bankstown:Karger, 18-52.
- Harris, John & Cottam, Philippa. (1985). Phonetic and Phonological Features 1: Phonetic features and phonological features in speech assessment. *International Journal of Language & Communication Disorders* 20(1).Wiley, 61–74. doi:10.3109/13682828509012249
- Hatzigeorgiu, Nick, Gavriilidou, Maria, Piperidis, Stelios, Carayannis, George, Papakostopoulou, Anastasia, Spiliotopoulou, Athanassia, et al. (2000). Design and implementation of the online ILSP Greek corpus. In *Proceedings of the Second International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2000)*, Athens, Greece, 31 May –2 June, 2000. Αθήνα: Αθήνα, 1737–1740.
- Hayes, Bruce. (1989). Compensatory lengthening in moraic phonology, *Linguistic Inquiry* 20. Massachusetts: MIT Press, 253–306.
- Hewlett, Nigel. (1988). Acoustic properties of /k/ and /t/ in normal and phonologically disordered speech. *Clinical Linguistics and Phonetics* 2. Taylor & Francis, 29–45.
- Hoard, J.E. (1975). The new phonological paradigm. In D.L. Goyvaerts & G.K. Pullum (Eds.) *Essays on the Sound Pattern of English*. Ghent: E. Story Scientia scientific publishers, 21-61.
- Householder, Fred. (1964). The three dreams of Modern Greek Phonology. In R. Austerlitz (ed.) *Papers in Memory of George C. Pappageotes* (Supplement to Word 20.3).
- Hualde, Jose Ignacio. (1987). On Basque Affricates, *Proceedings of WCCFL VI*. Somerville:Cascadilla Press, 77-89.
- Hualde, Jose Ignacio. (1988). Affricates are not Contour Segments. *West Coast Conference on Formal Linguistics* 7. Somerville:Cascadilla Press, 77-89.
- Hume, Elizabeth. (1996). *Coronal consonant, front vowels parallels in Maltese*. NLLT 14 (1). Springer, 163-203.
- Ingram, David. (1989). *Phonological disability in children*. London: Cole and Whurr.
- Ingram, David, Christensen, Lynda, Veach, Sharon & Webster, Brendan. (1980). The acquisition of word initial fricatives and affricates in English between 2 and 6 years, In G. Yeni-Komshian, J. Kavanagh and C. Ferguson (Eds.), *Child Phonology*. New York: Academic Press, 169–192.
- Jacobs, Heike & van Gerwen, Robbie. (2006). Glide Strengthening in French and Spanish and the Formal Representation of Affricates. in: R. Gess et D. Arteaga (eds.) *Historical Romance Linguistics. Retrospective and Perspectives..* Benjamins: Amsterdam, 77-95.
- Jakobson, Roman. (1941/1968). *Kindersprache, Aphasie und allgemeine Lautgesetze*. Uppsala: Almqvist & Wiksell.

- Jakobson, Roman. (1962). *Selected writings vol. 1: Phonological studies*. The Hague: Mouton.
- Jakobson, Roman, Gunnar, Fant & Halle, Morris. (1951). *Preliminaries to Speech Analysis. The Distinctive Features and their Correlates*, Cambridge, MA: MIT Press.
- Jespersen, Otto (1904). *Phonetische Grundfragen*. Leipzig and Berlin: Teubner.
- Joseph, Brian D. & Lee, Gina M. (1988). Greek ts/dz as internally complex segments: Phonological and phonetic evidence. Paper presented at the Annual Meeting of the Linguistic Society of America, New Orleans, December 1988. *OSUWPL* Vol. 59. Ohio: The Ohio State University, 1-10
- Joseph, Brian D. & Philippaki-Warbuton, Irene. (1987). *Modern Greek (Croom Helm Descriptive Grammar Series)*. London: Croom Helm.
- Kager, Rene. (1999). *Optimality Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kaneko, Ikuyo, and Kawahara, Shigeto. (2002). Positional faithfulness theory and the emergence of the unmarked: The case of Kagoshima Japanese. In A. Nakayama (ed.), *ICU English Studies* 11. Tokyo 18-36..
- Kappa, Ioanna. (1998). The Realisation of Affricates in Child Language. In Stella Lambropoulou (ed.), *Proceedings of the 12th International Symposium on Theoretical and Applied Linguistics*. Thessaloniki: University of Thessaloniki, 322–330.
- Kappa, Ioanna. (1999). Developmental patterns in the acquisition of onsets. Στο Α. Μόζερ, (επιμ.). *Greek Linguistics '97 (799-807)*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Kappa, Ioanna. (2000). On the acquisition of fricatives, In K. Nicolaidis & M. Mattheoudaki (Eds.), *Proceedings of the 13th International Symposium on Theoretical and Applied Linguistics. Festschrift for Prof. Athanasios Kakuriotis*. Thessaloniki: University of Thessaloniki, 197-205.
- Kappa, Ioanna. (2002). Final coda licensing in Greek, In J. Costa & M.J. Freitas (Eds.), *Proceedings of the GALA 2001 Conference on Language Acquisition*. Lisboa: Associação Portuguesa de Linguística, 320-326.
- Kean, Mary-Louise. (1975). *The theory of markedness in generative grammar*. PhD dissertation. MIT, Cambridge, MA. [Distributed by the Indiana University Linguistics Club, Bloomington, 1980.] (ed.) 1985. *Agrammatism*, New York: Academic Press.
- Kehrein, Wolfgang. (2002). *Phonological Representation and Phonetic Phasing. Affricates and Laryngeals*. Tübingen: Niemeyer.
- Kenstowicz, Michael and Kissenerth, Charles. (1979). *Generative Phonology: Description and Theory*, New York Academic Press.
- Kiparsky, Paul. (1979). Metrical Structure Assignment is Cyclic. *Linguistic Inquiry* 10.4. Massachusetts: MIT Press, 421-441.

- Kiparsky, Paul. (1993). Blocking in non-derived environments. In S. Hargus & E.M. Kaisse (Eds.), *Phonetics and Phonology. Studies in lexical phonology*. San Diego: Academic Press, 277-313.
- Kiparsky, Paul. (1995). The phonological basis of sound change, In John Goldsmith (ed.), *The handbook of phonological theory*. Cambridge, MA: Blackwell, 640–70.
- LaCharité, Darlene. (1993). *The Internal Structure of Affricates*. PhD dissertation. University of Ottawa.
- Ladefoged, Peter. (2001). *A course in phonetics*. Fort Worth: Harcourt College Publishers.
- Lengeris, Angelos & Kappa, Ioanna. (2016). Palatalization and affrication of velar stops in the (western) Cretan dialect. In M. Mattheoudakis and K. Nikolaidis (Eds.), *Selected Papers of the 21st International Symposium on Theoretical and Applied Linguistics (ISTAL 21)*. Thessaloniki: University of Thessaloniki, 211-223.
- Lleó, Conxita & Prinz, Michael. (1997). Syllable structure parameters and the acquisition of affricates. In S. J. Hannahs & M. YoungScholten (Eds.), *Focus on phonological acquisition*. Philadelphia, PA: John Benjamins, 143–164
- Locke, John L. (1983). *Phonological acquisition and change*. New York: Academic Press.
- Lombardi, Linda. (1990). The Nonlinear Organization of the Affricate, *Natural Language and Linguistic Theory* 8. Springer, 375-425.
- Lombardi, Linda. (2002). Coronal Epenthesis and Markedness. *Phonology*, 19(2). Cambridge: Cambridge University Press, 219-251. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/4420224>
- Lowe, Robert J., Knutson, Patricia J., & Monson, Mark A. (1985). Incidence of fronting in preschool children. *Language, Speech, and Hearing Services in Schools* 1. ASHA Journals Academy, 119-123.
- Malikouti-Drachman, Angeliki. (2001). Greek phonology: A contemporary perspective, *Journal of Greek Linguistics* 2. Brill, 187-243.
- McCarthy, John J. (1986). OCP effects: Geminata and antigeminata" (PDF), *Linguistic Inquiry* 17. Massachusetts: MIT Press, 207–263.
- McCarthy, John J. (2003). *Optimality Theory in Phonology: A Reader*. Blackwell.
- McCarthy, John J. and Prince, Alan. (1993): *Prosodic Morphology: Constraint Interaction and Satisfaction*. Rutgers University Center for Cognitive Science Technical Report 3.
- McCarthy John J. & Prince, Alan. (1994). The emergence of the unmarked: Optimality in prosodic morphology. In Mercè González (ed.), *Proceedings of the North East Linguistic Society* 24. Amherst, MA: GLSA Publications. ROA-13, 333-379.
- Mennen, Ian & Okalidou, Areti. (2007). Greek speech acquisition. In S. McLeod (Ed.), *The international guide to speech acquisition*. Clifton Park, NY: Thomson Delmar Learning, 398–411.

- Morelli, Frida. (2003). The relative harmony of /s+stop/ Onsets: obstruent clusters and the sonority sequencing principle. In C. Féry & R. van de Vijver (eds.), *The Syllable in Optimality Theory*, 356-371. Cambridge: Cambridge University Press.
- Newton, Brian. (1972). *The Generative Interpretation of Dialect: A Study of Modern Greek Phonology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nicolaidis, Katerina, Edwards, Jan, Beckman, Mary E. & Tserdanelis, George. (2003). Acquisition of lingual obstruents in Greek. In *Proceedings of the 6th International Conference on Greek Linguistics*. Ρέθυμνο : Εργαστήριο Γλωσσολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης.
- Panhellenic Association of Logopaedics (PAL) (1995). *Assessment of phonetic and phonological development*. Athens: PAL.
- Papadopoulou, Katerina. (2000). *Phonological acquisition of Modern Greek*. Unpublished B.Sc.Sc Honours thesis. University of Newcastle upon Tyne, UK.
- Paradis, Carole & Prunet, Jean-Francois. (1991). In Carole Paradis & Jean-Francois Prunet (Eds.), *The special status of coronals: internal and external evidence. Phonetics and Phonology 2*. San Diego: Academic Press.
- Prince, Alan & Smolensky, Paul. (1993). *Optimality theory: Constraint interaction in generative grammar*. Rutgers University Center for Cognitive Science.
- Recasens, Daniel & Espinosa, Aina. (2009). Acoustics and perception of velar softening for unaspirated stops. *Phonetics* 37. Elsevier, 189-211.
- Revithiadou, Anthi & Tzakosta, Marina. (2004a). Markedness Hierarchies vs. Positional Faithfulness and the Role of Multiple Grammars in the Acquisition of Greek. *Proceedings of GALA*. Utrecht: LOT, 377 – 388.
- Revithiadou, Anthi & Tzakosta, Marina. (2004b). Alternative grammars in acquisition: markedness- vs. faithfulness-oriented learning. In: *Proceedings of the BUCLD28, online supplement*. <http://128.197.86.186/posters/revithiadou-BUCLD2003.pdf>.
- Rose, Sharon and Rachel, Walker. (2001). *A typology of consonant agreement as correspondence*. Ms. University of California, San Diego and University of Southern California.
- Rubach, Jerzy. (1994). Affricates as Strident Stops in Polish, *Linguistic Inquiry* 25(1). Massachusetts: MIT Press, 119-143. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/4178850>
- Sagey, Elizabeth C. (1986). *The Representation of Features and Relations in Non-Linear Phonology*. PhD dissertation. MIT.
- Selkirk, Elisabeth. (1984). On the Major Class Features and Syllable Theory, in Mark Aronoff and Richard T. Oehrle (Eds.), *Language sound structure : studies in phonology / presented to Morris Halle by his teacher and students*. Cambridge, Mass: MIT Press, 107-113.

- Shaw, Patricia. (1991). Consonant harmony systems: The special status of coronal harmony. In Carole Paradis and Jean-Francois Prunet (Eds.), *Phonetics and phonology, vol. 2, The special status of coronals: internal and external evidence*. San Diego: Academic Press, 125–57.
- Smit, Ann Bosma. (1993). Phonologic error distributions in the Iowa-Nebraska articulation norms project: Word initial consonant clusters. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research* 36. ASHA Journals Academy, 931–947.
- Smit, Ann Bosma, Hand, Linda, Freilinger Joseph J., Bernthal, John E., & Bird. Ann. (1990). The Iowa articulation norms project and its Nebraska replication. *Journal of Speech and Hearing Disorders* 55. American Speech Correction Association, 779–798.
- Smith, Neilson V. (1973). *The Acquisition of Phonology: A Case Study*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Stemberger, Joseph & Stoel-Gammon, Carol. (1991). The underspecification of coronals: evidence from language acquisition and performance errors. In Carol Paradis and Jean-François Prunet (Eds.), *The special status of coronals: internal and external evidence. Phonetics and Phonology 2*. San Diego: Academic Press, 181-200.
- Syrika, Asimina, Jong Kong, Eun & Edwards, Jan. (2011). Velar softening: An acoustic study in Modern Greek. In *Proceedings of the XVIIth International Congress of Phonetic Science*. Hong Kong. Cambridge: Cambridge University Press, 1926-1929.
- Syrika, Asimina, Nicolaidis, Katerina, Edwards, Jan, & Beckman, Mary E. (2011). Acquisition of initial /s/-stop and stop-/s/ sequences in Greek. *Language and Speech* 54(3). Sage publications, 361–386.
- Tesar, Bruce and Smolensky, Paul. (1993). *The learnability of Optimality Theory: an algorithm and some basic complexity results*. Technical Report CU-CS-678-93. Computer Science Department, University of Colorado, Boulder. [ROA-2, <http://ruccs.rutgers.edu/roa.html>]
- Tesar, Bruce & Smolensky, Paul. (1998) Learnability in Optimality Theory. *Linguistic Inquiry* 29. Massachusetts: MIT Press, 229–68.
- Tesar, Bruce & Smolensky, Paul. (2000). *Learnability in Optimality Theory*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Trubetzkoy, Nikolai S. (1958). *Grundzuege der Phonologie*. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht.
- Tserdanelis, Georgios. (2005). *The Role of Segmental Sandhi in the Parsing of Speech: Evidence from Greek*. Ph.D. dissertation. The Ohio State University.
- Tzakosta, Marina. (2002). Consonant Harmony in child language, *Proceedings of the 22nd Annual Meeting of the Greek of Linguistics*: 635-646, Thessaloniki: Aristotle University of Thessaloniki.
- Tzakosta, Marina. (2004). *Multiple Parallel Grammars in the Acquisition of Stress in Greek L1*. PhD Dissertation. ULCL/ Leiden University. LOT Dissertation Series 93. Utrecht: LOT

- Tzakosta, Marina. (2013). /s/ clusters in child speech: new evidence from Greek. *Προφορική ανακοίνωση στο 21ο Διεθνές Συμπόσιο Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης γλωσσολογίας (ISTAL 21)*. Θεσσαλονίκη: Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας. Α.Π.Θ.
- Tzakosta, Marina & Karra, Athanasia. (2007). A typological and comparative account of CL and CC clusters in Greek dialects. Προφορική ανακοίνωση στο *4ο Διεθνές Συνέδριο Νεοελληνικών Διαλέκτων και Γλωσσολογικής Θεωρίας (4th International Conference of Modern Greek Dialects and Linguistic Theory, 4ICMGDLT)*. Λευκωσία: Παν/μιο Κύπρου (Ιούνιος 2007).
- Tzakosta, Marina & Vis, Jeroen (2007). Phonological representations of consonant sequences: the case of affricates vs. ‘true’ clusters. In G. K. Giannakis, M. Baltazani, G. I. Xydopoulos, & T. Tsaggalidis (Eds.), *E-proceedings of the 8th International Conference of Greek Linguistics (8ICGL)*. University of Ioannina: Greece, 558–573.
- Ueda, Isao (1996). Segmental acquisition and feature specification in Japanese. In B. Bernhardt, J. Gilbert & D. Ingram (Eds.), *Proceedings of the UBC International Conference on Phonological Acquisition*. Somerville, MA: Cascadilla Press, 15-27.
- Vihman, Marilyn M. (1978). Consonant harmony: Its scope and function in child language. In Joseph H. Greenberg, Charles A. Ferguson & Edith A. Moravcsik (Eds.) *Universals of human language*, vol. 2: Phonology.. Stanford: University Press, 281–334.
- Walker, Rachel. (1998). *Nasalization, neutral segments, and opacity effects*. Santa Cruz dissertation. Santa Cruz: University of California.. [Published, New York: Garland, 2000.]
- Weijer, Jeroen M. van de (1996). *Segmental Structure and Complex Segments*. Tübingen: Niemeyer.
- Wonderly, William L. (1951). *Zoque: Phonemics and Morphology*, Ανατύπωση από I JAL 17:1-4 και 18: 1,4.
- Yip, Moira. (1988). The Obligatory Contour Principle and Phonological Rules: A Loss of Identity, *Linguistic Inquiry* 19(1). Massachusetts: MIT Press, 65-100. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/4178575>.
- Yoneyama, Kiyoko, Beckman, Mary E. and Edwards, Jan. (2003). *Phoneme frequencies and acquisition of lingual stops in Japanese*. Unpublished manuscript. Columbus: OH
- Zygis, Marzena, Recasens, Daniel & Espinosa, Aina. (2008). Acoustic characteristics for velar stops and velar softening in German, Polish and Catalan. In Rudolph Sock, Susanne Fuchs and Yves Laprie (Eds.), *Proceedings of the 8th International Seminar on Speech Production Strasbourg*. INRIA, 97-100.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- Αναγνωστόπουλος, Γεώργιος. (1927). Περί της εν Κρήτη ομιλουμένης και ιδίως περί του ιδιώματος Αγίας Βαρβάρας και περιχώρων. *Αθηνά* 38: 139-93.
- Κάππα, Ιωάννα. (υ.έ.: α). *Εισαγωγή στη φωνολογία*.
- Κάππα, Ιωάννα. (υ.έ.: β). *Φωνολογική κατάκτηση*.

- Κοντοσόπουλος, Νικόλαος Γ. (1969). *Γλωσσογεωγραφικά διερευνήσεις εις την κρητικήν διάλεκτον*. Τυπογραφείο Εϋστ. Παπούλια, Αθήνα.
- Κοντοσόπουλος, Νικόλαος Γ. (1970). Η σημερινή γλωσσική κατάσταση εν Κρήτη και η γλώσσα των εν Αθήναις Κρητών. *Κρητικά Χρονικά* 22. Εκδόσεις Ανδρέα Γ. Καλοκαιρινού, 144-278.
- Κοντοσόπουλος, Νικόλαος Γ. (1972). Ενόργανος μελέτη των κρητικών φθόγγων. *Κρητικά Χρονικά* 24. Εκδόσεις Ανδρέα Γ. Καλοκαιρινού, 448-64.
- Κοντοσόπουλος, Νικόλαος Γ. (1981). *Διάλεκτοι και ιδιώματα της Νέας Ελληνικής*. Αθήνα: Γρηγόρης.
- Πάγκαλος, Γεώργιος Εμμανουήλ. (1955). *Περί του γλωσσικού ιδιώματος της Κρήτης*. (τόμ. Α'-Ζ'). Αθήνα.
- Πουλιδάκης, Αναστάσιος. (2018). *Η συμφωνική αρμονία στο λόγο δύο ελληνόφωνων δίδυμων παιδιών*. Μεταπτυχιακή εργασία 'α κύκλου. Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΜΑΤΩΝ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τύπος ενήλικα στην ΚΝΕ	Τύπος ενήλικα στην ΚΔ	Εξαγόμενο παιδιού	Ηλικία	Εκφώνημα
1. 'jor.ɣos	'zor.ɣos	'ɣu (2)	1;06.15	Γιώργος
2. ma.'ri.a	ma.'ri.a	'ne	1;06.15	Μαρία
3. pa.'pu	pa.'pu	'pa	1;06.15	παππού
4. pi.'pi.la	pi.'pi.la	'pe:	1;06.15	πιπίλα
5. ja.'ja	za.'za	ja.'ja	1;06.15	γιαγιά
6. no.'na	no.'na	no.'na	1;06.15	νονά
7. no.'ne	no.'ne	o.'ne	1;06.15	νονέ
8. 'ɣa.la	'ɣa.la	'g ^h a	1;06.15	γάλα
9. 'ɣa.la	'ɣa.la	'ga (2)	1;06.15	γάλα
10. ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	1;06.15	κακά
11. ven.'zi.ni	ve.'dʒi.ni	'ji	1;06.15	βενζίνη
12. 'vun	'vun	'vun (2)	1;06.15	βουν
13. 'vun	'vun	'vu	1;06.15	βουν
14. 'ja	'za	'da	1;06.15	γεια
15. 'ba.la	'ba.la	'ba (2)	1;06.15	μπάλα
16. 'ba.no	'ba.no	'ba (im)	1;06.15	μπάνιο
17. 'gol	'gol	'go (2)	1;06.15	γκολ
18. 'zi.to	'zi.to	'dʒe (im)	1;06.15	ζήτω
19. 'ma.i.mu.ni	'ma.i.mu.ni	ma.i.'tu.nə	1;06.15	μαίμουνι
20. 'ne	'ne	'na	1;06.15	ναι
21. 'no	'no	'na	1;06.15	νο (αγγλ.)
22. 'mam	'mam	'mom	1;06.15	μαμ
23. ne.'ro	ne.'ro	'ne	1;06.15	νερό
24. 'ku.ɲes	'ku.ɲes	'kuɲ	1;06.15	κούνιες
25. 'ji.ro	'zi.ro	'ji (im)	1;06.15	γύρω
26. tra.'ba.la	tra.'ba.la	'be	1;06.15	τραμπάλα
27. tra.'ba.la	tra.'ba.la	'bel (im)	1;06.15	τραμπάλα
28. 'ne	'ne	'ne (3)	1;08.02	ναι
29. za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za (2)	1;08.02	Ζαχαρία
30. kar.'jo.'ta.cis	kar.zo.'ta.tʰis	ka.u.'ko.ko	1;08.02	Καρυωτάκης
31. ma.'ri.a	ma.'ri.a	'me (2)	1;08.02	Μαρία
32. 'joryo	'zor.ɣo	'ɣo.ɣo	1;08.02	Γιώργο
33. ka.'ti.na	ka.'ti.na	'ka (2)	1;08.02	Κατίνα
34. 'ja.ni	'za.ɲi	'za	1;08.02	Γιάννη
35. 'ɣa.la	'ɣa.la	'ga	1;08.02	γάλα
36. 'ɣa.la	'ɣa.la	'ɣa	1;08.02	γάλα
37. ma.'ma	ma.'ma	mo.'me	1;08.02	μαμά
38. a.na.'pti.ras	a.na.'pti.ras	a (2)	1;08.02	αναπτήρας
39. 'ne	'ne	'ne (2)	1;08.02	ναι
40. 'pa.pa	'pa.pa	'po.pa	1;08.02	πάπα
41. 'mam	'mam	'mam	1;08.02	μαμ
42. 'ɣa.la	'ɣa.la	'g ^h a	1;08.02	γάλα
43. bi.'sko.to	bi.'sko.to	'go (im)	1;08.02	μισκότο
44. 'xri.sa	'xri.sa	'çi.ça (im)	1;08.02	Χρύσα
45. mi.'xa.li	mi.'xa.ɫi	'gə.ɫi	1;08.02	Μιγάλη
46. mi.'xa.li	mi.'xa.ɫi	'ma	1;08.02	Μιγάλη
47. ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba	1;08.02	μπαμπά
48. 'o.çi	'o.i	'u.i	1;08.02	όχι
49. 'no	'no	'no	1;08.02	νο (αγγλ.)
50. 'de'	'de'	'de' (5)	1;08.02	ντέι
51. 'stela	'ste.la	'da	1;08.02	Στέλλα
52. 'no	'no	'no (2)	1;08.02	νο (αγγλ.)
53. no.'na	no.'na	no.'na	1;08.02	νονά

54.	'be.la	'be.la	'be	1;08.02	μπέλα
55.	ko'pela	ko'pe.la	'pe.ə	1;08.02	κοπέλα
56.	'ste.la	'ste.la	'de.a	1;08.02	Στέλλα
57.	a.ma.'li.a	a.ma.'xi.a	'ma	1;08.02	Αμαλία
58.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za	1;08.02	Ζαχαρία
59.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (3)	1;08.02	μαμά
60.	'gol	'gol	'go	1;08.02	γκολ
61.	'sku.pa	'sku.pa	'ka	1;08.02	σκούπα
62.	e.'ci	e.'tʰi	'dʰi (5)	1;08.02	εκεί
63.	'pa.i	'pa.i	'ma.i (2)	1;08.02	πάει
64.	'pa.i	'pa.i	'pa (im)	1;08.02	πάει
65.	ne.'ro	ne.'ro	'ne	1;08.02	νερό
66.	'gol	'gol	'gol	1;08.02	γκολ
67.	'be.la	'be.la	'be:	1;08.02	μπέλα
68.	'o.çi	'o.i	'o.i	1;08.02	όχι
69.	'be.la	'be.la	'bel	1;08.02	μπέλα
70.	'ja	'za	'γα	1;08.02	γεια
71.	'ku.pa	'ku.pa	'no	1;08.02	κούνια
72.	'mi.lo	'mi.lo	'miɾ	1;08.02	μήλο
73.	'a.na	'a.na	'na (im)	1;08.02	Άννα
74.	kar.jo.'ta.cis	kar.zo.'ta.tʰis	'ka.uk	1;08.02	Καρυωτάκης
75.	'ya.la	'ya.la	'γα	1;09.01	γάλα
76.	ja.'ja	za.'za	ja.'za	1;09.01	γιαγιά
77.	(o.)'jor.yos	(o.)'zor.yos	'γο	1;09.01	(ο)Γιώργος
78.	'ja	'za	'ja (im)	1;09.04	γεια
79.	'me.li	'me.xi	'me (2)	1;09.04	μέλι
80.	a.'vya	a.'vya	'γα	1;09.04	αβγά
81.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za	1;09.04	Ζαχαρία (ΑΙΤ)
82.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.tʰi	'ka (2)	1;09.04	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
83.	a.ma.'li.a	a.ma.'xi.a	'ma	1;09.04	Αμαλία (ΑΙΤ)
84.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	'ma	1;09.04	Μαρία (ΑΙΤ)
85.	'jor.yos	'zor.yos	'γο ^u .γoɟ	1;09.04	Γιώργος
86.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	'me (2)	1;09.04	Μαρία
87.	'ne	'ne	'ne (3)	1;09.04	ναι
88.	'jor.yo	'zor.yo	'go	1;09.04	Γιώργο
89.	'jor.yo	'zor.yo	'γy	1;09.04	Γιώργο
90.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	'ka (2)	1;09.04	Κατίνα
91.	'xri.sa	'xri.sa	'za	1;09.04	Χρύσα
92.	je.'or.ji.os	ze.'or.zi.os	dʰe.'dʰo	1;09.04	Γεωργιος
93.	'ma.ik	'ma.ik	'ma	1;09.04	Μάικ
94.	mi.'xa.li	mi.'xa.xi	'me	1;09.04	Μιχάλη
95.	'jor.yu	'zor.yu	'γο	1;09.04	Γιώργου
96.	'jor.yo	'zor.yo	'γ ^u o	1;09.04	Γιώργο
97.	'ja.ni	'za.ni	'zan (im)	1;09.04	Γιάννη
98.	a.ma.'li.a	'a.ma.'xi.a	'm:a	1;09.04	Αμαλία
99.	pel.'te	pel.'te	pel.'pe	1;09.04	πελτέ
100.	'me.li	'me.xi	'me.ni	1;09.04	μέλι
101.	'ja	'za	'za	1;09.04	γεια
102.	'na.ni	'na.ni	'nan	1;09.04	νάνι
103.	'na.ni	'na.ni	'nan	1;09.04	νάνι
104.	ja.'ja	za.'za	ja.'za (3)	1;09.04	γιαγιά
105.	(o) pa.'pus	(o) pa.'pus	'pa (2)	1;09.04	παππούς
106.	'ne	'ne	'ne	1;09.04	ναι
107.	'o.çi	'o.çi	'o.si	1;09.04	όχι
108.	ba.'na.na	ba.'na.na	'ne (im)	1;09.04	μπανάνα
109.	la.'bro	la.'bro	'pe (2)	1;09.04	λαμπρό
110.	sxo.'lo	sxo.'lo	'γο (im)	1;09.04	σχολειό

111.	'gra.ma.ta	'gra.ma.ta	'ma	1;09.04	γράμματα
112.	'pra.ma.ta	'pra.ma.ta	'ma	1;09.04	πράματα
113.	'be.la	'be.la	'be (im)	1;09.04	μπέλα
114.	ku.'te.la	ku.'te.la	'pe	1;09.04	κουτέλα
115.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	'pe	1;09.04	κοπέλα
116.	'ste.la	'ste.la	'te	1;09.04	Στέλλα
117.	no.'ne	no.'ne	'ne	1;09.04	νονέ
118.	'ba.bi	'ba.bi	'ba	1;09.04	Μπάμπη
119.	ni.'ko.la	ni.'ko.la	'no	1;09.04	Νικόλα
120.	'ma.θi.ma	'ma.θi.ma	'ma	1;09.04	μάθημα
121.	'gol	'gol	'go	1;09.04	γκολ
122.	'sku.pa	'sku.pa	'ka (2)	1;09.04	σκούπα
123.	(o) ba.'bas	(o) ba.'bas	ba.'ba	1;09.04	μπαμπάς
124.	ba.ta.'ri.es	ba.ta.'ri.es	'pe	1;09.04	μπαταρίες
125.	je.'or.ji.os	ze.'or.zi.os	zo.'zo	1;09.04	Γεώργιος
126.	'tu.to	'tu.to	'to.to (im)	1;09.04	τούτο
127.	'ja.ja	za.'za	ja.'ja	1;09.04	γιαγιά
128.	'ba.la	'ba.la	'ba (5)	1;09.04	μπάλα
129.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	'pe	1;09.04	κοπέλα
130.	'ya.la	'ya.la	'ya	1;09.04	γάλα
131.	pel.'te	pel.'te	pə.'pi	1;09.04	πελτέ
132.	'do.ma.tes	'do.ma.tes	'ma (im)	1;09.04	ντομάτες
133.	ta.'çi.ni	ta.'ei.ni	'ei.ni	1;10.07	ταχίνι
134.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi (2)	1;10.07	εκεί
135.	'ne	'ne	'ne	1;10.07	ναι
136.	'li.ji	'li.zi	'cʰi.zi	1;10.07	λίγη
137.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	1;10.07	μαμά
138.	ma.i.'mu.ni	ma.i.'mu.ni	mo.'mo.ni	1;10.07	μαϊμόνι
139.	ja.'ja	za.'za	za.'za	1;10.07	γιαγιά
140.	e.'ci	e.'tʰi	ə.'tʰi	1;10.07	εκεί
141.	pa.'pas	pa.'pas	po ^a .'pa	1;10.07	παπάς
142.	ne.'ro	ne.'ro	no.'a	1;10.07	νερό
143.	'dʒin	'dʒin	'din	1;10.07	τζιν
144.	ven.'zi.ni	ve.'dʒi.ni	'din	1;10.07	βενζίνη
145.	ven.'zi.ni	ve.'dʒi.ni	'dʒin	1;10.07	βενζίνη
146.	'ne	'ne	'nə (3)	1;10.07	ναι
147.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	'ma	1;10.07	Μαρία
148.	fo.'fo	fo.'fo	fo.'fo (3)	1;10.07	Φωφώ
149.	'fos	'fos	'fo	1;10.07	φως
150.	pel.'te	pel.'te	pe.'pe	1;10.07	πελτέ
151.	'me.li	'me.li	'me.i	1;10.07	μέλι
152.	a.'fto	a.'fto	a.'t:o	1;10.07	αυτό
153.	'la.ði	'la.ði	'ja.i	1;10.07	λάδι
154.	'la.ði	'la.ði	'za.i	1;10.07	λάδι
155.	'ya.la	'ya.la	'ya	1;10.07	γάλα
156.	'ste.la	'ste.la	'te:	1;10.07	Στέλλα
157.	no.'na	no.'na	no.'na (3)	1;10.07	νονά
158.	a.spa.'si.a	a.spa.'si.a	'pa	1;10.07	Ασπασία
159.	ko(n).sta.di.n o	ko(n).sta.di.no	'do	1;10.07	(τον) Κωνσταντίνο
160.	a.'vya	a.'vya	'ya	1;10.07	αβγά
161.	je.'or.ji.os	ze.'or.zi.os	zo.'zo	1;10.07	Γεώργιος
162.	'jor.γo	'zor.γo	'γo	1;10.07	Γιώργο
163.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	'ka	1;10.07	Κατίνα
164.	vi.'zi	vi.'zi	ji.'ji	1;10.07	βυζί
165.	vi.'zi	vi.'zi	ji.'fi	1;10.07	βυζί
166.	'ja.ni	'za.ni	'zan	1;10.07	Γιάννη
167.	'ba.la	'ba.la	'ba (2)	1;10.07	μπάλα

168.	'a.na	'a.na	'na (2)	1;10.07	Άννα
169.	ja.'ja	za.'za	zə.'za	1;10.07	γιαγιά
170.	'ja.ni	'za.ni	'γα	1;10.07	Γιάννη
171.	'ne	'ne	'ne (7)	1;11.09	ναι
172.	'sku.pa	'sku.pa	'ka (5)	1;11.09	σκούπα
173.	'vre.çi	'vre.ei	'fe. ei (2)	1;11.09	βρέχει
174.	'pe.de	'pe.de	'pe.nə	1;11.09	πέντε
175.	a.'γri.mi	a.'γri.mi	a.'gi.mi	1;11.09	αγρίμι
176.	ma.i.'mu.ni	ma.i.'mu.ni	'mu.ni (2)	1;11.09	μαϊμούνι
177.	ka.'ro.t'i	ka.'ro.t'i	'ko	1;11.09	καρότσι
178.	a.'fto	a.'fto	a.'to	1;11.09	αυτό
179.	ko.'tu.les	ko.'tu.les	'ko	1;11.09	κοτούλες
180.	'bam	'bam	'bam	1;11.09	μπαμ
181.	a.'vγo	a.'vγo	a.'γo (2)	1;11.09	αβγό
182.	'sku.pa	'sku.pa	'ka:	1;11.09	σκούπα
183.	e.'me.na	e.'me.na	ə.'me.na (3)	1;11.09	εμένα
184.	ja.'ja	za.'za	za.'za	1;11.09	γιαγιά
185.	(o)'ma.nos	(o)'ma.nos	'ma.no	1;11.09	Μάνος
186.	'ma.nos	o.'ma.nos	o.'ma.no	1;11.09	Μάνος
187.	'ne	'ne	'ne (3)	1;11.09	ναι
188.	'fos	'fos	'fo	1;11.09	φως
189.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni	1;11.09	Φρύνη
190.	'fri.ni	'fri.ni	'vi.ni	1;11.09	Φρύνη
191.	fo.'fo	fo.'fo	fo.'fo	1;11.09	Φωφώ
192.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za	1;11.09	Ζαχαρία (ΑΙΤ)
193.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t'i	'ka:	1;11.09	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
194.	'jor.γo	'zor.γo	'γo.γo (2)	1;11.09	Γιώργο (ΑΙΤ)
195.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	'ma	1;11.09	Μαρία (ΑΙΤ)
196.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	'za (im)	1;11.09	Γιωργία (ΑΙΤ)
197.	je.'or.ji.os	ze.'or.zi.os	zo.'zo	1;11.09	Γεώργιος
198.	ve(n)'.d'i.ni	ve.'d'i.ni	'd'i.ni	1;11.09	Βενζίνη (ΑΙΤ)
199.	pel.'te	pel.'te	pe.'pe	1;11.09	πελτέ (ΑΙΤ)
200.	'me.li	'me.λι	'me.li	1;11.09	μέλι (ΑΙΤ)
201.	'ksi.ði	'ksi.ði	'ti.zi	1;11.09	ξόδι (ΑΙΤ)
202.	'ksi.ði	'ksi.ði	'ki.zi	1;11.09	ξόδι (ΑΙΤ)
203.	'la.ði	'la.ði	'da'	1;11.09	λάδι (ΑΙΤ)
204.	'γα.la	'γα.la	'ga (3)	1;11.09	γάλα (ΑΙΤ)
205.	'me.li	'me.λι	'me.i	1;11.09	μέλι (ΑΙΤ)
206.	ta.'ksi.ði	ta.'ksi.ði	'ti.γi	1;11.09	ταξίδι (ΑΙΤ)
207.	ta.'ksi.ði	ta.'ksi.ði	'ki.γi	1;11.09	ταξίδι (ΑΙΤ)
208.	ta.'ksi.ði	ta.'ksi.ði	'gi.ji	1;11.09	ταξίδι (ΑΙΤ)
209.	'bri.za	'bri.za	'bi	1;11.09	πρίζα
210.	't'i.sa	't'i.sa	't'i	1;11.09	τσίσα
211.	ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	1;11.09	κακά
212.	a.li.'fi	a.λι.'fi	ə.'fi	1;11.09	αλοιφή
213.	a.li.'fi	a.λι.'fi	e.'fi	1;11.09	αλοιφή
214.	no.'na	no.'na	no.'na	1;11.09	νονά
215.	'ste.la	'ste.la	'te ^a	1;11.09	Στέλλα
216.	no.'no	no.'no	no.'no	1;11.09	νονό
217.	'me.li	'me.λι	'me.λι	1;11.09	μέλι
218.	a.'γri.mi	a.'γri.mi	a.'γi.ni	1;11.09	αγρίμι
219.	a.'γri.mi	a.'γri.mi	ə.'γi.ni	1;11.09	αγρίμι
220.	e.'go.ni	e.'go.ni	go:n (im)	1;11.09	εγγόνι
221.	'ben	'ben	'ben (2)	1;11.09	Μπεν
222.	'ja.ni	'za.ni	'zan	1;11.09	Γιάννη
223.	'be.ba	'be.ba	'be.bə-2 (im)	1;11.09	μπέμπα
224.	'be.ba	'be.ba	'be	1;11.09	μπέμπα

225.	'ja.ni	'za.ni	'jan	1;11.09	Γιάννη
226.	'xa.ri	'xa.ri	'ga.i (2)	1;11.09	Χάρη
227.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	1;11.09	μαμά
228.	γο.'γο	γο.'γο	γο.'γο	1;11.09	Γωγώ
229.	'o.çi	'o.ei	'o.ei	1;11.09	όχι
230.	a.'man	a.'man	a.'man	1;11.09	αμάν
231.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	1;11.09	πάνω
232.	'e.kso	'e.kso	'a.k:o (im)	1;11.09	έξω
233.	a.'γri.mi	a.'γri.mi	a.'γi.ni (5)	1;11.22	αγρίμι
234.	'ba.la	'ba.la	'ba.ɫa (6)	1;11.22	μπάλα
235.	ma.i.'mu.ni	ma.i.'mu.ni	mo.'mu.ni	1;11.22	μαϊμόνι
236.	zu.'zu.ni	zu.'zu.ni	zu.zu:.ni	1;11.22	ζουζούνι
237.	vi.'zi	vi.'zi	ji.'ji	1;11.22	βυζί
238.	vi.'zi	vi.'zi	zi.'zi	1;11.22	βυζί
239.	ja.'ja	za.'za	ʒə.'ja (2)	1;11.22	γιαγιά
240.	ja.'ja	za.'za	za.'za (3)	1;11.22	γιαγιά
241.	a.'fto	a.'fto	a.'to	1;11.22	αυτό
242.	e.'si	e.'si	e.'ei	1;11.22	εσύ
243.	e.'si	e.'si	'ei	1;11.22	εσύ
244.	'ne	'ne	'ne	1;11.22	ναι
245.	'ma.na	'ma.na	'ma.na	1;11.22	μάννα
246.	'jor.γo	'zor.γo	'γo.γo (2)	1;11.22	Γιώργο
247.	'gol	'gol	'gol	1;11.22	γκολ
248.	ja.'ja	za.'za	ja.'ja	1;11.22	γιαγιά
249.	'γα.la	'γα.la	'γα.ɫa	1;11.22	γάλα
250.	'me.li	'me.ɫi	'me.ɫi	1;11.22	μέλι
251.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti	1;11.22	εκεί
252.	e.'ɫa	e.'ɫa	a.'ɫa	1;11.22	ελιά
253.	e.'ɫa	e.'ɫa	a.'ɫa	1;11.22	ελιά
254.	e.'ɫa	e.'ɫa	a.'ja	1;11.22	ελιά
255.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi	1;11.22	εκεί
256.	'ste.la	'ste.la	'te.ɫa (3)	1;11.22	Στέλλα
257.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni	1;11.22	Φρύνη
258.	fo.'fo	fo.'fo	fo.'fo	1;11.22	Φωφώ
259.	'xa.ris	'xa.ris	xa.'a ¹	1;11.22	Χάρης
260.	'ma.nos	'ma.nos	'ma.no	1;11.22	Μάνος
261.	'fos	'fos	'fo:	1;11.22	φως
262.	'ba.bi	'ba.bi	' ^m ba	1;11.22	Μπάμπη
263.	'ba.bi	'ba.bi	'ba.ba	1;11.22	Μπάμπη
264.	ni.'ko.la	ni.'ko.la	' ^ŋ ka	1;11.22	Νικόλα
265.	'ja.ni	'za.ni	'zan	1;11.22	Γιάννη
266.	'be.ba	'be.ba	'be.ba	1;11.22	μπέμπα
267.	'xa.ri	'xa.ri	'ka.ɫi	1;11.22	Χάρη
268.	'xa.ri	'xa.ri	'γα.ɫi (im)	1;11.22	Χάρη
269.	γο.'γο	γο.'γο	γο.'γο	1;11.22	Γωγώ
270.	a.li.'fi	a.ɫi.'fi	ə.'fi	1;11.22	αλοιφή
271.	a.ðer.'fi	a.ðer.'fi	a.'fi	1;11.22	αδερφή
272.	'kre.as	'kre.as	'ke.ɫa (im)	1;11.22	κρέας
273.	'tʰa.(ⁿ)da	'tʰa.da	'da.na	1;11.22	τσάντα
274.	'kle.i	'kle.i	'ke.i	1;11.22	κλαίει
275.	'ce.i	'tʰe.i	'ce.i	1;11.22	καίει
276.	'li.ji	'ɫi.zi	'zi.zi	1;11.22	λήγει
277.	'ce.ik	'tʰe.ik	'ke.ki (4)	1;11.22	κέικ
278.	'e.ksi	'e.ksi	'e.ki	1;11.22	έξι
279.	ja.'ja	za.'za	ja.'ja (2)	1;11.22	γιαγιά
280.	'ðjo	'ðjo	'ʒo	1;11.22	δυο
281.	'pe.de	'pe.de	'pe.nə	1;11.22	πέντε
282.	'ne	'ne	'ne	1;11.22	ναι

283.	'ble	'ble	'be	1;11.22	μπλε
284.	a.'vɣa	a.'vɣa	a.'ɣa	1;11.22	αβγά
285.	ko.'tu.la	ko.'tu.la	'ka	1;11.22	κοτούλα
286.	ja.'la	ja.'la	la.'za	1;11.22	γαλιά
287.	ja.'la	ja.'la	ja.'la (im)	1;11.22	γαλιά
288.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za	2;00.17	Ζαχαρια-ΑΙΤ
289.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.ci	'ka:	2;00.17	Καρυωτάκη-ΑΙΤ
290.	e.'me.na	e.'me.na	e.'me.na (4)	2;00.17	εμένα
291.	ka.'la.ne	ka.'la.ne	ka.'la.ne	2;00.17	καλά'ναι
292.	'ne	'ne	'ne (2)	2;00.17	ναι
293.	'o.çi	'o.ei	'o.si	2;00.17	όχι
294.	fo.'fos	fo.'fos	fo.'fo	2;00.17	(της) Φωφός
295.	'ɣa.ta	'ɣa.ta	'ɣa:t:a	2;00.17	γάτα-ONOM
296.	'ɣa.ta	'ɣa.ta	'ɣa:	2;00.17	(τη) γάτα
297.	a.'vɣo	a.'vɣo	a.'ɣo	2;00.17	αβγό-ΑΙΤ
298.	'ko.tes	'ko.tes	'ko.t:e	2;00.17	κότες-ONOM
299.	'ɣa.ta	'ɣa.ta	'ɣa:t:a (3)	2;00.17	γάτα-ONOM
300.	'ko.ta	'ko.ta	'ko:t:a	2;00.17	κότα-ONOM
301.	'ko.ta	'ko.ta	'ko:t:a	2;00.17	κότα-ONOM
302.	ma.'la	ma.'la	ma.'la	2;00.17	μαλλιά-ΑΙΤ
303.	ma.'la	ma.'la	ma.'la:	2;00.17	μαλλιά-ΑΙΤ
304.	le.'fta	le.'fta	'ta (im)	2;00.17	λεφτά
305.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	2;00.17	πάνω
306.	ve.'dʒi.ni	ve.'dʒi.ni	'dʒi.ni	2;00.17	βενζίνη-ΑΙΤ
307.	a.li.'fi	a.li.'fi	a.'p ^h i	2;00.17	αλοιφή-ΑΙΤ
308.	'pa.na	'pa.na	'pa.na (2)	2;00.17	(στην) πάνα
309.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;00.17	γιαγιά
310.	'ku.na	'ku.na	'ku.na	2;00.17	κούνια-ΑΙΤ
311.	'me.sa	'me.sa	'fe.ça (4)	2;00.17	μέσα
312.	'me.sa	'me.sa	'fe,fa	2;00.17	μέσα
313.	'me.sa	'me.sa	'fe,fa (3)	2;00.17	μέσα
314.	'vri.si	'vri.si	'fi,fi	2;00.17	βρύση-ΑΙΤ
315.	ne.'ro	ne.'ro	'na	2;00.17	νερό-ΑΙΤ
316.	'ɣa.la.ne	'ɣa.la.ne	'ɣa.la ne	2;00.17	γάλα είναι
317.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;00.17	μπάλα-ΑΙΤ
318.	'ba.bi.ne	'ba.bi.ne	'ba.bi.ne	2;00.17	(ο) Μπάμπης είναι
319.	'jor.ɣo	'zor.ɣo	'ɣo (im)	2;00.17	Γιώργο-ΚΛΗΤ
320.	'ja.ni	'za.pi	'za.ni	2;00.17	Γιάννη-ΑΙΤ
321.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze	2;00.17	φύγε
322.	'kal.t ^s a	'kal.t ^s a (ίσως και 'ɣa.ta)	'ɣa:t:a	2;00.21	κάλτσα (ή γάτα)
323.	'kal.t ^s a	'kal.t ^s a	'ka:t:a	2;00.21	κάλτσα
324.	'vun	'vun	'fun	2;00.21	βουν
325.	'ko.ta	'ko.ta	'ka.ta	2;00.21	κότα
326.	a.'vɣa.ne	a.'vɣa.ne	a.'ga.ne	2;00.21	αβγά'ναι
327.	e.'me.na	e.'me.na	e.'me.na	2;00.21	εμένα
328.	e.'se.na	e.'se.na	e.'se.na	2;00.21	εσένα
329.	a.'vɣa	a.'vɣa	a.'ɣa	2;00.21	αβγά
330.	'pra.ma	'pra.ma	'pa.ma (5)	2;00.25	πράμα
331.	'o.çi	'o.ei	o.si	2;00.25	όχι
332.	po.'la.ne	po.'la.ne	po.'la.ne	2;00.25	πολλά'ναι
333.	e.'me.na.ne	e.'me.na.ne	e.'me.na.ne	2;00.25	εμένα'ναι
334.	kli.'ɟja	kli.'ɟja	ki.'la	2;00.25	κλειδιά
335.	e.'me.na	e.'me.na	e.'me.na	2;00.25	εμένα

336.	ku.'ta.li	ku.'ta.ʎi	ko:.'ka.lu	2;00.25	κουτάλι
337.	'kal.tʰa	'kal.tʰa	'ka.ta (2)	2;00.25	κάλτσα
338.	'kal.tʰa.ne	'kal.tʰa.ne	'ka.ta.ne	2;00.25	κάλτσα' ναι
339.	ja.'ja.mu	za.'za.mu	də.'za.mu	2;00.25	γιαγιά μου
340.	pa.'pu.tʰi	pa.'pu.tʰi	pu.'pu.tʰi	2;00.25	παπούτσι
341.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'lo	2;00.25	νερό
342.	ɣar.ɣa.'ʎe.me	ɣar.ɣa.'ʎe.me	je.'ʎe.me	2;00.25	γαργαλιέμαι
343.	ɣar.ɣa.'ʎe.me	ɣar.ɣa.'ʎe.me	je.'ɣa.me	2;00.25	γαργαλιέμαι
344.	ɣar.ɣa.'ʎe.me	ɣar.ɣa.'ʎe.me	je.'je.me	2;00.25	γαργαλιέμαι
345.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti	2;00.25	εκεί
346.	'pra.ma	'pra.ma	' ^m ba.ma	2;00.25	πράμα
347.	'ɣa.ta	'ɣa.ta	'θ'a.tə	2;00.25	γάτα
348.	'ɣa.ta.ne	'ɣa.ta.ne	'ɣa:ta ne	2;00.25	γάτα' ναι
349.	'pra.ma	'pra.ma	'ba.ma	2;00.25	πράμα
350.	'pa.ma.ne	'pa.ma.ne	'pa.ma.ne	2;00.25	πράμα' ναι
351.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'ʎo	2;00.25	νερό
352.	'ca.lo	'tʰa.lo	'tʰa.ʎo	2;00.25	κι άλλο
353.	'tri.a	'tri.a	'ti:.a	2;00.25	τρία
354.	'tri.a	'tri.a	'tʰi.za	2;00.25	τρία (πιθανόν)
355.	'mi.lo	'mi.lo	'mi.ʎo	2;00.25	μήλο (ΑΙΤ)
356.	'tri.a	'tri.a	'tʰi:.a	2;00.25	τρία
357.	ci.'ri.a	tʰi.'ri.a	'tʰi.ʎa	2;00.25	κυρία (πιθανόν)
358.	'mi.lo	'mi.lo	'b:lo	2;00.25	μήλο
359.	'ko.ri	'ko.ri	'go.ji	2;00.25	κόρη
360.	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ʎi	2;00.25	αγόρι
361.	θa.'na.si	θa.'na.si	'pa:ʎi	2;00.25	Θανάση
362.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze	2;00.25	φύγε
363.	ro.'lo.i	ro.'lo.i	ja.'la.li	2;00.29	ρολόι
364.	'ne	'ne	'ne (5)	2;00.29	ναι
365.	po.'la	po.'la	pa.'la	2;00.29	πολλά
366.	'jor.ɣo	'zor.ɣo	'ɣo.ɣo	2;00.29	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
367.	'na.ni	'na.pi	'na.ni	2;00.29	νάι
368.	'e.kso	'e.kso	'a.ko (2)	2;00.29	έξω
369.	ro.'lo.i	ro.'lo.i	la.'la.li	2;00.29	ρολόι
370.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'ʎo (2)	2;00.29	νερό
371.	ne.'ro	ne.'ro	ne.ʎa	2;00.29	νερό
372.	'vi.de.o	'vi.de.o	' ⁿ dʰi.do	2;00.29	βίντεο
373.	'vi.de.o	'vi.de.o	'dʰi.do (2)	2;00.29	βίντεο
374.	'vi.de.o	'vi.de.o	'dʰi.do:	2;00.29	βίντεο
375.	'ku.pa	'ku.pa	'ku.na (3)	2;00.29	κούνια
376.	'be.la	'be.la	'be.la	2;00.29	μπέλα
377.	tʰu.'li.θra	tʰu.'ʎi.θra	'tʰi.xo.θa	2;00.29	τσουλήθρα
378.	tʰu.'li.θra	tʰu.'ʎi.θra	'ki.so.ʎa	2;00.29	τσουλήθρα
379.	'ne	'ne	'de	2;00.29	ναι
380.	tʰu.'li.θra	tʰu.'ʎi.θra	'tʰi.so	2;00.29	τσουλήθρα
381.	'tʰi.xla	'tʰi.xla	'ki.sla	2;00.29	τσίχλα
382.	'tʰi.xla	'tʰi.xla	'ti.sla	2;00.29	τσίχλα
383.	'tʰi.xla	'tʰi.xla	'tʰi.sa	2;00.29	τσίχλα
384.	'tʰi.xla	'tʰi.xla	'ti.sxa	2;00.29	τσίχλα
385.	'ba.la	'ba.la	'ba.la (2)	2;00.29	μπάλα
386.	'tri.a	'tri.a	'ti.ʎa	2;00.29	τρία
387.	ba.'ba	ba.'ba	bo.'ba	2;00.29	(του) μπαμπά
388.	a.'fto	a.'fto	ə.'to	2;00.29	αυτό
389.	a.'fto.ne	a.'fto.ne	a.'t:o.ne	2;00.29	αυτό' ναι
390.	a.'fto	a.'fto	a.'to (3)	2;00.29	αυτό

391.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba- (με παύση πριν την τονισμένη συλλαβή)	2;00.29	μπαμπά
392.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'p ^h a (με παύση πριν την τονισμένη συλλαβή)	2;00.29	μπαμπά
393.	e.'ðo	e.'ðo	'ðo	2;00.29	εδώ
394.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba	2;00.29	μπαμπά
395.	a.'fto	a.'fto	a.'to (με παύση πριν την τονισμένη συλλαβή)	2;00.29	αυτό
396.	'tri.a	'tri.a	't ^s i.la	2;00.29	τρία
397.	ci.'ri.a	t ^s i.'ri.a	'di°.l ^s a	2;00.29	κυρία
398.	'mi.lo	'mi.lo	'mi.lo	2;00.29	μήλο
399.	'ko.ri	'ko.ri	'go.ɫi	2;00.29	κόρη
400.	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ɫi	2;00.29	αγόρι
401.	θa.'na.si	θa.'na.si	'fa:	2;00.29	Θανάση (ή φαράσι)
402.	θa.'na.si	θa.'na.si	'fa:ɟə	2;00.29	Θανάση (ή φαράσι)
403.	'ɣo.ma	'ɣo.ma	'ɣo.ma (2)	2;00.29	γόμα
404.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'p ^h u	2;00.29	παππού
405.	ma.'ma	ma.'ma	me.'me	2;00.29	μαμά
406.	'a.fi.'se me	'a.fi.'se me	'a.fi.'fe me	2;00.29	άφησέ με
407.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze	2;00.29	φύγε
408.	'fi.je	'fi.ze	'vi.ze	2;00.29	φύγε
409.	'a.fi.'se me	'a.fi.'se me	'a.fi.'se me	2;00.29	άφησέ με
410.	'a.fi.se	'a.fi.se	'a.fi.fe	2;00.29	άφησε
411.	ja.'ja	za.'za	jə.'ja	2;00.29	γιαγιά
412.	ja.'ja	za.'za	ze.'za	2;00.29	γιαγιά
413.	'ko.ta	'ko.ta (ή 'ko.tes)	'ko.ta	2;00.29	κότα (ή κότες)
414.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ce	2;00.29	φύγε
415.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;01.12	μπάλα
416.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	2;01.12	μαμά
417.	ja.'ja	za.'za	d ³ a.'za	2;01.12	γιαγιά
418.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;01.12	μπάλα
419.	po.'la	po.'la	po.'la	2;01.12	πολλά
420.	'pe.pa	'pe.pa	'pe.pa	2;01.12	Πέπα
421.	a.'fto	a.'fto	a.'to	2;01.12	αυτό
422.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze	2;01.12	φύγε
423.	'sku.pa	'sku.pa	'ku.pa (2)	2;01.12	σκούπα
424.	'ma.no	'ma.no	'ma.no	2;01.12	Μάνο (ΑΙΤ)
425.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu	2;01.12	παππού (ΑΙΤ)
426.	'ku.ɲa	'ku.ɲa	'ku.na	2;01.12	κούνια
427.	'be.la	'be.la	'be.la	2;01.12	μπέλα
428.	ku.'te.la	ku.'te.la	'ku.la	2;01.12	κουτέλα
429.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	'pe.la	2;01.12	κοπέλα
430.	'ste.la	'ste.la	'te.la	2;01.12	Στέλλα
431.	va.'je.li	va.'d ^z e.ɫi	a.'de.li	2;01.19	Βαγγέλη
432.	va.'je.li	va.'d ^z e.ɫi	a'be.li	2;01.19	Βαγγέλη
433.	'ven.zi.ni/ve.'d ^z i.ni	ve.'d ^z i.na	'd ^z i.na	2;01.19	βενζίνη
434.	ma.'no.li	ma.'no.ɫi	mo.'la.li	2;01.19	Μανόλη
435.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu	2;01.19	παππού
436.	ma.'no.li	ma.'no.ɫi	ma.'la.li	2;01.19	Μανόλη
437.	e.ma.nu.'e.la	e.ma.nu.'e.la	ma.'li.la	2;01.19	Εμμανουέλα
438.	e.ma.nu.'e.la	e.ma.nu.'e.la	e.mi.'me.la	2;01.19	Εμμανουέλα
439.	e.ma.nu.'e.la	e.ma.nu.'e.la	me.'mi.la	2;01.19	Εμμανουέλα

440.	'ne	'ne	'ne (2)	2;01.19	μαι
441.	ni.'ko.la	ni.'ko.la	'kal.va	2;01.19	Νικόλα (ΑΙΤ)
442.	ku.'ba.ru	ku.'ba.ru	'ba.'o	2;01.19	κουμπάρου
443.	ku.'ba.ru	ku.'ba.ru	'ba.'lo	2;01.19	(του) κουμπάρου
444.	no.'no.mu	no.'no.mu	no.'no.mu	2;01.19	νονό μου
445.	a.'pa.no	a.'pa.no	a.'pa.no (2)	2;01.19	απάνω
446.	'ste.la	'ste.la	'te.'la	2;01.19	Στέλλα
447.	(tu.)'jor.yu	(tu.)'zor.yu	'yo.yu	2;01.19	(του) Γιώργου
448.	'spi.ti	'spi.ti	'pi.ti (im)	2;01.19	σπίτι
449.	'ya.la	'ya.la	'ya.la	2;01.19	γάλα
450.	ja.'ja	za.'za	d ^z ə.'za	2;01.19	γιαγιά
451.	'me.li	'me.li	'me.li	2;01.19	μέλι
452.	ne.'ro.mu	ne.'ro.mu	ne.'lo.mu	2;01.19	νερό μου
453.	ja.'ja	za.'za	ja.'ja	2;01.19	γιαγιά
454.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	(a)zə.'zo	2;01.19	Γιωργία
455.	a.ma.'li.a	a.ma.'li.a	a.mə.'li.la	2;01.19	Αμαλία
456.	a.ma.'li.a	a.ma.'li.a	a.me.'li.la	2;01.19	Αμαλία
457.	ri.'ri.ka	ri.'ri.ka	ki.'ki.sta	2;01.19	Ριρίκα
458.	ri.'ri.ka	ri.'ri.ka	ki.'ki.ka	2;01.19	Ριρίκα
459.	'ni.ci	'ni.t ^ɕ i	't ^ɕ i.t ^ɕ i	2;01.19	Νίκη
460.	'ni.ci	'ni.t ^ɕ i	't ^ɕ i.t ^ɕ i	2;01.19	Νίκη
461.	'ba.bi	'ba.bi	'ba.bi (2) (im)	2;01.19	Μπάμπη
462.	ka.'pe.lo	ka.'pe.lo	pe.'pe.lo (2)	2;01.19	καπέλο
463.	'blu.za	'blu.za	'pu.d ^z a	2;01.19	μπλούζα
464.	pa.de.'lo.ni	pa.de.'lo.ni	pa ^ɛ .'lo.ni	2;01.19	παντελόνι
465.	'a.fi.se	'a.fi.se	'a.fi.se	2;01.19	άφησε
466.	pa.de.'lo.ni	pa.de.'lo.ni	be.'le.ni	2;01.19	παντελόνι
467.	'kal.t ^ɕ a	'kal.t ^ɕ a	'ka.pa	2;01.19	κάλτσα
468.	pa.'pu.t ^ɕ i	pa.'pu.t ^ɕ i	pa.'pu.ti	2;01.19	παπούτσι
469.	pa.'pu.t ^ɕ i	pa.'pu.t ^ɕ i	ku.'pu.di	2;01.19	παπούτσι
470.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (3)	2;01.19	μαμά
471.	'ci.ta	't ^ɕ i.ta	't ^ɕ i.ta	2;01.19	κοίτα
472.	e.'si	e.'si	ə.'si	2;01.19	εσύ
473.	e.'ci.ne	e.'t ^ɕ i.ne	a:.'t ^ɕ i.ne	2;01.19	εκεί' ναι
474.	a.'vɣo	a.'vɣo	a.'ɣo	2;01.19	αυγό
475.	'çi.la	'çi.la	'p ^h i.o	2;01.19	χίλια
476.	'i.los	'i.los	'i.lo	2;01.26	ήλιος
477.	'pa.pɕa	'pa.pɕa	'pa.ta	2;01.26	πάπια
478.	'pa.pɕa	'pa.pɕa	'pa.ta	2;01.26	πάπια
479.	'ya.u	'ya.u	'ya ^u	2;01.26	γάου (σκύλος)
480.	'ya.u	'ya.u	'ya.u	2;01.26	γάου (σκύλος)
481.	'sci.los	'st ^ɕ i.los	't ^ɕ i.lo (im)	2;01.26	σκύλος
482.	'psa.ri	'psa.ri	'ta.i (2)	2;01.26	ψάρι
483.	psa.'li.ði	psa.'li.ði	'pi.jli (im)	2;01.26	ψαλίδι
484.	lu.'lu.ði	lu.'lu.ði	zu.zu.li	2;01.26	λουλούδι
485.	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.li	2;01.26	αγόρι
486.	a.'ɣo.ri	a.'ɣo.ri	a.'ga.li	2;01.26	αγόρι
487.	'na.ti	'na.ti	'ta.ti (2)	2;01.26	να' τη
488.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'za	2;01.26	Ζαχαρία
489.	kar.jo.'ta.cis	kar.zo.'ta.t ^ɕ is	ka.'ka.ku	2;01.26	Καρνωτάκης
490.	o.'bre.la	o.'bre.la	e.'be.la	2;01.26	ομπρέλα
491.	'vur.t ^ɕ a	'vur.t ^ɕ a	'fu.ta	2;01.26	βούρτσα
492.	'ksi.la	'ksi.la	'ki.la	2;01.26	ξύλα
493.	ka.'re.kla	ka.'re.kla	'te.ta	2;01.26	καρέκλα
494.	'mam	'mam	'mam	2;01.26	μαμ
495.	'i.los	'i.los	'i.lo (im)	2;01.26	ήλιος
496.	'var.ka	'var.ka	'xa.pa (im)	2;01.26	βάρκα

497.	'var.ka	'var.ka	'ka.pa (im)	2;01.26	βάρκα
498.	'ðe.dro	'ðe.dro	'de.jo	2;01.26	δέντρο
499.	a.e.ro.'pla.no	a.e.ro.'pla.no	'ta.no (2)	2;01.26	αεροπλάνο
500.	a.fto.'ci.ni.to	a.fto.'tʰi.ni.to	'tʰin.to	2;01.26	αυτοκίνητο
501.	'ble	'ble	'n.de	2;01.26	μπλε
502.	pa.'pu.tʰi	pa.'pu.tʰi	pu.'pu.ci	2;01.26	παπούτσι
503.	'tʰa.n.da	'tʰa.n.da	'da.na	2;01.26	τσάντα
504.	'xte.na	'xte.na	'ke.na	2;01.26	χτένα
505.	'blu.za	'blu.za	'bu.za	2;01.26	μπλούζα
506.	'ba.no	'ba.no	'ba.no	2;01.26	μπάνιο
507.	'mi.lo	'mi.lo	'mi.lo	2;01.26	μήλο
508.	'ba.bi	'ba.bi	'ba.bi	2;01.26	Μπάμπη
509.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi (2)	2;01.26	εκεί
510.	be.'be.na	be.'be.na	be.'be.na (2)	2;01.26	μπεμπένα
511.	'tre.no	'tre.no	'te.no (im)	2;01.26	τρένο
512.	'kal.tʰa	'kal.tʰa	'ka.ta	2;01.26	κάλτσα
513.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	'pe.la	2;01.26	κοπέλα
514.	'vun	'vun	'vun	2;01.26	βουν
515.	tra.'kter	tra.'kter	'ka: (im)	2;01.26	τρακτέρ
516.	'pe.tra	'pe.tra	'pe.ta (im)	2;01.26	πέτρα
517.	ar.'ku.ða	ar.'ku.ða	a.'ku.ða	2;01.26	αρκούδα
518.	a.'fto	a.'fto	a.'to	2;01.26	αυτό
519.	'par.ta	'par.ta	'po.ta	2;01.26	παρ' τα
520.	'par.ta	'par.ta	'par.ta	2;01.26	παρ' τα
521.	'par.ta	'par.ta	'pa.ta	2;01.26	παρ' τα
522.	'e.la	'e.la	'e.la (6)	2;01.26	έλα
523.	'e.la	'e.la	'e.ða	2;01.26	έλα
524.	'bri.za	'bri.za	'bi.ja	2;01.26	πρίζα
525.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;01.26	μπάλα
526.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	'ja	2;01.26	Ζαχαρία
527.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	xa.'xa.i	2;01.26	Ζαχαρία
528.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.tʰi	'ka	2;01.26	Καρυωτάκη
529.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.tʰi	ka.'ka.ci (im)	2;01.26	Καρυωτάκη
530.	vi.'vli.o	vi.'vli.o	vi.'zi.o	2;01.26	βιβλίο
531.	ma.ksi.'la.ri	ma.ksi.'la.ri	'ka.li (im)	2;01.26	μαξιλάρι
532.	'ma.na	'ma.na	'ma.na	2;01.26	μάννα
533.	'jor.ɣo	'zor.ɣo	'ɣo.ɣo	2;01.26	Γιώργο
534.	'mono #e.'si	'mono #e.'si	'mo.no ^e	2;01.26	μόνο εσύ
535.	'psa.ri	'psa.ri	'tʰa.ɹi	2;02.15	ψάρι
536.	psa.'ras	psa.'ras	ca.'za (im)	2;02.15	ψαράς
537.	'ne	'ne	'ne (9)	2;02.15	ναι
538.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni (5)	2;02.15	Φρύνη
539.	ka.'li.ne	ka.'li.ne	ka.'li.ne	2;02.15	καλή' ναι
540.	po.'te	po.'te	po.'te	2;02.15	ποτέ
541.	e.'ɣo	e.'ɣo	eg ^h o:	2;02.15	εγώ
542.	θa.'pe.so	θa.'pe.so	a.'pe.so	2;02.15	θα πέσω
543.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni (2)	2;02.15	Φρύνη
544.	(o.)'ma.nos	(o.)'ma.nos	'ma.no (4)	2;02.15	(ο) Μάνος
545.	'me.sa	'me.sa	'fe.sa (3)	2;02.15	μέσα
546.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	2;02.15	μαμά
547.	'pça.no	'pça.no	'ta.no	2;02.15	πιάνω
548.	'pça.no	'pça.no	'tʰa.no	2;02.15	πιάνω
549.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	'mi.no	2;02.15	Μαρίνο
550.	(θa)'ka.tʰi	(θa)'ka.tʰi (πιθανόν)	'ka.tʰi (2)	2;02.15	θα κάτσει
551.	θa.'fi.ji	θa.'fi.zi	a.'fi.zi	2;02.15	θα φύγει
552.	θa.'fi.ji	θa.'fi.zi	a.'vi.zi	2;02.15	θα φύγει
553.	'ri.zi	'ri.zi	'zi.ji	2;02.15	ρύζι

554.	'tu.to	'tu.to	'tu.to	2;02.15	τούτο
555.	'e.la	'e.la	'e.la	2;02.15	έλα
556.	'ka.t ^ε e	'ka.t ^ε e	'ko.te	2;02.15	κάτσε
557.	'vun	'vun	'vun	2;02.15	βουν
558.	'ko.ta	'ko.ta	'ka.ta	2;02.15	κότα
559.	a.'vɣa	a.'vɣa	a.'ɣa (3)	2;02.15	αβγά
560.	'ce	't ^ε e (πιθανόν)	'ce	2;02.15	και
561.	'ce	't ^ε e (πιθανόν)	't ^ε e (2)	2;02.15	και
562.	a.'be.ɫa	a.'be.ɫa	a.'pe.ɫa	2;02.15	αμπέλια
563.	a.'vɣa.ne	a.'vɣa.ne	a.'ɣa.ne (2)	2;02.15	αβγά' ναι
564.	'pe. ⁽ⁿ⁾ de	'pe. ⁽ⁿ⁾ de	'pe.ne (3)	2;02.15	πέντε
565.	ku.'ne.li	ku.'ne.ɫi	'ne.li (3)	2;02.15	κουνέλι
566.	ku.'ne.li.mu	ku.'ne.ɫi.mu	'ne.li.mu (2)	2;02.15	κουνέλι μου
567.	do.'ma.ta	do.'ma.ta	'ma.ta	2;02.15	ντομάτα
568.	a.ga.'ɫa	a.ga.'ɫa	a.ga.'ɫa	2;02.15	αγκαλιά
569.	a.ga.'ɫa	a.ga.'ɫa	e.ɟa.'le	2;02.15	αγκαλιά
570.	fi.'li.ne	fi.'ɫi.ne	fi.'li.ne	2;02.15	φιλί' ναι
571.	'ɣa.la	'ɣa.la (πιθανόν)	'ɣa.la	2;02.15	γάλα
572.	'mi.ti	'mi.ti	'mi.t ⁱ i	2;02.15	μύτη
573.	e.'ci	e.t ^ε i (πιθανόν)	e.'t ^ε i	2;02.18	εκεί
574.	sfi.'ri.mu	sfi.'ri.mu	fi.'i.mu (2)	2;02.18	σφουρί μου
575.	'o.ɕi	'o.ei	a.'si	2;02.18	όχι
576.	ka.'pa.ci	ka.'pa.t ⁱ i	ka.'pa.t ⁱ i	2;02.19	καπάκι
577.	'pe. ⁽ⁿ⁾ de	'pe. ⁽ⁿ⁾ de	'pe.ne	2;02.19	πέντε
578.	e.'vro	e.'vro	e.'vo	2;02.19	ευρώ
579.	'ka.ni	'ka.ɲi	'ka.ni	2;02.19	κάνει
580.	'tu.ti	'tu.ti	'tu.ci	2;02.19	τούτη
581.	ka.'pe.lo	ka.'pe.lo	pe.'pe.lo (2)	2;02.19	καπέλο
582.	'ne	'ne	'ne (6)	2;02.19	ναι
583.	'sci.li	'st ^ε i.ɫi	't ^ε i.li (3)	2;02.19	σκύλοι
584.	a.'pa.no	a.'pa.no	a.'pa.no (3)	2;02.19	απάνω
585.	ve. ⁽ⁿ⁾ 'dzi.na	ve. ⁽ⁿ⁾ 'dzi.na	e.'di.na	2;02.19	βενζίνη
586.	ma.'ma.ka	ma.'ma.ka	ma.'ma.ta	2;02.19	μαμάκα
587.	ba.'ba.ka	ba.'ba.ka	ba.'ba.ta	2;02.19	μπαμπάκα
588.	'ci.ta	't ^ε i.ta	't ^ε i.ta	2;02.19	κοίτα
589.	le.'fta	le.'fta	e.'ca	2;02.19	λεφτά
590.	le.'fta	le.'fta	ne.'ta	2;02.19	λεφτά
591.	θa.'fe.ri	θa.'fe.ri	a.'fe.i	2;02.19	θα φέρει
592.	psi.'la	psi.'la	pɕi.'la	2;02.19	ψηλά
593.	'o.ɕi	'o.ei	'o.si (2)	2;02.19	όχι
594.	e.'tu.to	e.'tu.to	e.'cu.to	2;02.19	ετούτο
595.	ðu.'ɫa.mu	ðu.'ɫa.mu	ðu.'la.mu	2;02.19	δουλειά μου
596.	ku.'vi.ði	ku.'vi.ði	ku.'vi.vi (2)	2;02.19	(στον) Κουβίδη
597.	le.'fta	le.'fta	'ne.ta	2;02.19	λεφτά
598.	ro.'lo.i	ro.'lo.i	jo.'lo (2)	2;02.19	ρολόι
599.	ðe. ^(m) 'be.zi	(ð)e.'be.zi	e.'be.ɟi	2;02.19	ðεν παίζει
600.	pe.'t ^ε e.ta	pe.'t ^ε e.ta	pe.'pe.ca	2;02.19	πετσέτα
601.	pe.'t ^ε e.ta	pe.'t ^ε e.ta	'fe.ca	2;02.19	πετσέτα
602.	'na.ti	'na.ti	'na.ti	2;02.19	να' τη
603.	'o.ɕi	'o.ei	'o.ɕt ⁱ i	2;02.19	όχι
604.	e.'si	e.'si	e.'si	2;02.19	εσύ
605.	e.'ɣo	e.'ɣo	e.'ɣo	2;02.19	εγώ
606.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;02.19	κάτω
607.	'er.ɣo	'er.ɣo	'e.ɣo	2;02.19	έργο
608.	ko.'bju.ter	ko.'bzu.ter	'tu.te (2)	2;02.19	κομπιούτερ
609.	do.'ma.ta	do.'ma.ta	'ma.ta	2;02.19	ντομάτα

610.	fe.' ^(b) ga.ri	fe.' ^(b) ga.ri	'da.i	2;02.19	φεγγάρι
611.	fe.' ^(b) ga.ri	fe.' ^(b) ga.ri	' ⁿ da.i	2;02.19	φεγγάρι
612.	a.'ster.ja	a.'ster.za	a.'de.sa	2;02.19	αστέρια
613.	a.'ste.ri	a.'ste.ri	a.'te.i	2;02.19	αστέρι
614.	a.'ste.ri	a.'ste.ri	a.'te.ʎi	2;02.19	αστέρι
615.	'vi.de.o	'vi.de.o	' ⁿ di.do	2;02.19	βίντεο
616.	'mi.γα	'mi.γα	'mi.ja	2;02.19	μύγα
617.	pu.'li	pu.'ʎi	pu.'li (im)	2;02.19	πουλί
618.	'θi.o	'θi.o	'si.o	2;02.19	θείο
619.	'xri.sa	'xri.sa	'ʃi.ʃa	2;02.19	Χρύσα
620.	mi.'xa.li	mi.'xa.ʎi	'na.li	2;02.19	Μιγάλη
621.	'jor.γο	'zor.γο	'γο.γυ	2;02.19	Γιώργο
622.	'pa.i	'pa.i	'pa.i	2;02.19	πάει
623.	ka.'la	ka.'la	ka.'la (2)	2;02.19	καλά
624.	'ma.na	'ma.na	'ma.na	2;02.19	μάννα
625.	e.'si.ne	e.'si.ne	e.'si.ne	2;02.19	εσύ' ναι (=εσύ είσαι)
626.	'fo.ta	'fo.ta	'fo.ta	2;03.01	φώτα
627.	'fo.ta	'fo.ta	' ^w o.ta	2;03.01	φώτα
628.	'fo.ta	'fo.ta (πιθανόν)	'po.ta	2;03.01	φώτα
629.	'bam	'bam	'bam	2;03.01	μπαμ
630.	θa.'pe.si	(θ)a.'pe.si	a.'pe.si	2;03.01	θα πέσει
631.	'me.sa	'me.sa	'me.ça	2;03.01	μέσα
632.	'ma.no	'ma.no	'ma.no (3)	2;03.01	Μάνο
633.	'me.sa	'me.sa	'me.sa	2;03.01	μέσα
634.	'pça.no	'pça.no	'ta.no	2;03.01	πιάνω
635.	va.'ri.ne	va.'ri.ne	va.'ʎi.ne	2;03.01	βαρύ' ναι
636.	(o.)'ma.nos	(o.)'ma.nos	'ma.noç	2;03.01	(ο) Μάνος
637.	'ne	'ne	'ne (5)	2;03.01	ναι
638.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu	2;03.01	(του) παππού
639.	'di.ko.mu	'di.ko.mu	'ko.mu (2)	2;03.01	δικό μου
640.	(o.)pa.'pus	(o.)pa.'pus	pa.'pus	2;03.01	(ο) παππούς
641.	kli.'δja	kʎi.'δja	ki.'la	2;03.01	κλειδιά
642.	δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'je.ʎo	2;03.01	δεν ξέρω
643.	'o.çi	'o.ei	'o.si (2)	2;03.01	όχι
644.	δε.'ni.ne	(δ)e.'ni.ne	e.'ni.ne	2;03.01	δεν είναι
645.	δε.'ni.ne	(δ)e.'ni.ne	de.'ni.ne	2;03.01	δεν είναι
646.	le.'fta	le.'fta	le.'ta (2)	2;03.01	λεφτά
647.	psi.'la	psi.'la	pi.'ʎa	2;03.01	ψηλά
648.	psi.'la	psi.'la	pi.'la	2;03.01	ψηλά
649.	'ma.na	'ma.na	'ma.nə	2;03.01	μάννα
650.	den.a.'ni.ji	(δ)e.na.'ni.zi	e.na.'ni.zi	2;03.01	δεν ανοίγει
651.	'ma.na	'ma.na	'ma.na (4)	2;03.01	μάννα
652.	'tu.tes	'tu.tes (πιθανόν)	'tu.tes (2)	2;03.01	τούτες
653.	'tu.to	'tu.to	'tu.to	2;03.01	τούτο
654.	'a.li	'a.ʎi	'a.li	2;03.01	άλλη
655.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'ni.no (2)	2;03.01	Μαρίνο
656.	fo.'fo	fo.'fo	fo.'fo	2;03.01	Φωφώ
657.	ma.'ri.na	ma.'ri.na	ma.'ni.na (im)	2;03.01	Μαρίνα
658.	δε.'θe.lo	δε.'θe.lo	e.'çe.lo	2;03.01	δε θέλω
659.	'a.lo	'a.lo	'a.lo	2;03.01	άλλο
660.	'man.θo	'man.θo	'ma.so	2;03.01	Μάνθο
661.	'man.θo	'man.θo	'ma.fso	2;03.01	Μάνθο
662.	'man.θos	'man.θos	'ma.sof	2;03.01	Μάνθος
663.	'o.çi	'o.ei	'o.ʃi	2;03.01	όχι
664.	ka.'ʎos	ka.'ʎos	ka.'ʎof	2;03.01	καλός
665.	'man.θos	'man.θos	'ma.t'ot	2;03.01	Μάνθος
666.	'man.θos	'man.θos	'ma.:çof	2;03.01	Μάνθος

667.	e.'ci.ne	e.'tʰi.ne	^w e.'ti.ne	2;03.01	εκεί' ναι
668.	fa.'ja	fa.'ja	fa.'ja	2;03.01	φαγιά
669.	'tro.i	'tro.i	'to.i	2;03.01	τρώει
670.	'me.ra	'me.ra	'me.ʎa	2;03.01	μέρα
671.	'me.ra	'me.ra	'me:	2;03.01	μέρα
672.	'pri's	'pri's	'pi.tʰi	2;03.01	πριτς
673.	'ka.no	'ka.no	'ka.no (2)	2;03.01	κάνω
674.	'pri's	'pri's	'fi.tʰi	2;03.01	πριτς
675.	(o)'ko.lo.stu	(o)'ko.lo.stu	'ko.lo.tu (2)	2;03.01	κόλος του
676.	pu.'li	pu.'ʎi	pu.'ʎi	2;03.01	πουλί
677.	pa.'pam	pa.'pam	pa.'pam (3)	2;03.01	παπάμ
678.	'o.ʎi	'o.ei	'o.ei	2;03.01	όχι
679.	'na.to	'na.to	'na.to (2)	2;03.01	να' το
680.	'pa.no	'pa.no	'pa.no (2)	2;03.01	πάνω
681.	'ka.to	'ka.to	'ka.to (3)	2;03.01	κάτω
682.	e.'ci.ne	e.'tʰi.ne	e.'tʰi.ne	2;03.01	εκεί' ναι
683.	'e.kso	'e.kso	'e.to	2;03.01	έξω
684.	e.'ci.ne	e.'tʰi.ne	e.'tʰi.ne	2;03.01	εκεί' ναι
685.	'me.sa	'me.sa	'me.ʎa	2;03.01	μέσα
686.	'fi.'li	'fi.'ʎi (πιθανόν)	'fi.'li	2;03.01	φιλί
687.	'po.ði	'po.ði	'po.i	2;03.01	πόδι
688.	ma.'no.li	ma.'no.ʎi	ma.'lo.li	2;03.01	Μανόλη
689.	(o.)pa.'pus	(o.)pa.'pus (πιθανόν)	'pus	2;03.01	(o) παππούς
690.	'ba.la	'ba.la	'ba.ja	2;03.01	μπάλα
691.	e.'me.na	e.'me.na	e.'me.na	2;03.01	εμένα
692.	'gol	'gol	'gol (2)	2;03.01	γκολ
693.	θa# 'va.lo	(θ)a.'va.lo	a.'va.lo (2)	2;03.01	θα βάλω
694.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;03.01	μπάλα
695.	e.'ci	e.'tʰi (πιθανόν)	'e.ti	2;03.01	εκεί
696.	vi.'zi	vi.'zi	dʰi.'zi	2;03.01	βυζί
697.	vi.'zi	vi.'zi	ji.'ji	2;03.01	βυζί
698.	'ya.la	'ya.la	'ya.la	2;03.01	γάλα
699.	'jor.ɣo	'zor.ɣo	'ɣo.ɣo	2;03.01	Γιωργο
700.	'xri.sa	'xri.sa	'si.ʎa	2;03.01	Χρύσα
701.	a.ma.'li.a	a.ma.'ʎi.a	ma.'li.a (3)	2;03.01	Αμαλία
702.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	zuʎ.'zi.a	2;03.01	Γιωργία
703.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	zuʎ.'zi.a	2;03.01	Γιωργία
704.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	ka.'tʰi.na	2;03.01	Κατίνα
705.	ci.'ʎa.su	tʰi.'ʎa.su	tʰi.'ʎa.su (4)	2;03.01	κουλιά σου
706.	ka.te.'ri.na	ka.te.'ri.na	ka.'ti:.na (im)	2;03.01	Κατερίνα
707.	'xa.ri	'xa.ri	'xa.ʎi	2;03.01	Χάρη
708.	'be.'ba.ne	'be.'ba.ne	'be.'ba.ne	2;03.01	μπέμπα' ναι
709.	a.ga.'ʎa	a.ga.'ʎa	a.ka.'ʎa	2;03.01	αγκαλιά
710.	fi.'li	fi.'ʎi	fi.'li	2;03.01	φιλί
711.	'ja.su	'za.su	'ʎa.ʎu	2;03.01	γεια σου
712.	'to.ra	'to.ra	'to.ʎa	2;03.01	τώρα
713.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'ni.no	2;03.07	Μαρίνο
714.	'kle.i	'kle.i	'ke.i (2)	2;03.07	κλαίει
715.	'ba.la	'ba.la (πιθανόν)	'ba.lon	2;03.07	μπάλα
716.	ma.'ri.na	ma.'ri.na	ma.'ni.na	2;03.07	Μαρίνα
717.	'si.ko	'si.ko	'ci.ko	2;03.07	σήκω
718.	'ba.la	'ba.la	'ba.la	2;03.07	μπάλα
719.	'por.ta	'por.ta	'po.ta (2)	2;03.07	πόρτα
720.	'kli.se	'kʎi.se	'ki.se (2)	2;03.07	κλείσε
721.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (2)	2;03.07	μαμά
722.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;03.07	γιαγιά
723.	'sto.ma	'sto.ma	'to.ma (2)	2;03.07	στόμα

724.	do.'ma.ta.mu	do.'ma.ta.mu	'ma.ta.mu	2;03.07	ντομάτα μου
725.	do.'ma.ta	do.'ma.ta	'ma.ta (2)	2;03.07	ντομάτα
726.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti	2;03.07	εκεί
727.	θa.'pe.si	(θ)a.'pe.si	a.'pe.si	2;03.07	θα πέσει
728.	çi.'mo	ei.'mo	ki.'lo	2;03.07	χυμό
729.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	2;03.07	πάνω
730.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;03.07	κάτω
731.	'de.i	'de.i	'de.i (4)	2;03.07	ντέι
732.	(o)'ma.nos	(o)'ma.nos	'ma.nos	2;03.07	(o) Μάνος
733.	'ma.no	'ma.no	'ma.no	2;03.07	Μάνο
734.	'me.sa	'me.sa	'me.sa	2;03.07	μέσα
735.	'pça.no	'pça.no	'ta.no	2;03.07	πιάνω
736.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni	2;03.07	Φρύνη
737.	'kle.i	'kle.i	'ce.i	2;03.07	κλαίει
738.	a.'fti	a.'fti	a.'ti	2;03.07	αυτή
739.	'sci.lo	'stʰi.lo	'ti.lo	2;03.07	σκύλο
740.	'kle.ʎa	'kle.ʎa	'ple.za	2;03.07	Κλέλια
741.	'o.çi	'o.ei	'o.ei	2;03.07	όχι
742.	ja.'ja	za.'za	za.'za (2)	2;03.07	γιαγιά
743.	'po.ði	'po.ði	'poʰ	2;03.07	ρόδι
744.	fi.'li	fi.'ʎi	fi.'li	2;03.07	φιλί
745.	'mi.ti	'mi.ti	'mi.ti	2;03.07	μύτη
746.	'ma.ti	'ma.ti	'ma.ti	2;03.07	μάτι
747.	a.'fti	a.'fti	a.'tʰi	2;03.07	αντί
748.	a.'fti.mu	a.'fti.mu	a.'ti.mu	2;03.07	αντί μου
749.	ma.'ʎa.mu	ma.'ʎa.mu	ma.'la.mu	2;03.07	μαλλιά μου
750.	pu.'li	pu.'ʎi	pu.'li	2;03.07	πουλί
751.	'o.çi	'o.ei (πιθανόν)	'o.si (2)	2;03.07	όχι
752.	(o) pa.'pus	(o) pa.'pus	pa.'puʃ (3)	2;03.07	(o) παππούς
753.	'na.ni	'na.ɲi	'na.li	2;03.07	νάνι
754.	psi.'la	psi.'la (πιθανόν)	ti.'la	2;03.07	ψηλά
755.	psi.'la	vi.'zi	dʰi.'zi	2;03.07	βυζί
756.	'γα.la	'γα.la	'γα.la	2;03.07	γάλα
757.	'γα.la	'γα.la	'ka.la	2;03.07	γάλα
758.	e.'γο	e.'γο	e.'γο	2;03.07	εγώ
759.	θa.'tre.xo	(θ)a.'tre.xo	a.'te.ço	2;03.07	θα τρέχω
760.	'ne	'ne	'ne (2)	2;03.07	ναι
761.	fo.'fo	fo.'fo	fo.'fo	2;03.07	Φωφώ
762.	'na.ni	'na.ɲi	'na.ni	2;03.07	νάνι
763.	θa.'va.lis	(θ)a.'va.lis	a.'va.lis (4)	2;03.07	θα βάλεις
764.	'tu.to	'tu.to	'tu.to (3)	2;03.07	τούτο
765.	'bri.za	'bri.za	'pi.ʎa	2;03.07	πρίζα
766.	'bri.za	'bri.za	'pi.za (2)	2;03.07	πρίζα
767.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'ʎo (3)	2;03.07	νερό
768.	ne.'ro.ne	ne.'ro.ne	ne.'ʎo.ne	2;03.07	νερό ' ναι
769.	'i.ne	'i.ne	'i.ne	2;03.07	είναι
770.	'bum	'bum	'bum	2;03.07	μπουμ
771.	a.'e.ras	a.'e.ras	'e.ʎas	2;03.07	αέρας
772.	a.'e.ras	a.'e.ras	'e.ʎaç (2)	2;03.07	αέρας
773.	na.'ku.so	na.'ku.so	na.'ku.ço (2)	2;03.07	ν' ακούσω
774.	ce.'γο	tʰe.'γο	ki.'γο	2;03.07	κι εγώ
775.	ci.mi.'θi	tʰi.mi.'θi	mi.'ei	2;03.07	κοιμηθεί
776.	ka.'ka.ne	ka.'ka.ne	ka.'ka.ne	2;03.07	κακά ' ναι
777.	ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	2;03.07	κακά
778.	ci.'ta.te	tʰi.'ta.te	tʰi.'ta.te	2;03.07	κοιτάτε
779.	'ka.no	'ka.no	'ca.no	2;03.07	κάνω
780.	'a.lo.γο	'a.lo.γο	'a.γο.lo (2) (im)	2;03.07	άλογο
781.	a.ma.'ʎi.a	a.ma.'ʎi.a	ma.'ʎi.la (2)	2;03.07	Αμαλία

782.	'ma.na	'ma.na	'ma.na (6)	2;03.07	μάννα
783.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	zu.'zi.a	2;03.07	Γιωργία
784.	'tu.ti	'tu.ti	'tu.ti (2)	2;03.13	τούτη
785.	'kli.se	'kʎi.se	'ki.se (4)	2;03.13	κλείσε
786.	ja.'ja	za.'za	za.'za (2)	2;03.13	γιαγιά
787.	'ba.'la.ne	'ba.'la.ne	'ba.'la.ne	2;03.13	μπάλα' ναι
788.	'ba.'la.ne	'ba.'la.ne	'ba.'ʎa.ne	2;03.13	μπάλα' ναι
789.	'ne	'ne	'ne (9)	2;03.13	ναι
790.	'gol	'gol	'gol	2;03.13	γκολ
791.	'ba.'la.ne	'ba.'la.ne	^m 'ba.'la.ne	2;03.13	μπάλα' ναι
792.	'ba.'la.ne	'ba.'la.ne	'ba.'ʎa.ne	2;03.13	μπάλα' ναι
793.	pa.'pu.tʃi	pa.'pu.tʃi	pa.'pu.ti	2;03.13	παπούτσι
794.	pa.'pu.tʃi	pa.'pu.tʃi	pa.'pu.tʃi	2;03.13	παπούτσι
795.	'pi.so	'pi.so	'pi.so	2;03.13	πίσω
796.	'par.to	'par.to	'pa.to	2;03.13	πάρ' το
797.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;03.13	γιαγιά
798.	'po.ði	'po.ði	'po.i:	2;03.13	πόδι
799.	'pi.so	'pi.so	'pi.ʃo	2;03.13	πίσω
800.	'mi.ʎa	'mi.ʎa	'mi.za	2;03.13	μύγα
801.	θa.'pa.i	(θ)a.'pa.i	a.'pa.i (3)	2;03.13	θα πάει
802.	'mi.ʎa	'mi.ʎa	'mi.za	2;03.13	μύγα
803.	e.'ci	e.'tʃi	e.'ti	2;03.13	εκεί
804.	'me.sa	'me.sa	'me.ea	2;03.13	μέσα
805.	'ba.no	'ba.no	'ba.no	2;03.13	μπάνιο
806.	'kra.ta	'kra.ta	'ka.ta	2;03.13	κράτα
807.	'tu.to	'tu.to	'tu.to	2;03.13	τούτη
808.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (3)	2;03.13	μαμά
809.	'na.to	'na.to	'na.to (2)	2;03.13	να' το
810.	o.'ri.ste	o.'ri.ste	u.'tʃi.te (2)	2;03.13	ορίστε
811.	'ʎra.fo	'ʎra.fo	'ʎa.fo (2)	2;03.13	γράφω
812.	'zi.ta	'zi.ta	'cʃi.tas	2;03.13	ζήτα (το γράμμα)
813.	'zi.ta	'zi.ta	'ʃi.ta	2;03.13	ζήτα (το γράμμα)
814.	o.'ri.ste	o.'ri.ste	u.'tʃi.tʃe (im)	2;03.13	ορίστε
815.	do.'ma.ta	do.'ma.ta	'ma.ta	2;03.13	ντομάτα
816.	'i.ðes	'i.ðes	'i.zes	2;03.13	είδες
817.	'te.los	'te.los	'te.ʎotʃ	2;03.13	τέλος
818.	'θe.lis	'θe.ʎis	'se.lis	2;03.13	θέλεις
819.	'ʎra.ma.ta	'ʎra.ma.ta	'ʎa.ma.ta (4)	2;03.13	γράμματα
820.	'ne	'ne	'ne	2;03.13	ναι
821.	e.'ci	e.'tʃi	e.'tʃi (2)	2;03.13	εκεί
822.	'pa.no	'pa.no	'pa.no (3)	2;03.13	πάνω
823.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	2;03.13	πάνω
824.	psi.'la	psi.'la	tʃi.'la	2;03.13	ψηλά
825.	psi.'la	psi.'la	pi.'la	2;03.13	ψηλά
826.	ku.'vi.ði	ku.'vi.ði	ku.'vi.vi	2;03.13	Κουβίδη
827.	'a.vri.o	'a.vri.o	'a.vi.o (2)	2;03.13	αύριο
828.	θar.'θi	(θ)ar.'θi	a.'si (2)	2;03.13	θα' ρθει
829.	'vol.ta	'vol.ta	'fo.ta	2;03.13	βόλτα
830.	'zi.ta	'zi.ta	'si.ta	2;03.13	ζήτα (το γράμμα)
831.	'o.ʃi	'o.ei	'o.si (6)	2;03.13	όχι
832.	'mon# e.'ʎo	'mon# e.'ʎo	'mon# e.'ʎo (2)	2;03.13	μόν' εγω (=μόνο εγώ)
833.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	ma.'i.a	2;03.13	Μαρία
834.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	ma.'i.a	2;03.13	Μαρία
835.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'ni.no	2;03.13	Μαρίνο

836.	'ba.la	'ba.la (πιθανόν)	'ba.la	2;03.13	μπάλα
837.	xar.'ti	xar.'ti	xa.'ti	2;03.13	χαρτί
838.	'δο.zmu	'δο.mu	'δο.mu	2;03.13	δως μου
839.	na.'γρα.fo	na.'γρα.fo	na.'γα.fo	2;03.13	να γράφω (=να γράψω)
840.	e.'γο	e.'γο	e.'γο	2;03.13	εγώ
841.	'γρα.fo	'γρα.fo	'xa.fo (3)	2;03.13	γράφω
842.	'zi.ta	'zi.ta	'ei.ta	2;03.13	ζήτα (γράμμα)
843.	ja.'ja	za.'za	t ^e a.'za	2;03.13	γιαγιά
844.	'na.ti	'na.ti	'na.ti	2;03.13	να' τη
845.	'ba.nu	'ba.nu	'ba.nu (2)	2;03.13	μπάνιου
846.	'mi.γα	'mi.γα	'mi.ja	2;03.13	μύγα
847.	'pa.i	'pa.i	'pa.i	2;03.13	πάει
848.	'mi.γα	'mi.γα (και 'mi.za)	'mi.za	2;03.13	μύγα
849.	e.'si	e.'si	e.'çi	2;03.13	εσύ
850.	ma.'ma.su	ma.'ma.su	ma.'ma.su	2;03.13	μαμά σου
851.	e.'ci	e.'t'i	e.'t'i	2;03.13	εκεί
852.	'kli.se	'kli.se	'ti.se	2;03.13	κλείσε
853.	'por.ta	'por.ta	'po.ta (4)	2;03.13	πόρτα
854.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'çe.me	2;03.13	άφησέ με
855.	'fri.ni	'fri.ni	'fi.ni (3)	2;03.13	Φρύνη
856.	'pu. ⁽ⁿ⁾ di	'pu.di	'pu.ti	2;03.13	πού' ν' τη
857.	ma.'ri.nos	ma.'ri.nos	ma.'ri.noç	2;03.13	Μαρίνος= τον Μαρίνο
858.	δα.'ska.la	δα.'ska.la (πιθανόν)	xa.la.'la	2;03.13	δασκάλα
859.	δα.'ska.la	δα.'ska.la	xa.'la:	2;03.13	δασκάλα
860.	δα.'ska.la	δα.'ska.la	e.'ka.[a (im)	2;03.13	δασκάλα
861.	'ko.lo.mu	'ko.lo.mu	'ko.[o.mu	2;03.13	(στον) κόλο μου
862.	'ka.ne	'ka.ne	'ka.ne	2;03.14	κάνε
863.	'a.kri	'a.kri	'a.ki	2;03.14	άκρη
864.	ka.'pe.lo	ka.'pe.lo	pe.'pe.[o	2;03.14	καπέλο
865.	'pi.ði.ksa	'pi.ði.ksa	'pi.ði.ca	2;03.14	πήδηξα
866.	(tu.)'jor.γυ	(tu.)'zor.γυ	'γο.γυ (2)	2;03.14	(του) Γιώργου
867.	(tu.)'jor.γυ	(tu.)'zor.γυ	'ga.γυ	2;03.14	(του) Γιώργου
868.	(o.)'jor.γος	(o.)'zor.γος	'γο.γus	2;03.14	(ο) Γιώργος
869.	'ne	'ne	'ne (4)	2;03.14	ναι
870.	'pi.so	'pi.so	'pi.ço	2;03.14	πίσω
871.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (3)	2;03.14	μαμά
872.	'pe.zo	'pe.zo	'pe.jo	2;03.14	παίζω
873.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	xa.'xa.i	2;03.14	Ζαχάρη
874.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.[o	2;03.14	να βάλω
875.	sa. ⁿ di.'ji	sa. ⁿ di.'zi	a.de.'zi (2) (im)	2;03.14	σαντιγύ
876.	'γα.la	'γα.la	'xa.la	2;03.14	γάλα
877.	'γα.la	'γα.la	'xa.λα	2;03.14	γάλα
878.	ka.'pa.ci	ka.'pa.t'i	ka.'pa	2;03.14	καπάκι
879.	ka.'pa.ci	ka.'pa.t'i	ka.'pa.ci	2;03.14	καπάκι
880.	'tri.a	'tri.a	't'i.a	2;03.14	τρία
881.	'ði.o	'ði.o	'di.o	2;03.14	δύο
882.	'ku.pes	'ku.pes	'ku.pe	2;03.14	κούπες
883.	'mi.kser	'mi.kser	'mi.te (im)	2;03.14	μίξερ
884.	'psa.'li.ði	'psa.'li.ði	't'i.zi	2;03.14	ψαλίδι
885.	'ko.vis	'ko.vis	'ko.vis (2)	2;03.14	κόβεις
886.	'tu.to	'tu.to	'tu.to (3)	2;03.14	τούτο
887.	fo.'va.me	fo.'va.me	fo.'va.me	2;03.14	φοβάμαι
888.	'na.ni	'na.ni	'na.ni (3)	2;03.14	νάνι

889.	ci.'ma.te	t ^ɕ i.'ma.te	ni.'ma.te	2;03.14	κοιμάται
890.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu	2;03.14	παππού
891.	ka.'pe.lo	ka.'pe.lo	pe.'pe.lo	2;03.14	καπέλο
892.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	xa.'xa.ɫi	2;03.14	Ζαχάρη
893.	kar.zo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^ɕ i	ka.'ka.t ^ɕ i	2;03.14	Καρυωτάκη
894.	var.'va.ri	var.'va.ri	va.'va.ɫi (2)	2;03.14	Βαρβάροι
895.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	'zi.a (2)	2;03.14	Γιωργία
896.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;03.14	γιαγιά
897.	na.'ðo	na.'ðo	na.'jo	2;03.14	να δω
898.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti	2;03.14	κάτι
899.	'pa.li	'pa.ɫi	'pa.li	2;03.14	πάλι
900.	'o.ɕi	'o.ei	'o.si (3)	2;03.14	όχι
901.	do.'ma.ta	do.'ma.ta (πιθανόν)	'ma.ta	2;03.14	ντομάτα
902.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma	2;03.14	ακόμα
903.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'ɕe.me	2;03.14	άφησέ με
904.	'a.lo.ɣo	'a.lo.ɣo	'a.ɣo.lo (im)	2;03.14	άλογο
905.	psi.'ji.o	psi.'zi.o	bi.'zi.o (im)	2;03.14	ψυγείο
906.	po.'la	po.'la	po.'la	2;03.14	πολλά
907.	pli.'di.ri.o	pɫi.'di.ri.o	bi.'di:.'o	2;03.14	πλυντήριο
908.	to.pli.'di.ri.o	to.pɫi.'di.ri.o	to.bi.'zi:.'o	2;03.14	το πλυντήριο
909.	'a.fi.se	'a.fi.se	'a.fi.ɕe	2;03.14	άφησε
910.	le.'fta.ne	le.'fta.ne	ɫe.'ta.ne	2;03.14	λεφτά' ναι
911.	a.'pa.no	a.'pa.no	a.'pa.no	2;03.14	απάνω
912.	kli.'ði	kɫi.'ði (πιθανόν)	ki.'ɫi	2;03.14	κλειδί
913.	kli.'ði	kɫi.'ði	ki.'li	2;03.14	κλειδί
914.	'por.ta	'por.ta	'po.ta	2;03.14	πόρτα
915.	e.'ci	e.'t ^ɕ i	e.'t ^ɕ i (4)	2;03.14	εκεί
916.	a.'ni.ji	a.'ɲi.zi	a.'zi.zi	2;03.14	ανοίγει
917.	'kli.ni	'kɫi.ni	'ki.ni	2;03.14	κλείνει
918.	ðe.'gze.ro	ðe.'gze.ro	e.'ge.o	2;03.14	δεν ξέρω
919.	'pa.no	'pa.no	'pa.no (2)	2;03.14	πάνω
920.	'ka.to	'ka.to	'ka.to (2)	2;03.14	κάτω
921.	ku.ba.'ras	ku.ba.'ras	ku.bu.'ɫas	2;03.14	κουμπάρας
922.	a.ma.'li.a	a.ma.'ɫi.a	a.ma.'li.a	2;03.14	Αμαλία
923.	a.ma.'li.a	a.ma.'ɫi.a	a.'ma.li.a	2;03.14	Αμαλία
924.	a.ma.'li.a	a.ma.'ɫi.a	a.ma.li.'a	2;03.14	Αμαλία (ΚΛΗΤ)
925.	ðe.'θe.lo	(ð)e.'θe.lo	e.'se.lo	2;03.14	δε θέλω
926.	ðe.'θe.lo	(ð)e.'θe.lo	e.'se.ɫo	2;03.14	δε θέλω
927.	'θe.lo	'θe.lo	'se.lo (2)	2;03.14	θέλω
928.	'mi.a	'mi.a	'mi.a	2;03.14	μία
929.	'θe.lo	'θe.lo	'se.ɫo	2;03.14	θέλω
930.	'pu. ⁽ⁿ⁾ ðo	'pu.ðo	'pu.to	2;03.14	πού'ν' το
931.	'a.lo	'a.lo	'a.lo	2;03.14	άλλο
932.	'o.ɕi	'o.ei	'o.si (13)	2;03.22	όχι
933.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'ɕe.me	2;03.22	άφησέ με
934.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	2;03.22	άφησέ με
935.	'a.fi.se	'a.fi.'se	'a.fi.'ɕe (4)	2;03.22	άφησε
936.	'ta.vros	'ta.vros	'da.zoɕ (2)	2;03.22	ταύρος
937.	'o.ɕi	'o.ei	'o.ɟi (3)	2;03.22	όχι
938.	'ta.vros	'ta.vros	'ta.vo	2;03.22	ταύρος
939.	'o.ɕi	'o.ei	'o.t ^ɕ i (2)	2;03.22	όχι
940.	'i.ne	'i.ne	'i.ne	2;03.22	είναι
941.	'sci.los	'st ^ɕ i.los	'ci.loɕ	2;03.22	σκύλος
942.	ɣa.'tu.la	ɣa.'tu.la	'tu.la	2;03.22	γατούλα
943.	'va.le	'va.le	'va.le (5)	2;03.22	βάλε
944.	'to.ra	'to.ra	'to.ɫa	2;03.22	τόρα

945.	'pa.pça	'pa.pça	'pa.ta	2;03.22	πάπια
946.	ka.t'i.'ka.ci	ka.t'i.'ka.t'i	'ta.te	2;03.22	κατσικάκι
947.	'va.le	'va.le	'va.λε	2;03.22	βάλε
948.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;03.22	μόνο
949.	'kre.as	'kre.as	'ce.a	2;03.22	κρέας
950.	'pe.pa.mu	'pe.pa.mu	'pe.pa.mu (6)	2;03.22	Πέπα μου
951.	'pe.pa	'pe.pa	'pe.pa (13)	2;03.22	Πέπα
952.	'ne	'ne	'ne (3)	2;03.22	ναι
953.	'pu. ⁽ⁿ⁾ di	'pu.di	pu.ki	2;03.22	πού ν' τη
954.	'pu. ⁽ⁿ⁾ di	'pu.di	'pu.ti (2)	2;03.22	πού ν' τη
955.	'na.ti	'na.ti	'na.t'i (2)	2;03.22	να' τη
956.	'pa.me	'pa.me	'pa.me (4)	2;03.22	πάμε
957.	e.'ci	e.'t'i	e.'t'i (6)	2;03.22	εκεί
958.	'tu.to	'tu.to	't'u.to	2;03.22	τούτο
959.	'na.to	'na.to	'na.to (2)	2;03.22	να' το
960.	'ne	'ne	'ne (11)	2;03.22	ναι
961.	'tu.to	'tu.to	'tu.to (13)	2;03.22	τούτο
962.	'i.ða	'i.ða	'i.za	2;03.22	είδα
963.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti	2;03.22	κάτι
964.	a.'fto	a.'fto	'to	2;03.22	αυτό
965.	ku.'bi	ku.'bi	ku.'pi (2)	2;03.22	κουμπί
966.	'pa.ta	'pa.ta	'pa.ta	2;03.22	πάτα
967.	'e.çi	'e.çi	'e.si	2;03.22	έχει
968.	'o.çi	'o.çi	'o.çi (3)	2;03.22	όχι
969.	e.'γο	e.'γο	e.'γο (6)	2;03.22	εγώ
970.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;03.22	μόνο
971.	'me.sa	'me.sa	'me.ça (2)	2;03.22	μέσα
972.	'a.de	'a.de	'a.de	2;03.22	άντε
973.	ba.'la.ci	ba.'la.t'i	ba.'la.t'i	2;03.22	μπαλάκι
974.	'pi.jes	'pi.zes	'pi.zeç	2;03.22	πήγες
975.	'pi.je	'pi.ze	'pi.ze	2;03.22	πήγε
976.	a.'pa.no	a.'pa.no	a.'pa.no (2)	2;03.22	απάνω
977.	'pa.no	'pa.no	'pa.no (2)	2;03.22	πάνω
978.	'fta.no	'fta.no	'ta.no	2;03.22	φτάνω
979.	'me.sa	'me.sa	'me.sa	2;03.22	μέσα
980.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;03.22	κάτω
981.	'e.fta.sa	'i.fta.sa	'i.ta.sa	2;03.22	έφτασα
982.	'e.vya.la	'i.vya.la	'i.ya.la	2;03.22	έβγαλα
983.	ja.'ti	za.'ti	na.'ti	2;03.22	γιατί
984.	'sku.pa	'sku.pa	'wu.pa	2;03.22	σκούπα
985.	'ci.ta	't'i.ta	'ti.ta	2;03.22	κοίτα
986.	ja.'ja	za.'za	za.'d'a	2;03.22	γιαγιά
987.	'xa.λα	'xa.λα	'xa.la	2;03.22	χάλια
988.	'sku.pa	'sku.pa	'ku.pa	2;03.22	σκούπα
989.	'tu.ti	'tu.ti	'tu.ti (2)	2;03.22	τούτη
990.	'ci.ta	't'i.ta	't'i.ta	2;03.22	κοίτα
991.	'xa.λα	'xa.λα	'ka.la	2;03.22	χάλια
992.	po.'la	po.'la	po.'la	2;03.22	πολλά
993.	e.'ci	e.'t'i	e.'ji	2;03.22	εκεί
994.	'e.vya.la	'i.vya.la	i.ya.'la	2;03.22	έβγαλα
995.	e.'ci	e.'t'i	e.'ti (2)	2;03.22	εκεί
996.	e.'ci	e.'t'i	e.'t'i	2;03.22	εκεί
997.	'me.sa	'me.sa	'me.t'a	2;03.22	μέσα
998.	'mi.a	'mi.a	'mi.a	2;03.22	μία
999.	e.'ci	e.'t'i	e.'ci	2;03.22	εκεί
1000.	psi.'la	psi.'la	pi.'la	2;03.22	ψηλά
1001.	'va.le	'va.le	'va.λε	2;03.22	βάλε
1002.	θa.'pe.si	(θ)a.'pe.si	a.'pe.si	2;03.22	θα πέσει

1003.	i.'sku.pa	i.'sku.pa	i.'ku.pa	2;03.22	η σκούπα
1004.	'pu.do	'pu.do	'pu.to (2)	2;03.22	πού 'ν' το
1005.	ko.' ^m bju.ter	ko.'bzu.ter	ku.'tu.ce	2;03.22	κομπιούτερ
1006.	'pa.ta	'pa.ta	'pa.ta	2;03.22	πάτα
1007.	'e.t'i	'e.t'i	'e.ti	2;03.22	έτσι
1008.	xa.'la.i	xa.'la.i	xa.'la.i	2;03.22	χαλάει
1009.	'me.sa	'me.sa	'me.s'a	2;03.22	μέσα
1010.	ma.'no.li	ma.'no.ʎi	ma.'lo.li (3)	2;03.22	Μανόλη
1011.	'ja.su	'za.su	't'a.su	2;03.22	γεια σου
1012.	'ja.su	'za.su	'za.su	2;03.22	γεια σου
1013.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu (2)	2;03.22	παππού
1014.	mi.'mi	mi.'mi	mi.'mi	2;03.22	μιμί
1015.	'e.çi	'e.ei	'e.si	2;03.22	έχει
1016.	(o.)pa.'pus	(o.)pa.'pus	pa.'puç	2;03.22	(ο) παππούς
1017.	'pa.γo	'pa.γo	ba:d'zo (im)	2;03.22	πάγο
1018.	mi.'mi.su	mi.'mi.su	mi.'mi.çu	2;03.22	μιμί σου
1019.	'i.ne	'i.ne	'i.ne	2;03.22	είναι
1020.	'pa.me	'pa.me (πιθανόν)	'pa.ne	2;03.22	πάμε
1021.	'va.le	'va.le	'va.ʎe (2)	2;03.22	βάλε
1022.	'o.çi	'o.ei	'o.ci	2;03.22	όχι
1023.	'ka.t'e	'ka.t'e	'ka.te (3)	2;03.22	κάτσε
1024.	'li.γo	'ʎi.γo	'gi.γo	2;03.22	λίγο
1025.	'ka.t'e	'ka.t'e	'ka.ce	2;03.22	κάτσε
1026.	ma.'zi.mas	ma.'zi.mas	ma.'zi.mas	2;03.22	μαζί μας
1027.	'e.ka.na	'i.ka.na	'i.ka.na (2)	2;03.22	έκανα
1028.	'mi.a	'mi.a	'mi.a	2;03.22	μία
1029.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;03.22	γιαγιά
1030.	δε.bo.'ro	(δ)e.bo.'ro	e.bo.'ro	2;03.22	δεν μπορώ
1031.	δε.' ^(m) be.zi	(δ)e.'be.zi	e.'be.zi	2;03.22	δεν παίζει
1032.	'pu.' ⁽ⁿ⁾ da	'pu.da	'pu.ta (2)	2;03.22	πού 'ν' τα
1033.	'na.ta	'na.ta	'na.ta	2;03.22	να' τα
1034.	sti.'lo	sti.'lo	t'i.'lo	2;03.22	στυλό (πληθ.)
1035.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (2)	2;03.22	μαμά
1036.	sxo.'ʎi.o	sxo.'ʎi.o	ko.'ʎi.o	2;03.22	σχολείο
1037.	ku.'lu.ri	ku.'lu.ri	ku.'lu.ri	2;03.22	κουλούρι
1038.	ku.'lu.ri	ku.'lu.ri	γυ.'lo... (δεν ακούγεται η τελευταία συλλαβή λόγω θορύβου)	2;03.22	κουλούρι
1039.	ku.'lu.ri	ku.'lu.ri	ku.'lu ... (δεν ακούγεται η τελευταία συλλαβή λόγω θορύβου)	2;03.22	κουλούρι
1040.	'tu.to	'tu.to	't'u.to (2)	2;03.22	τούτο
1041.	i.ci.'ʎa.mu	i.t'i.'ʎa.mu	i.t'i.'ʎa.mu	2;03.22	η κοιλιά μου
1042.	'ce	't'e	'ke	2;03.22	και
1043.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.te (2)	2;03.22	άνοιξε
1044.	'vle.po	'vle.po	'vʎe.po	2;03.22	βλέπω
1045.	'vle.po	'vle.po	'vle.po	2;03.22	βλέπω
1046.	ar.'çi.zi	ar.'ei.zi	a.'çi.zi	2;03.22	αρχίζει
1047.	'par.to	'par.to	'pa:.to	2;03.22	πάρ' το
1048.	δε.'θε.lo	(δ)e.'θε.lo	e.'se.lo (2)	2;03.22	δε θέλω
1049.	'θε.lo	'θε.lo	t'e.lo	2;03.22	θέλω
1050.	na.'tre.xo	(n)a.'tre.xo	a.'te.ʎo	2;03.22	να τρέχω
1051.	γʎi.'ko	γʎi.'ko	ʎi.'ko (im) (3)	2;03.22	γλυκό
1052.	γʎi.'ko	γʎi.'ko	ʎi.'ko	2;03.22	γλυκό
1053.	'ir.θε	'ir.θε	'i.se	2;03.22	ήρθε
1054.	're.vma	're.vma	'ze.ma	2;03.22	ρεύμα

1055.	'na.to	'na.to	'ɲa.to	2;03.22	να'το
1056.	i.'pe.pa	i.'pe.pa	i.'pe.pa	2;03.22	η Πέπα
1057.	'na.ti	'na.ti	'ɲa.ti (2)	2;03.22	να'τη
1058.	'na.ti	'na.ti	'na.ti (2)	2;03.22	να'τη
1059.	'pe.pa	'pe.pa	'fe.pa	2;03.22	Πέπα
1060.	'xa.la.se	'xa.la.se	'xa.la.ʃe	2;03.22	χάλασε
1061.	'ka.tʰe	'ka.tʰe	'ka.tʰi	2;03.22	κάτσε
1062.	a.'ftos	a.'ftos	a.'t:os	2;03.22	αυτός
1063.	'θe.lo	'θe.lo	'tʰe.lo	2;03.22	θέλω
1064.	'ka.tʰe	'ka.tʰe	'ka.tʰe	2;03.22	κάτσε
1065.	'ka.ti	'ka.ti (πιθανόν)	'ka.ti (2)	2;03.22	κάτι
1066.	'ka.biŋg	'ka.biŋg	'ka.bi	2;03.22	κάμπινγκ
1067.	'i.ɫos	'i.ɫos	'i.ɫos	2;03.22	ήλιος
1068.	na.'va.li	na.'va.ɫi	na.'va.ɫi	2;03.22	να βάλει
1069.	'to.ra	'to.ra	'to.'a (2)	2;03.22	τώρα
1070.	na.'va.li	na.'va.ɫi	ma.'va.ɫi	2;03.22	να βάλει
1071.	'va.li	'va.ɫi	'va.li	2;03.22	βάλει
1072.	'to.ra	'to.ra	'to.ɫa (2)	2;03.22	τώρα
1073.	na.'va.li	na.'va.ɫi	na.'fa.li	2;03.22	να βάλει
1074.	na.'va.li	(n)a.'va.ɫi	a.'va.ɫi	2;03.22	να βάλει
1075.	'dʒor ^d z	'dʒor ^d z	'tʰo:	2;03.22	Τζωρτζ
1076.	a.le.'ksa. ⁿ der	a.le.'ksa. ⁿ der	a.'le	2;03.22	Αλεξάντερ
1077.	θa.'fa.i	(θ)a.'fa.i	a.'fa.i	2;03.22	θα φάει
1078.	'mo.ni.tis	'mo.ni.tis	'mo.ni.tis	2;03.22	μόνη της
1079.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;03.22	γιαγιά
1080.	'tre.ʃi	'tre.ei	'te.si	2;03.22	τρέχει
1081.	'pe.dro	'pe.dro	'pe.to	2;03.22	Πέντρο
1082.	'a.la	'a.la	'a.la	2;03.22	άλλα
1083.	'a.la	'a.la	'a.ɫa	2;03.22	άλλα
1084.	'tu.ta	'tu.ta	'tu.ta	2;03.22	τούτα
1085.	xa.'zi	xa.'zi	ga.'dʒi	2;03.24	χαζή
1086.	'ba.la	'ba.la	'ba.la (2)	2;03.24	μπάλα
1087.	xa.'zi	xa.'zi	xa.'zi	2;03.24	χαζή
1088.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'ʃe.me (3)	2;03.24	άφησέ με
1089.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;03.24	κάτω
1090.	'na.ti	'na.ti	'na.ti (8)	2;03.24	να'τη
1091.	a.'fto	a.'fto	a.'to (2)	2;03.24	αυτό
1092.	'o.ʃi	'o.ei	'o.si	2;03.24	όχι
1093.	'i.ne	'i.ne	'i.ne	2;03.24	είναι
1094.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	2;03.24	πάνω
1095.	'ɣa.u	'ɣa.u	'ɣa.u	2;03.24	γάου
1096.	a.'nu.la	a.'nu.la	a.'nu.la (16)	2;03.24	Αννούλα (ΚΛΗΤ)
1097.	ma.'pu.di	ma.'pu.di	ma.'pu.ti (2)	2;03.24	μα πού'ν'τη (η)
1098.	'sku.pa	'sku.pa	'gu.pa	2;03.24	σκούπα
1099.	'sku.pa	'sku.pa	'ku.pa	2;03.24	σκούπα
1100.	'er.xo.me	'er.xo.me	'e.xo	2;03.24	έρχομαι
1101.	a.'me.sos	a.'me.sos	a.'me.ʃoʃ	2;03.24	αμέσως
1102.	'e.la # 'ðis	'e.la # 'ðis	'e.ɫa # 'zi.si	2;03.24	έλα να δεις
1103.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti (3)	2;03.24	κάτι
1104.	'me.sa	'me.sa	'me.ʃa (3)	2;03.24	μέσα
1105.	'θe.lo	'θe.lo	'se.lo (6)	2;03.24	θέλω
1106.	ce.'ci.na	tʰe.'tʰi.na (πιθανόν)	te.'tʰi.ta	2;03.24	κι εκείνα
1107.	ma.'zi	ma.'zi	ma.'ji	2;03.24	μαζί
1108.	'ka.ti	'ka.ti (πιθανόν)	'ta.ti	2;03.24	κάτι
1109.	ka.'tʰi.ka	ka.'tʰi.ka	ka.'tʰi.ta (6) (im)	2;03.24	κατσικά

1110.	'spi.ti	'spi.ti	'pi.ti	2;03.24	σπίτι
1111.	'ne	'ne	'ne (2)	2;03.24	ναι
1112.	'θe.lo	'θe.lo	'çe.lo	2;03.24	θέλω
1113.	'ta.lo	'ta.lo	'ta.lo	2;03.24	τ' άλλο
1114.	'er.xo.me	'er.xo.me	'e.xo.me	2;03.24	έρχομαι
1115.			'ma.li.çta	2;03.24	
1116.	'e.la	'e.la	'e.la	2;03.24	έλα
1117.	e.'γο	e.'γο	e.'γο (2)	2;03.24	εγώ
1118.	'tre.xo	'tre.xo	'te.xo	2;03.24	τρέχω
1119.	ce.'γο	t ^e e.'γο	ke.'γο (3)	2;03.24	κι εγώ
1120.	'tre.xo	'tre.xo	'te.xo (2)	2;03.24	τρέχω
1121.	'ci.ta	't ^e i.ta	't ^e i.ta	2;03.24	κοίτα
1122.	'ci.ta	't ^e i.ta	't ^{ei} .ta	2;03.24	κοίτα
1123.	(i.)a.'nu.la	(i.)a.'nu.la	a.'nu.la (2)	2;03.24	(η) Αννούλα
1124.	'pa.i	'pa.i	'pa.i	2;03.24	πάει
1125.	θa.'vri	(θ)a.'vri	a.'vi	2;03.24	θα βρει
1126.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.t ^ɕ i	2;03.24	κάτι
1127.	sti.'lo.mu	sti.'lo.mu	ti.'lo.mu	2;03.24	το στυλό μου (ONOM)
1128.	(to.)'ble	(to.)'ble	'b ^{le} e	2;03.24	το μπλε (ONOM)
1129.	'ne	'ne	'ne	2;03.24	ναι
1130.	'e.na	'e.na	'e.na	2;03.24	ένα
1131.	na.(to)'.va.lo	na.(to)'.va.lo	na.'va.lo	2;03.24	να (το) βάλω
1132.	me.'ta	me.'ta	me.'ta	2;03.24	μετά
1133.	ma.'pu.do	ma.'pu.do	ma.'pu.to	2;03.24	μα που' ν' το
1134.	ka.'pa.ci	ka.'pa.t ^ɕ i	pa.'pa.t ^ɕ i	2;03.24	καπάκι
1135.	ka.'pa.ci.tu	ka.'pa.t ^ɕ i.tu	ka.'pa.ti.tu	2;03.24	καπάκ τουι
1136.	'na.to	'na.to	'na.to	2;03.24	να' το
1137.	'ci.ta	't ^e i.ta	'ti.t ^ɕ a	2;03.24	κοίτα
1138.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	2;03.28	μαμά
1139.	'pa.me	'pa.me	'pa.me	2;03.28	πάμε
1140.	a.'fti	a.'fti	a.'ti	2;03.28	αυτή
1141.	'ro.ða	'ro.ða	'to.d ^z a	2;03.28	ρόδα
1142.	'vol.tes	'vol.tes	'vu:.teç	2;03.28	βόλτες
1143.	a.'fto	a.'fto	a.'to (12)	2;03.28	αυτό
1144.	'ko.ta	'ko.ta	'ko.ta (2)	2;03.28	κότα
1145.	ve.'d ^z i.na	ve.'d ^z i.na	e.'t ^ɕ i.na	2;03.28	βενζίνα
1146.	'va.zu.me	'va.zu.me	'va.zu.me	2;03.28	βάζουμε
1147.	'ne	'ne	'ne (2)	2;03.28	ναι
1148.	va.'je.li	va.'d ^z e.çi	a.'de.li (2)	2;03.28	(στου) Βαγγέλη
1149.	'o.çi	'o.çi	'o.çi	2;03.28	όχι
1150.	ðe.'ni.ne	ðe.'ni.ne	ne.'ni.ne	2;03.28	δεν είναι
1151.	e.'ci	e.'t ^ɕ i	e.'t ^ɕ i (3)	2;03.28	εκεί
1152.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;03.28	μόνο
1153.	var.'va.rus	var.'va.rus	va.'va.λuç	2;03.28	(στους) Βαρβάρους
1154.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (6)	2;03.28	είναι
1155.	'spi.ti	'spi.ti	'pi.ti	2;03.28	σπίτι (AIT)
1156.	'tu.to	'tu.to	'tu.to	2;03.28	τούτο
1157.	e.'γο	e.'γο	e.'γο	2;03.28	εγώ
1158.	'θe.lo	'θe.lo	'se.lo	2;03.28	θέλω
1159.	'vji.ce	'vzi.t ^e e	'zi.te	2;03.28	βγήκε
1160.	'a.fi.se	'a.fi.se	'a.fi.çe	2;03.28	άφησε
1161.	'o.çi	'o.çi	'o.si	2;03.28	όχι
1162.	le.'fta	le.'fta	le.'ta (3)	2;03.28	λεφτά (AIT)

1163.	'me.sa	'me.sa	'me.ça	2;03.28	μέσα
1164.	'va.zu.me	'va.zu.me	'va.ju.me	2;03.28	βάζουμε
1165.	'me.sa	'me.sa	'me.sa	2;03.28	μέσα
1166.	ku.ba.'ra	ku.ba.'ra	ku.ba.'la	2;03.28	κουμπάρα (ΛΙΤ)
1167.	'na.ti	'na.ti	'na.ti	2;03.28	να' τη
1168.	çe.'lo.na	çe.'lo.na	çe.'lo.na	2;03.28	χελώνα (ΟΝΟΜ)
1169.	'to.ra	'to.ra	'to.la	2;03.28	τώρα
1170.	'θe.lo	'θe.lo	'se.mo	2;03.28	θέλω
1171.	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	ma.'fa.lu (me)	2;03.28	να βάλουμε
1172.	ka.'la.θi	ka.'la.θi	ka.'la.ti	2;03.28	καλάθι
1173.	ka.'la.θi	ka.'la.θi	ka.'la.si (2) (im)	2;03.28	καλάθι
1174.	pi.'na.o	pi.'na.o	pi.'na.o (3)	2;03.28	πεινάω
1175.	ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	2;03.28	κακά
1176.	a.'fta	a.'fta	a.'ta (2)	2;03.28	αυτά
1177.	a.'vɣa	a.'vɣa	a.'ka	2;03.28	αυγά
1178.	na.ta.'fa.o	na.ta.'fa.o	a.ta.'fa.lo	2;03.28	να τα φάω
1179.	ce.'ɣo	t ^ε .e.'ɣo	ce.'ɣo	2;03.28	κι εγώ
1180.	'ne	'ne	'ne	2;03.28	ναι
1181.	'e.na	'e.na	'e.na (4)	2;03.28	ένα
1182.	'tri.a	'tri.a	'ti.a	2;03.28	τρία
1183.	'pe.sa.ne	'pe.sa.ne	'pe.ça.ne (im)	2;03.28	πέσανε
1184.			'te.zi	2;03.28	
1185.	ti.'ri	ti.'ri	ti.'i (3)	2;03.28	τυρί
1186.	'θe.lo	'θe.lo	'çe.lo	2;03.28	θέλω
1187.	na.'pa.ro	na.'pa.ro	na.'pa.ro	2;03.28	να πάρω
1188.	a.'fto	a.'fto	a.'to	2;03.28	αυτό
1189.	'δε.ka	'δε.ka	'pe.ka	2;03.28	δέκα
1190.	e.ka.'to	e.ka.'to	e.'ko:	2;03.28	εκατό
1191.	to.ci.ni.'to.su	to.t ^ε i.ni.'to.su	ni.'to.çu (2)	2;03.28	το κινητό σου
1192.	(o.)pa.'pus	(o.)pa.'pus	pa.'puç (4)	2;04.03	(ο) παππούς
1193.	ma.'no.lis	ma.'no.lis	pa.'lo.liç	2;04.03	Μανόλης
1194.	'pli.ni	'pli.ni	'pi.ni	2;04.03	πλύνει (=πλένει)
1195.	'cer.ja.tu	'cer.za.tu	't ^ε e.'ja.tu	2;04.03	χέρια του
1196.	'ne	'ne	'ne (2)	2;04.03	ναι
1197.	sta.fi.'la.ci	sta.fi.'la.t ^ε i	a.fi.'la.ci (im)	2;04.03	σταφυλάκι
1198.	sta.fi.'la.ci	sta.fi.'la.t ^ε i	a.fi.'la.t ^ε i (im)	2;04.03	σταφυλάκι
1199.	ma.'ta.ci	ma.'ta.t ^ε i	ma.'ta.ki	2;04.03	ματάκι
1200.	mi.'li.so	mi.'li.so (πιθανόν)	mi:.'t ^ο :	2;04.03	μιλήσω
1201.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	'ka.ti.na	2;04.03	Κατίνα
1202.	ja.'ja	za.'za	d ³ a.'t ^l a	2;04.03	γιαγιά
1203.	a.ma.'li.a	a.ma.'li.a	a.ma.l'a	2;04.03	Αμαλία
1204.	a.ma.'li.a	a.ma.'li.a	a.ma.'li.a	2;04.03	Αμαλία
1205.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	'zi.a	2;04.03	Γιωργία
1206.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (4)	2;04.03	μαμά
1207.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	ma.'i.a	2;04.03	Μαρία
1208.	'e.la	'e.la	'e.la (3)	2;04.03	έλα
1209.	na.'fas	(n)a.'fas	a.'fas	2;04.03	να φας
1210.	na.'fas	(n)a.'fas	na.'fas	2;04.03	να φας
1211.	'fas	'fas	'fas	2;04.03	φας
1212.	'kre.ma	'kre.ma	'ce.ma (2)	2;04.03	κρέμα
1213.	na.'fas	(n)a.'fas	a.'faç (2)	2;04.03	να φας
1214.	na.'fas	(n)a.'fas	na.'faç	2;04.03	να φας

1215.	'ci.po	'tʰi.po	'pi.po	2;04.03	κήπο
1216.	'vu.ɲa	'vu.ɲa	'vu.ɲa (2)	2;04.03	βούνια (=μηχανήματα)
1217.	'o.çi	'o.ei (πιθανόν)	'o.zi	2;04.03	όχι
1218.	'xor.ta	'xor.ta	'xo:.ta	2;04.03	χόρτα
1219.	'xor.ta	'xor.ta	'xo.ta	2;04.03	χόρτα
1220.	ko.'stis	ko.'stis	ko.'tis	2;04.03	Κωστής
1221.	'ir.θe	'ir.θe	'i.çe	2;04.03	ήρθε
1222.	a.'fto	a.'fto	a.'to (9)	2;04.03	αυτό
1223.			ta.ta.'vi.tʰo	2;04.03	
1224.	'e.na	'e.na	'e.na	2;04.03	ένα
1225.	na.'fa.me	na.'fa.me	a.'fa.me	2;04.03	να φάμε
1226.	ja.'ja	za.'za	dʰo.'za	2;04.03	γιαγιά
1227.	a.'fto	a.'fto	a.'tʰo (2)	2;04.03	αυτό
1228.	a.'fto	a.'fto	a.'tʰo	2;04.03	αυτό
1229.	'xti.pa.t#e.'si	'xti.pa.t#e.'si	'ti.pa.t#e.'çi	2;04.03	χτύπα το εσύ
1230.	'xti.pa.to	'xti.pa.to	'ti.pa.to	2;04.03	χτύπα το
1231.	e.'si	e.'si	e.'çi	2;04.03	εσύ
1232.	'ma.zi	'ma.zi	ma.'ji	2;04.03	μαζί
1233.	xar.'ti	xar.'ti (πιθανόν)	xa.xa.'ti	2;04.03	χαρτί
1234.	'o.çi	'o.ei	'o.si (5)	2;04.03	όχι
1235.	'na.ni	'na.ɲi	'na.ɲi (5)	2;04.03	νάνι
1236.	'ka.ne	'ka.ne	'ka.ne (3)	2;04.03	κάνε
1237.	'vun	'vun	'vun	2;04.03	βουν (=μηχάνημα)
1238.	'o.çi	'o.ei	'o.tʰi (2)	2;04.03	όχι
1239.	'be.ba	'be.ba	'be.ba	2;04.03	μπέμπα
1240.	'be.ba	'be.ba	'pe.pa (2)	2;04.03	μπέμπα
1241.	(o.)'a.ɟe.los	(o.)'a.dʰe.los	'a.ɟe.lo	2;04.03	(o) άγγελος
1242.	(o.)'a.ɟe.los	(o.)'a.dʰe.los	'a.de.lo	2;04.03	(o) άγγελος
1243.	'za.nis	'za.ɲis	'za.niç	2;04.03	Γιάννης
1244.	be.'bu.la	be.'bu.la	pe.'pu.la	2;04.03	μπεμπούλα
1245.	'ste.λο	'ste.λο	'te.lo (im)	2;04.03	Στέλιο
1246.	ma.no.'λο	ma.no.'λο	ma.no.'lo (im)	2;04.03	Μανολιό
1247.	mar.'jo.mu	mar.'zo.mu	ma.'zo.mu (im)	2;04.03	Μαριώ μου
1248.	jor.'jo.mu	zor.'zo.mu	zo.'zo.mu	2;04.03	Γιωργιώ μου
1249.	pi.'na.o	pi.'na.o	pi.'na.o	2;04.03	πεινάω
1250.	a.'fta	a.'fta	a.'ta (2)	2;04.03	αυτά
1251.	ko.'la.ne	ko.'la.ne (πιθανόν)	ko.'la.ne	2;04.03	κολλάνε
1252.	'vri.si	'vri.si	'pi.çi	2;04.03	βρύση
1253.	sa.'pu.ni	sa.'pu.ɲi	a.'pu.ni (2)	2;04.03	σαπούνι
1254.	sa.'pu.ni	sa.'pu.ɲi	'pu.ɲi	2;04.03	σαπούνι
1255.	sa.'pu.ni	sa.'pu.ɲi	a.'pun	2;04.03	σαπούνι
1256.	sa.'pu.ni	sa.'pu.ɲi	a.pu.'ni (im)	2;04.03	σαπούνι
1257.	'o.çi	'o.ei	'o.ei (3)	2;04.03	όχι
1258.	ci.'ta.i	tʰi.'ta.i	tʰi.'ta.i	2;04.03	κοιτάει
1259.	na.'δο	na.'δο	na.'zo	2;04.03	να δω
1260.	ci.'ta.i	tʰi.'ta.i	tʰi.'ta.i	2;04.03	κοιτάει
1261.	ja.'ja	za.'za	ja.'za	2;04.03	γιαγιά
1262.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi (2)	2;04.03	εκεί
1263.	e.'ci	e.'tʰi	'tʰi	2;04.03	εκεί
1264.	na.'δο	na.'δο	na.'zo (2)	2;04.03	να δω
1265.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti	2;04.03	κάτι
1266.	'ka.tʰe	'ka.tʰe	'ka.tʰe	2;04.03	κάτσε
1267.			a.'lof	2;04.03	
1268.	psa.'li.ði	psa.'li.ði	'fi.vi	2;04.03	ψαλίδι

	(πιθανόν)				
1269.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;04.03	είναι
1270.	'va.le	'va.le	'va.le (2)	2;04.03	βάλε
1271.	'kre.ma.su	'kre.ma.su	'ce.ma.su	2;04.03	κρέμα σου (ΛΙΤ)
1272.	ku.'nu.pi	ku.'nu.pi	ku.'mi (2)	2;04.03	κουνούπι
1273.	'mi.ti	'mi.ti	'mi.ti	2;04.03	μύτη
1274.	'e.va.le	'e.va.le	'e.va.le	2;04.03	έβαλε
1275.	'kre.ma	'kre.ma	'ke.ma	2;04.03	κρέμα
1276.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;04.03	γιαγιά
1277.	a.'dre.a	a.'dre.a	a.'d'e:.a	2;04.03	(στον) Αντρέα
1278.	pa.'pu	pa.'pu	pa.'pu (7)	2;04.03	παππού
1279.	e.'ci	e.'t'i	e.'ci	2;04.03	εκεί
1280.	'be.ni	'be.ni	'be.ni	2;04.03	μπαίνει
1281.	(to)kli.'di.mu	(to)kli.'di.mu	ki.'li.mu	2;04.03	κλειδί μου
1282.	'ne	'ne	'ne (2)	2;04.03	ναι
1283.	e.'ci	e.'t'i	e.'t'i	2;04.03	εκεί
1284.	'θe.li	'θe.λι	'te.li	2;04.03	θέλει
1285.	pa.ra.je.'li.a	pa.ra.d'e.λι.a	a.pa.ti.'li	2;04.03	παραγγελία
1286.	pa.ra.je.li.a	pa.ra.j'e.λι.a	a.pa.ci.'li	2;04.03	παραγγελία
1287.	'θe.li	'θe.λι	'se.li (2)	2;04.03	θέλει
1288.	i.ja.'ja	i.za.'za	i.ja.'za	2;04.03	η γιαγιά
1289.	ka.'fe	ka.'fe	ka.'fe (2)	2;04.03	καφέ
1290.	e.'ci.ne	e.'t'i.ne	't'i.ne	2;04.03	εκεί' ναι
1291.	'e.kso	'e.kso	'e.to	2;04.03	έξω
1292.	e.'si	e.'si	e.'si	2;04.03	εσύ
1293.	po.'te	po.'te	po.'te (3)	2;04.03	ποτέ
1294.	na.'va.lis	na.'va.λiς	na.'va.lis	2;04.03	να βάλεις (=μη βάλεις)
1295.			te.'fi	2;04.03	
1296.	'por.ta	'por.ta (πιθανόν)	'pu.ta	2;04.03	πόρτα
1297.	'mu.tra	'mu.tra	'mu.ta (3)	2;04.03	μούτρα
1298.	'ma.ska	'ma.ska	'ma.ta (2) (im)	2;04.03	μάσκα
1299.	'ma.ska	'ma.ska	ma.ta (im)	2;04.03	μάσκα
1300.			'li.a	2;04.03	
1301.	na.su.'do.so	na.su.'do.so	na.cu.zo.'so	2;04.03	να σου δώσω
1302.			te.'t'i	2;04.03	
1303.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'ce.me (3)	2;04.03	άφησέ με
1304.	po.'te	po.'te	po.te	2;04.03	ποτέ
1305.	na.'va.lis	na.'va.λiς	na.'va.liç (2)	2;04.03	να βάλεις
1306.	'θe.lis	'θe.λiς	'ce.iç	2;04.03	θέλεις
1307.	'θe.lis	'θe.λiς	'θe.lis	2;04.03	θέλεις
1308.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'lo	2;04.03	νερό
1309.	'θes	'θes	'θeç	2;04.03	θες
1310.	'θe.li	'θe.λι	'θe.li	2;04.03	θέλει
1311.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'o	2;04.03	νερό
1312.	o.pa.'pus	o.pa.'pus	(o).pa.'puç	2;04.03	ο παππούς
1313.	'ka.t'e	'ka.t'e	'ka.te	2;04.03	κάτσε
1314.	ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	2;04.03	κακά
1315.	'pu.do	'pu.do	'pu.to	2;04.13	πού' ν'το
1316.	psa.'li.ði	psa.'λι.ði	'pla.ti.zi	2;04.13	ψαλίδι
1317.	'kra.ta.to	'kra.ta.to	'ka.ta.to	2;04.13	κράτα το
1318.	(o) ka.'fe.su	(o) ka.'fe.su	ka.'fes.su	2;04.13	(o) καφές σου
1319.	ka.'fe	ka.'fe	ka.'fe	2;04.13	καφέ
1320.	(o) ka.'fe.su	(o) ka.'fe.su	ka.'fe.cu (2)	2;04.13	(o) καφές σου
1321.	o.'re.a	o.'re.a	o.'e.a	2;04.13	ωραία
1322.	o.'re.a	o.'re.a	o.'le.a (2)	2;04.13	ωραία

1323.	ni.'ko.la	ni.'ko.la	ko.'la	2;04.13	(του) Νικόλα
1324.	'spi.ti.tu	'spi.ti.tu	pi.'ti.t'u	2;04.13	σπίτι σου
1325.	'vle.po	'vle.po	'le.po	2;04.13	βλέπω
1326.	'ne	'ne	'ne (10)	2;04.13	ναι
1327.	θa.'pe.ksu.me	θa.'pe.ksu.me	θa.'pe.t'u.me	2;04.13	θα παίξουμε
1328.	ka.'ro.t'i	ka.'ro.t'i	ka.'ro.t'is	2;04.13	καρότσι
1329.	'ka.ni	'ka.ni	'ka.ni	2;04.13	κάνει
1330.	(o) ni.'ko.las	(o) ni.'ko.las	'ko.las	2;04.13	(o) Νικόλας
1331.	ja.'ti	za.'ti	za.'ti (2)	2;04.13	γιατί
1332.	pe.'xni.ɔja	pe.'xpi.ɔja	be.'si.za	2;04.13	παιχνίδια
1333.	vo.i.'θa.i	vo.i.'θa.i	o.'ça.i	2;04.13	βοηθάει
1334.	vo.i.'θa.i	vo.i.'θa.i	o.s't'a.i	2;04.13	βοηθάει
1335.	vo.i.'θa.i	vo.i.'θa.i	o.'fa.i	2;04.13	βοηθάει
1336.	e.'ci	e.'t'i	e.'t'i	2;04.13	εκεί
1337.	'ci.po.tu	't'i.po.tu	'pi.po.tu	2;04.13	(στον) κήπο του
1338.	ðu.'les	ðu.'les	tu.'let'	2;04.13	δουλειές
1339.	ka.'fe.su	ka.'fe.su	ka.'fe.su	2;04.13	καφέ σου
1340.	'e.ftça.ksa	'i.ftça.ksa (ή 'i.pça.sa)	'i.t'a.sa	2;04.13	έφτιαξα
1341.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;04.13	μόνο
1342.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'jo	2;04.13	νερό
1343.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;04.13	είναι
1344.	'e.t'i	'e.t'i	'e.ti	2;04.13	έτσι
1345.	e.'ci.ne	e.'t'i.ne	e.'ti.ne	2;04.13	εκεί' ναι
1346.	'na.to	'na.to	'na.to	2;04.13	να' το
1347.	po.'les	po.'les	po.'leç	2;04.13	πολλές
1348.	i.'por.tes	i.'por.tes	i.'po.tes	2;04.13	οι πόρτες
1349.	'e.kli.sa	'e.kli.sa	'e.ki.sa	2;04.13	έκλεισα
1350.	'o.les	'o.les	'ole	2;04.13	όλες
1351.	tis.'por.tes	t'i.'por.tes	t'i.'po.tes	2;04.13	τις πόρτες
1352.	'e.pça.sa	'e.pça.sa	'e.pça.ça	2;04.13	έπιασα
1353.	ja.'ja	za.'za	ja.'d'a	2;04.13	γιαγιά
1354.	ja.'ja	za.'za	c'a.'za	2;04.13	γιαγιά
1355.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba	2;04.13	(του) μπαμπά
1356.	na.'zi.sis	na.'zi.sis	na.'si.çiq	2;04.13	να ζήσεις
1357.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba	2;04.13	μπαμπά (κλητ)
1358.	'xro.ɲa	'xro.ɲa	'xo.na	2;04.13	χρόνια
1359.	po.'la	po.'la	po.'la (3)	2;04.13	πολλά
1360.	'bra.vo	'bra.vo	'ba.vo (5)	2;04.13	μπράβο
1361.	na.'ji.nis	na.'zi.nis	na.'zi.niq	2;04.13	να γίνεις
1362.	ma.'la	ma.'la	ma.'la	2;04.13	μαλλιά
1363.	na.skor.'pi.zis	na.skor.'pi.zis	a.ko.'pi.sis	2;04.13	να σκορπίζεις
1364.	'fos	'fos	'fo:	2;04.13	φως
1365.	na.'le.ne	na.'le.ne	a.'le.ne	2;04.13	να λένε
1366.	'e.na	'e.na	'e.na	2;04.13	ένα
1367.	so.'fos	so.'fos	o.'foe	2;04.13	σοφός
1368.	so.'fos	so.'fos	'foç	2;04.13	σοφός
1369.	ba.'ba.mu	ba.'ba.mu	ba.'ba.mu	2;04.13	μπαμπά μου(κλητ)
1370.	'xro.ɲa	'xro.ɲa	'ko.na	2;04.13	χρόνια
1371.	'ca.la	't'a.la	'ta.la	2;04.13	κι άλλα
1372.	ka.'ka	ka.'ka	ka.'ka	2;04.13	κακά
1373.	'e.ka.ne	'i.ka.ne	'i.ka.ne (3)	2;04.13	έκανε
1374.	la.'bro	la.'bro	la.'bo	2;04.13	λαμπρό
1375.	na.per.pa.'to	na.per.pa.'to (πιθανόν)	a.pa.'te	2;04.13	να περπατώ

1376.	sxo.'lo	sxo.'lo	ko.'lo	2;04.13	σχελειό
1377.	'gra.ma.ta	'gra.ma.ta	'ga.ma.ta (2)	2;04.13	γράμματα
1378.	'pra.ma.ta	'pra.ma.ta	'ma.ma.ta	2;04.13	πράματα
1379.	'pra.ma.ta	'pra.ma.ta	'pa.ma.ta (2)	2;04.13	πράματα
1380.	fa.'i	fa.'i	fa.'i (4)	2;04.13	φαί
1381.	(sti) ja.'ja.tis	(sti) za.'za.tis	t ^s a.'za.tiç	2;04.13	(στη) γιαγιά της
1382.	'li.ko	'li.ko	'li.ko	2;04.13	λύκο (ΑΙΤ)
1383.	na.'fi.ji	na.'fi.zi	na.'fi.zi	2;04.13	να φύγει
1384.	(o) 'li.kos	(o) 'li.kos	'li.kos	2;04.13	(ο) λύκος
1385.	de.'gze.ro	de.'gze.ro	e.'ge.lo	2;04.13	δεν ξέρω
1386.	'me.sa	'me.sa	'me.ça (5)	2;04.13	μέσα
1387.	(tiz) ja.'jas	(tiz) za.'zas	za.'zaç	2;04.13	(της) γιαγιάς
1388.	da.'da	da.'da	da.'da	2;04.13	νταντά
1389.	ja.'ja	za.'za	za.'za (2)	2;04.13	γιαγιά
1390.	'o.çi	'o.ei	'o.si	2;04.13	όχι
1391.	(ta) er.γa.'li.a.mu	(ta) er.γa.'li.a.mu	e.γa.'li.a.mu	2;04.13	(τα) εργαλεία μου
1392.	a.'fta	a.'fta	a.'ta	2;04.13	αυτά
1393.	'e.la	'e.la	'e.la (2)	2;04.13	έλα
1394.	'par.to	'par.to	'pa.to	2;04.13	παρ' το
1395.	'fa.to	'fa.to	'fa.to (3)	2;04.13	φα' το
1396.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	ma.'a (2)	2;04.13	Μαρία
1397.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	2;04.13	μαμά
1398.	ma.'ri.a.mas	ma.'ri.a.mas	ma.'i.a.mas	2;04.13	Μαρία μας
1399.	ma.'ri.a	ma.'ri.a	ma.'i.a	2;04.13	Μαρία
1400.	ko.ci.no.sku.'fi.t ^s a	ko.t ^e i.no.sku.'fi.t ^s a	tu.çi.ku.s't ⁱ :ta	2;04.13	Κοκκινოსκου φίτσα
1401.	ko.ci.no.sku.'fi.t ^s a	ko.t ^e i.no.sku.'fi.t ^s a	ku.'si.t ^s a (im)	2;04.13	Κοκκινოსκου φίτσα
1402.	'o.çi	'o.ei	'o.ei	2;04.13	όχι
1403.	t ^s u.va.'la.ca	t ^s u.va.'la.t ^e a	du.va.'la.ta	2;04.13	τσουβαλάκια
1404.	na.'fi.yu.me	na.'fi.yu.me	na.'vi.u.me	2;04.13	να φύγουμε
1405.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze	2;04.13	φύγε
1406.	'e.kso	'e.kso	'e.to	2;04.13	έξω
1407.	'psar.ja	'psar.za	'ta.za	2;04.13	ψάρια
1408.	'fta.sa.me	'fta.sa.me	'ta.ca.me	2;04.13	φτάσαμε
1409.	ba.'li.t ^s a	ba.'li.t ^s a (πιθανόν)	a.ba.'li.a	2;04.13	μπαλίτσα
1410.	ba.'li.t ^s a	ba.'li.t ^s a (πιθανόν)	ba.'ti	2;04.13	μπαλίτσα
1411.	ba.'li.t ^s a.mu	ba.'li.t ^s a.mu	ba.'li.t ^s a.mu	2;04.13	μπαλίτσα μου
1412.	'na.ti	'na.ti	'na.ti	2;04.13	να 'τη
1413.	'de.i	'de.i	'de.i (21)	2;04.13	ντέι (επιφώνημα)
1414.	ba.'li.t ^s a	ba.'li.t ^s a	ba.'li.ta	2;04.13	μπαλίτσα
1415.	ba.'li.t ^s a.mu	ba.'li.t ^s a.mu	ba.'li.ta.mu (2)	2;04.13	μπαλίτσα μου
1416.	'pa.me	'pa.me	'pa.me	2;04.13	πάμε
1417.	'θε.lo	'θε.lo	te.'lo	2;04.13	θέλω
1418.	'na.ti	'na.ti	'na.t ⁱ	2;04.13	να 'τη
1419.	'vun	'vun	'vun (43)	2;04.15	βουν
1420.	'pu.da	'pu.da	'pu.ta	2;04.15	πού 'ν' τα
1421.	a.'fta	a.'fta	a.'ta (4)	2;04.15	αυτά
1422.	vi.'vli.a	vi.'vli.a	fi.'li.a	2;04.15	βιβλία
1423.	ska.fti.'ca	ska.fti.'t ^e a	ka.pti.'ta (3)	2;04.15	σκαφτική
1424.	'ox	'ox	'ox	2;04.15	ωχ
1425.	'pu.di	'pu.di	'pu.ti (2)	2;04.15	πού 'ν' τη (=πού 'ν' η)

1426.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	ko.'pe.la	2;04.15	(η) κοπέλα
1427.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (6)	2;04.15	είναι
1428.	ma.'mu.na	ma.'mu.na	ma.'mu.na	2;04.15	μαμούνα
1429.	'dʒor.dʒe.vit ^s	'dʒor.dʒe.vit ^s	'tʰo.te (im)	2;04.15	Τζόρτζεβιτς
1430.	'dʒor.dʒe.vit ^s	'dʒor.dʒe.vit ^s	'dʒo.to (im)	2;04.15	Τζόρτζεβιτς
1431.	'vun	'vun	'vu.no (5)	2;04.15	βουν
1432.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'çe.me	2;04.15	άφησέ με
1433.	'ti.xo	'ti.xo	'ti.xo	2;04.15	τοίχο
1434.	me.'ta	me.'ta	me.'ta	2;04.15	μετά
1435.	na.'ska.pso	na.'ska.pso	ka.'ka.ptʰo	2;04.15	να σκάψω (=θα σκάψω)
1436.	na.pi.'ra.zis	na.pi.'ra.zis	na.bi.'la.jis (2)	2;04.15	να πειράζεις (= μην πειράζεις)
1437.	'ti.po.ta	'ti.po.ta	'bi.to	2;04.15	τίποτα
1438.	'ti.po.ta	'ti.po.ta (πιθανόν)	'pi.po.ta	2;04.15	τίποτα
1439.	pu.'la.ci	pu.'la.tʰi	pu.'la.tʰi	2;04.15	πουλάκι
1440.	pu.'la.ci	pu.'la.tʰi	pu.'la.ci (2)	2;04.15	πουλάκι
1441.	pu.'la.ci.su	pu.'la.tʰi.su	pu.'la.tʰi.çu	2;04.15	πουλάκι σου
1442.	pu.'la.ci	pu.'la.tʰi	pu.'la.ti (2)	2;04.15	πουλάκι
1443.	'ne	'ne	'ne (2)	2;04.15	ναι
1444.	de.'θe.lo	(δ)ε.'θe.lo	e.'çe.lo	2;04.15	δε θέλω
1445.	e.'γο	e.'γο	e.'γο	2;04.15	εγώ
1446.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti (4)	2;04.15	εκεί
1447.	ce.na.'fi.ji	tʰe.na.'fi.zi (πιθανόν)	te.na.'vi.zi	2;04.15	και να φύγει
1448.	'e.kso	'e.kso	'e.to	2;04.15	έξω
1449.	na.'fi.ji	na.'fi.zi	na.'fi.zi	2;04.15	να φύγει
1450.	na.'pa.i	na.'pa.i	na.'pa.i (2)	2;04.15	να πάει
1451.	ni.'ko.la.su	ni.'ko.la.su	ni.'ko.la.çu	2;04.15	(στον) Νικόλα σου
1452.	ni.'ko.la	ni.'ko.la	ni.'ko.la	2;04.15	Νικόλα
1453.	'ku.na	'ku.na	'ku.na	2;04.15	κούνια
1454.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;04.15	γιαγιά
1455.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi	2;04.15	εκεί
1456.	a.'fti	a.'fti	a.'ti	2;04.15	αυτή
1457.	'a.vri.o	'a.vri.o	'a.vi.o	2;04.24	αύριο
1458.	'bam	'bam	'bam (2)	2;04.24	μπαμ
1459.	na.'fi.γο	na.'fi.γο	na.'fi.γο	2;04.24	να φύγω
1460.	na.kse.ci.'ni.s o	na.kse.tʰi.'ni.so (πιθανόν, ή και nar.εi.'ni.so)	na.tʰi.'ni.ço	2;04.24	να ξεκινήσω
1461.	'e.fi.γα	'i.fi.γα	'i.fi.γα	2;04.24	έφυγα
1462.	na.kse.ci.'ni.s o	na.kse.tʰi.'ni.so (πιθανόν, ή και nar.εi.'ni.so)	na.tʰi.'ni.so	2;04.24	να ξεκινήσω
1463.	'ku.nes	'ku.nes	'ku.net ^s	2;04.24	κούνιες
1464.	'vun	'vun	'vun (4)	2;04.24	βουν
1465.	'e.la	'e.la	'e.la (9)	2;04.24	έλα
1466.	'pca.se	'pca.se	'ta.çe	2;04.24	πιάσε
1467.	'ne	'ne	'ne (14)	2;04.24	ναι
1468.	'zi.la.su	'zi.la.su	'ji.a.çu	2;04.24	ζήλια σου
1469.	'zi.la.su	'zi.la.su	'vi.la.çu	2;04.24	ζήλια σου
1470.	me.a.'fto	me.a.'fto	be.a.'to	2;04.24	με αυτό
1471.	na.'ka.no	na.'ka.no	na.'ka.no	2;04.24	να κάνω (=θα κάνω)
1472.	fa.sa.'ri.a	fa.sa.'ri.a	fa.ça.'i.a	2;04.24	φασαρία

1473.	fa.sa.'ri.a	fa.sa.'ri.a	fa.sa.'i.a	2;04.24	φασαρία
1474.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;04.24	κάτω
1475.	'ka.ni	'ka.ni	'ka.ni	2;04.24	κάνει
1476.	fa.sa.'ri.a	fa.sa.'ri.a	fa.fa.'i.a	2;04.24	φασαρία
1477.	tri.'pu.la	tri.'pu.la	pi.'pu.la	2;04.24	τρυπούλα
1478.	ko.'pe.la	ko.'pe.la	ko.'pe.la	2;04.24	(την) κοπέλα
1479.	na.kre.'ma.su.me	na.kre.'ma.su.me	na.ke.'ma.ɟu.me	2;04.24	να κρεμάσουμε (= θα κρεμάσουμε)
1480.	ja.'ja	za.'za	ea.'za	2;04.24	γιαγιά
1481.	'va.le	'va.le	'fa.le	2;04.24	βάλε
1482.	'pe.pa.mu	'pe.pa.mu	'pe.pa.mu	2;04.24	Πέπα μου
1483.	na.po.'ti.sis	na.po.'ti.sis (πιθανόν)	na.po.'ti.ɟiɟ	2;04.24	να ποτίσεις
1484.	na.'ka.tʰis	na.'ka.tʰis	na.'ka.tis	2;04.24	να κάτσεις
1485.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi	2;04.24	εκεί
1486.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti (2)	2;04.24	εκεί
1487.	'ka.tʰe	'ka.tʰe	'ka.ce	2;04.24	κάτσε
1488.	'ka.tʰe	'ka.tʰe	'ka.te	2;04.24	κάτσε
1489.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.ni.te	2;04.24	άνοιξε
1490.	're.vma	're.vma	'je.ma (2)	2;04.24	ρεύμα
1491.	'ir.θe	'ir.θe	'iɟ.e	2;04.24	ήρθε
1492.	're.vma	're.vma	'zi.ma	2;04.24	ρεύμα
1493.	'pri.tʰi	'pri.tʰi	'pi.ti	2;04.24	πρίτσι
1494.	'a.ni.kse.to	'a.ni.kse.to	'a.ni.'te.to (2)	2;04.24	άνοιξέ το
1495.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.ni.te	2;04.24	άνοιξε
1496.	a.'fto	a.'fto	a.'to (5)	2;04.24	αυτό
1497.	i.po.lo.ji.'stis	i.po.lo.zi.'stis	po.li.'tʰi	2;04.24	υπολογιστής
1498.	i.po.lo.ji.'stis	i.po.lo.zi.'stis	po.li.'tis (im)	2;04.24	υπολογιστής
1499.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;04.24	είναι
1500.	'le.i	'le.i	'le.i	2;04.24	λέει
1501.	'ɣra.ma.ta	'ɣra.ma.ta	'ɣa.ma.ta	2;04.24	γράμματα
1502.	e.'ðo	e.'ðo	e.'zo	2;04.24	εδώ
1503.	'pra.ma.ta	'pra.ma.ta	'pa.ma.ta	2;04.24	πράματα
1504.	'o.ɟi	'o.ei	'o.si	2;04.24	όχι
1505.	na.'pu.me	na.'pu.me	na.'pom	2;04.24	να πούμε
1506.	ku.ne.'la.ci	ku.ne.'la.tʰi	'la.tʰi (2)	2;04.24	κουνελάκι
1507.	ku.ne.'la.ci	ku.ne.'la.tʰi	ku.le.'na.ti	2;04.24	κουνελάκι
1508.	na.sko.'to.su.me	na.sko.'to.su.me	na.ko.'to.su.me	2;04.24	να σκοτώσουμε
1509.	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	2;04.24	να βάλουμε
1510.	ti.mo.'ri.a	ti.mo.'ri.a	mo.'li.a	2;04.24	τιμωρία
1511.	'e.fa.je	'i.fa.ze	'i.va.ze	2;04.24	έφαγε
1512.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;04.24	γιαγιά (ΑΙΤ)
1513.	ko.ci.no.sku.'fi.tʰa	ko.tʰi.no.sku.'fi.tʰa	ku.si.'fi.ta (2)	2;04.24	Κοκκινσκου φίτσα (ΑΙΤ)
1514.	'e.fa.je	'i.fa.ze	'i.fa.ze	2;04.24	έφαγε
1515.	ko.ci.no.sku.'fi.tʰa	ko.tʰi.no.sku.'fi.tʰa	ku.si.'si.ta	2;04.24	Κοκκινσκου φίτσα (ΑΙΤ)
1516.	'e.fa.je	'i.fa.ze	'i.fa.ze	2;04.24	έφαγε
1517.	(sto) 'sto.ma.tis	(sto) 'sto.ma.tis	'eu.ma.tiɟ	2;04.24	(στο) στόμα της (εννοεί στο στόμα του)
1518.	'e.ka.ne	'i.ka.ne	'i.ka.ne (2)	2;04.24	έκανε
1519.	'e.na	'e.na	'e.na	2;04.24	ένα
1520.	'xap	'xap	'xap	2;04.24	χαπ

1521. (sto) 'sto.ma.tis	(sto) 'sto.ma.tis	'to.ma.tiç	2;04.24	(στο) στόμα της= στο στόμα του (λύκου)
1522. ci.'la.tu	t ^ɛ i.'la.tu	t ^ɛ i.'la.tu	2;04.24	(στην) κοιλιά του
1523. γur.γy.'ri.zi	γur.γy.'ri.zi	xu.xu.'li.ji	2;04.24	γουργουρίζει
1524. (i) ci.'la.mu	(i) t ^ɛ i.'la.mu	t ^ɛ i.'la.mu	2;04.24	(η) κοιλιά μου
1525. γur.γy.'ri.zi	γur.γy.'ri.zi	γy.γy.'ri.zi	2;04.24	γουργουρίζει
1526. 'i.(^h)der.net	'i.der.net	'i.di.ne (im)	2;04.24	ίντερνετ
1527. 'γri.γo.ra	'γri.γo.ra	'gi.γo.ɾa (im)	2;04.24	γρήγορα
1528. mar.ka.'do.ro s	mar.ka.'do.ros	ma.ka.'jo.ʒoɛ	2;04.24	μαρκαδόρος
1529. e.'do	e.'do	'zo	2;04.24	εδώ
1530. 'ir.θe	'ir.θe	'i.se	2;04.24	ήρθε
1531. ca.'fto	t ^ɛ a.'fto	ta.'to	2;04.24	κι αυτό
1532. na.'vya.lo	na.'vya.lo	na.'ya.lo	2;04.24	να βγάλω
1533. ku.'lu.ri	ku.'lu.ri	ku.'lu.i	2;04.24	κουλούρι
1534. 'kra.ta	'kra.ta	'ka.ta	2;04.24	κράτα
1535. 'e.na	'e.na (πιθανόν)	'e.la	2;04.24	ένα
1536. xar.'ti	xar.'ti	xa.'ti	2;04.24	χαρτί
1537. na.'vya.lo	na.'vya.lo (πιθανόν-ίσως και [na.'va.lo])	na.'va.lo	2;04.24	να βγάλω
1538. e.'do	e.'do	e.'zo	2;04.24	εδώ
1539. 'θe.lo	'θe.lo	ee.lo	2;04.24	θέλω
1540. ti.'su.zi	ti.'su.zi	ti.'zu.ʒi	2;04.24	τη Σούζι
1541. 'su.zi	'su.zi	'zu.ʒi	2;04.24	(η) Σούζι
1542. 'fi.li	'fi.li	'fi.li	2;04.24	φίλη
1543. (tis) 'pe.pas	(tis) 'pe.pas	'pe.pas	2;04.24	(της) Πέπας
1544. pro.va.'ti.na	pro.va.'ti.na	pa.'ti.na (im)	2;04.24	προβατίνα
1545. γy.ru.'na.ci	γy.ru.'na.t ^ɛ i	γy.ɿu.'na.ti	2;04.24	γουργουνάκι
1546. 'd ^z ord ^z	'd ^z ord ^z	'to	2;04.24	Τζωρτζ
1547.		'bi.ɿoç	2;04.24	
1548. (o) 'li.kos	(o) 'li.kos	'li.koç	2;04.24	(ο) λύκος
1549. (o) li.'kur.γos	(o) li.'kur.γos	pi.'ku.ɿo	2;04.24	(ο) Λυκούργος
1550. a.ka.'du	a.ka.'du	ka.ka.'du	2;04.24	ακαντού
1551. 'vri.ka	'vri.ka	'fi.ka	2;04.24	βρήκα
1552. a.ka.'du	a.ka.'du	a.ga.'du	2;04.24	ακαντού
1553. 'tin # a.'fto	'tin # a.'fto	'tin # a.'to	2;05.16	τ' είν' αυτό;
1554. a.'fto	a.'fto	a.'to (3)	2;05.16	αυτό
1555. 'i.ne	'i.ne	'i.ne (4)	2;05.16	είναι
1556. (o.) 'ma.nos	(o.) 'ma.nos	'ma.noç (2)	2;05.16	(ο) Μάνος
1557. nar.'θi	nar.'θi	na.'t ^ɛ i	2;05.16	να' ρθει
1558. e.'do	e.'do	e.'zo (3)	2;05.16	εδώ
1559. nar.'θi	nar.'θi	na.'vt ^ɛ i	2;05.16	να' ρθεί
1560. 'ne	'ne	'ne (12)	2;05.16	ναι
1561. 'li.γo	'li.γo	'li.γo	2;05.16	λίγο
1562. na.'pe.ksu.me	na.'pe.ksu.me	na.'pe.t ^ɛ u.me	2;05.16	να παίζουμε
1563. ba.'li.t ^ɛ a	ba.'li.t ^ɛ a	ba.'li.t ^ɛ a	2;05.16	μπαλίτσα
1564. nar.'θi	nar.'θi	na.'si	2;05.16	να' ρθεί
1565. 'li.γo	'li.γo	'li.γo	2;05.16	λίγο
1566. ja.'ja.mu	za.'za.mu	za.'za.mu	2;05.16	γιαγιά μου (ΚΛΗΤ)
1567. e.'si	e.'si	e.'çi	2;05.16	εσύ
1568. (o.) 'ma.nos	(o.) 'ma.nos	ma.'noç	2;05.16	(ο) Μάνος
1569. o.mi.'kros	o.mi.'kros	o.mi.'koç	2;05.16	ο μικρός
1570. si.na.jer.'mo	si.na.zer.'mo	si.e.'ze.γo	2;05.16	συναγερμό

1571.	'e.çi	'e.çi	'e.çi	2;05.16	εσύ
1572.	si.na.jer.'mo	si.na.zer.'mo	a.ze.'mo	2;05.16	συναγερμό
1573.	'spi.ti.tu	'spi.ti.tu	'pi.ti.tu	2;05.16	σπίτι του
1574.	ja.'ti	za.'ti	za.'ti (2)	2;05.16	γιατί
1575.	fo.'va.me	fo.'va.me	'va.me (3)	2;05.16	φοβάμαι
1576.	(to.) si.na.jer.'mo	(to.) si.na.zer.'mo	ze.'mo	2;05.16	(το) συναγερμό
1577.	ðe.'θe.lo	(ð)e.'θe.lo	e.'se.lo	2;05.16	δε θέλω
1578.	na.'pa.o	na.'pa.o	na.'ba.o	2;05.16	να πάω
1579.	'spi.ti.mu	'spi.ti.mu	'pi.ti.mu	2;05.16	σπίτι μου
1580.	na.'ka.t'o	na.'ka.t'o	na.'ka.to	2;05.16	να κάτσω (=θα κάτσω)
1581.	ja.'pa. (n)da	za.'pa.(n)da	za.'ba.da	2;05.16	για πάντα
1582.	ci.'mi.θi.ce	t'i.'mi.θi.t'e	'mi.t'i.te	2;05.16	κοιμήθηκε
1583.	'o.çi	'o.çi	'o.si	2;05.16	όχι
1584.	ka.'θo.lu	ka.'θo.lu	ka.'ço.lu (3)	2;05.16	καθόλου
1585.	(o) je.ra.'nos	(o) ze.ra.'nos	je.λα.'noç (3)	2;05.16	(ο) γερανός
1586.			'e.ko.fe	2;05.16	
1587.	(o) je.ra.'nos	(o) ze.ra.'nos	ze.λα.'noç (2)	2;05.16	(ο) γερανός
1588.	'e.la	'e.la	'e.la (5)	2;05.16	έλα
1589.	'a.fi.'se.me	'a.fi.'se.me	'a.fi.'çe.me	2;05.16	άφησέ με
1590.	'to.ra	'to.ra	'to.λα	2;05.16	τώρα
1591.	'ti # 'va.la.ne	'ti # 'va.la.ne	'ti # va.'za.ne	2;05.16	τι βάλανε ;
1592.	e.'si	e.'si	e.'t'i (2)	2;05.16	εσύ
1593.	'e.çis	'e.çis	'e.sis	2;05.16	έχεις
1594.	si.na.jer.'mo	si.na.zer.'mo	si.a.ze.'mo	2;05.16	συναγερμό
1595.			'ba.ko.tuç	2;05.16	
1596.	'vri.ka	'vri.ka	'fi.ka	2;05.16	βρήκα
1597.	na.pli.'θo	na.pλι.'θo	na.pi.'ço	2;05.16	να πλυθώ
1598.	(ta) a.vyu.'la.ca.m u	(ta) a.vyu.'la.t'a.mu	a.yu.'la.ta.mu	2;05.16	(τα) αβγουλάκια μου
1599.	ði.'ko.mu	ði.'ko.mu	ni.'ko.mu	2;05.16	δικό μου
1600.			'vi.ka	2;05.16	
1601.	'na	'na	'na	2;05.16	να
1602.	to.je.ra.'no	to.ze.ra.'no	to.de.'ja.'no	2;05.16	το γερανό
1603.	je.ra.'ne	ze.ra.'ne	ze.λα.'ne (2)	2;05.16	γερανέ
1604.	je.ra.'ne	ze.ra.'ne	ze.λα.'ne	2;05.16	γερανέ
1605.	'e.la # 'ðo	'e.la # 'ðo	'e.la # 'zo	2;05.16	έλα δω
1606.	'γρι.γο.ra	'γρι.γο.ra	'gi.γο.λα	2;05.16	γρήγορα
1607.	'ne	'ne	'ne (2)	2;05.16	ναι
1608.	za.'(m)bon	za.'(m)bon	za. ^m bo.ni (2)	2;05.16	ζαμπόν
1609.	na.'fa.me	na.'fa.me	na.'fa.me	2;05.16	να φάμε
1610.	za.'(m)bon	za.'(m)bon	za.'bon	2;05.16	ζαμπόν
1611.	na.'fe.ru.me	na.'fe.ru.me	na.'fe.lu.me	2;05.16	να φέρουμε
1612.	'e.ðo	'e.ðo	e.'zo	2;05.16	εδώ
1613.	'spi.ti.mas	'spi.ti.mas	'pi.ti.maθ	2;05.16	σπίτι μας
1614.	me.'ta	me.'ta	me.'ta	2;05.16	μετά
1615.	e.'si ('e.çis) # si.na.jer.'mo	e.'si ('e.çis) # si.na.zer.'mo	e.'si # jt'e.ze.'mo	2;05.16	εσύ (έχεις) συναγερμό
1616.	ja.'ti	za.'ti	ta.'ti	2;05.16	γιατί
1617.	ja.'ti	za.'ti	za.'ti	2;05.16	γιατί
1618.	fo.'va.me	fo.'va.me	fo.'va.me	2;05.16	φοβάμαι
1619.	(i) ma.'ma	(i) ma.'ma	ma.'ma	2;05.16	(η) μαμά
1620.	(to)'mi.mi	(to)'mi.mi	'mi.ni	2;05.16	(το) Μίμη
1621.	(ti)'lo.la	(ti)'lo.la	'zo.la	2;05.16	(τη) Λόλα
1622.	'pi.ya.ne	'pi.ya.ne	'pi.t'a.ne	2;05.16	πήγανε
1623.	sxo.'li.o	sxo.'li.o	xo.'li.o	2;05.16	σχολείο

1624.	'ɣra.ma.ta	'ɣra.ma.ta	'ɣa.ma.ta	2;05.16	γράμματα
1625.	'pra.ma.ta	'pra.ma.ta	'pa.ma(.ta)	2;05.16	πράματα
1626.	'a.ftos	'a.ftos	'ftoç	2;05.16	αυτός
1627.	'a.fto	'a.fto	'to	2;05.16	αυτό
1628.	i.ða.'ska.la.tu	i.ða.'ska.la.tu	i.'ka.la.tu	2;05.16	η δασκάλα του
1629.	e.'ci	e.'tʰi	e.'ti	2;05.16	εκεί
1630.	'ma.θi.ma	'ma.θi.ma	'ma.tʰi.ma	2;05.16	μάθημα
1631.	'pa.o	'pa.o	'pa.o	2;05.16	πάω
1632.	na.'fe.ro	na.'fe.ro	na.'fe.λο	2;05.16	να φέρω
1633.	(to)'mi.mi	(to)'mi.mi	'mi.mi	2;05.16	Το Μίμη
1634.	(ti)'lo.la	(ti)'lo.la	'lo.la	2;05.16	τη Λόλα
1635.	(o)'mi.mis	(o)'mi.mis	'mi.ni	2;05.16	ο Μίμης
1636.	'pa.i	'pa.i	'pa.i	2;05.16	πάει
1637.	sxo.'li.o	sxo.'li.o	xo.'li.o	2;05.16	σχολείο
1638.	'i.pa.me	'i.pa.me	'i.pa.me	2;05.16	είπαμε
1639.	ka.'la	ka.'la	ka.'la (2)	2;05.16	καλά
1640.	'na.tos	'na.tos	'na.tos	2;05.16	να 'τος
1641.	(o)pa.'pas	(o)pa.'pas	pa.'paç	2;05.16	ο παπάζ
1642.	lu.'lu.ði	lu.'lu.ði	tu'zu.li	2;05.16	λουλούδι
1643.	(stin) e.kli.'si.a	(stin) e.kli.'si.a	a ^e .ki.'θi.a	2;05.16	(στην) εκκλησία
1644.	pa.'pa	pa.'pa	pa.'pa (4)	2;05.16	παπά (ΚΛΗΤ)
1645.	na.su.'po	na.su.'po	na.çu.'po	2;05.16	να σου πω
1646.	e.'ci	e.'tʰi	e.'tʰi	2;05.16	εκεί
1647.	sxo.'li.o	sxo.'li.o	ko.'li.o	2;05.16	σχολείο
1648.	e.kli.'si.a	e.kli.'si.a	e.ki.'si.a	2;05.16	εκκλησία
1649.	'mɲa	'mɲa	'mɲa	2;05.16	μια
1650.	'a.ji.o	'a.zi.o	'a.'i.o	2;05.16	άγιο
1651.	'a.ji.o	'a.zi.o	'a.dʒi.o	2;05.16	άγιο
1652.	ka.'ra.va	ka.'ra.va	ka.'λα	2;05.16	καράβα
1653.	ka.'ra.va	ka.'ra.va	ka.'λα.va	2;05.16	καράβα
1654.	'e.na	'e.na	'e.na	2;05.16	ένα
1655.	po.'ta.mi	po.'ta.mi	po.'ta.mi	2;05.16	ποτάμι
1656.	(o)ba.'bas	(o)ba.'bas (πιθανόν)	ba.'bas	2;05.16	(ο) μπαμπάς
1657.	psa.'ras	psa.'ras	ta.'λαç (im)	2;05.16	ψαράς
1658.	'in # a.'ftos	'in # a.'ftos	'in # a.'tos	2;05.16	είν' αυτός
1659.	'psar.ja	'psar.za	'ta.'a	2;05.16	ψάρια
1660.	(o)xri.'stu.lis	(o)xri.'stu.lis	ti.'tu.li	2;05.16	(ο) Χριστούλης
1661.	'a.ji.o	'a.zi.o	'a.zi.o (2)	2;05.16	άγιο
1662.	(o.)'jor.ɣos	(o.)'zor.ɣos	'ɣu.ɣos	2;05.23	(ο) Γιώργος
1663.	(o.)'bo.bos	(o.)'bo.bos	'bo.boç	2;05.23	(ο) Μπόμπος
1664.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;05.23	είναι
1665.	a.'fti	a.'fti	a.'ti (2)	2;05.23	αυτή
1666.	(i)za.'be.la	(i)za.'be.la	ja.'be.λα	2;05.23	(η) (I)Ζαμπέλα
1667.	'ne	'ne	'ne (3)	2;05.23	ναι
1668.			ba.je.lo.'vu.ne	2;05.23	
1669.			e.ni.za.'tuç	2;05.23	
1670.	(sto) δο.'ma.ti.'o.t us	(sto) δο.'ma.ti.'o.tus	'ma.ti.'o.tuç	2;05.23	(στο) δωμάτιό τους
1671.	'ne	'ne	'ne (2)	2;05.23	ναι
1672.	'o.çi	'o.ei	'o.ei	2;05.23	όχι
1673.	e.'ðo	e.'ðo	e.'zo (2)	2;05.23	εδώ
1674.	na.'ka.tʰo	na.'ka.tʰo	na.'ka.to	2;05.23	να κάτσω (=θα κάτσω)

1675.	ja.'pa. ⁽ⁿ⁾ da	za.'pa. ⁽ⁿ⁾ da	za.'pa. ⁿ da	2;05.23	για πάντα
1676.	po.'la	po.'la	po.'la	2;05.23	πολλά
1677.	ba.'la.ca	ba.'la.t ^ε a	ba.'la.ta	2;05.23	μπαλάκια
1678.	a.na.ka.'te.vo .de	a.na.ka.'te.vo.de	a.na.ka.'de.vo.de	2;05.23	ανακατεύονται
1679.	'e.na	'e.na	'e.na	2;05.23	ένα
1680.	'bir.γo	'bir.γo	'bi.γo	2;05.23	πύργο
1681.	'pi.ra.vlos	'pi.ra.vlos	'pi.lo.a.vlo	2;05.23	πύραυλος
1682.	'pi.ra.vlos	'pi.ra.vlos	'pi.la.vlo	2;05.23	πύραυλος
1683.	δι.'ko.mu	δι.'ko.mu	'ko.mu (2)	2;05.23	δικό μου
1684.	e.'si	e.'si	e.'ci	2;05.23	εσύ
1685.	(stu)'jor.γy	(stu)'zor.γy	'jo.γy	2;05.23	(στου) Γιώργου
1686.	a.'ma.ksi	a.'ma.ksi	a.'ma.ti	2;05.23	αμάξι
1687.	na.vo.i.'θi.so	na.vo.i.'θi.so (πιθανόν)	na.'vi.so	2;05.23	να βοηθήσω
1688.	ce.'γo	t ^ε e.'γo	ke.'γo	2;05.23	κι εγώ
1689.	'pa.me	'pa.me	'pa.me	2;05.23	πάμε
1690.	'mo.no # 'γo	'mo.no # 'γo	'mo.no # 'γo	2;05.23	μόνο γω
1691.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.lo (2)	2;05.23	να βάλω (=θα βάλω)
1692.	ti.'sku.pa	ti.'sku.pa	ti.'ku.pa	2;05.23	τη σκούπα
1693.	'e.la	'e.la	'e.la (2)	2;05.23	έλα
1694.	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	2;05.23	να βάλουμε
1695.	'mo.ne # 'γo	'mo.ne # 'γo	'mo.ne # 'γo	2;05.23	μόν' εγώ
1696.	'bri.za	'bri.za	'pi.ja	2;05.23	πρίζα
1697.	'e.γo	'e.γo	'γo	2;05.23	εγώ
1698.	'ma.sto.ras	'ma.sto.ras	'ma.to.raʃ	2;05.23	μάστορας(ON OM)
1699.	'i.me	'i.me	'i.me (2)	2;05.23	είμαι
1700.	ce.'γo	t ^ε e.'γo	ke.'ko	2;05.23	κι εγώ
1701.	kso.ti.'ko	kso.ti.'ko (πιθανόν)	ko.ti.'ko	2;05.23	ξωτικό (ONOM)
1702.	na.'pa.ru.me	na.'pa.ru.me	na.'pa.lu.me	2;05.23	να πάρουμε
1703.	'bri.za	'bri.za	bi.'jbi.ʎa	2;05.23	πρίζα (ONOM)
1704.	'sku.pa	'sku.pa	'ku.pa	2;05.23	σκούπα (ONOM)
1705.	'e.γo	'e.γo	'e.γo	2;05.23	εγώ
1706.	(ta) er.γa.'li.a.mu	(ta) er.γa.'ʎi.a.mu	e.γa.'li.a.mu	2;05.23	(τα) εργαλεία μου
1707.	(sto) δο.'ma.ti.'o. mu	(sto) δο.'ma.ti.'o.mu	'ma.te.'o.mu	2;05.23	(στο) δωμάτιό μου
1708.	e.'δο	e.'δο	e.'jo	2;05.23	εδώ
1709.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma (2)	2;05.23	ακόμα
1710.	'ko.ci.ni	'ko.t ^ε i.ni	'ko.ci.ni	2;05.23	κόκκινη
1711.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;05.23	(στη) γιαγιά
1712.	a.ma.'li.a	a.ma.'ʎi.a	a.mə.'ʎi.a	2;05.23	(στην) Αμαλία
1713.	'o.ci	'o.ei	'o.si	2;05.23	όχι
1714.	to.ka.'pa.ci.tu	to.ka.'pa.t ^ε i.tu	to.ko.'pa.t ^ε i.tu	2;05.25	το καπάκι του
1715.	'γpa.fo	'γpa.fo (πιθανόν)	'γpa	2;05.25	γράφω
1716.	'na.to	'na.to	'na.to	2;05.25	να 'το
1717.	ja.'ja	za.'za	t ^ε a.'za	2;05.25	γιαγιά
1718.	δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'ge.ʎo	2;05.25	δεν ξέρω
1719.	ka.'sta.ɲa	ka.'sta.ɲa	ka.'ta.na	2;05.25	καστάνια
1720.	po.'ði.la.to	po.'ði.la.to	po.'li.za.to	2;05.25	ποδήλατο
1721.	tu.pe.δα.'cu	tu.pe.δα.'t ^ε u	tu.pe.'za.t ^ε i	2;05.25	του

(?=tu.pe.'δa.ci)	(?=tu.pe.'δa.t ^ε i)			παιδακιού(= του παιδιού)
1722. 'fi.un	'fi.un	'fi.un (18)	2;05.25	φίουν (επιφώνημα)
1723. tu.'vla.ca	tu.'vla.t ^ε a	tu.'la.ta	2;05.25	τουβλάκια
1724.		a.le.'vo	2;05.25	
1725. ti.'ni.xta	ti.'ni.xta	ti.'ni.ta	2;05.25	τη νύχτα
1726. 'pa.o	'pa.o	'pa ^o	2;05.25	πάω
1727. na.mi.'ri.so	na.mi.'ri.so	na.mi.'li.ʒo	2;05.25	να μυρίσω
1728. na.'vro	na.'vro (πιθανόν)	va.'vo	2;05.25	να βρω
1729. (to) fe.ga.'ra.ci	(to) fe.ga.'ra.t ^ε i	fe.ga.'la.t ^ε i	2;05.25	(το) φεγγαράκι
1730. 'pa.me	'pa.me	'pa.me	2;05.25	πάμε
1731. na.'vru.me	na.'vru.me	na.'vu.me	2;05.25	να βρούμε
1732. δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'ge.ɹo	2;05.25	δεν ξέρω
1733. fe.ga.'ra.ci	fe.ga.'ra.t ^ε i	fe.ga.'ɹa.ti	2;05.25	φεγγαράκι
1734. 'e.la	'e.la	'e.la (10)	2;05.27	έλα
1735. ce.'ɣo	t ^ε e.'ɣo	ke.'ɣo (2)	2;05.27	κι εγώ
1736. na.'do	na.'do	na.'zo	2;05.27	να δω
1737. θer.'mo.me.tr o	θer.'mo.me.tro	t ^ε e.'mo.me.to	2;05.27	θερμόμετρο
1738. ve.'d ^z i.na	ve.'d ^z i.na	e.'d ^z i.na	2;05.27	βενζίνα
1739. 'va.zu.me	'va.zu.me	'va.zu.me	2;05.27	βάζουμε
1740.		xa.'tes	2;05.27	
1741. 'θe.li	'θe.ɹi	'se.li	2;05.27	θέλει
1742. 'θe.li	'θe.ɹi	'se.ɹi (2)	2;05.27	θέλει
1743. s fra.'ji.ða	s fra.'zi.ða	a.'zi.za	2;05.27	σφραγίδα
1744. s fra.'ji.ða	s fra.'zi.ða	d ^z a.'d ^z i.a	2;05.27	σφραγίδα
1745. s fra.'ji.ða	s fra.'zi.ða	za.'ji.za	2;05.27	σφραγίδα
1746. (o.)'ci.ri.os	(o.)'t ^ε i.ri.os	'ti.:oʃ	2;05.27	(ο) κύριος
1747. 'ne	'ne	'ne (13)	2;05.27	ναι
1748. ka.'sta.ɲa	ka.'sta.ɲa	ka.'ta.na (2)	2;05.27	καστάνια
1749. fo.'les	fo.'les	fo.'les	2;05.27	φωλιές
1750. 'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;05.27	είναι
1751. sto.'vun	sto.'vun	to.'vun	2;05.27	στο βουν
1752. 'pa.li	'pa.ɹi	'pa.ɹi	2;05.27	πάλι
1753. 'e.va.la	'i.va.la	'i.va.la	2;05.27	έβαλα
1754. a.'fto	a.'fto	a.'to (17)	2;05.27	αυτό
1755. ka.t ^ε i.'ku.la	ka.t ^ε i.'ku.la	ka.t ^ε i.'ku.la (im)	2;05.27	κατσικούλα
1756.		'ti.toʒ	2;05.27	
1757. 'e.na	'e.na	'e.na	2;05.27	ένα
1758. ne.'ro	ne.'ro	ne.'lo (2)	2;05.27	νερό
1759. 'mi.a	'mi.a	'mi.a (4)	2;05.27	μία
1760. me.li.'su.la	me.ɹi.'su.la	m ^ε e.li.'ʒu.la	2;05.27	μελισσόλα
1761. e.'ci.ne	e.'t ^ε i.ne	e.'t ^ε i.ne	2;05.27	εκεί ναι
1762. ku.'zi.na	ku.'zi.na	ku.'zi.na	2;05.27	κουζίνα
1763. δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'ge.lo	2;05.27	δεν ξέρω
1764. 'ox	'ox	'ox	2;05.27	ωχ
1765.		'i.xa.ne	2;05.27	
1766. 'e.ka.ne	'i.ka.ne	i.'fi.ka.ne	2;05.27	έκανε
1767. 'o.la	'o.la	'o.la	2;05.27	όλα
1768. 'xa.ɹa	'xa.ɹa	'xa.la	2;05.27	χάλια
1769. a.'fta	a.'fta	a.'ta	2;05.27	αυτά
1770.		na.'ta.tu.me	2;05.27	
1771. fo.'ɹa.tu	fo.'ɹa.tu	fo.'la.tu	2;05.27	φωλιά του
1772. ka.'ti.na	ka.'ti.na	ka.'ti.na	2;05.27	(η) Κατίνα
1773. 'far.ma.ko	'far.ma.ko	'fa.ma.ko (2)	2;05.27	φάρμακο
1774. de.'pon	de.'pon	pe.'po:n (im)	2;05.27	ντεπόν

1775.	ka.'la	ka.'la	ka.'la	2;05.27	καλά
1776.	na.'ka.t'u.me	na.'ka.t'u.me	na.'ka.t'u.me	2;05.27	να κάτσουμε
1777.	e.'do	e.'do	e.'jo	2;05.27	εδώ
1778.	na.'du.me	na.'du.me	na.'ju.me	2;05.27	να δούμε
1779.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.lo (3)	2;05.27	να βάλω
1780.	'o.çi	'o.ei	'o.si (6)	2;05.27	όχι
1781.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.ni.te (3)	2;05.27	άνοιξε
1782.	'i.se	'i.se	'i.çe	2;05.27	είσαι
1783.	ka.'la	ka.'la	ka.'la (5)	2;05.27	καλά
1784.	'to.ra	'to.ra	'to.la	2;05.27	τώρα
1785.	na.'dis	na.'dis	na.'diç	2;05.27	να δεις
1786.	'li.γo	'li.γo	'li.γo	2;05.27	λίγο
1787.	pa.γy.'ri.no	pa.γy.'ri.no	pa.γy.'li.no	2;05.27	παγουρίνο
1788.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.ni.t'e	2;05.27	άνοιξε
1789.			ja.fo.'la	2;05.27	
1790.	na.'ni.ksi	na.'ni.ksi	na.'ni.t'i	2;05.27	ν' ανοίξει
1791.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (3)	2;05.27	μαμά
1792.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;05.27	μόνο
1793.	'ka.no	'ka.no	'ka.no	2;05.27	κάνω
1794.	e.'γo	e.'γo	e.'γo	2;05.27	εγώ
1795.	'i.me	'i.me	'i.me (2)	2;05.27	είμαι
1796.	kso.ti.'ko	kso.ti.'ko	ko.ti.'ko (2)	2;05.27	ξωτικό
1797.	na.'fi.jis	na.'fi.zis	na.'vi.ziç	2;05.27	(όχι) να φύγεις (=μη φύγεις)
1798.	e.'si	e.'si	e.'si	2;05.27	εσύ
1799.	po.'te	po.'te	po.'te (2)	2;05.27	ποτέ
1800.	e.'do	e.'do	e.'zo	2;05.27	εδώ
1801.	'ka.t'e	'ka.t'e	'ka.te	2;05.27	κάτσε
1802.	a.'me.sos	a.'me.sos	a.'me.ço	2;05.27	αμέσως
1803.	e.pi.'te.lus	e.pi.'te.lus	e.pi.'tu°.luç (im)	2;05.27	επιτέλους
1804.	'ir.θa	'ir.θa	'i.ça	2;05.27	ήρθα
1805.	'to.ra	'to.ra	'to.la	2;05.27	τώρα
1806.			'i.va	2;05.27	
1807.			'i.γa	2;05.27	
1808.	'va.la.me	'va.la.me	'va.la.mə	2;05.27	βάλαμε
1809.	'i.ða.me	'i.ða.me	'i.za.me	2;05.27	είδαμε
1810.	'o.li	'o.li	'o.li	2;05.27	όλη
1811.	'me.ra	'me.ra	'me.a	2;05.27	μέρα
1812.	a.ste.'ra.ci	a.ste.'ra.t'i	e.te.'ja.d'zi	2;05.27	αστεράκι
1813.	'pi.je	'pi.ze	'pi.ze	2;05.27	πήγε
1814.	t'u.'li.θra	t'u.'li.θra	tu.'li.ça	2;05.27	τσουλήθρα
1815.	kla.'ði	kla.'ði (πιθανόν)	ka.li.'le	2;05.27	κλαδί
1816.	'o.ni.ro	'o.ni.ro	'o.ni.'o	2;05.27	όνειρο
1817.			'fiη.ji	2;05.27	
1818.			'fo.ço	2;05.27	
1819.	fo.'ra	fo.'ra	fo.'la (im)	2;05.27	φορά
1820.	me.'ta	me.'ta (πιθανόν)	me.'t'a	2;05.27	μετά
1821.	'pa.ta	'pa.ta	'pa.t'a	2;05.27	πάτα
1822.	a.'po	a.'po	a.'po	2;05.27	από
1823.	'ka.to	'ka.to	'ka.to	2;05.27	κάτω
1824.	'e.çi	'e.ci	'e.ci	2;05.27	έχει
1825.	por.'tu.les	por.'tu.les	po.'tu.le	2;05.27	πορτούλες
1826.	pa.ra.θi.'ra.ca	pa.ra.θi.'ra.tt'a	pa.i.'ça.ta	2;05.27	παραθυράκια
1827.	'ro.ðes	'ro.ðes	'vo.d'es	2;05.27	ρόδες
1828.	ma.'eçi	ma.'eci (πιθανόν)	ma.'e.si	2;05.27	μα έχει
1829.	ðe.'ne.çi	ðe.'ne.ci	en.'e.si	2;05.27	ðεν έχει
1830.	to.le°fo.'ri.o	to.le°fo.'ri.o	to.fo.'li.o	2;05.27	το λεωφορείο

1831.	'to.vya.la	'to.vya.la	'to.ɣa.la	2;05.27	το' βγαλα
1832.	'fo.ta	'fo.ta	'fo.ta	2;05.27	φώτα
1833.	pa.ra.θi.'ra.ca	pa.ra.θi.'ra.t ^ε a	pa. ^l 'sa.ta	2;05.27	παραθυράκια
1834.	'pa.li	'pa.ɫi	'pa.li	2;05.27	πάλι
1835.	po.'la	po.'la	po.'la	2;05.27	πολλά
1836.	pa.ra.θi.'ra.ca	pa.ra.θi.'ra.t ^ε a	pa.si.'a.ta(2;05.27	παραθυράκια
1837.	por.'tu.la	por.'tu.la	po.'tu.la	2;05.27	πορτούλα
1838.	'i.ma.ste	'i.ma.ste	'i.ma.te	2;05.27	είμαστε
1839.	me.'ɣa.li	me.'ɣa.ɫi	me.'ɣa.li	2;05.27	μεγάλοι
1840.	δε.bo.'ru.me	δε.bo.'ru.me	e.bo.'ɟu.me	2;05.27	δεν μπορούμε
1841.	(na) xo're.su.me	(na) xo're.su.me	ko.ɫe.ɟu.me	2;05.27	(να) χωρέσουμε
1842.	ɟo.'na.ti	eo.'na.ti	eo.'na.ti	2;05.27	Χιονάτη
1843.	'pos	'pos	'poɟ	2;05.27	πώς
1844.	a.'ni.ji	a.'ɲi.zi	a.'ni.zi	2;05.27	ανοίγει
1845.	(to)'pra.ma	(to)'pra.ma	pɫa.ma (2)	2;05.27	(το) πράμα
1846.	'pos	'pos	'pos (4)	2;05.27	πώς
1847.	jir.'na.i	zir.'na.i	t ^s i.'na.i (3)	2;05.27	γυρνάει
1848.	'pra.ma	'pra.ma	'p'a.ma (2)	2;05.27	(το) πράμα
1849.	jir.'na.i	zir.'na.i	ci.'na.i	2;05.27	γυρνάει
1850.	jir.'na.i	zir.'na.i	zi.'na.i	2;05.27	γυρνάει
1851.	'pra.ma	'pra.ma	'ta.ma	2;05.27	πράμα
1852.	'ko.vi	'ko.vi	'ko.vi	2;05.27	κόβει
1853.	ca.'fto	t ^ε a.'fto	t ^s a.'t ^o	2;05.27	κι αυτό
1854.	(to) ka.'pa.ci.tu	(to) ka.'pa.t ^ε i.tu	ka.'pa.t ^s i.tu	2;05.27	(το) καπάκι του
1855.	sta.'ma.ta	sta.'ma.ta	ta.'ma	2;05.27	σταμάτα
1856.	'ði.o	'ði.o	d ⁱ 'i.o (im)	2;05.27	δύο
1857.	po.'na.o	po.'na.o	po.'na.o	2;05.27	πονάω
1858.	po.'na.i	po.'na.i	po.'na.i	2;05.27	πονάει
1859.	'po.ði	'po.ði	'po.ɟi	2;05.27	πόδι
1860.	ca.'fto	t ^ε a.'fto	ta.'to	2;05.27	κι αυτό
1861.	me.po.'na.i	me.po.'na.i	me.po.'na.i	2;05.27	με πονάει
1862.	δε.na.'ku.i	δε.na.'ku.i (πιθανόν)	'a.ku.i	2;05.27	δεν ακούει
1863.	'o.ɟi	'o.ei	'o.ei	2;05.27	όχι
1864.	ci.'ma.te	t ^ε i.'ma.te	t ^s i.'ma.te	2;05.27	κοιμάται
1865.	'e.xo	'e.xo	'e.xo	2;05.27	έχω
1866.	ka.'li	ka.'ɫi	ka.'ɫi	2;05.27	καλή
1867.	(to) ka.'pa.ci.tu	(to) ka.'pa.t ^ε i.tu	ka.'pa.t ^s i.tu	2;05.27	(το) καπάκι του
1868.	ma.'fto	ma.'fto	ma.'to	2;05.27	μ' αυτό
1869.	(to)psa.'li.ði.t u	(to)psa.'ɫi.ði.tu	ta.'li.ji.tu	2;05.27	(το)ψαλίδι του
1870.	a.'fta	a.'fta	a.'ta	2;05.27	αυτά
1871.	'e.vale	'i.vale	'i.vale	2;05.27	έβαλε
1872.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma (3)	2;05.27	ακόμα
1873.	ma.'o.ɟi	ma.'o.ei	ma.'o.si	2;05.27	μα όχι
1874.	'θe.li	'θe.ɫi	'te.ɫi	2;05.27	θέλει
1875.	i.ma.'ma.mu	i.ma.'ma.mu	i.ma.'ma.mu	2;05.27	η μαμά μου
1876.	na.to.'vya.li	na.to.'vɣa.ɫi	na.to.'ɣa.li	2;05.27	να το βγάλει
1877.	(to)si.na.jer.' mo	(to)si.na.zer.'mo	a.ze.'mo	2;05.27	(τον) συναγερμό
1878.	e.' ⁽ⁿ⁾ da.ksi	e.' ⁽ⁿ⁾ da.ksi	'da.ti	2;05.27	εντάξει
1879.	'pi.je.ne	'pi.ze.ne	'pi.ze	2;05.27	πήγαινε
1880.	'vya.le	'vɣa.le	'ɣa.le	2;05.27	βγάλε
1881.	(to) si.na.jer.'mo	(to) si.na.zer.'mo	e.ze.'mo	2;05.27	(το) συναγερμό

1882.	'ne	'ne	'ne	2;05.27	ναι
1883.			'ta.la.li	2;05.27	
1884.	na.'kli.sis	na.'kʎi.sis	na.'ti.ʎiʎ	2;05.27	να κλείσεις
1885.	'pu.ne	'pu.ne	'pu.ne	2;05.27	πού' ναι
1886.	na.'pa.o	na.'pa.o	na.'po	2;05.27	να πάω
1887.	sta.pe.'za	sta.pe.'za	'ta.be.za	2;05.27	στα Πεζά
1888.	na.'vya.lo	na.'vya.lo	na.'ʎa.lo (7)	2;05.27	να βγάλω
1889.	le.'fta	le.'fta	le.'ta (3)	2;05.27	λεφτά
1890.	ku.ba.'ra.mu	ku.ba.'ra.mu	ku.ba.'ʎa.mu	2;05.27	(στον) κουμπαρα' μου
1891.	xa.'ra	xa.'ra	('mi.a) xa.'ʎa	2;05.27	χαρά
1892.	'pe.ra.sa	'pe.ra.sa	'pe.'ʎa.sa	2;05.27	πέρασα
1893.	e.'ʎo	e.'ʎo	e.'ʎo	2;05.27	εγώ
1894.	'pa.o	'pa.o	'pa.o	2;05.27	πάω
1895.	to.'tre.no.mu	to.'tre.no.mu	to.'te.no.mu	2;05.27	το τρένο μου
1896.	'pʎo	'pʎo	'tʂo	2;05.27	πιο
1897.	me.'ʎa.los	me.'ʎa.los	me.'ʎa.lo	2;05.27	μεγάλος
1898.	du.'ʎes	du.'ʎes	du.'ʎeʎ	2;05.27	δουλειές
1899.	(to)'tre.'na.ci.mu	(to)'tre.'na.tʂi.mu	'te.'na.ti.mu	2;05.27	(το) τρενάκι μου
1900.	na.'vya.lo	na.'vya.lo	a.'ʎa.lo	2;05.27	να βγάλω
1901.			pa.'ta	2;05.27	
1902.	'θe.lo	'θe.lo	'ʎe.lo	2;05.27	θέλω
1903.	('θe.lo)'ʎo	('θe.lo)'ʎo (πιθανόν)	('ʎe.lo)'ʎo	2;05.27	(θέλω) γω
1904.	a.pti.'(ʎ)dra.p e.za	a.pti.'(ʎ)dra.pe.za	a.ti.'be.de.tef.va	2;05.27	απ' την τράπεζα
1905.			x ^w a.'ta	2;05.27	
1906.	'li.ʎo	'ʎi.ʎo	'li.ʎo	2;05.27	λίγο
1907.	(e)'ʎo	(e)'ʎo	'ʎo	2;05.27	(ε)γω
1908.	sta.pe.'za	sta.pe.'za	ta.be.'dʒa	2;05.27	στα Πεζά
1909.	na.'pa.o	na.'pa.o	na.'pa.o	2;05.27	να πάω
1910.	(e)'ʎo	(e)'ʎo	'ʎo	2;05.27	(ε)γω
1911.	na.to.pa'ti.so	na.to.pa'ti.so	na.to.pa.'tʂi.tʂo	2;05.27	να το πατήσω
1912.	(to)ku.'bi	(to)ku.'bi	ku.'bi	2;05.27	(το) κουμπί (ΑΙΤ)
1913.	'e.tʂi	'e.tʂi	'e.ti	2;05.27	έτσι
1914.	me.'ta	me.'ta	me.'ta	2;05.27	μετά
1915.	na.'pa.o	na.'pa.o	na.'bo	2;05.27	να πάω (θα πάω)
1916.	pe.'za	pe.'za	pe.'ʎa	2;05.27	Πεζά
1917.	'kar.ta	'kar.ta	'ka.ta	2;05.27	κάρτα
1918.	xar.'ti	xar.'ti	ka.'ti	2;05.27	χαρτί
1919.	xar.'tʎa	xar.'tʎa	xa.'ta (2)	2;05.27	χαρτιά
1920.	xar.'tʎa	xar.'tʎa (πιθανόν)	'xo.ta	2;05.27	χαρτιά
1921.	xar.'tʎa	xar.'tʎa (πιθανόν)	xa.'ta	2;05.27	χαρτιά
1922.	na.'pa.ru.me	na.'pa.ru.me	na.'pa.'ʎu.me	2;05.27	να πάρουμε (=θα πάρουμε)
1923.	e.'mis	e.'mis	e.'miʎ	2;05.27	εμείς
1924.	(o) ka.pe.'ta.nos	(o) ka.pe.'ta.nos	ka.ta.'ta.nos	2;06.13	(o) καπετάνιος
1925.	o.ka.pe.'ta.no s	o.ka.pe.'ta.nos	o.po.ta.'tʂa.noʎ	2;06.13	o καπετάνιος
1926.	o.ka.pe.'ta.no s	o.ka.pe.'ta.nos	o.ko.ta.'tʂa.noʎ	2;06.13	o καπετάνιος
1927.	'ne	'ne	'ne (5)	2;06.13	ναι

1928.	ka.pe.'ta.no	ka.pe.'ta.no	ka.ti.'ta.no	2;06.13	καπετάνιο
1929.	ko.ci.no.'je.ni s	ko.t ^ε i.no.'ze.nis	ko.ti.'ze:ne-im	2;06.13	Κοκκινογένης
1930.	a.na.'ci.klo.si	a.na.'t ^ε i.klo.si	a.kla.'kli.klo.ʃi(το Σ της τελευταίας συλλαβής αμφίβολο λόγω μείωσης της έντασης της φωνής του παιδιού)	2;06.13	ανακύκλωση
1931.	a.na.'ci.klo.si	a.na.'t ^ε i.klo.si	a.kla.'kli.klo.ʃi	2;06.13	ανακύκλωση
1932.	to.'pe.pa	to.'pe.pa	to.'pe.pa	2;06.13	το Πέπα (= η Πέπα)
1933.	ve. ⁽ⁿ⁾ d ^z i.'na.δ i.ko	ve. ⁽ⁿ⁾ d ^z i.'na.δι.ko	ve.zi.'na.do	2;06.13	βενζινάδικο
1934.	ve. ⁽ⁿ⁾ d ^z i.'na.δ i.ko	ve. ⁽ⁿ⁾ d ^z i.'na.δι.ko	ve.ni.'na.di.do	2;06.13	βενζινάδικο
1935.	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ⁿ di.na	2;06.13	βενζίνα
1936.	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	e.'d ^z i.na	2;06.13	βενζίνα
1937.	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	'd ^z i.na	2;06.13	βενζίνα
1938.	a.'e.ras	a.'e.ras	te.'e.λας	2;06.13	αέρας
1939.	a.'e.ra	a.'e.ra	'e.'a	2;06.13	αέρα (ΑΙΤ)
1940.	(ο) ka.pe.'ta.nos	(ο) ka.pe.'ta.nos	ka.ta.'ta.nof	2;06.13	(ο) καπετάνιος
1941.	na.'pa.o	na.'pa.o	na.'pa ^o	2;06.13	να πάω
1942.	'si.me.ra	'si.me.ra	't ^s i.me.a	2;06.13	σήμερα
1943.	sto.sxo.'li.o	sto.sxo.'λί.o	ko.st ^s ko.'li.o	2;06.13	στο σχολείο
1944.	ti.'dri.ti	ti.'dri.ti	ti.'ti.ti	2;06.13	την Τρίτη
1945.	θα.'pa.i	θα.'pa.i (πιθανόν)	pa.'ta.i	2;06.13	θα πάει
1946.	(ο) 'a.ris	(ο) 'a.ris (πιθανόν)	a.i.'i	2;06.13	(ο) Άρης
1947.	θα.'pa.i	θα.'pa.i (πιθανόν)	ti.'pa.i	2;06.13	θα πάει
1948.			a.'tai.'fi	2;06.13	
1949.	ti.'dri.ti #θα.'pa.i	ti.'dri.ti# θα.'pa.i (πιθανόν)	t ^s i.'pa.ta	2;06.13	την Τρίτη θα πάει
1950.			ae.'vi	2;06.13	
1951.			na.t ^s i.to.'a.i	2;06.13	
1952.			'ta.pec	2;06.13	
1953.	ti.'dri.ti # θα.'pa.i	ti.'dri.ti # θα.'pa.i (πιθανόν)	t ^s i.ta.pa.'ja.i	2;06.13	την Τρίτη θα πάει
1954.	'tri.ti	'tri.ti (πιθανόν)	'ti.ti	2;06.13	Τρίτη
1955.	θα.'pa.i	θα.'pa.i (πιθανόν)	a.pa.'ja.i	2;06.13	θα πάει
1956.	a.ɣla.'i.a	a.ɣla.'i.a	a.ɣa.'li.a (2)	2;06.13	Αγλαΐα
1957.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'i.no	2;06.13	Μαρίνο
1958.	tu.'vla.ca	tu.'vla.t ^ε a	te.'la.t ^ε a	2;06.13	τουβλάκια
1959.	tu.'vla.ca	tu.'vla.t ^ε a	to.'la.la	2;06.13	τουβλάκια
1960.	'tre.no	'tre.no	'te.no (3)	2;06.13	τρένο
1961.	a.ɣa.'po	a.ɣa.'po	a.ɣa.'po (3)	2;06.13	αγαπώ
1962.	'para#po.'li	'para#po.'λί	pa.la.'λί	2;06.13	πολύ
1963.	'para#po.'li	'para#po.'λί	pa.po.'li	2;06.13	πάρα πολύ
1964.	kar.'du.la.tu	kar.'du.la.tu	ka.'su.la.tu	2;06.13	(την) καρδούλα του
1965.	ti.be.'bu.la	ti.be.'bu.la	ti.pe.'pu.la	2;06.13	τη μπεμπούλα
1966.	na.'i.ne	na.'i.ne	na.'i.ne	2;06.13	να είναι
1967.	'to.so	'to.so	'to.ço	2;06.13	τόσο
1968.	mi.'kru.la	mi.'kru.la	mi.'ku.la	2;06.13	μικρούλα

				(ONOM)
1969. a.ga.'li.t ^s a	a.ga.'li.t ^s a	a.ka.'li.ta	2;06.13	Αγκαλίτσα (ΑΙΤ)
1970. a.ga.'li.t ^s a	a.ga.'li.t ^s a	a.γα.'li.ta	2;06.13	Αγκαλίτσα (ΑΙΤ)
1971. 'ka.no	'ka.no	'ka.no	2;06.13	κάνω
1972. 'mi.a	'mi.a	'mi.a	2;06.13	μία
1973. a.ga.'li.t ^s a	a.ga.'li.t ^s a	a.ka.'li.t ^s a	2;06.13	Αγκαλίτσα (ΑΙΤ)
1974. mi.'kri	mi.'kri	mi.'k ^h i	2;06.13	Μικρή (ONOM)
1975. 'θi.e	'θi.e	't ^s i.e (im)	2;06.13	θείε
1976. 'jor.γo	'zor.γo	'j'o.γo (im)	2;06.13	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
1977. ja.'ja	za.'za	za.'za	2;06.13	γιαγιά
1978. jor.'ji.a	zor.'zi.a	'zi.a	2;06.13	Γιωργία
1979. na.te.'lo.so	na.te.'lo.so (πιθανόν)	na.t ^s i.'lo.so	2;06.13	να τελειώσω
1980. a.'fto	a.'fto	a.'to	2;06.13	αυτό (ΑΙΤ)
1981. var.'va.rus	var.'va.rus	va.'va.luç	2;06.13	(στους) Βαρβάρους
1982. e.'γo	e.'γo	e.'γo	2;06.21	εγώ
1983. na.sfu.ga.'ri.s o	na.sfu.ga.'ri.so	na.fu.ga.'i.ço	2;06.21	να σφουγγαρίσω (=θα σφουγγαρίσω)
1984. ce.'si	t ^e e.'si	te.'si	2;06.21	κι εσύ
1985.		na.pu.ka.'i	2;06.21	
1986. ti.na'ka.nis	ti.na'ka.nis	ti.na'ka.niç	2;06.21	τι να κάνεις (=τι θα κάνεις)
1987. θa.sfu.ga.'ri.s o	θa.sfu.ga.'ri.so	θa.fu.ga'li.ço	2;06.21	θα σφουγγαρίσω
1988. na.sku.'pi.sis	na.sku.'pi.sis	na.ku.'pi.çiç	2;06.21	να σκουπίσω (=θα σκουπίσω)
1989. 'ne	'ne	'ne (3)	2;06.21	ναι
1990. θa.'ka.nu.me	θa.'ka.nu.me	θa.'ka.nu.me	2;06.21	θα κάνουμε
1991. 'e.la	'e.la	'e.la (2)	2;06.21	έλα
1992. 'pça.se.me	'pça.se.me	'ta.se.me	2;06.21	πιάσε με
1993. a.na.'ci.klo.si	a.na.'t ^e i.klo.si	a.na.'kli.ço.si	2;06.21	ανακύκλωση (ΑΙΤ)
1994. a.na.'ci.klo.si	a.na.'t ^e i.klo.si	a.na.'kli.klo.si	2;06.21	ανακύκλωση (ΑΙΤ)
1995. i.'pe.pa	i.'pe.pa	i.'be.pa	2;06.21	η Πέπα
1996. 'su.zi	'su.zi	'eu.çi	2;06.21	Σούζι
1997. δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	ə.'ge.'o	2;06.21	δεν ξέρω
1998. ma.'no.li	ma.'no.λι	ma.'no.λι	2;06.21	Μανόλη (ΑΙΤ)
1999. var.'va.rus	var.'va.rus	vo'va.luç	2;06.21	(στους) Βαρβάρους
2000. ka.'fe	ka.'fe	ka.'fe (2)	2;06.21	Καφέ (ΑΙΤ)
2001. ce.'γo	t ^e e.'γo	t ^s e.'xo	2;06.21	κι εγώ
2002. 'ne	'ne	'ne (4)	2;06.21	ναι
2003. o.'jor.yos	o.'zor.yos	o.'j'o.yos	2;06.21	ο Γιώργος
2004. e.le.fθe.'ri.t ^s a	e.le.fθe.'ri.t ^s a	e.f'e.'li.ta	2;06.21	Ελευθερίτσα
2005. 'be.ba	'be.ba	'be.ba	2;06.21	μπέμπα
2006. 'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;06.21	μόνο
2007. ve.'(n)d ^z i.na	ve.'d ^z i.na	'd ^z i.na (4)	2;06.21	βενζίνα
2008. be.'bu.la	be.'bu.la	be.'bu.la	2;06.21	μπεμπούλα

2009.	a.ga.'li.t ^s a	a.ga.'λι.t ^s a	a.ga.'li.t ^s a	2;06.21	αγκαλίτσα
2010.	'to.si	'to.si	'to.ci	2;06.21	τόση (=τόσο)
2011.	mi.'kru.la	mi.'kru.la	mi.'çku.la	2;06.21	Μικρούλα (ONOM)
2012.	na.ta.sku.'pi.s o	na.ta.sku.'pi.so	na.ta.ku.'pi.ço	2;06.21	να τα σκουπίσω (=θα τα σκουπίσω)
2013.	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ve.'d ^z i.na (πιθανόν)	'zi.na	2;06.21	βενζίνα
2014.	ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	ve.'d ^z i.na (πιθανόν)	e.'ji.na	2;06.21	βενζίνα
2015.	'va.zi	'va.zi	'ma.zi	2;06.21	βάζει
2016.	'va.zi	'va.zi	'va.vi	2;06.21	βάζει
2017.	('va.zi) ve.' ⁽ⁿ⁾ d ^z i.na	('va.zi) ve.'d ^z i.na	ma.'vzi.na	2;06.21	βάζει
2018.			ma.'i.ku.is	2;06.21	
2019.	de.do.'si.ko.s e	de.do.'si.ko.se	e.to.'ki.ko.si.'te	2;06.21	δεν το σήκωσε
2020.	to.ci.ni.'to.tu	to.t ^ɛ i.ji.'to.tu	to.t ^ɛ i.ni.'to.tu	2;06.21	το κινητό του (ΑΙΤ)
2021.	'θi.e	'θi.e	'te	2;06.21	θείε
2022.	'jor.γo	'zor.γo	'jo.γy	2;06.21	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
2023.	'si.ko.'se.to	'si.ko.'se.to	'ki.ko.'t ^ɛ .to	2;06.21	σήκωσέ το
2024.	to.ci.ni.'to.su	to.t ^ɛ i.ji.'to.su	to.t ^ɛ i.ni.'to.çu	2;06.21	το κινητό σου (ΑΙΤ)
2025.	'θe.lo	'θe.lo	'se.lo	2;06.21	θέλω
2026.	a.'fto	a.'fto	a.'to (7)	2;06.21	αυτό
2027.	'ne	'ne	'ne (9)	2;06.21	ναι
2028.	la.sti.'xa.ci	la.sti.'xa.t ^ɛ i	la.t ^ɛ i.'ta.t ^ɛ i	2;06.21	λαστιγάκι
2029.	pu.na.to.kra.'t a.o	pu.na.to.kra.'ta.o	pu.na.to.ka.'ta.o	2;06.21	που να το κρατάω
2030.	la.sti.'xa.ci	la.sti.'xa.t ^ɛ i	la.t ^ɛ i.'ta.ti	2;06.21	λαστιγάκι
2031.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	xa.'xa.i (2)	2;06.21	Ζαχάρη (ΑΙΤ)
2032.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^ɛ i	ka.jo.'ta.ti	2;06.21	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2033.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^ɛ i	ka.zo.'ta.t ^ɛ i	2;06.21	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2034.	pe.'ri.me.ne	pe.'ri.me.ne	pe.'i.me.ne	2;06.21	περίμενε
2035.	na.to.'ka.no	na.to.'ka.no	na.to.'ka.no	2;06.21	να το κάνω (=θα το κάνω)
2036.			ma.'ts ^l a	2;06.21	
2037.	e.fxa.ri.'sto	e.fxa.ri.'sto	e.xa.i.'t ^o	2;06.21	ευχαριστώ
2038.	e.'ci	e.'t ^ɛ i	e.'ci	2;06.21	εκεί
2039.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;06.21	γιαγιά
2040.	ja.'ja	za.'za	ja.'ja	2;06.21	γιαγιά
2041.	de.'gze.ro	de.'gze.ro	e.'ge.'o (2)	2;06.21	δεν ξέρω
2042.	'θo.ri.vo	'θo.ri.vo	'po.fi.o	2;06.21	θόρυβο
2043.	'θo.ri.vo	'θo.ri.vo	'po.vi.o (im)	2;06.21	θόρυβο
2044.	'θo.ri.vo	'θo.ri.vo	vi.'o.vi.o (im)	2;06.21	θόρυβο
2045.	o.pa.'pas	o.pa.'pas	o.βa.'βaç	2;06.21	ο παπάς
2046.	o.pa.'pas	o.pa.'pas	o.pa.'paç	2;06.21	ο παπάς
2047.	'o.çi	'o.ei	'o.ei (6)	2;06.21	όχι
2048.	a.'ftos	a.'ftos	a.'tos	2;06.21	αυτός
2049.	'i.ne	'i.ne	'i.ne	2;06.21	είναι
2050.	'to.ra	'to.ra	'to.λa (3)	2;06.21	τώρα
2051.	i.'θi.a	i.'θi.a	i.'ti.a	2;06.21	η θεία

2052.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	'tʰi.na	2;06.21	Κατίνα (ONOM)
2053.	na.'va.li	na.'va.ʎi	na.'va.li	2;06.21	να βάλει (= θα βάλει)
2054.	to.'ble	to.'ble	to.'ble	2;06.21	το μπλε
2055.	'xro.ma	'xro.ma	'ko.ma	2;06.21	χρώμα
2056.	na.'va.lis	na.'va.ʎis	na.'va.is	2;06.21	να βάλεις
2057.	to.'ko.ci.no	to.'ko.tʰi.no	to.'ko.tʰi.no	2;06.21	το κόκκινο (ΑΙΤ)
2058.	'o.çi	'o.çi	'o.çi	2;06.21	όχι
2059.	(i)'θi.a	(i)'θi.a	'ci.a	2;06.21	(η) θεία
2060.	ka.'ti.na	ka.'ti.na	ta.'ti.na	2;06.21	Κατίνα (ONOM)
2061.	na.'va.li	na.'va.ʎi	na.'va.ʎi	2;06.21	να βάλει
2062.	to.'ko.ci.no	to.'ko.tʰi.no	to.'ko.ti.no	2;06.21	το κόκκινο (ΑΙΤ)
2063.	'fo.re.'ma.tis	'fo.re.'ma.tis	'po.θe.'ma.tiç	2;06.21	φόρεμά της (ΑΙΤ)
2064.	'ci.ta.ti	'tʰi.ta.ti	'tʰi.ta.ti	2;06.21	κοίτα τη
2065.	po.'li	po.'ʎi	po.'ʎi (2)	2;06.21	πολύ
2066.	o.'re.i	o.'re.i	o.'ʎe.i (2)	2;06.21	ωραίοι
2067.	o.'θi.os	o.'θi.os	o.'çi.oç	2;06.21	ο θείος
2068.	'jor.γos	'zor.γos	'zo.γoç	2;06.21	Γιώργος
2069.	ta.er.γα.'ʎi.a	ta.er.γα.'ʎi.a	ta.e.xa.'ʎi.a	2;06.21	τα εργαλεία
2070.	tu.ja.'tru	tu.za.'tru	tu.tʰa.'tu	2;06.21	του γιατρού
2071.	tu.ja.'tru	tu.za.'tru	tu.ja.'tu (2)	2;06.21	του γιατρού
2072.	tu.a.'dre.a	tu.a.'dre.a	pu.na.'de.a	2;06.21	του Αντρέα
2073.	'in # a.'fta	'in # a.'fta	'in # a.'ta	2;06.21	είν' αυτά
2074.	ci.'ta.zo	tʰi.'ta.zo	'ta.zo	2;06.21	κοιτάζω
2075.	ta.pe.'ða.ca	ta.pe.'ða.tʰa	ta.pe.'za.ta (2)	2;06.21	τα παιδάκια
2076.	sto.be.ði.'ko	sto.be.ði.'ko	to.be.ji.'ko	2;06.21	στον παιδικό
2077.	'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti	2;06.21	κάτι
2078.	'pa.no	'pa.no	'pa.no	2;06.21	πάνω
2079.			ti.'zlo	2;06.21	
2080.			a.'tʰu.ʎi	2;06.21	
2081.	ba.'ba	ba.'ba	ba.'ba	2;06.21	μπαμπά
2082.	ðe.'nin # a.'fto	ðe.'nin # a.'fto	ni.'nin # a.'to	2;06.21	ðen είν' αυτό
2083.	(to)ku.'bi	(to)ku.'bi	ku.'bi	2;06.21	(το)κουμπί(O NOM)
2084.	na.'vɣu.ne	na.'vɣu.ne	na.'ɣu.ne	2;06.21	να βγούνε (= θα βγούνε)
2085.	e.'ðo	e.'ðo	e.'zo	2;06.21	εδώ
2086.	na.'ka.tʰo	na.'ka.tʰo	na.'ka.to	2;06.21	να κάτσω (= θα κάτσω)
2087.	ja.'pa.da	za.'pa.da	dʰa.'βa.da	2;06.21	για πάντα
2088.	ja.'pa.da	za.'pa.da	za.'βa.da	2;06.21	για πάντα
2089.	ja.'pa.da	za.'pa.da	za.'ka.da	2;06.21	για πάντα
2090.	ja.'pa.da	za.'pa.da	ta.'ba.da	2;06.21	για πάντα
2091.	ja.'pa.da	za.'pa.da	za.'ba.da	2;06.21	για πάντα
2092.	'ka.tʰa.me	'ka.tʰa.me	'ka.ta.me	2;06.21	κάτσαμε
2093.	'vɣa.le	'vɣa.le	'ga.le	2;06.21	βγάλε
2094.	o.je.ra.'nos	o.ze.ra.'nos	o.de.ʎa.'noç	2;06.21	ο γερανός
2095.	ta.ka.'ta.fe.re	ta.ka.'ta.fe.re	ta.ka.'ta.fe.ʎe	2;06.21	τα κατάφερε
2096.	pi.'ða.o	pi.'ða.o	^m bi.'za ^o	2;06.21	πηδάω
2097.	sti.sa.ma.'ʎi.a s	sti.sa.ma.'ʎi.as	'a.ma.'ʎi.aç	2;06.21	στης Αμαλίας
2098.	me.'ta	me.'ta	me.'ta (3)	2;06.21	μετά

2099.	na.to.'vya.lu.me	na.to.'vya.lu.me	na.to.'ɣal.me (2)	2;06.21	να το βγάλουμε (=θα το βγάλουμε)
2100.	na.'pa.me	(n)a.'pa.me	a.'pa.me	2;06.21	να πάμε (=θα πάμε)
2101.	stus.var.'va.rus	sṭi.var.'va.rus	ti.va.'va.ɬuʃ	2;06.21	στους Βαρβάρους
2102.	na.'pa.me	(n)a.'pa.me	na.'pa.me	2;06.21	να πάμε (=θα πάμε)
2103.	sto.'spi.ti	sto.'spi.ti	to.'pi.ʃe	2;06.21	στο σπίτι
2104.			ne.'neʃ	2;06.21	
2105.	'e.xu.ne	'e.xu.ne	'e.xu.ne (3)	2;06.21	έχουνε
2106.	'ci.po	'ṭi.po	ṭi.'pi.po	2;06.21	κήπο
2107.	a.'ftos	a.'ftos	a.'toʃ (2)	2;06.21	αυτός
2108.	a.'fta	a.'fta	a.'ta (4)	2;06.21	αυτά
2109.	ja.'ja	za.'za	za.'za (2)	2;06.21	γιαγιά
2110.	ma.'no.lis	ma.'no.ɬis	ma.'no.ɬiʃ	2;06.21	Μανόλης
2111.	'ca.lo	'ṭa.lo	'ta.lo	2;06.21	κι άλλο
2112.	'ci.po	'ṭi.po	ṭi.'po	2;06.21	κήπο
2113.	po.'ti.zi	po.'ti.zi	vo.'ti.ṭi	2;06.21	ποτίζει
2114.			na.pu.'ko.ʃi	2;06.21	
2115.	'mo.no	'mo.no	'mo.no	2;06.21	μόνο
2116.	sto.ve. ⁽ⁿ⁾ ḍzi.'na.ði.ko	sto.ve. ⁽ⁿ⁾ ḍzi.'na.ði.ko	'to.ve.ni.'na.ti	2;06.21	στο βενζινάδικο
2117.	o.'θi.os	o.'θi.os	o.'si.os	2;06.21	ο θείος
2118.	'jor.ɣos	'zor.ɣos	'jo.ɣos	2;06.21	Γιώργος (ΟΝΟΜ)
2119.	ðe.'gze.ro	ðe.'gze.ro	e.'ge.ɬo	2;06.21	δεν ξέρω
2120.	'pu.ne	'pu.ne	'pu.ne	2;06.21	πού' ναι
2121.	sto.'re.θi.mno	sto.'re.θi.mno	to.'ɬe.ʃi.no (im)	2;06.21	στο Ρέθυμνο
2122.	e.'ci	e.'ṭi	e.'ti	2;06.21	εκεί
2123.	'me.sa	'me.sa	'me.ṭsa	2;06.21	μέσα
2124.	pa.na.'δο	pa.na.'δο	pa.na.'zo	2;06.21	πα' να δω
2125.	'i.ða	'i.ða	'i.ja	2;06.21	είδα
2126.	ðe.'pi.ne	(ð)e.'pi.ne	e.'pi.ne	2;06.21	δεν είναι
2127.	sto.'re.θi.mno	sto.'re.θi.mno	to.'ɬe.si.no	2;06.21	στο Ρέθυμνο
2128.	'o.ʃi	'o.ei	'o.si	2;06.21	όχι
2129.	e.'ɣo	e.'ɣo	e.'ɣo	2;06.21	εγώ
2130.	'pi.je	'pi.ze	'bi.ze	2;06.21	πήγε
2131.	sto.ka.fe.'ni.o	sto.ka.fe.'pi.o	to.ka.ṭse.'ni.o	2;06.21	στο καφενείο
2132.	'ne	'ne	'ne	2;06.21	ναι
2133.	'ka.nis	'ka.nis	'ka.niʃ	2;06.21	κάνεις
2134.	ti.'ka.ni	ti.'ka.ni	ti.'ka.ni	2;06.21	τι κάνει
2135.	'θo.ri.vo	'θo.ri.vo	'vo.vi.o (im)	2;06.21	θόρυβο
2136.	'θo.ri.vo	'θo.ri.vo	'o.vi.o	2;06.21	θόρυβο
2137.	ta.er.ɣa.'li.a.mu	ta.er.ɣa.'li.a.mu	ta.e.ɣa.'li.a.mu	2;06.21	τα εργαλεία μου
2138.	ma.'ka.ni	ma.'ka.ni	ma.'ka.ni	2;06.21	μα κάνει
2139.	na.ta.pe.'ta.kso	na.ta.pe.'ta.kso	na.ta.pe.'ta.to	2;06.21	να τα πετάξω
2140.	e.'δο	e.'δο	e.'zo	2;06.21	εδώ
2141.	na.'vɣo	na.'vɣo (πιθανόν)	na.'xo	2;06.21	να βγω
2142.	ce.'ɣo	ṭe.'ɣo	te.'ɣo	2;06.21	κι εγώ
2143.	'e.kso	'e.kso	'e.ṭo	2;06.21	έξω
2144.			'to.ʃe.ta	2;06.21	
2145.	ja.'ja	za.'za	'a.'za	2;06.21	γιαγιά

2146.	'o.la	'o.la	'o.la (3)	2;06.21	όλα
2147.	ja.'ti	za.'ti	t'a.'ti	2;06.21	γιατί
2148.	tu.a.'dre.a	tu.a.'dre.a	tu.' ⁿ de.a	2;06.21	του Αντρέα
2149.	sto.ce.'fa.li.'s u.ne	sto.t ^e .e.'fa.λι.'su.n e	to.te.'fa.li.'su.ne	2;06.21	στο κεφάλι σου' ναι
2150.	ce.'γο	t ^e .e.'γο	ce.'γο	2;06.21	κι εγώ
2151.	'na.to	'na.to	'na.to	2;06.21	να' το
2152.	sto.'ba.πο	sto.'ba.πο	to.'ba.no	2;06.21	στο μπάνιο
2153.	'θε.lis	'θε.λiς	'çe.liç (2)	2;06.21	θέλεις
2154.	i.'zo.ni.mu	i.'zo.ni.mu	i.'zo.ni.mu	2;06.21	η ζώνη μου
2155.	'in # a.'ti	'in # a.'fti	'in # a.'ti	2;06.21	είν' αυτή
2156.	('to.ra) # 'γο	('to.ra) # 'γο	('to.λα) 'γο	2;06.21	(τόρα) ' γω
2157.	'pa.o	'pa.o	'pa.o (2)	2;06.21	πάω
2158.	'vol.ta	'vol.ta	'vo.ta	2;06.21	βόλτα
2159.	sti.'θα.la.sa	sti.'θα.la.sa	ti.'ça.la.ça (2)	2;06.21	στη θάλασσα
2160.	vu.'tçes	vu.'tçes	vu.'teç	2;06.21	βουτιές
2161.	ta.'le.ne	ta.'le.ne	ta.'le.ne	2;06.21	τα λένε (=τα λέμε)
2162.	ta.'le.me	ta.'le.me	ta.'le.me	2;06.21	τα λέμε
2163.	i.'θα.la.sa	i.'θα.la.sa	i.'ça.la.ça	2;06.21	η θάλασσα
2164.	ma.'e.çi	ma.'e.ei	ma.'e.çi	2;06.21	μα έχει
2165.	'θα.la.sa	'θα.la.sa	'ça.la.ça	2;06.21	θάλασσα
2166.	'pu.ne	'pu.ne	'pu.ne	2;06.21	πού' ναι
2167.	na.ti.'vro	na.ti.'vro	na.ti.'vo	2;06.21	να τη βρω
2168.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma	2;06.21	ακόμα
2169.	e.'do.me	e.'do.me	e.'zo.me	2;06.21	εδώ' μαι
2170.	o.ni.'ko.las	o.ni.'ko.las	o.ni.ko.'λοç	2;06.21	ο Νικόλας
2171.	o.ni.'ko.las	o.ni.'ko.las	o.ni.'ko.'laç (2)	2;06.21	ο Νικόλας
2172.	'pe.zi	'pe.zi	'pe.ji	2;06.21	παίζει
2173.	'θε.lo	'θε.lo	't ^e .e.λο	2;06.21	θέλω
2174.	na.'pe.kso	na.'pe.kso	na.'pe.t ^o	2;06.21	να παίζω
2175.	ce.'γο	t ^e .e.'γο	te.'xo	2;06.21	κι εγώ
2176.	na.to.fi.'la.ks u.ne	na.to.fi.'la.ksu.ne	na.to.fi.'la.tu.ne (3)	2;06.21	να το φυλάξουνε
2177.	sti.na.po.'θi.c i.tus	sti.na.po.'θi.t ^{ei} .tu s	ti.na.po.'si.ti.tuç (2)	2;06.21	στην αποθήκη τους
2178.	a.'fti.ne	a.'fti.ne	a.'ti.ne	2;06.21	αυτή' ναι
2179.	na.'va.lu.ne	na.'va.lu.ne	na.'va.lu.ne	2;06.21	να βάλουνε
2180.	'me.sa	'me.sa	'me.sa	2;06.21	μέσα
2181.	sti.na.po.'θi.c i.tus	sti.na.po.'θi.t ^{ei} .tu s	ti.na.po.'ji.ti.tuç	2;06.21	στην αποθήκη τους
2182.	ti.na.'ko.psu. ne	ti.na.'ko.psu.ne	ti.na.'ko.ptu.ne	2;06.21	τι να κόψουνε (=τι θα κόψουνε)
2183.	'a.vri.o	'a.vri.o	'a.vi.o	2;06.21	αύριο
2184.	na.to.'ko.pso	na.to.'ko.pso	a.to.'ko.pto	2;07.09	να το κόψω
2185.	na.to.'ko.pso	na.to.'ko.pso	na.to.'ka.pto	2;07.09	να το κόψω
2186.	to.'na.ni.ksa	to.'na.ni.ksa	to.'a.ni.ca	2;07.09	τον άνοιξα
2187.	to.ni.po.lo.ji.' sti	to.ni.po.lo.zi.'sti	to.po.λι.'t ⁱ	2;07.09	τον υπολογιστή
2188.	'jor.γο	'zor.γο	'jo.γο	2;07.09	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
2189.	na.ta.'ni.ksis	na.ta.'ni.ksis	na.na.'ni.t ^s is	2;07.09	να τ' ανοίξεις
2190.	na.ta.'ni.ksis# a.'fto	na.ta.'ni.ksis# a.'fto	na.na.'ni.t ^s #a.'to	2;07.09	να τα' ανοίξεις αυτό
2191.	to.'pra.ma	to.'pra.ma	to.'p ^{la} .ma (3)	2;07.09	το πράμα
2192.	'a.ni.kse	'a.ni.kse	'a.ni.te	2;07.09	άνοιξε
2193.	o.i.po.lo.ji.'st	o.i.po.lo.zi.'stis	o.po.li.'tiç	2;07.09	ο υπολογιστής

is				
2194. to.po.'di.ci	to.po.'di.t ^{ci}	to.bo.'di.ki	2;07.09	το ποντίκι
2195. to.po.'di.ci	to.po.'di.t ^{ci}	to.bo.ci.'ti	2;07.09	το ποντίκι
2196. 'θi.e	'θi.e	's'e (2)	2;07.09	θείε
2197. 'jor.γo	'zor.γo	'jo.γo (2)	2;07.09	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
2198. to.'xa.sa.me	to.'xa.sa.me	to.'xa.ça.me (2)	2;07.09	το χάσαμε
2199. 'ne	'ne	'ne (2)	2;07.09	ναι
2200. sti.na.'θi.na	sti.na.'θi.na	ti.na.'t ^{ci} .na	2;07.09	στην Αθήνα
2201. 'ne	'ne	'ne (6)	2;07.09	ναι
2202. ti.'e.çi	ti.'e.ei	ti.'e.ei	2;07.09	τι έχει
2203. ti.'θe.lis	ti.'θe.λis	ti.'çe.λiç (3)	2;07.09	τι θέλεις
2204. 'ka.pu	'ka.pu	'ka.pu	2;07.09	κάπου
2205. to.po.'di.ci.mas as	to.po.'di.t ^{ci} .mas	to.bo.di.'ti.maç	2;07.09	το ποντίκι μας (ΑΙΤ)
2206. to.'xa.sa.me	to.'xa.sa.me	to.'xa.sa.me	2;07.09	το χάσαμε
2207. to.po.'di.ci	to.po.'di.t ^{ci}	to.po.di.'ti.	2;07.09	το ποντίκι (ΑΙΤ)
2208. to.'xa.sa.me	to.'xa.sa.me	to.'xa.t ^a .me	2;07.09	το χάσαμε
2209. to.po.'di.ci	to.po.'di.t ^{ci}	to.bo.'di.t ^{ci}	2;07.09	το ποντίκι (ΑΙΤ)
2210. ma.'pu	ma.'pu	ma.'pu	2;07.09	μα πού
2211. 'i.ne	'i.ne	'i.ne (2)	2;07.09	είναι
2212. 'to.ra	'to.ra	'to.λa (2)	2;07.09	τώρα
2213. 'θe.lo	'θe.lo	'çe.lo	2;07.09	θέλω
2214. 'e.fa.γa	'e.fa.γa	'e.fa.ja	2;07.09	έφαγα
2215. 'e.fa.γa	'e.fa.γa	'e.va.za	2;07.09	έφαγα
2216. 'sta.su	'sta.su	'ta.çu	2;07.09	στάσου
2217. 'pa.o	'pa.o	'pa ^o (2)	2;07.09	πάω
2218. na.'ðo	na.'ðo	na.'zo	2;07.09	να δω
2219. na.to.'fe.ro	na.to.'fe.ro	na.to.'fe.'lo	2;07.09	να το φέρω
2220. 'θe.lis	'θe.λis	'te.λi	2;07.09	θέλεις ;
2221. vo.'i.θi.a	vo.'i.θi.a	vo.'l.ji.a	2;07.09	βοήθεια (ΑΙΤ)
2222. 'o.çi	'o.(ε)i	'o.i	2;07.09	όχι
2223. 'o.çi	'o.ei	'o.t ^{ci} (2)	2;07.09	όχι
2224. 'be.ba	'be.ba	'be.ba	2;07.09	Μπέμπα (ΑΙΤ)
2225. 'θe.lo	'θe.lo	'θe.lo	2;07.09	θέλω
2226. 'mi.a#ga.'li.t ^s a	'mi.a #ga.'li.t ^s a	'mi.a #ka.'li.ta	2;07.09	μι' αγκαλίτσα (ΑΙΤ)
2227. a.ga.'li.t ^s a	a.ga.'li.t ^s a	a.ka.'li.ta	2;07.09	αγκαλ'ιτσα (ΑΙΤ)
2228. 'e.t ^{ci}	'e.t ^{ci}	'e.ti	2;07.09	έτσι
2229. e.'si	e.'si	e.'t ^{ci}	2;07.09	εσύ
2230. 'θi.e	'θi.e	'si.e	2;07.09	θείε
2231. na.'ka.nis	na.'ka.nis	na.'ka.niç	2;07.09	να κάνεις
2232. 'e.na	'e.na	'e.na	2;07.09	ένα
2233. 'be.bi	'be.bi	' ^m be.bi	2;07.09	μπέμπη (ΑΙΤ)
2234. sto.ma.γa.'zi	sto.ma.γa.'zi	to.ma.γa.'ji	2;07.09	στο μαγαζί
2235. sto.ma.γa.'zi	sto.ma.γa.'zi	sto.ma.γa.'d ^{zi}	2;07.09	στο μαγαζί
2236. sto.ma.γa.'zi	sto.ma.γa.'zi	to.ma.γa.'zi	2;07.09	στο μαγαζί
2237.		tu.'t ^e	2;07.09	
2238. a.'fto	a.'fto	a.'to (2)	2;07.09	αυτό
2239.		t ^{ci} .'to.bo:	2;07.09	
2240. xar.to.pe.'t ^s e.t es	xar.to.pe.'t ^s e.tes	ka.pto.pe.'te.tes	2;07.09	χαρτοπετσέτες
2241. ma.'ti.na.'fto	ma.'ti.na.'fto	ma.'t ^{ci} .na.'to	2;07.09	μα τ'είν' αυτό
2242. pu.'e.çis	pu.'e.eis	pu.'e.tes	2;07.09	που έχεις
2243. e.'ci	e.'t ^{ci}	e.'ti (2)	2;07.09	εκεί

2244.	ko.'da	ko.'da	ko.'da (2)	2;07.09	κοντά
2245.	sa.'la.ta	sa.'la.ta	t'o.'la.ta	2;07.09	σαλάτα
2246.	li.'pon	λι.'pon	li.'pon	2;07.09	λοιπόν
2247.	'i.se	'i.se	'i.çe	2;07.09	είσαι
2248.	pa.ra.ka.'lo	pa.ra.ka.'lo	pa.λι.ka.'lo	2;07.09	παρακαλώ
2249.	'na.to	'na.to	'na.to	2;07.09	να' το
2250.	'ka.ni	'ka.ni	'ka.ni	2;07.09	κάνει
2251.	'ku.ku	'ku.ku	'ku.ku (3)	2;07.09	κούκου
2252.	i.ku.ku.'va.ja	i.ku.ku.'va.za	i.ku.ku.'fa.za	2;07.09	η κουκουβάγια
2253.	'γav	'γav	'γav	2;07.09	γαβ
2254.	na.'pa.me	na.'pa.me	na.'pa.me (2)	2;07.09	να πάμε (= θα πάμε)
2255.	sti.na.'θi.na	sti.na.'θi.na	ti.na.'fi.na	2;07.09	στην Αθήνα
2256.	'to.ra	'to.ra	't'o.a	2;07.09	τώρα
2257.	'to.ra	'to.ra	'to.a	2;07.09	τώρα
2258.	sti.na.'θi.na	sti.na.'θi.na	ti.na.'t'i.na	2;07.09	στην Αθήνα
2259.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'λο	2;07.09	νερό
2260.	'γα.la	'γα.la	'γα.la	2;07.09	γάλα
2261.	ca.'fto	t'a.'fto	t'a.'to	2;07.09	κι αυτό
2262.	de.'gze.ro	de.'gze.ro	e.'ge.λο	2;07.09	δεν ξέρω
2263.	ca.'fto	t'a.'fto	ta.'to	2;07.09	κι αυτό
2264.	le.'mo.ni	le.'mo.ni	le.'mon(i)	2;07.09	λεμόνι
2265.	ja.'ur.ti	za.'ur.ti	ca.'u:.ti	2;07.09	γιαούρτι
2266.	'i.ta.ne	'i.ta.ne	'i.ta.ne (im)	2;07.09	ήτανε
2267.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'λο	2;07.09	νερό
2268.	ma.to.ne.'ro	ma.to.ne.'ro (πιθανόν)	ma.to.'ne.λο	2;07.09	μα το νερό
2269.	bu.'ka.li	bu.'ka.λι	bu.'ka.li	2;07.09	μπουκάλι
2270.	bu.'ka.li	bu.'ka.λι	pu.'ka.li	2;07.09	μπουκάλι
2271.	a.'la.ti	a.'la.ti	a.'la.ti	2;07.09	αλάτι
2272.	ka.'fes	ka.'fes	ka.'fes	2;07.09	καφές
2273.	'za.xa.ri	'za.xa.ri	'ka.kxa.i	2;07.09	ζάχαρη (ΑΙΤ)
2274.	'θe.lo	'θe.lo	'se.lo	2;07.09	θέλω
2275.	'za.xa.ri	'za.xa.ri	'ka.xa.i	2;07.09	ζάχαρη (ΑΙΤ)
2276.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	ka.'ka.i (2)	2;07.09	Ζαχάρι (ΑΙΤ)
2277.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t'i	ka.zo.'ta.t'i	2;07.09	Καρωτάκη (ΑΙΤ)
2278.	'θi.e	'θi.e	't'i.e (2)	2;07.09	θείε
2279.	'me.li	'me.λι	'me.λι	2;07.09	μέλι
2280.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;07.09	γιαγιά
2281.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	'zi.a	2;07.09	Γιωργία
2282.	ja.'ja	za.'za	ta.'ta	2;07.09	γιαγιά
2283.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	't'i.a	2;07.09	Γιωργία (ΑΙΤ)
2284.	a.ma.'li.a	a.ma.'λι.a	a.ma.'λι.a	2;07.09	Αμαλία (ΑΙΤ)
2285.	ma.'no.li	ma.'no.λι	ma.'no.li	2;07.09	Μανόλη (ΑΙΤ)
2286.	a.γla.'i.a	a.γla.'i.a	a.γa.'λι.a	2;07.09	Αγλαΐα (ΑΙΤ)
2287.	sta.'ma.ta	sta.'ma.ta	θta.'ma.ta	2;07.09	σταμάτα
2288.	'li.γo	'λι.γo	'i.γo	2;07.09	λίγο
2289.	e.'si	e.'si	e.'si	2;07.09	εσύ
2290.	na.'fa.o	na.'fa.o	na.'fa ^o	2;07.09	να φάω
2291.	'ca.li	't'a.li	'ta.li	2;07.09	κι άλλη
2292.	ku.'fe.ta	ku.'fe.ta	ku.'f'e.ta (2)	2;07.09	κουφέτα
2293.	ta ^e .ro.'pla.no	ta ^e .ro.'pla.no	ta ^e .λο.'pla.no	2;07.09	τ' αεροπλάνο
2294.	ja.'ja	za.'za (πιθανόν)	ta.'za	2;07.09	γιαγιά
2295.	mi.'so	mi.'so	mi.ço	2;07.09	μισό
2296.	le.'pto	le.'pto	le.'to	2;07.09	λεπτό
2297.	ma.'va.le.'mu	ma.'va.le.'mu.ti	ma.'va.le.'mu.ti	2;07.16	μα βάλε μου

.ti				τη
2298. 'θe.lo	'θe.lo	't ^ε .lo	2;07.16	θέλω
2299. 'to.ka.na	'to.ka.na	'to.ka.na	2;07.16	το' κανα
2300. ka.'la	ka.'la	ka.'la	2;07.16	καλά
2301. ce.'γo	t ^ε .γo	te.'γo	2;07.16	κι εγώ
2302. e.'γo	e.'γo	e.'γo	2;07.16	εγώ
2303. to.kra.'ta.o	to.kra.'ta.o	to.ka.'ta.o	2;07.16	το κρατάω
2304. na.pi.'ra.zo	na.pi.'ra.zo	na.bi.'λα.zo	2;07.16	να πειράζω (=θα πειράζω)
2305. na.pi.'ra.zo	na.pi.'ra.zo	na.pi.'a.zo	2;07.16	να πειράζω (=θα πειράζω)
2306.		to.ko.ti.'lo.mu	2;07.16	
2307. a.'fto	a.'fto	a.'to	2;07.16	αυτό
2308. na.ti.'gli.su.m e	na.ti.'gλι.su.me	na.ti.'kli.su.me	2;07.16	να την κλείσουμε
2309. ben.ce.'xo.li	ben.t ^ε .e.'xo.λι	ben.ce.'xo.λα	2;07.16	Μπεν και Χόλι
2310. 'sta.su	'sta.su	'ta.çu	2;07.16	στάσου
2311. na.'δο	na.'δο	na.'zo	2;07.16	να δω
2312. 'ka.ti	'ka.ti	'ka.ti	2;07.16	κάτι
2313. ti.'be.pa	ti.'be.pa	ti.'be.pa	2;07.16	την Πέπα
2314. 'vle.po	'vle.po	'be.po	2;07.16	βλέπω
2315. 'to.ra	'to.ra	'to.a	2;07.16	τόρα
2316.		te.'te	2;07.21	
2317. 'pre.pi	'pre.pi	'pe.pi (3)	2;07.21	πρέπει
2318. na.to.'ski.so	na.to.'ski.so (πιθανόν)	na.to.'θciθ	2;07.21	να το σκίσω
2319. a.'le.vri	a.'le.vri	a.'le.vi (2)	2;07.21	αλεύρι
2320. 'ftça.xno	'ftça.xno	'fta.no	2;07.21	φτιάχνω
2321. su.'i.pa	su.'i.pa	çu.'i.pa	2;07.21	σου είπα
2322. 'to.ra	'to.ra	'to.ia	2;07.21	τόρα
2323. na.ta.na.ka.'te .pso	na.ta.na.ka.'te.pso o (πιθανόν)	na.ta.ka.'te	2;07.21	να τα' ανακατέψω
2324. 'θe.lu.me	'θe.lu.me (πιθανόν)	't ^ε .ma	2;07.21	θέλουμε
2325. 'θe.lu.me	'θe.lu.me	'ce.lu.me	2;07.21	θέλουμε
2326. po.'les	po.'les	po.'leʃ	2;07.21	πολλές
2327. ka.'les	ka.'les (πιθανόν)	ka.'let ^ε	2;07.21	καλές
2328. va.ni.'li.t ^s es	va.ni.'λι.t ^s es	va.ni.'li.t ^s e (παύση στο [van...])	2;07.21	βανιλίτσες
2329. 'ne	'ne	'ne	2;07.21	ναι
2330. ta.i.'po.li.pa	ta.i.'po.λι.pa	ta.i.'po.li.pa	2;07.21	τα υπόλοιπα
2331. δε.'θe.lo	(δ)ε.'θe.lo	e.'st ^s .lo	2;07.21	δε θέλω
2332. 'a.lo	'a.lo	'a.lo	2;07.21	άλλο
2333. ku.'ra.sti.ka	ku.'ra.sti.ka	ku.'w.a.ti.ka	2;07.21	κουράστηκε
2334. 'e.va.la	'e.va.la	'e.va.la	2;07.21	έβαλα
2335. 'pu	'pu	'pu	2;07.21	πού
2336. 'be.ni	'be.πι	'be.ni	2;07.21	μπαίνει
2337. a.'fti	a.'fti	a.'t ^s i	2;07.21	αυτή (ΟΝΟΜ)
2338. ka.'li.mu	ka.'λι.mu	ka.'λι.mu	2;07.21	καλή μου
2339. 'pun #a.'fti	'pun# a.'fti	'pun #a.'ti	2;07.21	πού 'ν' αυτή;
2340.		bo.'va.ta.ti	2;07.21	
2341. na.to'va.lo	na.to'va.lo	na.to'va.lo	2;07.21	να το βάλω
2342. 'δο	'δο	'zo (χωρίς)	2;07.21	δω
2343. ce.'to.ra	t ^ε .e.'to.ra	te.'to.a	2;07.21	και τώρα
2344. na.to'va.lu.m e	na.to'va.lu.me	na.to.'va.u.me	2;07.21	να το βάλουμε
2345. na.to.a.na.ka.	na.to.a.na.ka.'te.	na.to.a.ka.'te	2;07.21	να το

'te.pso	pso			ανακατέψω
2346.		'i.lo:	2;07.21	
2347. ka.'los	ka.'los (πιθανόν)	ka.'loç	2;07.21	καλός
2348. 'e.la	'e.la	'e.la	2;07.21	έλα
2349. 'e.na	'e.na	'e.na	2;07.21	ένα
2350. a.'γο	a.'vγο	a.'γο	2;07.21	αυγό
2351.		ta.' a.o	2;07.21	
2352. 'ko.ko.ras	'ko.ko.ras	'ko.taʃ	2;07.21	κόκορας
2353. 'ko.ko.ras	'ko.ko.ras	'ko.ko.aʃ	2;07.21	κόκορας
2354. 'ne	'ne	'ne (2)	2;07.21	ναι
2355. e.' ⁽ⁿ⁾ da.ksi	e.' ⁽ⁿ⁾ da.ksi	e.'do.t ^e i	2;07.21	εντάξει
2356. ti.'ji.ne.te	ti.'zi.ne.te	ti.'zi.ne.te	2;07.21	τι γίνεται
2357. e.'δο	e.'δο	e.'jo	2;07.21	εδώ
2358. 'me.sa	'me.sa	'me.ça	2;07.21	μέσα
2359. na.'fe.ro	na.'fe.ro	na.'fe.o	2;07.21	να φέρω
2360. 'ca.lo	't ^e a.lo	'ta.lo	2;07.21	κι άλλο
2361. pa.γο.'to	pa.γο.'to	ba.γο.'to	2;07.21	παγωτ ό (ΑΙΤ)
2362. apo.'ci	apo.'t ^e i	a.pu.'ti	2;07.21	από κει
2363. pa.γο.'to	pa.γο.'to	pa.γο.'to	2;07.21	παγωτό (ΑΙΤ)
2364.		vλε.'vλι	2;07.23	
2365. ce.to.del.'fi.ni	t ^e e.to.del.'fi.ni (πιθανόν)	ce.to.a.'fi.ni	2;07.23	και το δελφίνι
2366. del.'fi.ni	del.'fi.ni	je.'fi.ni	2;07.23	δελφίνι
2367. 'pa.ro	'pa.ro (πιθανόν)	'pa.ro	2;07.23	πάρω
2368. 'o.les	'o.les	'o.les	2;07.23	όλες
2369. a.'fto	a.'fto	a.'to (2)	2;07.23	αυτό
2370. 'i.ne	'i.ne	'i.ne (4)	2;07.23	είναι
2371. na.'va.li	na.'va.λι	na.'va.λι	2;07.23	να βάλει
2372. a.po.'δο	a.po.'δο	a.po.'zo	2;07.23	από δω
2373. e.'δο	e.'δο	e.'jo	2;07.23	εδώ
2374. 'ne	'ne	'ne (6)	2;07.23	ναι
2375. za.'xa.ri	za.'xa.ri	ka.'ka.i	2;07.23	Ζαχάρη
2376. kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^e i	ka.zo.'ta	2;07.23	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2377. kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^e i	ka.zo.'ta.t ^e i (2)	2;07.23	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2378. ar.ka.lo.'xo.ri	ar.ka.lo.'xo.ri	ka.lo.'ko.i	2;07.23	Αρκαλοχώρι
2379. 'i.pa.me	'i.pa.me	'i.pa.me (2)	2;07.23	είπαμε
2380. δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'ge.λο	2;07.23	δεν ξέρω
2381. 'ma.θi.ma	'ma.θi.ma	'ma.ʃi.ma	2;07.23	Μάθημα (ΑΙΤ)
2382. sta.pe.'ða.ca	sta.pe.'ða.t ^e a	ta.pe.'za...	2;07.23	στα παιδάκια
2383. pe.'ða.ca	pe.'ða.t ^e a	pe.'za.t ^e a (im)	2;07.23	παιδάκια
2384. sta.'me.'γα.la	sta.'me.'γα.la	ta.'me.'γα.la (im)	2;07.23	στα μεγάλα
2385. sti.dra.pe.za.'ri.a	sti.dra.pe.za.'ri.a	ti.ta.pe.za.'i.a	2;07.23	στην τραπεζαρία
2386. 'tro.ne	'tro.ne	'to.ni	2;07.23	τρώνε
2387. to.pro.i.'no.tus	to.pro.i.'no.tus	to.pλο.i.'no.tu	2;07.23	το πρωινό τους
2388. a.γla.'i.a	a.γla.'i.a	a.ga.'li.a	2;07.23	Αγλαΐα
2389. ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'i.no	2;07.23	Μαρίνο (ΑΙΤ)
2390. δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'de.o	2;07.23	δεν ξέρω
2391. δa.'ska.la	δa.'ska.la	za.'ka.la	2;07.23	δασκάλα
2392. 'pa.i	'pa.i	'pa.i	2;07.23	πάει
2393. sto.ar.ka.lo.'xo.ri	sto.ar.ka.lo.'xo.ri	sto.a.ka.lo.'xo.i	2;07.23	στο Αρκαλοχώρι
2394. 'ka.ni	'ka.ɲi	'ka.ni	2;07.23	κάνει
2395. ce.me.'ta	t ^e e.me.'ta	te.me.'t ^e a	2;07.23	και μετά

2396.	'ma.θi.ma	'ma.θi.ma	'ma.çi.ma	2;07.23	μάθημα (ΑΙΤ)
2397.	sta.pe.'ða.ca	sta.pe.'ða.t ^ε a	ta.be.'za.ta	2;07.23	στα παιδάκια
2398.	to.i.'po.sçe.se	to.i.'po.sce.se	to.i.'po.t ^ε e.se	2;07.23	το υπόσχεσαι;
2399.	'o.çi	'o.ei	'o.si	2;07.23	όχι
2400.	'pre.pi	'pre.pi	'pe.pi	2;07.23	πρέπει
2401.	na.'ni.kso	na.'ni.kso	na.'ni.t ^ο	2;07.23	ν' ανοίξω
2402.	ti.'vri.si	ti.'vri.si	ti.'vi.si	2;07.23	τη βρύση
2403.	'li.γo	'li.γo	'li.γo (6)	2;07.23	λίγο
2404.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma (2)	2;07.23	ακόμα
2405.	a.'fto	a.'fto	a.'to (2)	2;07.23	αυτό
2406.	'θe.li	'θe.λι	'se.λι	2;07.23	θέλει
2407.	na.ci.mi.'θi	na.t ^ε i.mi.'θi	na.t ^ε i.mi.'si	2;07.23	να κοιμηθεί
2408.	'o.ni.ra	'o.ni.ra	'o.ni.a	2;07.23	όνειρα
2409.	e.'si	e.'si	e.'çi	2;07.23	εσύ
2410.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	kok.'ka.i	2;07.23	Ζαχάρη (ΑΙΤ)
2411.	ma.'no.li	ma.'no.λι	'no.λι	2;07.23	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2412.	ma.'no.li	ma.'no.λι	ma.'no.λι	2;07.23	Μανόλη (ΑΙΤ)
2413.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t ^ε i	ka.t ^ο 'ta.t ^ε i	2;07.23	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2414.	pa.pu.'t ^ε a.ci	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	pa.pu.'ta.ci	2;07.23	Παπουτσάκη (ΑΙΤ)
2415.	pa.pu.'t ^ε a.ci	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	pa.pu.'ta.t ^ε i	2;07.23	Παπουτσάκη (ΑΙΤ)
2416.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma	2;07.23	μαμά (ΑΙΤ)
2417.	pa.pu.'t ^ε a.ci	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	pa.pu.'ta.t ^ε i 'ta.t ^ε i	2;07.23	Παπουτσάκη (ΑΙΤ)
2418.	pa.pu.'t ^ε a.ci	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	pa.pu.'ta.t ^ε i	2;07.23	Παπουτσάκη (ΑΙΤ)
2419.	pa.pu.'t ^ε a.ci	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	pa.pu.'t ^ε a.t ^ε i	2;07.23	Παπουτσάκη (ΑΙΤ)
2420.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;07.23	γιαγιά
2421.	jor.'ji.a	zor.'zi.a	'zi.a	2;07.23	Γιωργία
2422.	to.vra.'ci.mu	to.vra.'t ^ε i.mu	to.v ^l a.'t ^ε i.mu	2;07.23	το βρακί μου
2423.	e.'ksan.θi.ma	e.'ksan.θi.ma	e.'ta.ei.ma	2;07.23	εξάνθημα (ΑΙΤ)
2424.	ma.'pu	ma.'pu	ma.'pu	2;07.23	μα πού
2425.	to.ma.ksi.'la.r i	to.ma.ksi.'la.ri	to.ma.ki.'la.i	2;07.23	το μαξιλάρι
2426.	a.'fto	a.'fto	a.'xto	2;07.23	αυτό
2427.	e.'ðo	e.'ðo	e.'zo	2;07.23	εδώ
2428.	'i.me	'i.me	'i.me	2;07.23	είμαι
2429.	'e.la	'e.la	'e.la	2;07.23	έλα
2430.	na.ci.'ta.kso	na.t ^ε i.'ta.kso	na.t ^ε i.'ta.to	2;07.23	να κοιτάξω
2431.	a.'ne.va	a.'ne.va	a.'ne.va	2;07.23	ανέβα
2432.	ðe.si.'ko.sa.te	ðe.si.'ko.sa.te	ne.t ^ε i.'ko.sa.te	2;07.23	δε σηκώσατε
2433.	e.'ci	e.'t ^ε i	e.'ti	2;07.23	εκεί
2434.	'ju.pi # 'ja	'zu.pi # 'za	't ^{sj} u.pi # 'ja	2;07.23	γιούπια
2435.	'ju.pi # 'ja	'zu.pi # 'za	'ju.pi # 'za	2;07.23	γιούπια
2436.	'ju.pi # 'ja	'zu.pi # 'za	'çu.pi # 'za	2;07.23	γιούπια
2437.	ta.'γor.ja	ta.'γor.za	ta.'γo.ja	2;07.23	τ' αγόρια
2438.	'θe.lo	'θe.lo	't ^ε e.lo (2)	2;07.23	θέλω
2439.	na.'pço	na.'pço	na.'t ^ο	2;07.23	να πω
2440.	to.'γα.la.mu	to.'γα.la.mu	to.'γα.la.mu (2)	2;07.23	το γάλα μου (ΑΙΤ)
2441.	vo.'i.θi.'se.m e	vo.'i.θi.'se.me	vo.'i.çi.'çe.me	2;07.23	βοήθησέ με
2442.			a.ta.'tiç	2;07.23	

2443.	to.ma.ksi.'la.r i	to.ma.ksi.'la.ri	to.ma.ki.'la.i	2;07.23	το μαξιλάρι
2444.	δε.'θε.λο	δε.'θε.λο	δε.'se.λο	2;07.23	δε θέλω
2445.	na.to.'ka.no	na.to.'ka.no	na.to.'ka.no	2;07.23	να το κάνω
2446.	'va.le.to	'va.le.to	'va.ʎe.to	2;07.23	βάλε μου
2447.	ca.'fto	t ^ε a.'fto	t ^σ a.'to	2;07.23	κι αυτό
2448.	ma.to.'θε.λο	ma.to.'θε.λο	ma.to.'se.λο	2;07.23	θέλω
2449.	ma.'δο.se.'m u.to	ma.'δο.se.'mu.to	ma.'so.se.'mu.to	2;07.23	μα δώσε μού το
2450.	ma.ja.'ti	ma.za.'ti	ma.za.'ti	2;08.00	μα γιατί
2451.	'e.çis	'e.eis	'e.t ^ε ij	2;08.00	έχεις
2452.	to.ci.ni.'to.su	to.t ^ε i.pi.'to.su	to.ci.ni.'to.tu	2;08.00	το κινητό σου (ΑΙΤ)
2453.	δε.don.'θε.λο	(δ)e.do.ne.'θε.λο	e.to.ne.'t ^ε e.λο	2;08.00	δεν τονε θέλω
2454.	to.'θi.o	to.'θi.o	to.'si.o	2;08.00	το θείο
2455.	'jor.γo	'zor.γo	'jo.γo	2;08.00	Γιώργο (ΑΙΤ)
2456.	e.'si	e.'si	e.'si	2;08.00	εσύ
2457.	'pre.pi	'pre.pi	'pe.pi (3)	2;08.00	πρέπει
2458.	e.'γo	e.'γo	e.'γo (2)	2;08.00	εγώ
2459.	'e.ka.na	'i.ka.na	'i.ka.na (2)	2;08.00	έκανα
2460.	'ji.ro	'zi.ro	'zi.o (2) +	2;08.00	γύρω (γύρω)
2461.	'o.li	'o.ʎi	'o.li (2)	2;08.00	όλοι
2462.	ce.'si	t ^ε e.'si	ce.'si	2;08.00	κι εσύ
2463.	'mi.a	'mi.a	'mi.a (2)	2;08.00	μία
2464.	'ce	t ^ε e	t ^ε e	2;08.00	και
2465.	'o.mos	'o.mos	'o.moç	2;08.00	όμως
2466.	'e.na	'e.na	'e.na	2;08.00	ένα
2467.	'ði.o	'ði.o	'zi.o	2;08.00	δύο
2468.	'fi.γa.me	'fi.γa.me	'bi.γa.me	2;08.00	φύγαμε
2469.	'pi.je	'pi.ze (ή 'fi.ze)	'pi.ze	2;08.00	πήγε
2470.	'to.ra	'to.ra	'to.a	2;08.00	τώρα
2471.	'tri.a	'tri.a	t ^σ i.a	2;08.00	τρία
2472.	δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	e.'ge.o (3)	2;08.00	δεν ξέρω
2473.	'pi.γa	'pi.γa	'pi.xa	2;08.00	πήγα
2474.	sti.ji.'ri.a	sti.d ^z i.'ri.a	t ^σ i.t ^σ i.'ʎi.a	2;08.00	στην κυρία
2475.	'e.na	'e.na	'e.ɲa	2;08.00	ένα (ΑΙΤ)
2476.	'mi.lo	'mi.lo	'mi	2;08.00	μήλο (ΑΙΤ)
2477.	ða.go.'me.no	ða.go.'me.no	ka.go.'me.no	2;08.00	δαγκωμένο (ΑΙΤ)
2478.	sti.'go.ri	sti.'go.ri	t ^σ e.'ko.ʎi	2;08.00	στην κόρη
2479.	θa.'na.si	θa.'na.si	fa.'na.c ^ç i	2;08.00	Θανάση
2480.	θa.'na.si	θa.'na.si	a.'na.ʎi	2;08.00	Θανάση
2481.	'ne	'ne	'ne (10)	2;08.00	ναι
2482.	fa.'ra.si	fa.'ra.si	fa.'ʎa.si	2;08.00	φαράσι
2483.	to.'xar.ti.no	to.'xar.ti.no	to.'xa.ci.no	2;08.00	το χάρτινο
2484.	to.fe.ga.'ra.ci	to.fe.ga.'ra.t ^ε i	to.ve.ga.'ja	2;08.00	το φεγγαράκι
2485.	'xar.ti.no	'xar.ti.no	'xa.ti.no	2;08.00	χάρτινο
2486.	to.fe.ga.'ra.ci	to.fe.ga.'ra.t ^ε i	to.fe.ga.'ja.ti	2;08.00	το φεγγαράκι
2487.	'e.t ^σ i	'e.t ^σ i	'e.ci	2;08.00	έτσι
2488.	to.'le.i	to.'le.i	to.'le ^l	2;08.00	το λείει
2489.	ce.i.ma.'ma	t ^ε e.i.ma.'ma	ce.i.ma.'ma	2;08.00	και η μαμά
2490.	'xar.ti.no	'xar.ti.no	'ka.ti.no	2;08.00	χάρτινο
2491.	to.fe.ga.'ra.ci	to.fe.ga.'ra.t ^ε i	to.ve.ga.'a.ti	2;08.00	το φεγγαράκι
2492.	'pse.fti.ci	'pse.fti.t ^ε i	'pe.t ^σ i.tu	2;08.00	ψεύτικη
2493.	a.kro.ja.'ʎa	a.kro.za.'ʎa	a.'ko.na	2;08.00	ακρογιαλιά
2494.	a.'(m)bi.ste.ve s	a.'(m)bi.ste.ves	a.'pi.te.pe	2;08.00	αν (με) πίστευες
2495.	li.'γa.ci	ʎi.'γa.t ^ε i	ji.'γa.ti	2;08.00	λιγάκι

2496.	'e.tʰi	'e.tʰi	'e.ti	2;08.00	έτσι
2497.	'ka.no	'ka.no	'ka.no	2;08.00	κάνω
2498.	to.'xar.ti.no	to.'xar.ti.no	to.'xa.ti.no	2;08.00	το χάρτινο
2499.	'far.ma.ko	'far.ma.ko	'fa.ma.ko	2;08.00	φάρμακο
2500.	o.'ro	o.'ro	o.'ɹo	2;08.00	ορό (ΑΙΤ)
2501.	ðe.'θe.lo	(ð)e.'θe.lo	e.'çe.lo	2;08.00	δε θέλω
2502.	o.'ro	o.'ro	o.'ɹo	2;08.00	ορό (ΑΙΤ)
2503.	me.ta.pe.'ða.c a	me.ta.pe.'ða.tʰa	me.ta.be.'za.ta	2;08.00	με τα παιδάκια
2504.	me.ta.pe.'ða.c a	me.ta.pe.'ða.tʰa	me.ta.pe.'za.ta	2;08.00	με τα παιδάκια
2505.	me.ti.ma.'ma. tus	me.ti.ma.'ma.tus	me.ti.ma.'ma.tuç	2;08.00	με τη μαμά τους
2506.	ko.ri.'tʰa.ca	ko.ri.'tʰa.tʰa	ko.i.'ta.tʰa	2;08.00	κοριτσάκια
2507.	ce.'tre.xu.me	tʰe.'tre.xu.me	tʰe.'te.xu.me	2;08.00	και τρέχουμε
2508.	'ne	'ne	'ne (3)	2;08.00	ναι
2509.	ce.'e.kle.je	tʰe.'e.kle.ze	tʰe.'e.kle.ze	2;08.00	και έκλαιγε
2510.	to.ko.ri.'tʰa.ci	to.ko.ri.'tʰa.tʰi	to.ko.ɹi.'ta.ti	2;08.00	το κοριτσάκι (ΑΙΤ)
2511.	se.ol.'lo.kli.ro	se.ol.'lo.kli.ro	çte.o.'lo.ki.o	2;08.00	σε ολόκληρο
2512.	to.'go.zmo	to.'go.zmo	to.'ko.zmo	2;08.00	τον κόσμο
2513.	a.'di.o	a.'di.o	a.'dʰi.o	2;08.00	αντίο
2514.	'a.sti.ne	'a.sti.ne (πιθανόν)	'a.ti.ne	2;08.00	άσ' τηνε
2515.	e.'ci	e.'tʰi (πιθανόν)	e.'ti	2;08.00	εκεί
2516.	'li.ɣo	'li.ɣo	'li.ɣo (3)	2;08.00	λίγο
2517.	na.kse.ku.ra.' sti	na.kse.ku.ra.'sti	ne.ti.ku.ɹa.'ti	2;08.00	να ξεκουραστεί
2518.	'tu.ti	'tu.ti	'tu.ti	2;08.00	τούτη
2519.	'pe.ta.ta	'pe.ta.ta	'pe.ta.ta	2;08.00	πέτα τα
2520.	na.kse.ku.ra.' sti	na.kse.ku.ra.'sti	ne.ci.ku.ɹa.'ti	2;08.00	να ξεκουραστεί
2521.	li.'ɣa.ci	li.'ɣa.tʰi	li.'ɣa.ti	2;08.00	λιγάκι
2522.	na.'ðu.me	na.'ðu.me	na.'zu.me (2)	2;08.00	να δούμε
2523.	ðe.'ne.çis	ðe.'ne.eis	ne.'ne.tʰis	2;08.00	δεν έχεις
2524.	ve.'dʰi.na	ve.'dʰi.na	ve.'dʰi.na	2;08.00	βενζίνα (ΑΙΤ)
2525.	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	na.'va.lu.me	2;08.00	να βάλουμε
2526.	o.'ste.ɹos	o.'ste.ɹos	o.'te.ɹo	2;08.00	ο Στέλιος
2527.	ðe.'gze.ro	ðe.'gze.ro	e.'ge.ɹo (2)	2;08.00	δεν ξέρω
2528.	(i) e.'le.ni	(i) e.'le.ɹi	e.'le.ni	2;08.00	(η) Ελένη
2529.	'o.çi	'o.ei	'o.ei (8)	2;08.00	όχι
2530.	'va.la.me	'va.la.me	'va.la.me	2;08.00	βάλαμε
2531.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.ɹo	2;08.00	να βάλω
2532.	'pa.li	'pa.ɹi	'pa.ɹi	2;08.00	πάλι
2533.	e.le.fθe.'ri.tʰa	e.le.fθe.'ri.tʰa	fe.'i.ta	2;08.00	Ελευθερίτσ
2534.	ce.'xro.ɹa	tʰe.'xro.ɹa	ce.'xo.na	2;08.00	και χρόνια
2535.	po.'la	po.'la	po.'la	2;08.00	πολλά
2536.	na.ka.'te.vo	na.ka.'te.vo	na.ka.'de.vo	2;08.00	να κατέβω
2537.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.lo	2;08.00	να βάλω
2538.	ve.'dʰi.na	ve.'dʰi.na	ve.'di.na	2;08.00	βενζίνα
2539.	'pe.ta.to	'pe.ta.to	'pe.ta.to	2;08.00	πέτα το
2540.	'fe.re.'mu.to	'fe.re.'mu.to	'fe.ɹe.'mu.to	2;08.00	φέρε μού το
2541.	a.'po	a.'po	a.'po	2;08.00	από
2542.	ti.'bor.ta	ti.'bor.ta	ti.'po.ta	2;08.00	την πόρτα
2543.			pu.'vi.ɣa	2;08.00	
2544.			te.'e.vi.ɣa	2;08.00	
2545.	'o.çi	'o.ei	'o.si (2)	2;08.00	όχι
2546.	ðe.do.'e.fe.ra	ðe.do.'e.fe.ra	e.to.'e.fe.a	2;08.00	δεν το έφερα

2547.	'si.me.ra	'si.me.ra	'si.me.a	2;08.00	σήμερα
2548.	'a.lo	'a.lo	'a.lo (2)	2;08.00	άλλο
2549.	'θe.lo	'θe.lo	'çe.lo	2;08.00	θέλω
2550.	'θe.lo	'θe.lo	'te.lo	2;08.00	θέλω
2551.	a.'fto	a.'fto	'to	2;08.00	αυτό (ΑΙΤ)
2552.	a.'fto	a.'fto	'a.to (2)	2;08.00	αυτό (ΑΙΤ)
2553.	'ci	't ^ε i	't ^δ i	2;08.00	κει
2554.	δε.ni.'sta.zo	(δ)ε.ni.'sta.zo	e.c ^ε i.'da.zo	2;08.00	δε νυστάζω
2555.	ti.'la.ba	ti.'la.ba	ti.'la.ba	2;08.00	τη λάμπα
2556.	na.ti.'gli.su.me	na.ti.'gλι.su.me	na.ti.'kli.su.me	2;08.00	να την κλείσουμε
2557.	to.ku.'bi	to.ku.'bi	to.ku.'bi	2;08.00	το κουμπί
2558.	ce.na.'vya.lu.me	t ^ε e.na.'vya.lu.me	t ^ε e.na.'γαl.me	2;08.00	και να βγάλουμε
2559.	ti.'la.ba	ti.'la.ba	ti.'da.pa	2;08.00	τη λάμπα (ΑΙΤ)
2560.	po.'ci	po.'t ^ε i	po.'ti	2;08.00	'πο κει
2561.	na.'vya.li	na.'vγα.λι (πιθανόν)	na.'γα.λι	2;08.00	να βγάλει
2562.	na.ti.na.'fi.su.me	na.ti.na.'fi.su.me	na.ti.a.'fi.çu.me	2;08.00	να την αφήσουμε
2563.	e.'ci	e.'t ^ε i	a.'t ^δ i	2;08.00	εκεί
2564.	'a.stin	'a.stin	'a.tin	2;08.00	άσ'την
2565.	e.'ci	e.'t ^ε i	e.'ti (2)	2;08.00	εκεί
2566.	na.kse.ku.ra.'sti	na.kse.ku.ra.'sti	na.t ^ε e.ku.a.ti	2;08.00	να ξεκουραστεί
2567.	ce.me.'ta	t ^ε e.me.'ta	te.me.'ta	2;08.00	και μετά
2568.	a.'fto	a.'fto	a.'to (2)	2;08.00	αυτό
2569.	'fe.re.mu	'fe.re.mu	'fe.λε.mu.	2;08.00	φέρε μου
2570.	'fe.re.'mu.to	'fe.re.'mu.to	'fe.λε.'mu.to	2;08.00	φέρε μού το
2571.	'pra.ma	'pra.ma	'pρα.ma	2;08.00	πράμα
2572.	pu.'e.çi	pu.'e.ei	pu.'e.si	2;08.00	που έχει
2573.	'e.kso	'e.kso	'e.t ^δ o	2;08.00	έξω
2574.	'fe.re.'mu.to	'fe.re.'mu.to	'fe.e.'mu.to	2;08.00	φέρε μού το
2575.	ma.'spi.ti	ma.'spi.ti	ma.'pi.ti	2;08.00	μα (στο) σπίτι
2576.	na.'er.θo	na.'er.θo	na.'e.to	2;08.00	να έρθω (= να έρθεις)
2577.	na.θi.mi.'θis	na.θi.mi.'θis (ή [na.t ^ε i.mi.'θi])	na.t ^δ i.mi.'tiç	2;08.00	να θυμηθείς
2578.	sto.do.'ma.ti.'o.tu	sto.do.'ma.ti.'o.tu	t ^ε o.ma.'de.tu	2;08.00	στο δωμάτιό του
2579.	'pi.je.ne	'pi.ze.ne	'βi.je.ne	2;08.00	πήγαινε
2580.	δε.'θe.lo	(δ)ε.'θe.lo	e.'çe.no	2;08.00	δε θέλω
2581.	'ti.po.ta	'ti.po.ta	'ti.bo.ta	2;08.00	τίποτα
2582.	δε.'θe.lo	(δ)ε.'θe.lo	ne.'t ^ε e.no	2;08.00	δε θέλω
2583.	ma.'ze.vo	ma.'ze.vo	ma.'ze.vo	2;08.13	μαζεύω
2584.	ta.'fi.la	ta.'fi.la	ta.'fi.la	2;08.13	τα φύλλα (ΑΙΤ)
2585.	na.ta.'va.zu.me	na.ta.'va.zu.me	na.ta.'va.zu.me	2;08.13	να τα βάζουμε (=να τα βάλουμε)
2586.	sto.du.'la.pi.mu	sto.du.'la.pi.mu	to.tu.'la.pi.mu	2;08.13	στο ντουλάπι μου
2587.	bo.'ris	bo.'ris	'bo's	2;08.13	μπορείς
2588.	na.mu.to.'do.sis	na.mu.to.'do.sis	na.mu.to.'zo.sis	2;08.13	να μου το δώσεις
2589.	sta.'fi.λα	sta.'fi.λα	ta.'fi...	2;08.13	σταφύλια
2590.			mi.'λε	2;08.13	

2591.	ce.γa.'zo.ni	t ^e e.γa.'zo.ni	ce.γa.'jo.ni	2;08.16	και γαζώνει
2592.	tu.pa.'pu	tu.pa.'pu	tu.pa.'pu	2;08.16	του παππού
2593.	to.pa. ^(h) de.'lo.ni	to.pa. ^(h) de.'lo.ɲi	to.pa.de.'lo.ni	2;08.16	το παντελόνι (ΑΙΤ)
2594.	ka.'la	ka.'la	ka.'la	2;08.16	καλά
2595.	ce.tu.'pe.sa.n e	t ^e e.tu.'pe.sa.ne	t ^e e.tu.'fe.sa.ne	2;08.16	και του πέσανε
2596.	ta.vra.'ca	ta.vra.'t ^e a	te.f ^h a.'ta	2;08.16	τα βρακιά (ΑΙΤ)
2597.	'ne	'ne	'ne	2;08.16	ναι
2598.	i.ja.'ja.mu	i.za.'za.mu	i.za.'za.mu	2;08.16	η γιαγιά μου
2599.	i.ka.'li	i.ka.'li	i.ka.'li	2;08.16	η καλή
2600.	'e.çi	'e.çi	'e.t ^h i	2;08.16	έχει
2601.	ra.fto.mi.xa.'ni	ra.fto.mi.xa.'ɲi	λα.tu.mi.xa.'ni	2;08.16	ραφτομηχανή (ΑΙΤ)
2602.	γa.'zo.ni	γa.'zo.ɲi	γa.'zo.ni	2;08.16	γαζώνει
2603.	ka.'la	ka.'la	ka.'la	2;08.16	καλά
2604.	ce.tu.'pe.sa.n e	t ^e e.tu.'pe.sa.ne	ke.tu.'pe.sa.ne	2;08.16	και του πέσανε
2605.	ce.de.'do.ra.p se	t ^e e.de.'do.ra.pse	t ^e e.'to.λα.pje	2;08.16	και δεν το ραψε
2606.	ta.vra.'ca	ta.vra.'t ^e a	a.'t ^s a	2;08.16	τα βρακιά (ΑΙΤ)
2607.	ta.vra.'ca	ta.vra.'t ^e a	va.'t ^s a	2;08.16	τα βρακιά (ΑΙΤ)
2608.	per.'na.i	per.'na.i	pen.'na.i	2;08.21	περνάει
2609.	'e.na (tram)	'e.na (tram)	't ^h ε.na	2;08.21	ένα (τραμ)
2610.			te.la.'e.paç	2;08.21	
2611.	'e.spa.se	'e.spa.se	'e.pa.çe (4)	2;08.21	έσπασε
2612.	i.mi.xa.'ni	i.mi.xa.'ɲi	i.mi.xa.'ni (2)	2;08.21	η μηχανή
2613.	ce.o.ði.'γos	t ^e e.o.ði.'γos	ce.o.zi.'γos	2;08.21	και ο οδηγός
2614.	pu.to.ði.'γy.s e	pu.to.ði.'γy.se	pu.to.zi.'γy.çe	2;08.21	που τ' οδηγούσε
2615.	ta.mu.'sta.ca.t u	ta.mu.'sta.t ^e a.tu	ta.mu.'ta.ca.tu (2)	2;08.21	τα μουστάκια του (ΑΙΤ)
2616.	ma.'ma	ma.'ma	ma.'ma (2)	2;08.21	μαμά (ΚΛΗΤ)
2617.	'ta.spa.se	'ta.spa.se	'ta.pa.se	2;08.21	τα 'σπασε
2618.	ta.mu.'sta.ca.t u	ta.mu.'sta.t ^e a.tu	ta.mu.'ta.ta.tu	2;08.21	τα μουστάκια του
2619.	sto.a.san.'ser	sto.a.san.'ser (πιθανόν)	to.a.ça.'çe (2)	2;08.21	στο ασανσέρ
2620.	ce.'o.la	t ^e e.'o.la	t ^e e.'o.la	2;08.21	και όλα
2621.	ta.pe.'δja	ta.pe.'δja	ta.pe.'za	2;08.21	τα παιδιά
2622.	'e.la	'e.la	'e.la (3)	2;08.21	έλα
2623.	'e.na	'e.na	'e.na (2)	2;08.21	ένα
2624.	'ði.o	'ði.o	'd ^z i.o	2;08.21	δύο
2625.	ce.'spa.i	t ^e e.'spa.i	ce.'pa.i	2;08.21	και σπάει
2626.	ce.o.ði.'γos	t ^e e.o.ði.'γos	t ^e e.o.zi.'γoc	2;08.21	και ο οδηγός
2627.	pu.to.ði.'γy.s e	pu.to.ði.'γy.se	pu.to.zi.'γy.fe	2;08.21	που τ' οδηγούσε
2628.	'tram	'tram	'tam (3)	2;08.21	τραμ
2629.	ce.'e.spa.se	t ^e e.'e.spa.se	te.'e.pa.çe	2;08.21	και έσπασε
2630.	(i) xo.'dri	(i) xo.'dri	xo.'d ^z i	2;08.21	(η) χοντρή
2631.	'be.ɲi	'be.ɲi	'be.ɲi	2;08.21	μπαίνει
2632.	ce.'be.ɲi	t ^e e.'be.ɲi	t ^e e.'be.ɲi	2;08.21	και μπαίνει
2633.	i.xo.'dri	i.xo.'dri	i.xo.'d ^z i (2)	2;08.21	η χοντρή
2634.	pu.to.ði.'γy.s e	pu.to.ði.'γy.se	pu.to.γi.'γy.fe	2;08.21	που τ' οδηγούσε

2635.	'ne	'ne	'ne	2;08.21	ναι
2636.	ce.'o.li	t'e.'o.li	te.'o.li	2;08.21	και όλοι
2637.	(i) xo.'dri	(i) xo.'dri	γο.'di	2;08.21	η χοντρή
2638.	na.'fas	na.'fas	na.'faç (2)	2;08.21	να φας (=θα φας)
2639.	ce.kar.pa.'zjes	t'e.kar.pa.'zjes	te.kar.pa.'zeç	2;08.21	καρπαζιές
2640.	'be.ni	'be.ni	'be.ni (2)	2;08.21	μπαίνει
2641.	e.'yo	e.'yo	e.'yo	2;08.21	εγώ
2642.	per.'na.i	per.'na.i	pe.'na.i	2;08.21	περνάει
2643.	ti.mi.xa.'ni	ti.mi.xa.'ni	ti.mi.xa.'ni	2;08.21	τη μηχανή
2644.	e.'do	e.'do	e.'jo	2;08.21	εδώ
2645.	'zak	'zak	'jak	2;09.04	Ζακ
2646.	ce.ku.'ak	t'e.ku.'ak	ce.ku.'ak	2;09.04	και Κουάκ
2647.	'ca.lo	't'a.lo	'ta.lo	2;09.04	κι άλλο
2648.	'ne	'ne	'ne (2)	2;09.04	ναι
2649.	a.yla.'i.a	a.yla.'i.a	ka.ka.'li.a	2;09.04	Αγλαΐα (ΑΙΤ)
2650.	ma.'ri.no	ma.'ri.no	ma.'i.no	2;09.04	Μαρίνο (ΑΙΤ)
2651.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	ce.γα.γα.'li	2;09.04	Ζαχαρία (ΑΙΤ)
2652.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	xa.xa.'li.a	2;09.04	Ζαχαρία (ΑΙΤ)
2653.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	ça.'ça.i	2;09.04	Ζαχάρη (ΑΙΤ)
2654.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (2)	2;09.04	είναι
2655.	za.'xa.ri	za.'xa.ri	xa.'xa.i (2)	2;09.04	Ζαχάρη (ΑΙΤ)
2656.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t'i	ka.zo.'ta.ci (2)	2;09.04	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2657.	'val.to	'val.to	'val,to (2)	2;09.04	βάλ' το
2658.	za.xa.'ri.a	za.xa.'ri.a	ka.xa.'li.a	2;09.04	Ζαχαρία (ΑΙΤ)
2659.	kar.jo.'ta.ci	kar.zo.'ta.t'i	ka.zo.'ta.t'i	2;09.04	Καρυωτάκη (ΑΙΤ)
2660.	'va.le.'mu.to	'va.le.'mu.to	'va.le.'mu.to	2;09.04	βάλε μου το
2661.	sta.'ma.ti.sa	sta.'ma.ti.sa	ta.'ma.ti.'ça	2;09.04	σταμάτησα
2662.	'e.la	'e.la	'e.λα	2;09.04	έλα
2663.			to.pi.ne.'lo	2;09.04	
2664.	'ta.va.la	'ta.va.la	'ta.va.la	2;09.04	τα' βαλα
2665.	a.'fto	a.'fto	a.'to (4)	2;09.04	αυτό
2666.	'i.ne	'i.ne	'i.ne (3)	2;09.04	είναι
2667.	o.je.ra.'nos	o.ze.ra.'nos	o.je.λα...	2;09.04	ο γερανός
2668.	'θi.e	'θi.e	'çi.e	2;09.04	θείε
2669.	'zor.γο	'zor.γο	'jo.γο	2;09.04	Γιώργο (ΚΛΗΤ)
2670.	'pça.se.mu	'pça.se.mu	'ta.se.mu	2;09.04	πίασε μου
2671.	mi.do.pi.'ra.zis	mi.do.pi.'ra.zis	mi.to.pi'a.jiç	2;09.04	μην το πειράξεις
2672.	po.'te	po.'te	po.'te	2;09.04	ποτέ
2673.	ði.'ko.mu	ði.'ko.mu	'ko.mu	2;09.04	δικό μου
2674.	'to.ra	'to.ra	'to.λα (3)	2;09.04	τόρα
2675.	'do.se.'mu.to	'do.se.'mu.to	'jo.çe.'mu.to (2)	2;09.04	δώσε μου το
2676.	'o.çi	'o.ei	'o.çi	2;09.04	όχι
2677.	ðe.do.'θe.lo	(ð)e.do.'θe.lo	e.to.'çe...	2;09.04	δεν το θέλω
2678.			le.'ce	2;09.04	
2679.	'pre.pi	'pre.pi	'pe.pi (4)	2;09.04	πρέπει
2680.	na.'ðu.me	na.'ðu.me	na.'ju.me	2;09.04	να δούμε
2681.	'zor.γο	'zor.γο	'jo.γο	2;09.04	Γιώργο (ΑΙΤ)
2682.	na.ci.mi.'θu.me	na.t'i.mi.'θu.me	na.ci.mi.'çu.me	2;09.04	να κοιμηθούμε
2683.	a.'po.pse	a.'po.pse	a.'po.ce	2;09.04	απόψε
2684.	sto.kre.'va.ti	sto.kre.'va.ti	to.ke.'va.ti	2;09.04	στο κρεβάτι
2685.	'o.çi	'o.ei	'o.ei (3)	2;09.04	όχι

2686.	to.ði.'ko.su	to.ði.'ko.su	to.ji.'ko.ɕu	2;09.04	το δικό σου
2687.	ði.'ko.mu	ði.'ko.mu	ji.'ko.mu (2)	2;09.04	δικό μου
2688.	'o.ɕi	'o.ei	'o.ci	2;09.04	όχι
2689.	psi.'la	psi.'la	pi.'la	2;09.04	ψηλά
2690.	a.e.ro.'pla.no	a.e.ro.'pla.no	i.lo.'pla.no	2;09.04	αεροπλάνο
2691.	a.e.ro.'pla.no	a.e.ro.'pla.no	a°.lo (2)	2;09.04	αεροπλάνο
2692.	na.ku.ni.'θu.me	na.ku.ni.'θu.me (πιθανόν)	na.ku.ni.'ɕu.me	2;09.04	να κουνηθούμε
2693.	na.to.'pu.me	na.to.'pu.me	ta.to.'pu.me	2;09.04	να το πούμε
2694.	na.'pu.me	na.'pu.me	na.'pu.me	2;09.04	να πούμε (=θα πούμε)
2695.	me.'sena	me.'sena (πιθανόν)	me.'ɕe.na	2;09.04	με σένα
2696.	'e.la	'e.la	'e.la	2;09.04	έλα
2697.	na.'ka.no	na.'ka.no	na.'ka.no (2)	2;09.04	να κάνω
2698.	'si.ko.se	'si.ko.se (πιθανόν)	'ci.ko.je	2;09.04	σήκωσε
2699.	na.to.par.'ka.r o	na.to.par.'ka.ro	na.to.pa.'ka.λο	2;09.04	να το παρκάρω
2700.	ce.'to.ra	t°e.'to.ra	ce.'to.λα	2;09.04	και τώρα
2701.	bo.'ris	bo.'ris	bo.'iɕ	2;09.04	μπορείς
2702.	na.mu.to.'δο. sis	na.mu.to.'δο.sis	na.mu.to.'jo.ɕiɕ	2;09.04	να μου το δώσεις
2703.	ce.to.'a.lo	t°e.to.'a.lo	ce.to.'a.lo	2;09.05	και το άλλο
2704.	to.'a.lo	to.'a.lo	to.'a.lo	2;09.05	το άλλο
2705.	na.'va.lo	na.'va.lo	na.'va.lo	2;09.05	να βάλω
2706.	'pe.ra	'pe.ra	'pe.λα (2)	2;09.05	πέρα
2707.	'ne	'ne	'ne (2)	2;09.05	ναι
2708.	ce.na.to.'va.l o	t°e.na.to.'va.lo	ce.na.to.'va.λο	2;09.05	και να το βάλω
2709.	sto.for.ti.'γο	sto.for.ti.'γο	to.fo.ti.'γο	2;09.05	στο φορτηγό
2710.	de.'gze.ro	de.'gze.ro	e.'ge.λο (2)	2;09.05	δεν ξέρω
2711.	sto.sa.'lo.ni	sto.sa.'lo.ni	to.ɕa.'lo.ni	2;09.05	στο σαλόνι
2712.	na.'pa.me	na.'pa.me	na.'pa.me (2)	2;09.05	να πάμε
2713.	ti.ja.'ja	ti.za.'za	ti.za.'za	2;09.05	τη γιαγιά
2714.	ti.na.ma.'li.a	ti.na.ma.'λι.a	ti.na.ma.'li.a	2;09.05	την Αμαλία
2715.	θa.se.me.'tri.s o	θa.se.me.'tri.so (πιθανόν)	to.te.me.'ti.ɕo	2;09.05	θα σε μετρήσω
2716.	e.'me.na	e.'me.na	e.'me.na	2;09.05	εμένα
2717.	ce.to.ba.'ba	t°e.to.ba.'ba	t°e.to.pa.'ba	2;09.05	και τον μπαμπά
2718.	ce.to.'spi.ti	t°e.to.'spi.ti	te.to.'pi.ti	2;09.05	και το σπίτι
2719.	ce.to.'a.lo	t°e.to.'a.lo	t°e.to.'a.lo	2;09.05	και το άλλο
2720.	'e.nas	'e.nas	'e.na	2;09.05	ένας
2721.	'ci.pos	't°i.pos	't°i.po	2;09.05	κήπος
2722.	spi.'ta.ci	spi.'ta.t°i	pi.'ta.t°i	2;09.05	σπιτάκι (ONOM)
2723.	'fi.je	'fi.ze	'fi.ze (2)	2;09.05	φύγε
2724.	apo.'δο	apo.'δο	apo.'zo	2;09.05	από δω
2725.	'to.ra	'to.ra	'to.λα	2;09.05	τώρα
2726.	ka.'ro.ta	ka.'ro.ta	ka.'λο.ta	2;09.05	καρότα
2727.	li.'pon	λι.'pon	li.'pon (2)	2;09.05	λοιπόν
2728.	'e.na	'e.na	'e.na (6)	2;09.05	ένα
2729.	ko.'ma.ti	ko.'ma.ti	ko.'ma.t°i	2;09.05	κομμάτι
2730.	ta.pro.va.'ta.c a	ta.pro.va.'ta.t°a	ta.po.va.'ta.t°a	2;09.05	τα προβατάκια
2731.	'ði.o	'ði.o	't°i.o	2;09.05	δύο
2732.	'tri.a	'tri.a	'ti.a	2;09.05	τρία

2733.	'pe.de	'pe.de	'pe.de	2;09.05	πέντε
2734.	a.'fto	a.'fto	a.'to (3)	2;09.05	αυτό
2735.	a.'fti.ne	a.'fti.ne	a.'ti.ne	2;09.05	αυτή ' ναι
2736.	(i) pi.'si.na.tus	(i) pi.'si.na.tus	pi.'çi.na.tuç	2;09.05	(η) πισίνα τους
2737.	de.'gze.ro	de.'gze.ro	e.'ge.ɔ	2;09.05	δεν ξέρω
2738.	ne.'ro	ne.'ro	ne.'ɔ	2;09.05	νερό
2739.	'mi.la	'mi.la	'mi.la	2;09.05	μήλα
2740.	to.a.'la.ti	to.a.'la.ti (πιθανόν)	to.a.'la.ti	2;09.05	το αλάτι
2741.	ce.na.'pa.ru.me	t ^e .e.na.'pa.ru.me	te.na.'pa.lu.me	2;09.05	και να πάρουμε
2742.	to.a.e.ro.'pla.no	to.a.e.ro.'pla.no (είτε to.a ^e .ro.'pla.no)	tu.a ^e .lo.'pla.no (3)	2;09.05	το αεροπλάνο (ΑΙΤ)
2743.	a.e.ro.'pla.no	a.e.ro.'pla.no (είτε a ^e .ro.'pla.no)	a ^e .lo.'pla.no	2;09.05	Αεροπλάνο (ΑΙΤ)
2744.	'e.nas	'e.nas	'e.naç	2;09.05	ένας
2745.	o.pi.ro.'zve.stis	o.pi.ro.'zve.stis	o.pje.ɔ.'ve... (im)	2;09.05	πυροσβέστης
2746.	to.'kur.ði.sa	to.'kur.ði.sa	to.'ku.d ³ i.ça	2;09.05	το κούρδισα
2747.	po.'ði.la.to	po.'ði.la.to	po.'ði.la.to	2;09.05	ποδήλατο
2748.	i.ja.'ja	i.za.'za	i.za.'za	2;09.05	η γιαγιά
2749.	ta.fto.'ci.ni.to	ta.fto.'t ⁱ .pi.to	ta.to.'ci.ni.to	2;09.05	τα' αυτοκίνητο
2750.	tiz.ja.'jas	tiz.za.'zas	ti.za.'zaç	2;09.05	της γιαγιάς
2751.	ce.tu.ba.'ba	t ^e .e.tu.ba.'ba (πιθανόν)	t ^s .e.to.ba.'βa	2;09.05	και του μπαμπά
2752.	ce.(s)to.'spi.ti	t ^e .e.(s)to.'spi.ti	t ^s .e.to.'pi.t ⁱ	2;09.05	και (σ)το σπίτι
2753.	ce.(s)to.'a.lo	t ^e .e.(s)to.'a.lo	te.to.'a.lo	2;09.05	και (σ)το άλλο
2754.	'spi.ti	'spi.ti	'pi.t ⁱ	2;09.05	σπίτι
2755.	na.to.(kse).ku.r.'ði.sis	na.to.(kse).kur.'ð i.sis	na.to.e.ku.'zi.sis	2;09.05	να το (ξε)κουρδίσεις
2756.	'o.çi	'o.ei	'o.ei	2;09.05	όχι
2757.	a.'ko.ma	a.'ko.ma	a.'ko.ma (3)	2;09.05	ακόμα
2758.	'θe.lu.me	'θe.lu.me	'θe.lu.me	2;09.05	θέλουμε
2759.	'kur.ði.se	'kur.ði.se	'ku.zi.se	2;09.05	κούρδισε
2760.	na.'fe.ri	na.'fe.ri	na.'fe.i	2;09.05	να φέρει
2761.			'mi.t ^s o	2;09.05	
2762.	e.'γο	e.'γο	e.'γο	2;09.05	εγώ
2763.	na.'i.me	na.'i.me	na.'i.me	2;09.05	να είμαι (=θα είμαι)
2764.	ce.'γο	t ^e .e.'γο	te.'γο	2;09.05	κι εγώ
2765.	a.sti.'no.mos	a.sti.'no.mos	ti.'no.mo	2;09.05	αστυνόμος
2766.	ce.'γο	t ^e .e.'γο	ce.'γο	2;09.05	κι εγώ
2767.	'θe.lo	'θe.lo	'se.ɔ	2;09.05	θέλω
2768.	'e.çi	'e.ei	'e.ei (2)	2;09.05	έχει
2769.	'ca.lo	't ^s a.lo	't ^s a.lo (2)	2;09.05	κι άλλο
2770.	ma.'e.çi	ma.'e.ei	ma.'e.si	2;09.05	μα έχει
2771.	ma.'re.si	ma.'re.si	ma.'ɛe.çi (5)	2;09.05	μ' αρέσει
2772.	ja.'ja.ka	za.'za.ka	ja.'ja.ka	2;09.05	γιαγιάκα
2773.	'θi.e	'θi.e	'çi.e	2;09.05	θείε
2774.	ja.'ja	za.'za	za.'za	2;09.05	γιαγιά
2775.	de.do.ka.'ta.l a.va	(ð)e.do.ka.'ta.la. va	e.do.ka.'ta.la.va	2;09.05	δεν το κατάλαβα
2776.	to.'pir # o.'θi.os	to.'pir # o.'θi.os	to.'piɫ # o.'ci.oç	2;09.05	το πήρ' ο θείος
2777.	o.'θi.os	o.'θi.os	o.'çi.oç	2;09.05	ο θείος

2778.	'jor.γos	'zor.γos	'o.γof	2;09.05	Γιώργος
2779.	to.'e.va.le	to.'e.va.le	to.'e.va.le	2;09.05	το έβαλε
2780.	δε.'gze.ro	δε.'gze.ro	δε.'ce.o	2;09.05	δεν ξέρω

ΤΕΛΟΣ